

Tracat^m cōpedios^s sancti Thome
de ente et essentia; seu de q̄dditati^b
re^r titulata; recolligēs vbeiores flo-
res metaphysicæ; a philosophis hinc
inde sparsim plātatos: ~

Resignis pīpātētēcē vitatⁱ iter-
pīes doctor s̄c̄s nedū adūlto^s
puehē verū eānā nouitio^s officiēns
erudit^e; vberiores flores meta^r
sparsim plātatos a phīs retollegit
et redegit ad hoc cōpediū: nō relatu^r
sterili vboz obscuritate; s̄ eximiaz
vitatu^r p̄claris sententias ditissime fecū-
datⁱ. **N**d nichil om̄ qm̄ mee
fauorabil^r collaudatio^s prouio non
idiget (ā ipm̄ se effectualit^r recomē-
dē); catenq̄ eigē ultiori recomēdatoe
p̄missa vlate eiḡ istatione demiq̄
vici^r reserabo; quā dilucidabo
q̄bqdā dubiis et notabilib^s p̄missue
ānotas: ~ Ceter^r p̄q̄ aliq̄ dubia p̄abu-
la istitu^r p̄libare: ~

Primo itaq̄ q̄rit^r. An de ente et
essentia sit aliqua sc̄ia: ~ **P**renota-
du^r q̄ triplex est modus sc̄edi: s̄r p̄ dif-
finitione qua res cognoscit^r essentia^r
in se; p̄ diuisione qua res cognoscatur
per se in suis p̄tib^s subiectis; et p̄
demiratio^r qua res cognoscit^r causa
lit in passioib^s et opatioib^s suis p̄prio.
Illi aut̄ tres modi sc̄edi corrisponde^r ut
trib^s opatioib^s ī^r s̄c̄dū ordine: ~

Respodēdu^r est igit^r p̄ticulatim
ad hāc q̄oēm^r q̄ de ente et essentia
nō est sc̄ia p̄ diffōem p̄e dicta sup̄a
a priu^r; s̄ dūtoxat p̄ notificatione
a positiōi accepta: eo q̄ nichil ip̄is
p̄fertur in cōitate; ~ **Z.** dīcēdu^r q̄ nec

de ip̄is est sc̄ia p̄ demiratio^r a p̄oī.
Dicit enī p̄ma p̄n^r cōplexa nō s̄t
demirabilia a p̄oī s̄ a positiōi ond^r,
p̄nt s̄ ita p̄iformis de p̄mis p̄ncipis
cōplexis (cōmod s̄t ens et essentia)
nō s̄t aliq̄ p̄metates demirabiles a
p̄oī: s̄ solū de ip̄is ondū a positiōi,
nō vnu verū et bonū nō p̄nt de
ente demirari a p̄oī: ~ **Z.** dīcēdu^r q̄
de ip̄is est sc̄ia p̄ diuisione in suas
p̄es subiectivas: nū mirū q̄ cū diuisione
assignet p̄ positiōi: ideo modus sc̄edi p̄
diuisione est potiq̄ adaptato^r illis p̄mis
et cōfissis: s̄ nō duo alii modi sc̄edi:
q̄ illi potissime p̄edunt a p̄oī: ~ **Z.**
dīcēdu^r q̄ de p̄tib^s subiectis ens et cō-
tie haberi p̄ sc̄ia vbiq̄ his trib^s mod;
s̄ p̄ diffōem et demiratio^r a p̄oī: et
p̄ diuisione a positiōi: ~

Sentido q̄rit^r **C**ūd sit s̄bm siue ge-
nū sc̄abile p̄n^r cōpendiu^r: ~ **P**ensio
dīcēdu^r q̄ q̄dditas seu cōentia fīse et
s̄ hīndiez ad idētioes logicas cōsidata.
Sā enī huic libelli dīnas sc̄ias q̄plicat^r:
s̄s metā et logica. **P**ec irrationabil^r:
nā ens rōis q̄d assig^r s̄bm in logica
est equal cōitati cū ente nature mālit^r:
eo q̄ de ens nature cādē p̄t in nrām
apprehensione: sub qua sibi attribuit^r aliq̄
sc̄ito logica s̄r v̄l gr̄us l̄ sp̄ci p̄dicati l̄
subiecti rr. **E**t idētiro logica nō ē sc̄ia
speci^r q̄m̄ ad cōsidata mālit^r: s̄ q̄m̄
ad eīg formale cōsidandi rōez. **W**nde ad
ens se habet q̄da nō s̄lit^r sicut se habet
colorati^r si oīa entia cōit colorata.
tūc enī colorati^r eset eq̄ coē cū ente
q̄m̄ ad sup̄oita et mālit^r: nō aut̄ for
mālit^r: q̄ fōl rō colorati^r q̄ est colo-

ad huc est limitata ad gen⁹ qualitat⁹.
Ercio q̄rit⁹. Que sit huic libelli
titulatio: **P**rinicio dicēdū q̄ p̄m⁹
libell⁹ a q̄b⁹da titulat⁹ de eē et eēn⁹
tia. Et ista titulatio sūt ex ca⁹ de
qđditate s̄b⁹z separat⁹z: in quo cōdit⁹
q̄ in oīb⁹ c̄t p̄m⁹ eē dicit ab eēn⁹
tia. A q̄b⁹da aut̄ titulat⁹ de en⁹
te et essentia. Et hec titulatio sūt
ex phēmio: in quo dicit⁹ q̄ dicēdū eē
qđ noīe entis et eēntie s̄cet⁹. **E**t h⁹
de p̄ab⁹ sufficiat⁹. **T**extus:

Quoniam p̄m⁹ error in p̄m⁹
mag⁹ est in fine/ sed m̄n⁹
p̄m⁹ in p̄mo celi et mudi⁹:
ens aut̄ et essentia s̄t q̄ p̄m⁹ in
itelletu ⁊ q̄p̄nūt⁹: ut dicit⁹. Qui
enā in p̄m⁹ sue meta⁹: ideo ne ex
ex eoz ignorat⁹ errare q̄figat⁹/ ad
eoz difficultate ap̄iedā dicēdū eē qđ
qđ noīe eēntie et entis significet⁹:
et quō in diūsis tue nāt⁹: et quō
se habeat ad itētōes logicas s̄z gen⁹
spēm et drām. Quia vō ex cōposit⁹
s̄pliciū q̄gnitōe acīpe debem⁹, et
ex postioib⁹ in p̄ora deuenire⁹: ut
a faciliorib⁹ t̄cipiet⁹/ quenientior
fiat disciplina: igit⁹ a signatiōe ens⁹
ad signatiōe eēntie p̄cedēdū est:
Libello iste p̄ma sūi diuisione di
uidit⁹ in p̄te phēmiale: et in p̄te ex
eūia. **Z**⁹ ibi **D**icēdū est igit⁹: **A**s
phēmial in tres subdivisiōes pres. sed m̄n⁹
tria q̄ sed m̄n⁹ Tulliū p̄he min⁹ effinuit.
V: em̄ doctor s̄b⁹ tagit utilitate et
nūtem huic libelli: et p̄ hoc reddit⁹
auditores beniuolos. **Z**⁹ explicat⁹
sua itētōe et sue itētōe causa⁹: et
p̄ hoc reddit⁹ auditores attētos: ibi/

ideo ne ex eoz ignorat⁹: **Z**⁹ desinat⁹
ordinē p̄cedēdū et eoz caufa⁹: p̄ qđ id
dit auditores dociles: ibi. **C**ā vō ex cō
posit⁹. **I**n p̄te iſinuaf̄ s̄plicite tale
rōem⁹. Quicq̄ errat aliquē cīra p̄m⁹
m̄lto āplig errat cīra p̄ncipia: s̄
ens et essentia s̄t p̄m⁹ q̄gnitōe om̄:
ergo errat cīra q̄ceptione entis et
essentie maxie erat cīra itellec̄tōes
om̄ posterorib⁹: et p̄ q̄m⁹ fuit oportūnū
cōponē titulat⁹/ in quo ostendit⁹ nā ens⁹
et eēntie. Iſis rōis p̄ probat maiore
autoitatem phē in p̄mo celi: **Z**⁹ p̄bat
minore aucte. **A**utēne. **D**en̄ **Z**⁹ cū
dicit⁹. **I**deo ne ex eoz ignorat⁹) expli
cat⁹ itētū et intenti caufa dicēdū. Ne
igit⁹ talis error q̄figat⁹: detmūnādū
est in hoc libello; qđ p̄ nomē entis et
eēntie designet⁹: et quō ens et eēntia
rep̄iat⁹. diūsimode in substātis sim
plicib⁹/ in s̄b⁹s cōposit⁹/ et in actib⁹:
enā qualit⁹ ens et eēntia se habeant
ad itētōes logicas. **D**en̄ **Z**⁹ cū dicit⁹
Quia vō ex cōposit⁹ cōdit⁹ ordinē p̄c
dēdū: et subiūgit⁹ ordīs caufa⁹ iſinu
ans tale rōem⁹. **K**ā q̄gnitō p̄cedit⁹
ex cōpositioib⁹ ad s̄plicitora/ ex postioi
b⁹ ad priora/ et ex faciliorib⁹ ad diffi
ciliora: s̄ ens est q̄posit⁹ postiq̄ let
notiq̄ quo ad nos. q̄ eēntia: q̄ p̄mo
detmūnādū est qđ p̄ nomē ent⁹ s̄cet⁹:
et dein qđ importet⁹ p̄ eēntia⁹.

Primo (circa p̄m⁹ p̄te phēmial) est
adūcēdū q̄ p̄ncipia in suis cōfia
p̄ncipis salte v̄tualit⁹ cotinet⁹: s̄z v̄l
illat⁹ sicut actōes in p̄missis: v̄l ef
fectiōe sicut ista iſiora in corporib⁹ et
lesib⁹: l̄ p̄statue s̄ contat⁹ p̄dicatōis:
sicut min⁹ v̄lia q̄tinet⁹ in magis

vhb. Et ideo error q̄ est circa p̄n.
cludit qdā mō errore circa principia.
Et q; vnu p̄n^m est origo plurimū p̄n
cipiorū: ideo error in p̄n. pug/ in
fine fit maxig: q; ad plurima p̄n?
deiuat. Et istud accidit nedū circa
p̄n: complexa vez es circa p̄n: co-
plexa q̄ gernut p̄ma opatoe^{d79}:
cōmō s̄t ens et essentia de qbus
singulaeit itēdīt lra.: **D**icueret
aliq. Implicit errorē circa p̄n^m eē
pūw: cū cotineat errore plurioz.

Rensio dīcedū q̄ error circa p̄n.
dīc p̄t pug: tu q; ē tñ vnuq actualit
q̄uis sit plurimū vñalit: tu q; p̄n^m
ē pūw in ḡtitate: licet sit maxi-
mū in vñtute:

Secundo adūsedū. q̄ sicut in ggnitōe
sensitua p̄g apphēdimq singulare
vnūsalitōs q̄ minq vñs: ut pug
hoc corp^g q̄ hoc cūal: et sicut i gna-
tioē tñl rei nñl p̄g aduent acti ipf^g
q̄ pfg (nā embrio p̄g vñuit vita plāte
q̄ vita cūabita eq in ggnitōe gnō-
tioē ggnitōis itellentialis p̄cedimq a
magz vñb^g ad minq vñia: et ab ip-
fectioib^g ad pfectiora: s̄t ab ente ad
stām: a stā ad corp^g rē. **N**on ens ē
ipfectio q̄ corp^g h actualē cotinetia.
q̄uis s̄t q̄tinetia p̄ficiā ens sit
pfectio: q̄ pfectiora q̄tinet sub extē
entis vñtate q̄ sub vñtate corporis.
Ex quo p̄t correlacie q̄ licet ens q̄ ad
coſuſt eis apphēsioez nob̄ sit non ſi-
mū: tñ quo ad diſtictū ggnitōem
corz q̄ sub ente cotinet^g est diſtictissimū.
Ded dicēt q̄s Diſtinctū est nob̄

-192-

notig q̄ ptes diffinētes (teſte pho-
p̄t phuorū ut ho q̄ aial rôle: et tñ
aial est vñb^g q̄ ho: g. **R**ensio dīcedū
q̄ ptes huig diffinēis (aial rôle) p̄nt
q̄sidāi duplicit. **A**lio: f̄ absolute gg-
nitōe: et hoc mō s̄t nob̄ p̄g note q̄
suū diffinē: **A**lio: q̄sidāne f̄ diffinē
roēm p̄n̄ s̄ue f̄ via resolutionis: et
hoc mō diffinētē ē nob̄ p̄g notū: **V**ez
est tñ q̄ hor diffinētū homo etia ab-
soluta ggnitōe: est nob̄ p̄g notū: q̄
ptes diffinēis eig p̄fice: q̄ sy mā et for:
Rensio ocurrunt dubiu. **A**n ens sit
objecū nñi ^{d79}. **E**t arguit q̄ sic
ex lra. Illud em̄ uidet eē obm̄ alioz
p̄o: qd̄ sibi p̄t obvicit. l̄ qd̄ p̄mo in
ea cadit: f̄ ens p̄mo in qceptionē
nñi ^{d79} cadit: ḡ ipm̄ ē obm̄ eig. **I**n
oppoſitū vñ: q̄ obm̄ nñi ^{d79} sit qdditas
rei māl. **N**ā obm̄ alioz p̄o est illud/
q̄ p̄pā ſilitudiez ipā p̄o ſuſcipit (ſicut
color d: obm̄ vñg): f̄ nr ^{d79} in ſe ſo-
lū ſuſcipit ſpē ſtelligibiles qdditatiū
māliū (q̄ obm̄ ſtrahit ^{d79} agēs a fa-
tismatib^g): igif r̄: **Q**uā etiā verū
videt eē obm̄ nñi ^{d79}: ſicut bonū d:
obm̄ volūtati: **R**ensio dīcedū q̄
triplūt p̄t ſum obm̄ p̄o. **A**lio: pe-
nes vñtate p̄dicatoris ut illud dicat
obm̄ ſub quo oia cotinet que quoq (ad
mō tal p̄o ſe exēdit: et ſit ens p̄t dīc
obm̄ nñi ^{d79}) et vñſibile obm̄ vñg:
nā vñſibile ſe exēdit tñ ad vñſibile p̄
pū q̄ cor: et p̄ artis: **A**lio: p̄t ſum
penes p̄ncipalitatē l̄ p̄mitatē appatois:
ſc̄ ut illud dicat obm̄ alioz p̄o: cuiq
ſilitudo p̄pa est in ipā: et ſit qdditas

rei māl p̄t dīc̄ obm̄ nr̄ iſḡ: et color
obm̄ ip̄iḡ visq̄. **C**a nr̄ iſḡ cognoscit
dūtaxat qđditates māles. p̄ ipsas cax
silitudines: nō aut̄ qđditates īmāles:
has enī ggnoscit solū p̄ specularē re
lucentia quā habet in sp̄eb̄ intelligi
bilib̄ māliū qđditatiū: sicut p̄ visi
ua p̄cipit colorē p̄ sua silitudinē p̄pā:
s̄ sensibilia cōia: et se sibilia p̄ actis.
p̄cipit p̄ ggnoscitatiā: **Z**o obm̄ alio
p̄c̄ p̄ sumi penes fōrilitate obiecti
ual rōis et sic verū d̄: obm̄ nr̄ iſḡ:
et lumen obm̄ visq̄. **O**cqd enī intelligit
intelligit sub rōe veri: sicut qđqd appre
h̄it̄ appetit sub rōe boni: et qđqd vi
det̄ videt̄ sub actualitate lumini.

TEx iā dictis patet q̄ qlibz sup̄ tacta
z rōni: cōtinet aliqd vitas. **N**er
ti est. q̄ obm̄ alio p̄c̄ sūt̄ potissimē
penes sdm̄ modū p̄assigū: nā lumen
visq̄ cōmūf̄ p̄cipiat sensibilia cōia
et p̄ actis: color tñ p̄c̄ eis obm̄
p̄pā: **W**n̄ p̄ma rō nō q̄ladiit̄ ens
fore obm̄ nr̄ iſḡ potissimū: cū ip̄m̄
in sua cōtūtate acceptū nō cōdat̄ p̄?
in ip̄m̄ nr̄ p̄ sua silitudinem p̄pā: p̄
s̄ iſḡ phabens silitudinē p̄pā qđditatiā
rei māl fert̄ p̄q̄ p̄ ea in ens cōter
acceptū: et de in in ens q̄tū: s̄ in
ens māle aūtū: sensible: et in ens
rōle:

Rotadū circa zā p̄t̄ phemū: q̄ p̄t̄
illas q̄oes q̄s p̄c̄ ph̄s in z̄ posticor̄.
ad huc p̄c̄ q̄d nōs **E**qua tñ ph̄s
nō p̄c̄ q̄oem̄: s̄ potiq̄ p̄ognitionē:
q̄ ip̄ ibidē assiḡt̄ solū q̄oes v̄ scribi
leḡ: et demiratiē p̄t̄iābles: cōmō
nō est q̄d nōs: q̄ est de frātōe ipo
sita ad placitū: **D**icit aut̄ q̄d quid

nōs: q̄ q̄d rei multiplice. **W**n̄ dīc̄
Egidiḡ de rhoma in z̄ posticor̄ q̄ diff̄
q̄d nōs q̄ cōminat q̄oem̄ q̄d nōs e rō
app̄hēsa ab iſḡ: s̄ quā reserf̄ in suū
fratū: quā eq̄ ydeote app̄hēdūt̄. **S**ed
diff̄ q̄d rei q̄ cōminat q̄oem̄ q̄d rei est
rō p̄ quā res reserf̄ in sua forūa p̄n̄:
et hāc nō ggnoscit̄ signū s̄ p̄t̄: **T**o
tē q̄d nōs est tā entis q̄ nō entis:
s̄ q̄d rei est entis tñ: **T**o q̄d nōs
est tā q̄plexi q̄ q̄plexi: s̄ q̄d rei est
q̄plexi tñ:

Quidē: circa terciā p̄t̄ phemū. **A**n
ad hīndā noticiā qđditatiē entis: a frātōe
entis ad ficationē cēntie sit p̄cedēdū. **E**
arguit̄ q̄ nō: **T**u p̄o: q̄ in pressu s̄nālī
rōhadū est a notiorib̄: s̄ essentia est
notior ente (cū sit tā entis): causa aut̄ e
notior effectu: igit̄ rōhadū est ab cēn
tia: **T**u z̄: **I**dem ondē aut̄e ph̄i in
phēmio ph̄icor̄ ubi aſſeit̄ in oīb̄ s̄nē
tis fore p̄cedēdū a ggnitōe p̄n̄: ad
ggnitionē p̄ncipiatōr̄: cū igit̄ cēntia
sit p̄n̄ entis: igit̄ v̄t̄: **T**In oppōnēt̄ est
autoitas et rō doctoris: **P**ro rōfīcē
hūḡ adūtēdū: q̄ cōposita s̄t̄ notiora q̄
ad nos q̄ s̄plīna: ip̄a cōposita fōstītū
tia. **C**ū itaq̄ ens acceptū ḡtētē: habeat
se respū essētē: sicut q̄posītū ad s̄p̄lex:
cōsequēt̄ est q̄ ens s̄t̄ nō maḡ notū.
Sed est adūtēdū q̄ ḡtētē s̄t̄ dīc̄ cō
positora ip̄is abſtītēs. **O**m̄ enī solū s̄t̄
cōpositora s̄ nr̄ modū q̄p̄iedi: sicut
deq̄ d̄ cōposito deitate. **O**m̄z eq̄ ex nā
ip̄iḡ rei: et hoc ḡtētē. q̄ in separatis age
la respū aſſeletatē: et color respū colo
reitatis: nō ḡtētē q̄p̄et̄ tātē diuītātē
sicut huāmitas respū hōis: et alba respū
albedis. **W**n̄ patet q̄ diuīs mode i diuīs

ens dicitur opositum quod est entia: **D**icendum
est ad quidam quod ens est notum et per quod ad
nos quod est entia: non autem secundum nam. **P**otes-
tum adducere in oppositum **p**redicatur si
pressus natura: quod ut in plura est dissimili-
tudo modo predendi: **T**extus.

Sciendum est igitur quod sicut in 4o metra:
propositum dicitur: ens per se duplicitur dicitur. **A**lio: quod diuiditur per decretum genitrix: **A**lio: quod sicut
genitrix virtus: **H**oc autem dicitur est quod
per ipsum dicitur ens: de illud: de quod assertio
propositum formatur per ipsum: ut si illud in re nichil
ponat: per quem modum prout decesserit et ne-
gationes entia dicuntur. **D**icit enim quod af-
firmatio est opposita negationis: et quod entia
est in omni: **H**oc propositum non per dicitur
ens: nisi quod aliquid in re possit. **V**nus pro-
positus et huiusmodi non sunt entia: **N**on
dicitur. Aliquid enim hoc modo dividitur entia:
quod est entia non habet: ut patet in prout de-
cessoribus: sed sicut ab ente (proposito) dicitur. **V**nus
genitator in eodem loco dicitur: quod ens pro-
positum est quod sicut entia rei. Et quod
(ut dicitur est) ens habet dicitur diuiditur
per decretum genitrix: oportet quod entia sicut
aliquid esse oibique naturae: per quam diuisa
entia in diuisis genibus et speciebus collo-
cat: sicut humana est entia hominis:
et sicut de aliis. **E**t quod illud per quod res
constituitur in proposito genere per speciem est hoc quod
sicut per dissimilitudinem idicatur quod est res: in
est quod est entia a propriis in nomine
quod dicitur mutatur. **E**t hoc est quod propositum fre-
quentia notat quod quod est est. **D**icitur: et forma.
sicut per formam sicut entia unius genitrix
rei: ut dicitur. **A**utem in 2o sue metra:
Hoc est alio nomine natura dicitur, am-
pliando nam secundum primum modum illo.

147
quatuor quod Boetius patet in libro de
duabus naturis assigit: scilicet quod non dicitur
est illud quod intellectu quoque modo capi-
tur, **N**on enim res est intelligibilis: nisi
per dissimilitudinem et entiam suam. **E**t sicut enim
propositum dicitur in 4o metra: quod oibique natura est
natura: **T**unc nomine natura hoc modo
superior frater entia rei: sed per hunc ordinem ad
genitrix operationem: cum nulla res proposita opera-
tionem substituat: **C**odditatis vero nomine
sicut ex hoc quod per dissimilitudinem sicut: **H**oc entia
dicitur: sed per ea ens habet esse:

Dicit doctor psequeitur per executive in
qua secundum ordinem iam promissum propositum manu
festat frater entis: **Z**o frater entie declaratur ibi. **R**ome ergo est entia recte.
Adhuc propositum assigit quadam divisionem
entis: **Z**o ea notificatur ostendendo diversi-
tate membrorum diuidetur ibi. **H**oc at dicitur.
Dicit ergo sic: **E**ns per se uno dicitur
ens reale positivum in natura: quod subdividitur
in decretum genitrix per diagrammetorum: **A**lio: amplius
frater dissimilitudinem propositum sicut se extendit ad ens rationis,
et hoc modo est illud dicitur: ens cui per attributum
hoc quod dicitur. **I**ta est: a quo sicutur
vitas genitrix: **V**nus doctor sibi quis dram
membrorum diuidetur dicitur: quod ens dicitur **Z**o
dicitur: de omnibus eo de quo assertio propositum formatur
per ipsum: et si non sit ens positivum in natura: ut
ceteras dicitur: ens: et non ens dicitur: ens. **N**am
in hac proposito (non ens est nonens) hoc ubi
est est et copula: et iterum illa propositum au-
diens dicitur (ita est). **E**ius igitur negotioribus
et prout decesserit attribuatur esse aliquo modo:
genitrix est proportionabilis: propositum ens con-
ueniat: **H**oc ens dicitur propositum solu notat
ens positivum in natura: unde negotioribus
et prout decesserit et ceteris et ceteris. **H**oc modo
non dicitur entia: nisi forte per reduc-
tionem analogiam: **E**lo ingratulus.

Credidit q̄ ista entis diuisio in textu posita nō est p̄ma entis diuisio. Nā entis coit s̄t q̄tuor diuisioēs. **T**h̄ d̄ est Entia aliud p̄ se; aliud p̄ actis. C̄. Trib⁹ aut̄ modis ens p̄ dīc p̄ actis. **A**mo q̄ nō habet causas p̄ se ordinatas ad ipm̄. Et hoc nō casualia et fortuita dicit̄ en̄ia p̄ actis? **Z** d̄ ens p̄ actis q̄ in existēdo ab alio depēdet. Et sic d̄ ens c̄it p̄mū; p̄ dīc p̄ actis: **Z** d̄ ee ens p̄ actis q̄d aggredit ex diuisib⁹ naturis diuisioēz ḡm̄ l̄ sp̄z: vt h̄d alib⁹. **T** **Z** est diuisio entis p̄ se in ens reale. i. ext̄ aīam: et in ens rōis. i. in ens in aīa: quā p̄dit ph̄s b̄ meta. **C**. Ex q̄ diuisioē seq̄t q̄ ens rōis est ens p̄ se. Cā ens p̄ se diuidit̄ in ens reale. et in ens rōis. diuisit aut̄ vē d̄: de mēbris diuidētib⁹. **T** **Z** diuisio est ens p̄ se ext̄ aīam in dēcē p̄m̄. Et her p̄dit a ph̄s b̄ meta. **E**x qua diuisioē seq̄t sive habet. q̄ negatoēs et p̄uatoēs et z̄. iactioēs p̄ in nullo s̄t pdicamēto reponēde: q̄ s̄t entia dāa. **T** **Z** ā est diuisio entis pdicamētalis sive s̄be sive acīit̄ in actu seq̄t p̄m̄. quā tāgit q̄metator sup̄ p̄: de aīa ubi d̄ q̄ actis et p̄o circuēt oīa p̄ dicamēta. **E**x q̄ p̄t q̄ oīa q̄ debet ee in ḡne debent ee q̄p̄ta ex actu et p̄o v̄ ul̄ actis p̄mixt̄ p̄o: q̄ nichil ē in ḡne s̄p̄lūḡ ḡne. Ideo deḡ nō est in aliquo ḡne: nec mā p̄ma. i. cū deḡ pura est actis s̄me q̄ p̄o: mā aut̄ p̄a pura p̄o. **T** Dein cū dicit (Nōm̄ igit̄ eēntie) manifestat frationē ip̄g eēntie: et ondit v̄n sumat nomen essentie dices q̄ sumit̄ ab ente accepto nō quolibz: s̄ p̄mo nō. Cā ens acceptu **Z** d̄: de pluri⁹mis q̄ nō h̄nt

eēntia: et ideo ens (vt sic) nō ē concretū eēntie p̄portionatū: s̄ eā ḡnālīḡ. **N**ā dicit q̄metator ūo meta. q̄ ens acceptu p̄o frat̄ eēntia rei: ex quo correlative dep̄hēdo: q̄ ip̄a acīit̄ entia eēntia h̄nt: q̄d m̄ q̄dā nō admittit̄. **D**e in cū dicit (Et q̄ ut d̄m̄ est) ondit doctor sc̄s q̄d noīe eēntie frat̄: et quo nōm̄ eēntie tr̄sferit̄ ad q̄dditatē formā: et nām̄ dices: q̄ q̄ ens en̄ p̄o d̄m̄ est cōe analogū ad dēcē ḡnā pdicamētōz: q̄m̄ est q̄ eēntia nō frat̄ aliqd cōe vñi uocū oīb⁹ naturis l̄ eēntis pdicamētaliib⁹: s̄ frat̄ analogie id p̄q̄d diusa entia in diuisib⁹ pdicamēt collocātur: vt sortes report̄ in q̄nē s̄be p̄ habitudine: et alib⁹ in ḡnē q̄lūat̄ p̄ albedine. **E**t q̄ illud p̄ q̄d eēntia q̄stituit̄ i. dēcēto ḡnē l̄ sp̄ explicat̄ p̄ diffōem q̄dditātū: ideo eēntia a ph̄is (q̄dditas) nōiāt̄: et ab ar̄. plerūq̄ nōiāt̄ (q̄d q̄dēat̄ ed). Dein eēntia d̄: s̄or totiq̄ i. q̄yād ip̄a eēntia est p̄m̄. cōtitūdinal q̄gnoscoōs ip̄g rei. s̄or cū est p̄m̄. q̄gnoscedi: sicut est p̄m̄ eēndi: **Z** d̄ eēntia d̄ nā: am̄pēdo nām̄ s̄d̄m̄ p̄ma acceptoē illaz q̄ tuor acceptioēd: q̄s assiḡt Boethi: p̄t s̄ḡ nā est ea: ḡḡz q̄cū s̄nt s̄bstātēs ul̄ accīdetes s̄be qq̄ mo intellexi capi p̄nt̄: et hoc ideo q̄ res nō ē intelligib⁹ p̄p̄e nisi p̄ sua diffōem: q̄ explicat̄ ei⁹ q̄d ditātē et eēntia. **N**ā eēntia rōnabilit̄ dicit̄ nā: accepta p̄ eo: q̄ res ad extra intellexi capi p̄t: In sup̄ eq̄ d̄: nā am̄pēdo nām̄ p̄nt̄ d̄: p̄t̄ b̄ meta. q̄ d̄is s̄ba: i. eēntia est nā. **T** Dein cū d̄: (Tn̄ nōm̄ nē hoc nō sup̄te it̄) assiḡt drām̄ pdicat̄: nā pdic̄ dīc̄ rōe. S̄ia eēntia d̄: nā p̄ habitudine ad sua op̄a

tioēs ḡpā: q̄ nulla res caret l' deſtitu-
tur. Natura em̄ p̄pōit a nasci: eo q̄e
naturatiū p̄m̄ moti l' opatois: h̄
eentia d̄: q̄dditas. p̄t p̄ difſoem q̄d
ditatiā explicat. Et d̄: eentia p̄t
p̄ ea ens habet c̄eſz eentie. ut fortes
habet p̄ huānitate foſil q̄ sit homo:
Dicit̄ eiſ ſoz ut dictū ē ſupig: p̄t est
p̄m̄ cognitiōis ip̄g entis. (Glo ing.
Ar: cōf textū. Res ſepe a ſua ḡpā
opatioē deſtitut. Cia itellec̄t ſepe nō
iſtelligit. auris ſepe nō audit. Dicē-
dū q̄ opatio ibi nō dicit actū: ſi aptitu-
dine. Et licet illa opatio nō ſit de eentia
rei: tñ int̄ſmutabilit et natario
q̄omitt̄ p̄m̄ eīg: q̄ illa opatio eſt
q̄litas; et res ſba: et ſit d̄nt p̄dica-
metalit et realit.)

Dixmo (ad cuiusdēm l̄re exposito) q̄ri-
tur. An aliq̄ ſint entia: q̄ eentia nō
lyne. Et ar: q̄ nō. q̄ cū ens ſit q̄re-
ta ad eentia videt̄ iſpliſtā q̄ aliqd ſit
ens nō lyne eentia: ſicut iſpliſt aliqd
ce hoīem l' albu: q̄d nō habet huāni-
tate l' albedine. In oſpoitū ē doctor
ſaſta in l̄ra: P̄ndet̄ ergo dupliſt
ad p̄dicta roēm ſuſtinet̄ l̄ram. (Ar:
q̄ enſ captiū tuſredet̄. Siz tñ p̄ente ro-
nis q̄ pro ente nē) nō eſt q̄retu eentia:
ſi enſ accepit̄ ſpealiſt pro ente re-
ali et poſitivo in nā. Enſ aut̄ tuſred-
ent̄ accepit̄ p̄t dñ q̄retu ip̄g entita-
tis q̄gnalior: eſt q̄ ip̄a eentia: nam
eentia iportat reale entitate. Non p̄ua-
toes negatioes et z̄ deſpoes diſciptur
entia: nō ab eentia: ſi ab entitate:
Z̄ dñ p̄t ad eadē. q̄ si p̄uaſtoes di-
cent̄ entia: p̄t enſ ab eentia d̄: nō
tñ ob hor eſſet natariū q̄ p̄uaſtoes et ne-
gatioes eentia haberet̄: eo q̄ hic p̄ua-

194.
tioes et negatioes ſola diuenit entia: ſi
reductiā attributionē: q̄admodū gla-
dig d̄ militaris (in quo tñ nō ē milicia):
et vina ſana: l' cib⁹ d̄ ſang:
Adūcēdū q̄ eē accepit̄ m̄lefarie. (Ar:
accepit̄ eē p̄t ē nota q̄pōis l' q̄formi-
tas extreox. Et h̄o accepit̄ eſſe q̄m̄ eſt
copula p̄pōis p̄rife. Et ut ſit nō ipo-
rat aliqua reale entitate: q̄nimo hoc d̄cētes
eē attribui nō enti. Indens eſt noniens:
ſed denotat p̄dictu ſoformai ſbo. Et
ad hoc p̄pōit dicit pho: q̄ eſt ſrat p̄da
copdem: quā ſine q̄poſit nō ē iſtelligē.
Non eentia in hac p̄pōe (ſortes eſt) nō i-
portat reale eentia: iſp̄tā e copula p̄ſer:
ſed iſp̄tā iſtudit hoc p̄hām̄ ens: ut ſit
ſenſiſ ſortes eſt ens. i. ſortes ē exē. (Ar:
eē accepit̄ p̄ eentia l' nā: et ſit accepit̄
eē cū dicit̄ diſſiſto idicat eē: Meru-
t̄ tñ q̄ eſte accepit̄ iſto mo adhuc ſe-
cernit ab eentia roē. Cia eentia ſrat
p̄ modū habit et ſtant. eē vo p̄ modū
acta et fluenti. Et hoc iſmuit in illo
phoꝝ dito (qđqd eāt el). i. eē qđ eāt qđ
i. q̄dditas. In quo deſignat̄ ordo: ſi que
q̄dditas eſt anq̄ ſe (ſalte ſi modū iſ-
telligēdi et ſi modū eendi roēs. Cia
eāt ē tpiſ p̄tī ſp̄fī: ad denotadū ſola
aterritate ſi roēm iſtelligēdi. l' ſi modū
eendi roēs. Et eē ſit accepit̄ d̄: eē eentie
loquedo ſi coſtructiōe iſiſitua): id
eſt leſſe qđ eſt eentia ſi re: iuſi eſte tñ
eentie bene poſſet dñ eſte eentie ſc̄z
oſtructiōe iſiſitua: eſt eñi eē receptu
in eentia. Non iſta oſtructio (eē eentie)
q̄uis ſi modū ſit ſp̄ iſiſitua: tñ ſi rem
qñz eſt iſiſitua: et qñz iuſitua. (Ar:
accepit̄ eē ſi eentie p̄t ē actualitas
eentie l' forme: proportionabilis ſit ſor
eſt acta mē. Et hoc eē iſpliſt: i. p̄pōe

de est 2° adiace^te rōe p̄incipiū it̄ius.
ut in ista p̄oē (sortes est) q̄ valet tñ
sicut sortes est ens. **Vñ** ista p̄oē (sortes
est ens) est distinguenda; p̄t enī ens ac
cipit noia^lit̄ ipā est nātāia; p̄t aut̄
ens ampi^r p̄incipali^r tūc p̄t ē falsa.
Tu^o ē posset ampi^r opatoe eendi;
p̄portiōbilis sicut viue qñz noia^l ope
ratiōne viuedi sentire opatoe senedi.
Vnde viue (qđ s̄ ar^r le^r z^o de aia est
in viuetib^g esse) p̄t ampi^r tripli^r co
mūdēt trib^g ultimis acceptib^g ipig
esse iā dicit sc. **P**o^o p̄ ipā cēntia vitali;
sicut ē ampi^r pro essentia in cor^r 2°
pro viue exiſtentiā qđ est actualitas
cēntie vitali; sicut ē exiſtētē est actuali
tas cēntie coris: **Z**o^o pro opatoe vitali;
sicut ē posset capi p̄ opatoe eentli. **E**t
paſſiormit̄ dicēt̄ de sentire et intelligēt̄.
Ex quo patet q̄ her p̄oē sortes ē viues
habē p̄ tripli^r sensu. **N**ā capiendo vi
ues noia^lit̄ sensu est sortes ē viuu
l corp^g animi: et sic est nātāia. **P**ropt̄
aut̄ viues ampi^r p̄incipali^r; tūc vñ
eig sensu est: sortes in se habet viue
exiſtentiā: Aliq̄ aut̄ p̄t ē / sortes ex
eret opationē vitalē.
Secundū qrit̄. **A**n ens rōis sit enti
reali ſodisſitū. **T**u^o ar^r q̄ nō. **p̄o** ſit.
Ens rōis est ens: ens aut̄ et res qū
nūt̄. **N**ā ista sex ens res aliqd̄ vñ
vez et bonu^r s̄ q̄ tristēdēha: igit̄
ens rōis est res: et p̄ qñs est ens rale.
Tu^o. ſit. **E**ns rōis est actus: s̄ actus
est ens realē (q̄ est ens p̄ducimētale):
igit̄ ens rōis est ens realē. **A**ns pro
p̄o p̄te ſodit̄ duplicit. **P**o^o q̄ oē qđ est
est ſba l' actus: s̄ ens rōis nō est ſba:
igit̄ est actus. **Z**o^o q̄ ens rōis ē ens

Venit mā sola nō sit cēntia rei
planū est: qz res p cēntia sua ggnos-
bil est: et in spē ordīat ad in gne à s
mā nec ggnos pñ est: nec s̄ ea
aliquid ad geng v ad spēm ordīat: s̄ s̄
illud q aliquid actu est. **N**ec ec p̄ for-
tm̄ cēntia s̄be cōposita dñ: q̄ius hoc
qđa afferō conat. Ex his em̄ q̄ dicta
s̄t patet q cēntia ē illud qd p̄ dif-
finitioēz rei siḡ. **D**iffinitio aut̄ s̄bax
māliū nō tm̄ gtnet formā: s̄ ec mā:
alit ent̄ diffōes nāles et mathematice
nō differret. **N**ec p̄ dici q mā i diffōe
s̄be māl p̄t̄ ponat s̄rit additū cēnt.
eig. l̄ ens ex̄ cēntia eig: q̄i h̄c modus
diffōniū p̄p̄ est acutib⁹ q̄ p̄fecta eēnā
nō h̄it: m̄ oportet q̄ in diffōe sua
s̄bū recipiat qd est ex̄ geng eoꝝ. **O**n
q̄ cēntia q̄phēdat mā et formā.
Nec p̄ dñ (aut̄) q̄ cēntia s̄rit rela-
tione: q̄ est int̄ mā et forz l̄ aliquid
supadditū ip̄o: q̄i hoc de n̄te ēet actis
vel ext̄ n̄t̄ a re: nec p̄ ea res ggnos̄: q̄
que oīa cēntie quenāt. **A** formā em̄
(que est actis mē): mā efficit ens actu
et hor aliquid. **N**on est q̄ illud q̄ supueit
nō dat ēe actu s̄p̄hāt̄ mē: s̄ ee actu
tale: sicut q̄ actis faciūt: ut albedo
facit actu albū. **N**on cū tal̄ forz acutib⁹
nō d̄: grāti aliqd s̄p̄hāt̄: s̄ s̄ qd:
Aelmanq̄ ḡ q̄ nome cēntie in substa-
tūs cōposita s̄rit illud qd est cōpositū
ex mā et forz. Huit qsonat ubū Boe-
tn in qmēto sup̄ liby p̄dūmetoz vbi
d̄: q̄ w̄ya signat cōpositū. **O**ssa em̄
apud grecos idem est qd cēntia apud
nob̄: ut sp̄met d̄: in libro de duab⁹
naturis. Quicena ec̄ d̄: q̄ qd ditas
s̄bax cōpositaz: ē ip̄a q̄po forme et mē.
Cometator ec̄a d̄: sup̄. septimū me-
ta. **N**ā quā habet sp̄es in reb⁹ ḡna-

Fūctioēz z̄ q̄p̄iūd̄ cīra res: p̄t ip̄e
res s̄t in roē cas obiectūs app̄hēdēter
vt geng attribuit̄ ip̄i aūali cōt̄cepto:
et sp̄es s̄ue ēē s̄bm̄ attribuit̄ h̄oī i cōt̄
app̄hēso. **E**t pl̄o soluit̄ argumētu
Ca q̄ s̄t in p̄dūamēto s̄t cēntia ēet aīaz:
s̄ sp̄es intelligibiles habit⁹ act⁹ ielli-
gēdi et silr p̄t̄ aīe s̄t cēntia in aīa: ḡ
nō debet rep̄oi in p̄dūamēto. **D**icē
dū ēet patut̄ q̄ tripliūt̄ aliquid ē i aīa:
et illud qd 3⁹: est in aīa: nō debet
reponi in p̄dūamēto. **E**t posset addi
q̄t̄ q̄ mō fīta s̄t in aīa: q̄ totaliter
ab ip̄a dep̄edēt̄ q̄z cīs nichil cōmīdet
in re ad ex̄ t̄q̄ s̄t dāmētu p̄ximū: q̄
reno s̄t in p̄dūamēq̄
Quarto notādū q̄ nā s̄ Boetiu in
libro de duab⁹ naturis acutip̄ q̄dūpli-
cit, qd̄: acutip̄ extēse (ut dñ est): p̄t
s̄t rep̄it̄ t̄a in s̄būs q̄ i arctib⁹:
z̄: sūt̄ nā restit⁹: p̄t nā solū d̄:
in s̄būs: t̄q̄t̄ s̄t̄ est idem qd̄ l̄ face l̄
pat̄ p̄t̄: z̄: sūt̄ nā adhuc restit⁹:
p̄t̄ solū in s̄būs corporib⁹ iueit̄: et
sic sūt̄ nā in 2⁹ phīt̄: qd̄ d̄: vñ
qd̄ rē iformās sp̄es dñ: **T**exti.
Sed q̄ ens absolute et p̄ p̄p̄ d̄: de s̄b-
stātūs et p̄ p̄t̄ et quasi s̄dāio de acti-
vib⁹: in est q̄ cēntia p̄p̄ et vere ē i
s̄būs: et in arctib⁹ qdāmō et s̄ ip̄:
Sbax vō qdā spl̄ires s̄t̄ qdā cōposita: et
in vtrīs est cēntia: s̄ i spl̄ires perioi
et nobilioi mō: s̄ q̄ ēē nobiliq̄ h̄it̄. Est
enī causa eoꝝ (q̄ cōposita s̄t̄) admīng
s̄ba p̄ma q̄ est deq̄: **H**z illaz s̄bax cēnt:
s̄t̄ nob̄ maḡi om̄lē: i deo ab cēntis
s̄bax cōpositaz in p̄iedū est: ut a facili-
orib⁹ cōuenītor fiat disciplina:
In s̄būs iuḡ cōpositi s̄t̄ forz et mā:
ut in hoī: aīa et coꝝ pḡ. **P**o at̄ p̄t̄
dñ: q̄ alterz illoꝝ tm̄ cēntia dīctatur.

bilib⁹ est aliqd⁹ mediū. i. q̄pōit⁹ ex
mā et for⁹. **H**uic eī ḡordat rō. q̄ eē
sbe q̄pōit⁹ nō eī tñ forme / nec
eī tñ mē / s̄ ipiḡ cōpositi. cēntia aut̄
s̄ quā res eī dicit⁹. **N**on oportet q̄ eēn⁹
qua res denoīat⁹ ens / nō tñ sit for⁹ /
nec tñ mā / s̄ vtric⁹: q̄uis h̄mō
eī siue cēntie / suo mō / sola forma
sit causa. **D**ic eq̄ videq̄ in alīis q̄ ex
ex plurib⁹ p̄n⁹ q̄stūt⁹ / q̄ res nō
denoīat⁹ ab alteo illoz p̄n⁹ dī tñ. s̄
ab eo qđ vtric⁹ q̄p̄lectit⁹. ut patet
in saporib⁹ q̄ ex actōe calid⁹ digēnt⁹
hūdū / causat⁹ dulcedo. **E**t q̄uis hoc
mō calor sit causa dulcedis. nō tñ
corp⁹ denoīat⁹ dulce a calore / s̄ a fa-
pore: q̄ calidū et hūdū q̄p̄lectit⁹.

In hac pte p̄seq̄t⁹ doctor s̄c̄ s̄c̄m
p̄ncipale / quō s̄c̄ eēntia in diūsis re-
piat⁹ diūsi mode. **E**t p̄? assīgt⁹ q̄p̄atez
sbar⁹ et acītū / penes q̄p̄atoe⁹ eēn⁹.
Z? p̄it⁹ q̄silez q̄p̄atione⁹ sbar⁹ s̄p̄li-
ciū / et maliū: ibi. **S**bar⁹ vō qđā r̄.
Z? p̄seq̄t⁹ de eēntis sbar⁹ maliū /
assīgnādo causa f̄ci ordīs sue detiā-
tiois: ibi. **D**z q̄ illaz sbar⁹ r̄. **I**n p̄?
iḡt⁹ pte doctor tale⁹ / inuit⁹ rōem.
Hūit ens se habet ad sbar⁹ et acītis,
ita se habet eēntia ad eēntia sbe / et
ad eēntia acītis / s̄ens vē et p̄rie
repit⁹ in sbar⁹ / et qđāmō s̄ quid re-
pit⁹ in acītib⁹: q̄ eēntia vē et p̄rie
tueit⁹ in sbar⁹ / in acītib⁹ aut̄ qđā
mō repit⁹ s̄ qđ: **H**uic rōis nec ma-
lore nec eīḡ p̄batione⁹ p̄it⁹. **N**erūm
eīḡ p̄batio⁹ sūt ex sup̄ditib⁹. **D**icebat
em⁹ sup̄iḡ q̄ eēntia sūt ab ente qđ
diūdit⁹ in sbar⁹ et acītis. **M**inor
et nō p̄it⁹ in lra / s̄ eīḡ p̄batio⁹ q̄ tal-

est. **E**ns absolute et p̄ p̄ dīat⁹ de sbar⁹
et p̄ p̄t⁹ et q̄si sc̄dīo dī: de acītib⁹: q̄
vē et p̄p̄ repit⁹ in sbar⁹ / in acītib⁹ vō
repit⁹ ip̄e et s̄ qđ. **D**enī ibi. **S**bar⁹ vō
qđā. **H**ic doctor s̄c̄ q̄iat⁹ eēntias sbar⁹ ad-
uīt̄: et inuit⁹ tale rōem. **H**ic se hūt̄
sbe ad ip̄m eī / ita se hūt̄ ad eēntias: s̄sbe
s̄p̄lices et sep̄ate nobilis hūt̄ eī q̄ sbe
māles et cōposite: q̄ hūt̄ eēntias nobili-
ores et veīou mō. **M**inor h̄ nō p̄it⁹ /
s̄ p̄bat⁹. **C**ā eī est actualitas eēntie: act⁹
aut̄ et p̄o debet q̄portionai. **M**inor p̄it⁹ /
et p̄bat⁹ in lra / q̄ sbe s̄p̄lices s̄t̄ muse
eī sbar⁹ cōp̄it⁹: causa aut̄ nobilior
est effectu. **C**lō mīg. **R**ō q̄ sbe s̄p̄li-
ces / ideo dīnīt⁹ s̄p̄lices / s̄s p̄ resp̄m ad
sbar⁹ q̄p̄itas: i. māles: / et nō ideo q̄
carēt⁹ oī q̄p̄oe: q̄ s̄c̄ q̄p̄ite ex esse et eēn⁹.
Hic ut ei⁹ q̄tuor elīa dīnīt⁹ corpora s̄p̄-
licia: / nō q̄ carēt⁹ oī q̄p̄oe: s̄ in resp̄m
mixtor⁹ / q̄ nō q̄ponit⁹ ex q̄tuor q̄litarib⁹.
Denī ibi. **D**z q̄ illaz sbar⁹). **H**ic doctor
s̄c̄ t̄cip̄t⁹ de cēntia sbar⁹ maliū.
s̄p̄? assīgt⁹ rōez ordīs sue detiātōis: q̄n
dā cauillationē repellēdo dīces: **D**icit⁹ es-
sentia sit p̄fectio⁹ mō in sbar⁹ s̄p̄lrib⁹.
q̄ in sbar⁹ maliub⁹: q̄ tñ eēntia sbar⁹ mā-
liū s̄t̄ nob̄ maḡ note: q̄ eēntia sbar⁹ s̄p̄li-
ciū: ideo p̄mo de eīs detiābit⁹ / ut
a faciliob⁹ ad diffīliliob⁹ p̄cedēdo fiat
quemētōr disciplina: **D**enī ibi. **I**n
sbar⁹ iḡt⁹ cōp̄it⁹). **D**octor s̄c̄ exēq̄t⁹
de eēntia maliū sbar⁹ dīces q̄ in sbar⁹
cōposit⁹ eēntia nec ē mā tñ / nec forma
tñ / nec relatiō eīs de sup̄addita: s̄ est
mā et for⁹ s̄l unīte / s̄ accepte cōit⁹. **E**t
p̄bat p̄? q̄ eēntia sbe cōp̄ite / nō ē mā
tñ: s̄c̄. **H**illud (qđ est eēntia rei) res
est q̄gnosibil⁹ / et in ḡne et in sp̄e collo-

tabil: s p mā sola nec res ē cognoscit
ad genū vel spēm definitā q̄ hibil: g rr.
Maior est de se nota. Minor p̄t q̄ sola
mā est pura pō no intelligibilis in p a
nalogia ad ipsam formā: g ipsa sola
mā no p̄t ē p̄m q̄gnitiois rei. Et iter.
Mā est māris ad plures foris et iden
tificata h̄ se: g ipsa no p̄t ē p̄m collocat̄
aliq̄d in genē l̄ in spe. **T** Dein ōndit
q̄ cēntia s̄be cōposita no sit for tñ: talis
rōe. Illud est cēntia alio rei, qd p̄ ei⁹
diffōem iportat: h̄ diffōet s̄ba mā
lū nedū q̄tinet formā: s̄ eq̄ cludit
māz: g rr. Maior p̄t, q̄ diffōet iden
tit̄ qd est ē rei. Minor p̄t q̄ alias
diffōes phīce et mathe: no differet;
Mathe enī assignat̄ p̄ sola formā:
Dein ibi (s̄er p̄t dñ) Hic remouet
quādā cauillationē q̄ posset fieri. Nō
enī q̄s dñe. Nōt mā igredit̄ diffōem
māl s̄be, nō tñ est ps cēntie: h̄ igredit̄
p̄ modū additamēti: Dicit doctor q̄
modū diffōniēti p̄ additamēti ē p̄p̄
amīib⁹. Nō aut̄ querit s̄bns salte co
positis. Qd notat̄ dico: q̄ for p̄s cēntia
p̄ additamēti diffōniēti: h̄z s̄u gr̄is:
Dein ibi (s̄o aut̄ p̄t dñ). Nōbat q̄
cēntia rei māl, no sit relatio int̄ forz
et māz, es̄de sup̄addita: talis rōe. Illud
qd est rei ext̄ne et sibi amīta: no est
ei⁹ cēntia: h̄ relatio talis et h̄mo: g rr.
Minor p̄t q̄ q̄qd adiuit alio, nā in
actu cēntia: est actus: h̄ relatio sup̄ad
dita mē et forme s̄l vñit̄ adiuit enti
in actu: g rr. **D**ein cū dñ (Reliq⁹)
Cōdiuit vitare s̄z q̄ cēntia s̄be māl
colementat̄ ex mā et ex for: qd p̄bat s̄
gulait̄ autoitam̄ Boethii Aquen⁹ et
Comētatoris: **D**ein ibi Hic cēntia

cordat rō) Cōfirmat idem rōe tali
Sicut se habet ē ad s̄bam q̄pōta, ita
et cēntia: h̄ ee s̄c se habet q̄ nec ē for
me tñ, nec me tñ, h̄ gūctim utrigz:
ḡ et cēntia (h̄ quā res d̄: et) utrilib⁹
q̄pletat̄: h̄cet tñ for in cōstitutioē cēntie,
vel in dādo ēē sup̄pōta sit causa p̄nci
palit̄. mā aut̄ est causa sc̄dāa, q̄ad
modū vidē exēplais q̄ q̄mis dulcedo
causet̄ p̄ncipalit̄ a calido digēnte h̄u
dū, no tñ de noīat̄ aliq̄d dulce a calore,
h̄ a sapore q̄plete qdā mō tā h̄u dū
digēst̄ q̄ calore digēntē:
Primo adit̄ dñ pro elūcidatōe et de
clatōe p̄ōrte tōz: q̄ aliq̄d ens dici p̄t
absolutū triplūt̄ **N**ō: q̄ ipm a nō
depēdet p̄mit̄ nec s̄z effectiē, nec s̄b
iectiē nec obiectiē: et sic solū p̄ma cau
sa dicit̄ ens absolutū: **Z**o: q̄ ipm et si
depēdet ab alio effectiē nō tñ s̄biectiē
nec et̄ obiectiē: et sic oīs s̄be dicit̄ ab
solute: **Z**o: q̄ ipm nō depēdet ab alio
obiectiē: h̄cet depēdet tā s̄biectiē effec
tiē q̄ subiectiē. Et sic amīta nō cōlatia
dicit̄ absoluta: ut q̄titas. **T**Oppon
it aut̄ aliq̄d d̄: t̄plūt̄ depēdet. s̄z
Zo: effectiē: et sic oīa s̄z depēdetia
a p̄ma causa: **Z**o: tā effectiē q̄ subiec
tue: et hoc mō oīa amīta depēdet
a s̄ba. **N**ō amīta ideo dicit̄ amīta:
q̄ et cōdūt a s̄ba effectiē: et cōdūt ad
s̄bam s̄biectiē: **Z**o: tā effectiē q̄ sub
iectiē q̄ et̄ obiectiē. Et ista mō solū ac
tīctia relatia dicit̄ depēdet. ut exēpli
grā paternitas nedū depēdet a s̄ba
effectiē et subiectiē, verū enī depēdet
a suo correlatiō s̄z a filiatōe obiectiē
seu cōmūtatiue: Ex quo patet q̄ q̄libet
s̄ba rōabilit̄ dicit̄ absoluta cōpātie

ad amittit et sibi cōditas et cōditas rō
nabilit̄ dicit̄ absolute respici relatione:
relatia aut̄ dicunt̄ simpliciter respectu:
Secundo adūcedū q̄ h̄z s̄be simplices
separare / veriores et nobiliores habet
cēntias / q̄ s̄be cōpositae māles: (q̄n ecī
simpliciores s̄be separare habet nobiliores
essentias / q̄ cōpositiores) / verū tū q̄
to s̄be māles s̄t cōpositores: fato h̄nt
cēntias pfectiores. Q̄to enī s̄ba māl
est cōpositior: fato ē v̄tualior: / s̄ vice
v̄sa / q̄to s̄ba māl ē cōpositor: fato
est ipfector: / P̄o: q̄ in v̄mūsitate en
tū repūt̄ duo extrema simplicissimā:
s̄z p̄ma causa: et matia p̄ma. Sim
plicitas aut̄ p̄me cause imāl ad p
fectionē p̄net: et ideo q̄to s̄be separare
ap̄lig recedit ab illa simplicitate / v̄s̄
cōpoem: fato s̄t ipfectores: H̄z sim
plicity mē p̄me ad ipfōrēz p̄net: /
et ideo q̄to s̄be māles / pl̄g elōgat̄
ab eis simplicitate: fato s̄t magi pfect
Tercio adūcedū q̄ difficultas māles:
gnoscēdi aliqd. / C̄n̄ oric: ex pte
obieci gnoscibl̄ / q̄n ipm s̄z ē n̄mīa
diminute entitatis / et p̄ q̄ns gnosc
abilitaz: quo eq̄ difficult̄ gnoscatur
relatioēs temp̄ / mā p̄ma / et h̄ymōr:
C̄n̄ aut̄ ex pte gnoscens dū
taxat / qd̄ est subdeficiēs in facultate
gnoscēdi: et hor mō s̄be separare s̄t
nob̄ gnoscēdi in har vita / gnoscē
speculari. q̄ sit s̄ relucētiā quā h̄nt
in s̄bñs materialibz: **C**abi q̄sidām
dū est: q̄ triplikēt̄ aliqd gnoscatur
A b̄o: p̄ reale p̄ntia ipm cogniti: q̄a
qua s̄z ipm gnoscēti realit̄ q̄iugit p̄o:

gnoscēti: et hor mō lux videt̄ ab oculō / et beati in patria p̄ lumen glē con
gnoscunt̄ deū / et intelligentie seip̄as co
gnoscunt̄. **I** 2° aliqd gnoscēti p̄ p̄ntia
silitudibz gnoscēti in p̄o gnoscēti: quo nos
gnoscim̄ s̄bas māles: q̄z silitudibz
s̄p̄as / n̄r accipit̄ it̄: / p̄ q̄s silitudibz
fertur in eaz q̄dditatis. **I** 3° aliqd
gnoscit̄. p̄ silitudibz silitudibz in aliquo
relucentis: quādmodū videḡ hōrē in
speculo / p̄ silitudibz s̄ue ymaginis in
speculo / translucentis: et tal gnoscēti dīct̄
speculalis. Hac aut̄ gnoscēti nos solū
gnoscim̄ intelligentias in hac vita: /
W̄t̄ aut̄ cāa separata posset nālīt̄ was
surge ad gnoscēti s̄bas separata zōo
v̄l p̄o: / aut solū de ip̄is habē gnoscēti
specularē (q̄n̄s m̄ltō clāioře: q̄i habe
possem posset in corpē: ad p̄ntia comit
titur studiosis: /

Quarto cōseq̄t̄ hic occurrit ista q̄o
w̄t̄ q̄dditatis seu cēntia māl ididū / cō
elemetet̄ / int̄scere ex for̄ p̄tis: et ex s̄ba
subiectia mē: / **E**t arguit̄ p̄o: q̄ ip̄a
mā n̄ sit p̄s it̄n̄sera q̄dditatis sic. **I** 2°
Cēntia nālīt̄ p̄uerit ididū / q̄r̄ e for̄
cīḡ tribūes ididū esse et roēz / s̄ mā
est p̄n̄: / ididūduatōs / et p̄s ididū se
sibilis: / q̄ mā n̄ est p̄s it̄n̄sera q̄dditatis.
I 2° sic ar̄: Cēntia est suscep̄tibl̄ et
comibl̄ sup̄posito. sicut ex pl̄grā aīal
rōle / l̄ huānitas recipit̄ in socitate sic
sup̄iḡ in iſiḡ: / s̄ mā est ultimū s̄bm̄
comibl̄ / et irrecep̄tibl̄ in aliud: / q̄r̄.
I 3° H̄dm̄ pl̄m̄ in 2° ph̄icō / et 1°
metaře / p̄tes diffōis debent ē formales:
sed mā n̄ p̄t̄ dici p̄s for̄: / q̄ nec p̄s

differit: et p gnis nec p dñi p speditus.
¶ 12. Cennia e pñm datiuū eē: sed mā est pura pō no data ēē. s̄ dūtaxat receptua est ipig ēē: ḡ it. **¶ 13.** Cennia est pñm ggnitoris ipig rei: m̄ est cennia: s̄ mā no est de ggnosabil: m̄ sit pura pō s̄ solū agnoscit p analogia: ḡ ipa no p̄ ēē pñm alioz: et p gnis nec pñm cennia. **¶ 14.** Quilibet for est simplex ut d̄ in sex pñm: s̄ si mā eē p̄ cennie: tūc cennia (q̄ est for) eē oporta eq̄ ex artu et pō: ḡ it. **¶ 15.** Cennia rei et mālū s̄ roruptibiles: alias enī de ipis no eē scia: m̄ scia sit icorruptibilis: ut d̄ in p̄ positor: s̄ si mā cest p̄ cennie: tūc cennia eē roruptibilis: eq̄ p̄ se (eo q̄ mā e radix corruptibilitatis et q̄tigentie: ut d̄: ḡ meta): ḡ it. **¶ 16.** Cennia rei 9stuit ex gne et dñi: s̄ nec geni est mā: nec dñi: vñ de se: ḡ mā no constituit cennia. **¶ 17.** for pñs no distinguunt a for totig: q̄ e eadē for dñs ee mē: et dñs ee toti copito: q̄ n̄ si sic: tūc eent plures forme s̄bales in code: s̄ mā no e p̄ forme pñs: ḡ nec est p̄ forme totig: **¶ 18.** Ait ea: Ab hys vñt eisde nob̄g: noiāt forma pñs: et forma totig: vocat em̄ eas: qd̄ qd̄ eāt ee form: et spem. **¶ 19.** sic Ab hys d̄: p̄ cel: qd̄ cel d̄ form: q̄ aut dicit hor cel d̄ form in mā: s̄ cel noiāt tota cennia huius cel. (q̄ teste Boetio spes est tota s̄ba dñduoz): ḡ cennia rei mālū e sola for. **¶ 20.** Di cennia s̄be mālū icludet matiaz: tūc in mālub̄ no supponit no differet ab cennia aplig: q̄ supponit

141

differit ab cennia in s̄bstanciis se pñt: q̄ sicut h̄ intelligētia l̄ hic gabriel noiāt sola form: quā eadē eq̄ noiāt intelligētia l̄ gabriel (licet coiori mō): ita et sortes (exempli grā) in sua hecatōe solū icludit forz a mā (sicut pñt supponit) que (s̄z mā et for) eq̄ icludit in spe s̄z in hocē licet coiori mō). **¶ 21.** videt et q̄ gresso q̄ mā igreditur diffōem s̄be māl, no oportet gradē q̄ sit de eis cennia. Accidit em̄ difficē p̄ s̄bm et aia p̄ corp: et tñ n̄ s̄bm e de cennia ait: nec corp de cennia. **¶ 22.** et vñt. Videat q̄ qñ mā pñt p̄ tñ cennie: tūc ipa no rōsidat s̄ sua pñm s̄biectua: s̄ sua pñm obiectua s̄ue forle foribile (q̄ est habitus rōfus forz in mā (ut dicit Albertus p̄sumētes p̄ hoc palliare q̄tia doctois sancti et Abtū. Asserit em̄ q̄ doctor s̄b intelligat māz ee p̄te int̄seca q̄dditat s̄ sua pñm forle foribile: q̄ s̄ eos e for m̄choata: et hoc ec̄ credit Albertus. **¶ 23.** tñ s̄ euđel mā igredit diffōem: sicut p̄ tñseca: s̄ sua s̄bam s̄biectua: s̄ dūtaxat sicut ext̄seni receptuū: sicut ad lumē currit dyaphanū: **¶ 24.** In op̄pōtu arguit p̄ autoitabz et rōb̄ adduct in lra p̄ doctore: qb̄q insup dñecti pñt rōes subseq̄entes. **¶ 25.** Boetig d̄: q̄ spes e tota s̄ba suoz rōduoz: Co stat aut q̄ si spes dūtaxat noiaret forma. (exempli grā) si solū noiaret aiam rōle: tūc homo no eē tota s̄ba sortis: s̄ p̄ s̄be eis: ḡ. **¶ 26.** He

pro passione. risibile. nabile. mobile et
corruptibile. ut effundit ex p[er]n[um] itin[er]e
speci: si homini passio[n]es coor[di]nat[ur] ex mā
et no[n] ex for[ce] itin[er]e: q[uod] mā est p[ro]p[ter]e mā
speci: et p[er] q[ui]ns ip[s]e eentie sp[eci]fice. **¶**

Mā est cōdit intelligibil[us]: si mā cōdit
intellecta no[n] est limitata ad aliq[uo]d di-
duu[m]: s[ed] est ind[ist]incta ad q[uo]lib[et] et recepti-
bil[is] h[ab]et roem: q[uod] illa ē p[er] itin[er]e speci p[hi]-
sice. **¶** p[er] ph[ilosoph]ia d[icitur]: z[estim]o ph[ilosoph]ia q[uod] mā et
for[ce] s[unt] cōmūn[es] rex nālū. no[n] q[uo]d
tin[er]no ididuū: si ergo rex nālū in
cōmūn[is]: igit[ur] mā cōcludit int[er]na in cōmūn[is]
rei nāl[is]: posse[n]t aut plures alie rōes
assig[ri]: de q[uo]d sup[er]sedeo grā breuitas.

Pro no[n]adū p[er] f[ac]iatio[n]e huic q[ui]nti. q[uod]
q[uo]ditas seu eentia aliq[uo]d ididuū est
nā sp[eci]fica l[et] q[uo]ditas ip[s]e ididuū q[ui]c-
re[re]t v[er]o abst[ra]ctio: implicite l[et] expli-
citio: ut eentia sortis est h[ab]et l[et] huāmitas
v[er]o aīal rōle: q[uod] idem s[ed] rem ip[er]fat[ur] l[et]
diu[er]simode h[ab]et roem. Et albedo ē eentia
huic albedis. Et gabriel intelligentia
est eentia huic gabriel: **¶** q[uod] ip[s]e ididuū
dicunt h[ab]et q[uo]ditas l[et] eentias:
ip[s]e aut sp[eci]s ip[er]fat ididuor[um] q[uo]ditas:

Secundo no[n]adū. q[uod] q[uo]ditas l[et] eentia
dicunt for[ce] sui ididuū: no[n] q[uo]d p[hi]sic q[uo]d
modis aīa ē for[ce] corporis: si h[ab]et roem et
logice sicut sup[er] for[ce] iſioris: et p[ro]duc-
ta d[icitur]: for[ce] sui subincibil[is]. Ex quo p[er] q[uod]
eentia dat ē suis ididuis: no[n] q[uo]d
p[hi]sic et ita reale: ut aīa dat ē corpori;
si h[ab]et roem et logice. Exempli grā. Homo
dat ē eentia sorti. . . ē q[uod] ē eentia for-
tes. q[uod] homo est for[ce] ei[us] in ip[s]e re-
ceptibil[is]: si h[ab]et roem sicut sup[er] in iſiori.
Posset ergo dici q[uod] h[ab]et sorti ē eentie

q[uod] homo ē for[ce] totiq[ue] q[uod] sortes habet ē
ex ēntie s[ed] roem. sicut aīa ē for[ce] p[er] q[uod] mā
habet ē for[ce] re et p[hi]sic. Quis em[er]it ē
ēntie attibuat p[er] ip[s]i ididuū t[em]p[or]e ei q[uod]
est: attibuit in h[ab]et roem p[er] forme totiq[ue]
t[em]p[or]e ei quo ididuū est. Dicunt in q[ui]sili q[uod]
uis age p[er] attibuat singulari t[em]p[or]e ei q[uod]
agit: attibuit in p[er] forma ut ei q[uod] agit.
Et sic albedo dat ē h[ab]et albedo h[ab]et roem:
albo aut dat ē p[hi]sic: et h[ab]et re. **¶** Si albedo
resp[on]sū h[ab]et albedis habet se ut for[ce] totiq[ue]:
si resp[on]sū albi habet se ut for[ce] p[er] it. **¶** q[uod] eentia d[icitur]:
q[uod] for[ce] totiq[ue] itin[er]itatis em[er]it. si for[ce]
q[uod] est totu[m] id cōmūn[is] ē for[ce]: et sic albedo d[icitur]: for[ce]
totiq[ue] h[ab]et albedis: **¶** q[uod] aut eentia d[icitur]:
for[ce] totiq[ue] p[er]mītū tristis et p[er]mītū tristis; ut
h[ab]et d[icitur]: for[ce] totiq[ue] sortis: et q[uod] ē for[ce] q[uod] est
totu[m]: et q[uod] ē for[ce] ip[s]e sup[er]positi (q[uod] ē totu[m]
et cōpositu[m]): **¶** Ex quibus p[er] q[uod] no[n] ē ique-
mēs māz ē p[er] q[uo]ditas seu eentia: q[uod]
mā cōdit intellecta recipi p[er] salte logia
in māz figura. Dicunt em[er]it: h[ab]et for[ce] est
for[ce]: sic dīc p[er] her mā est mā: **¶**

In redū est igit[ur] ad q[ui]sili q[ui] classis. q[uod]
q[ui]us eentia s[ed] s[ed] separata: sit dūtareat
for[ce] foris manes. et eentia aīalitū: sit
tin[er]no for[ce] formās. verūtū eentia s[ed] s[ed]
mālū cōtingit int[er]sect ex for[ce] p[er]s:
et ex s[ed] mā s[ed] subiecta (accepta in cōmūn[is])
ut huāmitas itegrit[er] ex aīa et ex corpore:
Huic cōclōis due p[er]me p[er]tes patet
in pressu: si p[er] residua patet p[ro]rōes
adductas: **¶** Ad rōes adductas cōpō-
tu[m] est p[er] ordies rūndēdū. **¶** Ad p[er]mītū d[icitur]:
q[uod] mā est cōsidabil[is] duplicit[er]. **¶** Homo?
cōdit: et sic ē p[er] q[uo]ditas: **¶** Alio? figura
et ididuaf[er]: et sic ē p[er] ididuū f[er]tabil[is].
Dicunt em[er]it for[ce] sortis figuraizata: no[n]

est de rōe hōis in cor: ita nec matia
sortis et figura. **N**on mā s p recept̄ in
recept̄ nā ē de se singulaiz: sū q̄ ē irre-
ceptibl̄ s p recept̄ in rebus ē
singulaizata p ipam māz figurare:
s utrēz s p intellectu acceptibiles sōit.
Ad 2^a d: q̄ līet mā no sit phisic
receptibl̄ in māz q̄ admodū ipa for
phic. ipa tñ cor accepta ē receptibl̄
logice (ut alī dicūt meta). sicut su
pīg in iſiq. **N**on nec albedo ē receptibl̄
phic in hāc albedinē: tñ albedo dicit
ē cōntie hūg albedis: et gabriel hūg
gabriel. **A**d 3^a d: q̄ phs n̄ meta.
vorat p̄t māles ipas mās no por
tionatas ipisformis adeq̄te s h̄ntes
se ad for̄ p am̄. q̄ admodū cupz v̄l
ferrū se habet respn̄ c̄uli: l matia
sortis respn̄ aie rōl. Oppōitū aut
mā dia p̄t p̄s for̄ q̄ est adeq̄ta forme
et ad formā p̄se et mātio req̄sita. **N**el
v̄tlinea d: p̄s for̄ respn̄ c̄uli: vel
corpo hūdū respn̄ aie rōl. **N**el
ena alī dicit p̄t q̄ ipa mā for̄ (q̄tū
s p̄t accepta est): receptibl̄ est
salcē logice in māz figura. **A**d 4^a d:
q̄ sicut cōntie d: for̄ sup̄pōti l̄ idū
s roem. ita q̄ paiformis tribuit ē
cōntie et ē exntie: sicut in 2^a no
tabili dicebat. **A**d 5^a d: q̄ līet p̄
gnitio mē oriat ex gnitio forme.
et līet et ipa sola mā no p̄t ē p̄n".
gnosci d̄i sup̄pōtu māle. ipa tñ sba
mē est vē gnoscibil et gnita p̄forz
pt ē p̄n". gnosci d̄i altere. mo
ipa tñ accepta ē p̄n". gnosci d̄i
seipam accepta idū dualit. sic for̄
tñ accepta ē p̄n". gnosci d̄i forz
preflexibl̄ ipam

singulaizata. **A**d 6^a d: q̄ autor
see p̄n". ibide loq̄ de splicitate for̄
tōtū p̄ h̄tudie sive gnatioē ad sup
positā qd̄ s p exist̄ in rey nō plu
ra cludit. **A**d 7^a d: q̄ eēne rey
mālū s̄ p̄se mobiles et corruptibl̄
les (p̄t mobile et corruptibile nō
passioēs): Hūt aut̄ solū p̄ actis mo
biles et corruptibiles: p̄t nō iant
acta. Ip̄a em̄ motio actual et ipa
corruptio actual p̄t queit ipis m
dīdūs: p̄ actis aut̄ queit q̄petit spe
bq: Etōt̄ mobilitas et corruptibili
tas p̄t q̄petit spebq: et q̄ comitater
idūs: **N**on h̄ est adūtē dū q̄ de
aliquo ē sciam: duplūt̄ intelligit.
Alio: de aliq̄ ē scia tñ de eo qd̄ scit:
et sit illud de quo sūt̄ est scia ē cor
ruptibile splicit: hoc enī mō oport̄
ē qd̄loēm nūtia: q̄ si habet ali
quā q̄digetia: tūc no saret̄ nisi mo
dificaret̄ debiti cūstātis. Et de illo
redit̄ phs p̄cipio cu d̄ sciam esse
vlin et corruptibilū s̄ qd̄loū:
Alio: de aliquo ē scia sicut de eo de
quo aliqd̄ scit: sive domat̄ aliq̄
passio. sicut de hoie est scia. Et illud
de quo sūt̄ est scia no debet ē cor
ruptibile p̄se (p̄t corruptibile nō
actū notat) q̄t̄ coē no p̄t p̄se corrū
pi. p̄t tñ ē corruptibile p̄se (p̄t cor
ruptibile nōat passione) mo het̄ e
scibl̄: equū est corruptibil̄ l̄ equū ē
mobil. **A**d 8^a d: q̄ līz nec gen
ner dīnā fct̄ māz tñ: tñ v̄tūq̄
ipoz māz cludit̄ līet̄ dūsi mode.
Non oīa in arbore porphyrī q̄t̄a
includit̄ actualis māz cītra s̄bam

incorporeā q̄ māz excludit. **¶ Ad 9^a d.**
p̄ i[n]ceptionē. Nō fōr p̄tis dat ēē realis
et ph[ys]ic. et p̄ dat ēē mē. qd̄ ēē ē co-
comitāt totiḡ cōpositi: fōr aut̄ totiḡ
fōr dat ēē s̄ rōem. et p̄mo toti cōpo-
sito: ut huānitas dat ēē sorti: Nec
ē mirū q̄ ph[ys] eisde nob̄ plerū q̄
noiat forma p̄t et totiḡ in s̄būs mālī-
b̄g: tū q̄ fōr p̄q̄ ē p̄s eentia p̄ncipalior:
nī q̄ mā clusa in eentia habet mo-
dū forme. q̄m̄ ip̄a est receptib[us]. **¶ Ad**
10^a d. q̄ celū noiat form̄ totiḡ nō p̄de
ptis: s̄ form̄ totiḡ: q̄ et icludit māz
h[ab]itū tū rōem et modū forme ut tatu
est. **¶ Ad 11^a d.** p̄ i[n]ceptionē sequele.
q̄ sup̄positū in s̄būs sep̄atis nichil i-
cludit int̄i: quin ip̄m sit eentia sua
sp̄ecifica s̄ rē: H̄i sup̄positū in mālibus
in sua f[ac]tōe icludit māz signatū de
q̄ nō pdicat huānitas l̄ homo: Ut̄ea
in sep̄atis sup̄positū nō h[ab]z alij auct̄ia
p̄t ea q̄ oriūt ex fōr sp̄ecifica: H̄i in
mālibg plura coia auct̄ia inascunt
sup̄posito ex p̄te mē: et ex p̄te sue ap̄plexi-
onis id̄idual. **¶ Ad 12^a d.** q̄ dīc s̄bū
v̄l mā ingredit̄ alio diffōez. **¶ Enī**
enī igredit̄ p̄ modū additamēti (qd̄
et̄ est̄ altiḡ ḡnūs pdicamētāl q̄ ip̄m
diffinītū) sinut s̄ba igredit̄ diffōem
amēti: **Alio:** p̄ modū additamēti
(qd̄ tū ē eiōdē ḡnūs pdicamētāl n̄
ip̄o diffōto): et sic mā igredit̄ diffōez
forme p̄tis: ut corp̄ḡ diffōez aīe: **30**
igredit̄ mā p̄ modū alio in ip̄o i[n]c-
lusi: et sic mā igredit̄ diffōem
forme totiḡ fōr. **¶ Enī** si dicat q̄ mā
igredit̄ diffōem forme totiḡ sinut ad-
ditamēti: tūc oī q̄redē metalis q̄
fōr totiḡ eq̄lit̄ diffiniat̄ p̄ additamēti

sinut fōr p̄tis: qd̄ refugit i[n]cō. **¶ Ad**
13^a d. q̄ sinut surḡ patuit doctor i[n]
dit dicē q̄ et̄ mā igredit̄ eentia s̄
sua s̄bam subiectuā: quim̄ s̄ doctor
mā nō h[ab]z alia s̄bam q̄ subiectuā: nō
enī pot̄ fōr fōr fōr fōr in mā
sic i[n]choatas sinut qd̄a ponut: errore
Anaxagorae (ab Ar[istote]le i[n]p[ro]batu) i[n]sequentes:
Hed q̄ id̄duationis p̄m. **¶ Texta.**
ē mā: ex hoc sorte videt̄ seq̄ q̄ eentia
(q̄ mā in se q̄p[er]lectit̄ s̄l et formā) sit
p̄ticulais tū: et nō v[er]o: ex q̄ seq̄ret̄:
q̄ v[er]a diffōem nō h[ab]ent (cū eentia sit
illud qd̄ p̄ diffōez f[ac]tū) rideo sc̄ndū q̄
mā nō qd̄libz accepta ē p̄m. v[er]idicā-
tōis: s̄ solū mā signatū. Et dico māz
signatū q̄ sub defītā dīmēsiōib[us] cōfidat̄:
H[ab]c aut̄ mā nō pot̄ in diffōe hōis i[n]
tē hō: s̄ ponēt̄ in diffōe sortis si sortes
diffōem h[ab]e posset. In diffōe aut̄ hōis
pot̄ mā nō signatū: nō enī in diffōe
hōis pot̄ hoc os: l̄ her caro: s̄ os et ca-
ro ab solute: q̄ s̄t̄ mā hōis nō signatū:
H[ab]c ergo p̄t̄ q̄ mā eentia hōis et sortis
nō dīnt̄: nisi s̄ signatū et nō signatū. Non
quætitator dīc: sup̄ septimū metas: q̄
sortes nichil aliud est q̄ auct̄ias et rō-
nalitas: q̄ s̄t̄ qd̄ditates eīḡ. **¶ Dic enī**
eentia ḡnūs et sp̄ei: s̄ signatū et nō signatū
dīnt̄: q̄p[er]uis alio modū desigñtōis sit v[er]o
biq̄: q̄ desigñtōis id̄du resp[on]sū sp̄ei est
p̄ māz defītā dīmēsiōib[us] certis: de-
sigñtōis aut̄ sp̄ei resp[on]sū ḡnūs ē p̄ dīmē-
siōstitutuā: q̄ ex fōr rei sūt̄. **¶ Her at**
defītā q̄ est̄ in sp̄ei resp[on]sū ḡnūs nō
ē p̄ aliqd̄ aliud in eentia sp̄ei exīst̄: qd̄
nullo mō in eentia ḡnūs sit: imo
q̄qd̄ est̄ in sp̄ei est̄ in ḡnū: tū ut nō de-
fītā. **¶ Dic enī** aīal nō eē totū qd̄ ē hō

si p*s*e e*is* n*o*p*o* d*icit*are*t* de eo: cu*n* nulla
 p*s* i*teg**l* de suo to*to* p*d*ire*t*. **H**oc aut*e*
 qu*o* g*ig*at*u* videri pot*it*: si i*ns*p*it*at*u*
 qual*i*c*t* corp*o* d*icit* s*f* q*p* p*d*ic*at* ut g*en**g*:
 et ut est p*s* i*nt*egr*al* a*nal*. **N**o en*i* p*t*
 code m*o* e*st* g*en**g*: quo m*o* e*st* p*s* i*teg**l*.
Hoc i*g*at*u* nom*e* q*d* est corp*o* m*ul*tiplic*at*
 accip*it*. Corp*o* en*i* s*f* q*y* est i*ng*re*s* b*ea*
 d*icit* ex eo q*y* habet tale n*am*: ut in eo
 poss*it* desig*ri* tres di*m*ensiones. **I**pe en*i*
 tres di*m*ensiones desig*re* s*f* corp*o* s*f* q*y* est
 m*u*lt*at* q*tit*at*u*. **C**onsig*it* aut*e* in rebus
 n*alib* ut q*d* un*a* habet p*ro*em*u*. ad
 ult*ior* ex*p*ro*m* att*ing*at*u*. sicut p*t* in
 ho*ie* q*y* natur*a* f*est*itu*at* h*z*. et ult*io* h*z*
 i*nt*ellig*et*at*u*. **D**icit*u* ex*sup* ill*a* p*ro*em*u* q*y*
 est hab*e* tale form*a*: ut in ea poss*it*
 tres di*m*ensiones desig*ri*: p*t* ex*al*ia
 p*er*fect*io* ad*iu*gi*at*: ut vital*u*: ul*o* ali*q*d h*me**o*.
Po*t* ex*corp*o desig*re* r*e* aliqu*a* q*y* habet
 tale form*a* ex*q*y*seq**t* designabilit*u*
 tri*u*m*di*ension*u*: cu*n* p*ris*io*e* ut s*f* ex*illa*
 for*t*: nulla p*er*fect*io* ult*ior* seq*t*: s*f* si q*d*
 aliud sup*addit**u*: sit p*t* f*rat*o*e* corp*o*s
 sic d*icit*. **E**t hoc m*o* corp*o* e*st* i*teg**l*
 et m*al* p*s* a*nal*: q*y* sic a*ia* e*st* p*t* id
 q*d* desig*tu* e*st* no*te* corp*o*s: et e*st* sup*u*
 u*ni*es ip*s* corp*o*: ita q*y* ex*ist* du*ob**g*
 a*ia* s*f* et corp*o* s*f* aut*e* p*et*lb*g* g*est*itu*at*
 a*anal*. **P**o*t* ex*hoc* nom*e* corp*o*: hoc m*o*
 accip*it*: ut f*ret* r*e* qu*ad**a*: q*y* tale form*a*
 hab*e* ex*q*y*tres* di*m*ensiones in ea poss*it*
 desig*ri*: q*cu*z s*f* ill*a* for*t*: s*f* ex*ea*
 poss*it* p*u*ni*r* ali*q* ult*ior* p*er*fect*io*:
 s*f* s*f* n*o*. **E**t hoc corp*o* e*st* g*en**g* a*anal*: q*y*
 in a*anal* nichil accip*it* expl*icit*e: q*d* n*o*
 impl*ic*ate in corp*o* c*on*ineat*u*. **N**o en*i*
 a*nal*itas e*st* alia for*t* ab*illa*: p*o* qu*ia* in

re pot*er*at desig*ri* tres di*m*ensiones: et
 ideo cu*n* dic*ebat* q*y* corp*o* e*st* q*d* t*ile* form*a*
 hab*e* ex*q*y*p*ut desig*ri* tres di*m*ensiones:
 in eo i*nt*ellig*ebat* q*cu*z for*t*: s*f*ue e*st* a*ua*
 lit*as* s*f*ue lapide*itas* s*f*ue q*cu*z alia for*t*:
 Et sic for*t* a*anal* i*pl*iante in for*t* corp*o*s co*tin*et:
 p*er* corp*o* e*st* g*en**g* e*is*. **T**al*e* er*ia*
 e*st* h*u*tu*do* a*anal* ad ho*ie*m. **S**i en*i* a*anal*
 t*m* no*ia*ret r*e* aliqu*a* q*y* hab*e* tale form*a*
 l*p*ro*m* ut poss*it* sent*ire* et mou*e*
 p*in**m* in eo e*gen**s*: cu*n* p*ris*io*e* alt*io* p*er*
 to*s*: t*uc* q*cu*z alia ult*ior* p*er*fect*io* sup*ue*
 n*iret* ad a*anal*: hab*e* se p*o* mod*u* p*is*: et
 n*o* s*f*aut*u* i*pl*iante g*enta* in ro*e* a*anal*: et
 sic a*anal* n*o* e*st* g*en**g* ho*ie*. **D**icit*u* g*en**g*
 s*f* q*y* f*ret* r*e* qu*ad**a*: ex*q*y*for**t* p*t* que*n*
 re mot*u* et sens*u*: q*cu*z s*f* ill*a* for*t*: s*f*ue
 cui*a* sensib*il* t*m* s*f*ue sensib*il* et r*ol* sit:
Tin*ha* p*te* do*ctor* id*duc*it qu*ad**a* dub*itatione*
 q*y* or*ie* ex*p*od*icit*. **P**o*t* mou*e* ip*az*
 dub*itatione*: **Z**o*t* sub*u*git*u* e*is* sol*utio*ez.
 ib*i* Ide*o* s*ac*du*o*: **D**icit*g* p*o* sic. **C**u*n*
 d*ictu* sit q*y* e*centia* s*f*be m*ali*g g*plec*it
 m*az*: q*y* e*st* p*in**m* i*ddi*u*at*o*is*: vid*et* seq*t*
 q*y* e*centia* m*ali*u*s*bar*t* sit t*m* p*tic*ula*is*:
 et n*o* sit v*is*. nec poss*it* v*is* desig*ri*. Ex*po*
 quo seq*t* q*y* in m*ali*u*s* sol*u* d*iffini*
 at*u* id*dicu* et n*o* v*is*: n*o* ip*a* d*iffini*
 p*ortat* e*centia* re*t* q*y* ut arg*ue*bat*u*: t*m*
 p*er* i*ddi*ual*it* desig*ri* sal*te* in m*ali*u*s*:
De*in*. ib*i*. **E**t i*deo* s*ac*du*o* ass*ig*it
 solution*e* dub*itato*is d*ic*tes. q*y* m*ai* n*o* e*st*
 p*in**m* i*ddi*u*at*o*is*: accepta q*y*lit*u*z: n*o*
 en*i* e*st* p*in**m* i*ddi*u*at*o*is* p*ut* accip*it* o*it*:
 s*f* p*ut* accip*it* s*f*te*re* et i*ddi*ual*it* s*f*
 sub*de*c*iat*is di*m*ension*u*: s*f* sub*ro*e*v*lt*u*
 sub*iecti* n*o* apl*iq* recept*ib* in aliud:
 ut si d*icit* hoc os*is* he*c*aro*is* hoc corp*o*

Non mā hoc vñio mō accepta nō ē de eentia hōis nec in diffōe hōis sup̄ti cōf̄ debet poni s̄i ponēt in diffōe sortis l̄ plōis si idīua habēt diffōe quā tñ nō hñd̄: s̄i mā sup̄ta cōf̄ sicut corp̄ huānūe de eentia hōis.

Deīn ibi. **D**ic q̄ patet **H**ic elicit correlatio quāda vitate ex iā dīctis dicens q̄ ex dīctis patet q̄ eentia hōis accepta cōf̄ et eentia sortis accepta spealit. s̄ilie et mā hōis accepta cōf̄ et mā sortis sup̄ta spealit nō dīnt realit̄: s̄i solū sicut signū et sicut nō signatum.

Non dīt q̄metator q̄ sortes nichil aliud est (supple eentaliter) q̄ aualitas et rōnalitas: q̄ eq̄ ip̄ortat eentia hōis.

Et s̄iungit doctor q̄ paiformit sicut sp̄es et idīui dīnt p̄ signū et nō signū: sic s̄ilie gen̄ et sp̄es solū dīnt penes signū et nō signū: s̄ine deficiū et deficitū. **A**ssiḡt tu dīam īm̄ desiḡtoz gn̄is: et desiḡtoz sp̄ei spealissie. **S**ā desiḡtio s̄ine deficitū gn̄is ad sp̄em: ē p̄ dīam q̄stitutiuā sp̄ei q̄ ex for̄ rei sūt. **D**esiḡtio aut̄ sp̄ei spealissie ē p̄ mā accepta idīualit̄: sub deficitū dīm̄ siōibq.

Deīn ibi. **H**ec aut̄ deficitū n̄det cuiā tāctū q̄o: **E**t p̄. p̄t r̄nsiōne et r̄nsiōne pbahone: **Z**. declat r̄nsiōez exēplar. ibi. **H**oc at̄ quo ḡng: **Z**. appellat applicat illa declatōne exēplare ad suū pp̄tū. ibi. **T**al eq̄ē habītudo. **N**on posset alijs q̄re. **A**n desiḡtio gn̄is ad sp̄em: et p̄ alijs q̄d est in sp̄e et tñ nō est in gen̄e. **N**ndet q̄ no. **I**mo q̄qd est in gen̄e sp̄e est eq̄ in gen̄e: licet diūsimode. **Q**d̄ enī sp̄es ip̄ortat actualit̄ et spealit̄ s̄ine deficitū

Hoc gen̄ ip̄ortat p̄fatię gn̄alit̄ et m̄detātē. **D**o p̄bat p̄ hoc q̄ alijs gen̄ et p̄ sp̄e et nō totū respū sp̄e: enā h̄rē: et p̄gn̄s nō poss̄ despe p̄dicai: **D**eīn ibi. **H**oc at̄ quo **H**ic declat r̄nsiōne exēplarit̄ dīces quo hor̄ q̄n̄gat s̄i q̄ q̄qd q̄tineat in sp̄e: et alijs in gen̄e q̄tineat̄ patet si attēdām̄ quō corp̄ dīt p̄t p̄t p̄s aualit̄ et p̄t noīat̄ ip̄m totū aualit̄ in dīstīcto: **N**on doctor assiḡt tres acceptiōes corporis. **W**no enī mō am̄pit̄ corp̄ s̄i enī p̄ ip̄a trīna dīmēsio: et sic corp̄ ē sp̄es q̄titat̄ q̄tineat̄. **E**t sic h̄ ē falsa homo ē corp̄: his her̄ sit vñ: h̄ ē corp̄ al̄ **Z**. accip̄t̄ corp̄ p̄t ē p̄s aualit̄. et tūc ip̄ortat re h̄ntē formā: ex q̄ est nata seq̄ trīna dīmēsio n̄ p̄sio vñtioris p̄fōis. **N**on corp̄ s̄i accepta est p̄s aualit̄ nō icludes p̄fatię in sua frātio: p̄fōies spealiores: q̄admodū corp̄ accepta z̄ mō. **E**t ecā corp̄ s̄i accepta nō ē in p̄dīamēto s̄be directe: s̄i solū reduc̄tive. **E**t si hoc mō am̄pit̄ corp̄: her̄ ē fla homo ē corp̄: **Z**. accip̄t̄ corp̄ p̄t est gen̄ corporis aualit̄: et sic ip̄ortat s̄bam̄ cōpositā ex mā et sōz: in q̄ nata est fūdāi trīna dīmēsio: s̄ine ac̄tuāl iclūsio: et ec̄ s̄ine exclusiōe aliaz p̄fōioz p̄fōnū: q̄st̄ aualit̄ vegetatiū et sensitū. **E**t hoc mō h̄ ē vñ: h̄ ē corp̄. **D**eīn ibi. **T**al eq̄ē habītudo. **A**pplicat sūa declatōne exēplare ad pp̄tū p̄fōtū: dīces. **H**ic se habet corp̄ ad aualit̄: ita se habet aualit̄ ad hoīem p̄portiblē: q̄d tñ intelligēdū est q̄tū ad duas ultīas acceptiōes

corporis: **N**on aut̄ duplicit̄ accipi posset: **M**o: p̄t iportat p̄t hōis: et sic nō pdicaret̄ de hōe: **A**io: p̄t amper̄ in rōe ḡn̄is: et sic iportat totū id: qd̄ iportat hō, licet ḡn̄alig: **Q**uid est? (pro aplioi eludit̄ationē l̄r̄ exposito) **A**ut̄ desigtois ididua com̄pleta q̄p̄cipia s̄nt ip̄a q̄titas et mā sub certis dimēsionib⁹ siḡta: **E**t ar̄ p̄t sup̄positū sit: Nulla res est n̄lis seu coris: q̄ nō oportet iq̄re p̄in⁹ signit̄ationis. Ans patet aut̄ hoc tu dicas Q̄d est hōi n̄o est et s̄gularē: **Z**: videt̄ q̄ for̄ sit p̄in⁹ ididua hōis et nō mā. sit. De rōe ididui ē q̄ sit qd̄a vniū alti ḡdissimilis: si for̄ est p̄in⁹ vnitatis et distinctiois: q̄ for̄ est p̄in⁹ ididua et nō mā. Ans p̄z p̄te p̄z s̄a for̄ est p̄in⁹ eendi s̄ue entitatis: et p̄q̄is est p̄in⁹ vnitatis: q̄ et ens et vniū ḡn̄at̄. **H**ic for̄ est p̄in⁹ distinctiuū: mā eadē s̄t p̄in⁹ eendi et distinctiūdi: sicut eadē ē dīa diuisua et q̄st̄itūtiā. **Z**: Indidua ē est agē: si agē ē ip̄is forme: et nō mē: q̄ for̄ est coindidua. **g**: Indidua ē est qd̄a limitatio s̄ue de tia no alii coris: si mā ē est qd̄ ididua hōis identitā ad plures for̄ib⁹: si for̄ aut̄ q̄fusa contat̄ mē deficiat: q̄ for̄ ē p̄in⁹ ididua et nō mā. **u**: Si mā ē est p̄in⁹ ididua seq̄ret̄ q̄ i s̄binis dīalib⁹ nulla s̄iet ididua. q̄is ē absurdū. Tenet q̄ia q̄ deficiēt̄ causa deficit̄ et effect̄: in s̄binis aut̄ separatis nulla ē mā q̄admodū nūc sup̄pon̄: **b**: Si mā ē est p̄in⁹ ididua et seip̄m: qd̄ videt̄ inqueniens. Deqla p̄z q̄ mā

110

cludit̄ in sp̄e: q̄ mā ididua et seip̄m ididuat̄. **l**: Si mā ē est p̄in⁹ ididua et hoc ēt q̄ mā: si hoc nō q̄s sic enā est p̄ sp̄e. Al q̄ siḡta: et hoc nō q̄ siḡto mē vider̄ siei p̄ q̄titate: q̄ est for̄: et sic finalit̄ forme att̄ribuit̄ ididua et nō aut̄ mē: nisi q̄ra q̄titat̄: **D**eīn 8: arguit̄ q̄ sola mā sit mā effīnes ididua et forme. Qā mā ididuat̄ q̄titate: q̄titas em̄ de se est for̄ contabilis: si ip̄a p̄ sup̄positū ē q̄ s̄biectat̄ ididuat̄ (q̄ra tñ mē) rōe q̄ sup̄positū est in ididua. Aut̄ q̄ mā ididuat̄ q̄titate se sola: et sic p̄bat̄ p̄positū: aut̄ me diate alia q̄titate: et sic q̄nt̄ q̄ris de illa q̄titate: et si sic: p̄det̄ sine statu: Est q̄ mā se sola sufficiens p̄in⁹ ididua et q̄titat̄: et p̄ q̄is q̄libz alīq̄ for̄ ut vir: **g**: Illud qd̄ est de se hoc et contabilis est ididua sufficiens p̄in⁹: mā aut̄ est h̄mod̄ (ā sit ultimū s̄binis minis fluxū q̄libz forme: et irreceptibilis in aliud): mā q̄ est ididua p̄in⁹ totale. **10**: Dicit Ans u: metat̄ sic. Eadē nūo s̄t q̄ mā est eadē. **v**: qd̄ dīmīnat̄ q̄ mā ē tota tñ vnitatis mēal: et p̄ q̄is ididua et **D**eīn 11: ar̄: q̄ q̄titas nō ē ididua et q̄p̄titas nō: sic. **D**is for̄ (salte t̄foris) est de se contabilis: q̄titas vō ē for̄: q̄ ē de se contabilis: et p̄ q̄is nō p̄t ē p̄in⁹ ididabilitat̄ q̄ reperit̄ in ididuo. **12**: Q̄titas ē actus vō: si actus vō p̄ p̄ḡ mest ididua et q̄comitat̄ mest contabilis sp̄e: et p̄ q̄is q̄titas an̄ sui thētā presup̄pon̄ ididua s̄bale. **A**nte dico nālīc: et si nō t̄pe: **D**i aut̄ q̄titas ēt

pn^m ididuatiois: tuc ipm sciale ididui
dii vnl tuc ipsa sciale ididuum māliter
pueniret. **13°** sic Di q̄titas eet totau
sa ididuas tuc ididuum sciale no esset
vere vnu f vnu p actus q̄ itluderet
q̄titate nec eet pure in pdicamento sbe.
nec eet essentia pdicatio sortes e homo
nale t m sciat ho q̄tia est homo
Hilr nec ista sortes est homo eet vna
et p se pdicatio et sic de aliis tquenitatis:
Contra ar. **12°** q̄ ipsa q̄titas sola sit
ididuatiois pn^m sufficiens sic Individuum
et vnu nū idem s̄? si p sola q̄titate
est aliqd vnu nū (t vnitatis nuālis
sit actinlis et degne q̄titat) agit pso
la q̄titate e aliqd ididuum. **14°** Oti
tas p ididualit existē sine mā et t
nec mā neq̄ alia aliq̄sort p ididualit
existē sine q̄titate (ut liquet iduēti):
igit q̄titas e potissimum ididuatiois
pn^m. Assuphi p p^o pte ph de q̄titate
hostie sacrā: q̄ post q̄sitione p se existit
ididualit. **15°** Nā tuis idilusa i spē
no q̄tia ididualit nisi p q̄titate p
qua diu dicit spēs (t eade sit diu diu
sua et q̄sitione): q̄ ipsa q̄titas est
originalis pn^m ididuatiois q̄ mā. cuiq̄
t m oppoſit i fig dicit. **16°** ar. q̄ ne
mā nec q̄titas est pn^m ididuatiois,
argumento doctoris solēnis s̄q̄ Henrici
de gaudauo. **N**a ididuum q̄stutuit per
duplē negationē Dicit enī ididuum
quasi no diuūt: vbi semel pominur
negatio expresse s̄q̄ no et semel pominur
duplē in hoc q̄ dī (diuūt); q̄ sit ali
quod ididuum p duas negationēs et
no p mā et fāq̄titate: **18°** ar.
argumento doctoris subtil s̄q̄ Doci sic
Individua etā q̄nta sub una spē dis-

figūnē scialit. sortes enī alia sciam by
q̄ plato: q̄ q̄sitione ididual et distictio fit
p dram sciale ididuale et no p mā et
q̄titate. **19°** Videat q̄ mā q̄tia vna
t q̄titate no sit sufficiens pn^m distictiois
Pā exēpli grā frigiditas de sero cor
rupta in aq̄ et demane regnata in ea
de aq̄ distinguunt nūo: et t m aq̄ manz
eade mā q̄tia et eade q̄titas oportet
q̄ illi q̄re aliud pn^m distictiuū mālis
nuālis q̄ mā t q̄titate. **I**n opposit
e autoitas doctoris s̄t in pleris passib.
q̄ dī mā t q̄titate ec ididuatiois pn^m
Et patet ex ifig dīedis: **C**um hāc
q̄tē s̄t aliqd notanda: ex q̄dī eig soluō
posit dephēdi:
Priū notadū q̄ duplicit aliqd ididuat
Nono: logite sūie f̄ roem. Et hor mō
spēs dī ididuati p suppositū: ut ho psorte
Hilr in scibis sepāt f̄z̄ sepāta accepta
cott̄: ididuat p seipam accepta ididualit:
Et albedo accepta cott̄ ididuat logia p
hāc albedine ididuale; s̄ q̄nr her albe
do q̄tia phīce et realit ididuatioem a
fbo. Et her ididuatio assūt spēficationi
qua genē spēficationē p dām: q̄ t m idē ipo
tat cu ipo ḡne f̄ rem: q̄nūis ab eode disti
guat f̄ roem. **N**on f̄ hūc modū idida
tiois no est inque mēs: q̄ idem (alit
t m acceptu) ididuet seipm r̄na mā co
fidata in sorte singulait: ididuat seipm
cott̄ accepta in hocē: **A**lio: ididuat ali
qd phīce et realit. q̄lūt ididuat f̄z̄ p̄
vt alia sortis ididuat p̄ eig mā sūie
p̄ eig corp̄. Et dī: her ididuatio ididuit
phīce seu realit q̄ istic ididuast ididu
atis realit distinguunt: et ididuatu realit
recipit in ipm ididuas (f̄z̄ enī p̄
de se contabil phīce recipit in mā) **20°**

at est receptio real et plena: q̄ sp̄es re-
cipit d̄ in sup̄oitu l̄ ididui: ~

Secundo notandum q̄ Dupliciter aliqd
recepit ec ididui. **N**ono p̄ se et p̄ q̄ qn̄
aliqd de se nō est in alterū receptibile,
Et hoc mō s̄be separāte s̄ q̄ rep̄uit i n̄
n̄: s̄ ididui. **H**ut em̄ forme foris
manetes nō receptibiles realē sed
subsistentes ip̄o ec exinde r̄ḡnis s̄be sep-
arate p̄ roēm cōit q̄sidate s̄ logit cōca-
biles: et sit ididua logit p̄ eas ididua
q̄ nō q̄distinguunt eis nisi s̄ roēm. **H**il-
mā p̄ma h̄ q̄ rep̄it in n̄: est p̄ se p̄:
q̄dā mō ididua: est enī p̄ se cōtābil̄:
cū sit ultimū stramenū cūm foris nō
receptibile in alterū. **N**erū notat d̄:
(q̄dā mō) q̄ mā p̄ se p̄: nō distinguit:
nūalit ab alia mā cōde sp̄ei: s̄ p̄ ip̄o
q̄titate. **H**ilr̄ q̄titas est q̄dā mō de se
ididua. r̄ḡtū ex se p̄: habet q̄ ab alia
q̄titate ididuat̄ distinguitur: q̄d ec̄
p̄nit ad op̄leat̄ roēm māl̄ ididui: **A**
lio: est aliqd ididui nō p̄ se p̄: s̄ per
alterū: et hoc mō sortes est ididui p̄ suā
p̄ se s̄ mā: q̄ est ps̄ ip̄m it̄sece q̄stū-
ens: p̄ q̄titate q̄ est p̄m ext̄sece ip̄m
alterū nūalit q̄distinguere. **H**ilr̄ aia sor-
tes est ididua p̄ eis̄ s̄bi: s̄ p̄ mā: p̄
quā eis̄ cōtābil̄t̄ t̄at̄: et p̄ q̄titate
eis̄ p̄ quā ab aia p̄lois̄ distinguit̄. **V**ai
formis̄ aia sortes ididuat̄ imēdiat̄
p̄suū s̄bi s̄ p̄ ip̄m sorte: q̄ ultiḡ e ididui
p̄ suā mā: et p̄ suā q̄titate. **E**x ist̄
ps̄ q̄ aia sortes maḡ ididuat̄ p̄ alterū q̄
foris̄ s̄bal̄: et foris̄ s̄bal̄ maḡ q̄ ip̄m sup̄o-
tu. **D**upliciter em̄ p̄tū ididuat̄ p̄ mā:
q̄ est ps̄ ip̄m int̄ q̄stūeḡ: ~

Tertio adūderit q̄ **Quo** s̄t de cōplete-
tate māl̄ ididui. **P**m̄ est q̄ ip̄m sit in se
idiusū: et q̄dā cōtābil̄. **Z**m̄ ē q̄ ip̄m

s̄t idiusū a q̄libz alio eis̄de sp̄ei: q̄d
ul̄ actu ē l̄ p̄ḡle est. **P**m̄ aut̄ habet
māl̄ ididui p̄ māz solā: q̄ ex hor ip̄o
q̄ est iſimū s̄bi nō receptibile i alio:
t̄at̄ cōtābil̄t̄ forme deo: s̄t: **Z**m̄ at̄
s̄t eis̄ idiusū a q̄libz alio ididuo eis̄de
sp̄ei: nō acq̄rit ididui actualit̄ sine
q̄p̄cipiat̄e q̄titat̄: p̄ quā causat̄
actual dist̄ctio vñiq̄ ididui ab alio e-
is̄de sp̄ei: q̄uis mā sit p̄ol̄ radix illiḡ
dist̄ctiois: eo q̄ ip̄a est q̄dā mō origo q̄-
tac̄: **E**t hec duo vñueniūt̄ in diff̄e
ididui. **P**m̄ enī s̄t (ec̄ idisū in se) vñ-
ueniūt̄ cū d̄: **I**ndidui ē q̄d̄ p̄dit̄ de
vñq̄ s̄t cōtābil̄: **Z**m̄ aut̄ s̄t (ec̄ dist̄
a q̄libz alio) s̄t eis̄de sp̄ei: vñueniūt̄ cū
d̄: (solo): **D**e roē aut̄ ip̄iḡ vñq̄ s̄t
duo: q̄t̄ duob̄ opp̄ita. **P**m̄ ē q̄ sit
q̄dā cōtābil̄: **Z**m̄ est q̄ sit in plib̄
dist̄ctio. **V**n̄ loquedo exēplāit̄ dato
aliquo q̄tituo patet ip̄m habē vñā
form̄ vñā māz vñā q̄titat̄e. **H**z si
hoc ip̄m ididui diuidat̄ actualiter
iā h̄ duas dist̄ctas foris̄ duas dist̄ctas
māz: et duas dist̄ctas q̄titates.
Hut aut̄ ille due forme cōtābiles p̄
ip̄as mās solas: et etiā abūiūt̄ dist̄cte
imēdiat̄ p̄ māz: s̄ mediat̄ p̄ q̄titates:
p̄ q̄s mē abūiūt̄ s̄t dist̄cte. Forme q̄
ille nec h̄nt̄ cōtābil̄t̄ nec q̄distr̄-
ctione ex seip̄is̄. alie aut̄ ex ip̄is̄ h̄nt̄ cōtā-
bil̄t̄: s̄ q̄distr̄ctione h̄nt̄ a q̄titate.
Et ec̄o: q̄titates h̄nt̄ q̄distr̄ctione ex
seip̄is̄ s̄t cōtābil̄t̄ h̄nt̄ ex mā: q̄
de se est iſim̄bile et irrecptibile: ~

Quarto q̄sidandū q̄ in s̄bus sep̄at̄
vñū ididui nūtaio dist̄nguit̄ ab alio
sp̄e: s̄nt̄ sortes dist̄nguit̄ a brunello
No enī est in ip̄is̄ possibl̄ ididuoꝝ plā-
litas sub vñā sp̄e (vt iſiḡ ondef̄). ideo

no oportet in ipsis rēpē duo distīcta
pn? et q̄y vniū sit icōnabiles; et p̄
alio sūt abīnū distīcta; si sī forme
de se icōnabiles et nō irēceptibiles
realit̄; q̄ p̄ se nedū ididū distī-
guunt; si sp̄cī abīnū. Richilomīn
in una intelligētia sī plura arītia:
q̄ m̄ nō distīguunt ab arītib⁹
altīq̄ intelligētia:—
Quito adidū q̄ no est priorsus
idem ee pn m̄ ididūtiois alioq; et
ee pn m̄ ididū t̄p̄. Nā mā e pn m̄
ta ididūtiois q̄ ididū māl s̄be. Nā
enī q̄stitut̄ iñsece ipm ididū s̄bale.
C̄titas aut̄ e pn m̄ ididūtiois s̄be
māl; no aut̄ e pn m̄ iñt̄ q̄stitut̄ s̄bale
ididū. C̄titas enī no causat
s̄bale ididū ut ipm s̄ball̄ elemētas;
si ut ipm iñ p̄ māz siḡta icōnabilit̄
q̄stitut̄; alteri ididūl̄ q̄distīguere.
Hicaut q̄uis s̄bā sīt̄ pn? ididūtiois
for̄a; no m̄ s̄t̄ pn? iñt̄ ipm q̄st̄
tūtia. Nā de rōe māl ididū no e
ipm q̄titas iñt̄; si de rōe eiñ e esse
distīcta ab alio; qd̄ sit p̄; p̄ ipm q̄ti-
tate; q̄ m̄ no icludit̄ in ipo c̄ntalit̄
et iñsece; q̄uis dhereat sibi arītli
et c̄ntalit̄; sicut nec de rōe forme id-
idūl̄ e mā siḡta; n̄ p̄ modū addita-
mēti; q̄ad modū eq̄ mā e de rōe forme
in rōi. D̄ de rōe forme ididūl̄ q̄titas
hmoi est ididūl̄ ab alia distīgu
q̄d̄ sit iñ me; p̄ mātaz; et mediate
s̄u oīgialit̄ p̄ q̄titate; et m̄ forma
ididūl̄ utputa h̄c̄t̄ sīne hoc albedo
nec māz nec q̄titate h̄c̄t̄; n̄ eas c̄en-
talit̄ icludit̄. Richilomīn c̄t̄edi p̄
q̄ ipm male ididūl̄ q̄titas ididūl̄ salte
si q̄plete ididūl̄ rōem; q̄tētione aliquā

habet ad q̄titate; q̄ p̄ q̄titate causat̄
distīguit̄ ab alio eiñde sp̄. Ex iñ dīcis
patet p̄; q̄ sortes exēpli grā sit ididūl̄ p̄
se; p̄ ut p̄ se solitudines iñportat. Ip̄a enim
ididūl̄ s̄ba sortis c̄sīdīta solitare sine co-
clōe q̄titas est ididūl̄. Merūt̄ sortes
no est q̄plete ididūl̄ p̄ se; p̄ ut p̄ se amīt̄
causalit̄. Sortes enī causalit̄ est ididūl̄
p̄ māz; et distīcta a plane p̄ q̄titate. H̄l̄r
dīct̄ q̄ sortes sit ididūl̄ sine q̄titate; iñ
sine q̄clōe q̄titatis in suī nōis fr̄atione
seu in ec̄ntia ipm sortis; no m̄ est ididūl̄
q̄plete sine q̄titate; iñ sine ididūl̄ causalit̄ q̄
titas. Istud t̄ declarat̄ exēpli a sortioi
na aīa sortis e ididūl̄ medū solitare c̄sī-
dīta sine q̄clōe q̄titas et m̄; qui mo
realit̄ a mā separata; et q̄titate sui corporis
corrupta. Id h̄t̄ enī ip̄a e singulaizata
et ab aīa separata p̄lōis nuālit̄ distīcta; q̄
ius hoc habeat causalit̄ p̄ māz; et p̄ q̄titate.
V2. Ex dīcis p̄; q̄ no seq̄t̄ de mā
rōe c̄plete māl ididūl̄ e e distīcta ab
alio nuālit̄ p̄ q̄titate causalit̄; ḡ ip̄a q̄
titas est de eiñ iñt̄ rōe. Nā enī idem
no est e distīcta p̄ q̄titate causalit̄; et e
q̄titas. Nā her aīa est distīcta ab alia eiñde
sp̄; p̄ q̄titate; et m̄ h̄c̄t̄ aīa no est q̄titas.
H̄l̄r her albedo est distīcta ab alia albe-
dīe eiñde sp̄; p̄ q̄titate oīgialit̄; et m̄ q̄
titas no est de eiñ iñsece rōe. Ex p̄no-
tac̄ elīa p̄ rōsio q̄oīs. **I**n dīcedū enī p̄;
q̄d̄ in q̄libz ḡnē pdicāmetali ip̄a sp̄es que
est for̄ totū ididūl̄ iñ me; logica ididūtiois
p̄ suū ididūl̄; ut huāritas l̄ homo p̄ sorte.
grāb̄iel p̄ h̄c̄t̄ grāb̄iel; albedo p̄ h̄c̄t̄ albe-
dīe. **V**3. Dīcedū q̄ s̄be separata no q̄s̄t̄ate
logica si q̄ existit̄ in rex nā; si q̄plete
p̄ se ididūl̄; si enī de se icōnabiles et irē-
ceptibiles; et p̄ se abīnū distīcta; nedū

individualit: si spesur. **¶ 3º** Dicendum q
mā qsidata phis: siue h̄q repit: in nā:
pot s̄ est t̄fī mū et ultimū s̄bm̄ qlibet
forme: de se iocabilitatē habet: vt dñuit
doctor s̄b̄ in titulu de gene. Et ita mā est
p se p̄ ididua: q̄ e p se iocabil. **¶ 4º** At
dīsignit ab alia mā eīgē sp̄i: e per
q̄titatē causālē. **¶ 5º** Dicendum q̄ ipa q̄t̄
tas dimēsiua: p se habet: q̄ ab alia q̄titatē
eīgē sp̄i mūalit̄ dīsignat̄. Et ita eīg
q̄titas p̄im̄ p̄ se ididua: q̄ p se ab alia
mūalit̄ dīsignat̄. **¶ 6º** M̄n q̄titates sep̄ate
p̄ rōfectos hostiāz p se mūalit̄ dīsignat̄:
si p̄ mā fuit eīg q̄titatē fuit. **¶ 7º**
Dicendum q̄ for̄ s̄bal̄ est ididua cōplete: s̄l̄
p mā et q̄titatē. **¶ 8º** A p̄ mā s̄ola: fuit
eīg cōtabilitatē. **¶ 9º** p̄ mā imē: dīsignat̄
ab alia eīgē sp̄i: s̄ mediate et oīgialit̄
p ipam̄ q̄titatē: p quā mā: ab alia fit
dīstincta. **¶ 10º** Dicendum. q̄ dīs forme acm̄les
(p̄ q̄titatē) ididuat̄ imē: p suū s̄bm̄
sigulare: qd̄ est vltig ididui p̄ mā et p̄
q̄titatē. Dico aut̄ (p̄ q̄titatē): q̄ q̄titas
no ididuat̄ a s̄bo penes q̄dīstinctoz eīg mū
le ab alia: si illā habet p seipam̄. **¶ 11º** Pat̄
q̄dīfusio. q̄ p̄m̄: q̄plete designtoē ididual
in ip̄is mālibz: s̄ ipa mā sigta. **¶ 12º** Iocabi
lit̄ accepta: et q̄titas dimēsiua. Per
mā eīm̄ s̄ola in mālibz fit iocabilitatē
cōtabilitatē trāto. **¶ 13º** p̄ q̄titatē: ip̄m̄
ididuid causālē est dīstinctu ab alio eīg
sp̄i. **¶ 14º** q̄ q̄titas oīt ex mā in ordē ad
formā: ideo mā dīs p̄ p̄m̄ radicale et
potētiale dīstinctioē mūal: q̄titas at dī
p̄m̄ q̄pleteū et actuale. **¶ 15º** H̄n elicit
correlati p̄: q̄ mā q̄urrit p̄ncipalig ad
ididuat̄: q̄ q̄titas dimēsiua. **¶ 16º** mā
se s̄ola e p̄m̄ p̄m̄ qd̄ est de rōe ididui
s̄t̄ig qd̄ est ēē in se idisū: sc̄i vō qd̄ est ēē

dīsū a qlibz alio: est ec̄ mā qdām̄
p̄ncipū radicale. **¶ 17º** elicit q̄ mā sola
sine q̄urru causāl q̄titatē dīstincta: pot
s̄t̄ig q̄titatē iportat iocabilitatē siue irrep
ibilitatē. **¶ 18º** ipa enī mā cosidata s̄ p̄ repit
ididua: est s̄ se signor q̄ hec ipa mā
cosidata coiter: q̄libz q̄ludit̄ in sp̄e. **¶ 19º**
at mā sine q̄urabilitatē q̄titatē dīstincta: q̄t̄ig
pot q̄titatē iportat mūalē dīstinctioē v
nig ab alio: h̄ac enī habet a q̄titatē
causālē. **¶ 20º** elicit q̄ q̄titatē abstīta
a sorte p̄m̄: adhuc ip̄e remanet cō
tritor q̄ sp̄es: q̄ p̄s̄la sua mā (q̄ est p̄)
est iocabil: q̄ causālē: ḡius p̄ ea no
fit causālē ab alio mūalit̄ dīstincta: s̄ p̄
q̄titatē. **¶ 21º** elicit: q̄ sortes e ididui
diūsimode p̄ alterz. Est enī iocabil p̄
alterz: q̄ p̄cōpte s̄q̄ p̄ mā: s̄ e dīstinct
mūalit̄ ab alio p̄ alterz: q̄ p̄ aliud qd̄ no
est in eōde ḡne n̄ ipo s̄ p̄ ipam̄ q̄titatē:
q̄ ab ipo sorte e p̄m̄ dīsū: **¶ 22º** Dīp̄dicta vō
q̄sonat̄ dict̄ doctoris in lra. Dīat enīm
doctor: q̄ mā no q̄m̄libz accepta: est
ididuat̄oē p̄m̄: s̄ solū mā sigta. **¶ 23º**
dit Dico aut̄ mā sigta: q̄ sub dīstinct
dimēsiobz cosidat̄. **¶ 24º** H̄c e mā cosidare
s̄ q̄ e ultimū et t̄fī mū s̄bm̄: vltig irre
ceptibile: q̄m̄oī est mā s̄ q̄ existit in
rey nā: vbi repit sub certis dimēsiobz.
¶ 25º Dīiungit ec̄ doctor postea: q̄ designtoē id
dīsū resp̄i sp̄i: est dīstincta p̄ mā dīstincta
certis dimēsiobz: p̄ etiellat̄ sic q̄ p̄
mā habet ididui iocabilitatē: et per
dīstinctoz certaz dimēsioū habet causā
lē dīstinctioē mūalē ab alio. **¶ 26º** Et ita id
dīsū p̄ s̄ola mā habet q̄da designtoē: q̄da:
s̄ q̄plete designtoē habet p̄ vtrū simul:
¶ 27º Dī obiectoē aut̄ adductas in oppositū

predictor est per ordinem indevidetur. **Ad 4.** **Ad pma** est dicitur quod licet nulle res sic sint uiles ita quod existat a parte rei uite in natura. in forme ea per se / quod totius considerante abesse et secundum se quoadam hanc uilitatem / quantum in diuina hanc ad hoc secundum illud / siue ad hoc supponitur siue ad aliud. **Ptca** / **Pes** / **H** quod sit in ipsis / ut apprehendere abs idiomate / ibus consideratis hanc complete ratione uiles / ut patet istius. **Autoritas autem Doctri** uult / quod nulle res sint uiles / uentes / in rebus naturae. **Ad 5.** **d.** licet foris simul sit per se / uinitus naturalis quo ad considerabilitatem / **Pca** enim aliud reddit / considerabile pluribus. **Ptca** licet foris simul sit per se / distinctus specificus / in in ipsis naturis / autem foris / ipsa specificitas est per se / distinctus naturalis.

Ad 6. **d.** est dicitur quod in individualitate quod admodum natura non est propria agere habere / individualitate / qui in eo est forma suscipere / in susceptione enim forme per se natura prohibetur foris a considerabilitate eendi in pluribus. **H** quod causalitate omni causa ratiocinatur / per causalitatem effectuam (eo quod illa est nobis notior) / ideo individualare designatur per modum actionis / sicut et recipere. **Ad 7.** **d.** quod alius foris determinat naturam / et alius naturam determinat formam. **N**atura enim (saltem istorum) est modus ad recipiendum uisus plures foris specificas / si foris eius consideraciones specificat / non tamen collido possibiliter suscipiendo ad aliam formam specificat. **C**ontra foris si se supra hanc considerabilitate eendi in pluribus / natura formam suscipiendo / eius considerabilitate sicut coartat / ut foris prohibeat esse in alio. **Un** patet quod per definitionem est per formam (et dicitur specificatio) est per se. **Z** autem quod est per naturam (et dicitur individualitas) /

ad ipsorum planum. **Ad 8.** **d.** quod natura significata est considerata ponuntur per individualitatem in malibus / non autem in substantiis separatis. **Ad 9.** **d.** quod si uerum non est iugementum / idem alius / et alius considerata recipi in seipsum ratione / ita nec est iugementum quod natura considerata continet / individualiter per se ipsum considerata individualiter et significativa. **Ad 10.** **d.** patet quod sit dicitur / **N**atura non est significativa quodammodo et sine causalitate considerata / **N**atura enim considerata in seipso (quod modum in natura reputatur) est sicut se irreceptibilis / licet natura considerata continet / sit receptibilis in individualitate / non tamen habet per se causalitatem designatorem distinctos naturalia / sed per consideratorem. **Ad 11.** **d.** quod natura individualitat considerata sine alia considerata / eo quod ut patet considerata est per se deinde consideratio conatur non sicut alia forme / que non est filia de considerata / et alias formis. **E**t patetur considerata individualitas natura / sine alia natura considerata ad distinctos naturalia / eo quod ipsa natura est per se individualitas. **Ad 12.** **d.** quod natura sit distinctus hec quo ad considerabilitatem eendi in alio / non tamen quod ad distinctos naturalia unius ab alio. **Ad 13.** **d.** quod natura non est complete eadem / una naturalis / sine cursu considerata. **N**atura enim natura est eadem naturalis / nisi considerata sit eadem / sicut nec natura est diuisa / nisi considerata sit diuisa. **Ad 14.** **d.** quod considerata non est per se individualitas / quo ad considerationem considerabilitatem / sicut considerata ad distinctos naturalia unius ab alio. **Ad 15.** **d.** quod sicut in operatione prima / an cursu considerata ipsa natura est per se individualitas / quod est considerabile per naturam / sola / sicut distinctio naturalis sibi aduenit per consideratorem / ita quod individualitas / quo ad primam (quod est de ratione individuali multipliciter) pertinet consideratorem. **Ad 16.** **d.** patet quod sit dicitur / **N**atura enim separata / si considerata concurrit ad individualitatem / hoc modo consideratio est / et per se tanto includatur in individualitate

centralis et insinuata: quod modum albedo
cludit in hoc albo. Quod tamen quod assere co-
natur. Non tamen est negandum qui exempli
gratia sortes in se includat quantitate: sic
et in se habeat quantitate sibi solitatem hanc
tamen qui non sit de corpore includit quantitate.
A. 12. d. quod unum nedum importat formam
amittit degener quantitatibus: sed est quantitas maius
quam ipsam suam inquantabilem inquantabili-
tatem: et inquantabilitatem est maius et non
ipsa quantitas. Non quantum quod non est aliud sicut
maius completo unum minus. **A. 13. d.** quod
nedum quantitas vero ex quodam forme separata
remanet individualiter existens sine materia et
sine quantitate: ut patet de animalibus separatis.
Materia autem cuius sit pura pars: neque per unitam
sola existit et per se in natura. Autem quantitas
per se existit: miraculosa est. **A. 14. d.** per se
sua similitudinem et manutenetiam conservat
et individualiter quantitatibus: quod per unitam arcessunt
quantitas in materia. Nec istud repugnat natu-
re quantitatis. Quidam enim sit per nam eis.
non tamen est causa nam quantitas; quod inherenter
actualiter non est de ratione actionis: sed aptitudinaliter
inherenter. Vix ista per se existentia conseruat
quantitati potius quam alius animalibus reo quod ipsa
quantitas est stramentum aliorum animalium ratione
affinitatis quae habet ad materias: quae quantitas
est copositio genitrix mea. Non albedo et ro-
tunditas hostie consecrata subiecta in quantitate:
est ita illa existit secundum naturam.
A. 15. d. quod materia speciosa per se habetur
per materiam significativa: et per se in quantitate. ut patet
superior. Nec sequitur. Si quantitas sit diuina sua
specie: quod ob hoc sit insinuata constitutio in
deum: non quantitas non est deus divisa in
ratione: ut ratione: sed extensa. **A. 16. d.** quod quantitas
est in uno quoniam rationem individualiter p-
petrat: et sic de aliis. **A. 17. d.** quod in quantitate
negationes: sub illa tamen negationibus confirmationes
audirentur. Non inquantabile et diu-

117

sus minus est affirmatioes importat: quod
cause sunt materialia signata et quantitatis: **A. 18. d.** per
dicitur quod resert loquuntur de re: et de ratione rei. Et
ideo quis ratione individualiter constitutus per duas
negationes: tamen id quod est a parte rei individualiter
non constitutus in eis individualiter per nega-
tiones: sed per modum quod pertinet. **S. 19. d.** inquantabile
Dividitur quod ille due negationes binari sunt
de quod non individualiter: licet non sit de quod rei
A. 19. d. quod licet sua sortes distingueantur materialiter a sua plenis: hoc tamen non
est causaliter per dram centrale et intermedium
sed per quantitatem que non centraliter ita est
sortis et plenior: sed ipsis actionibus inheret.
A. 20. d. Ad ultimam dicitur quod calor de nocte
genitus in sorte: et in aqua distinguuntur
materialiter a calore corrupto in ipso dema-
ne: per divisionem triplicem: quod est quantitas:
A. 21. d. quod unum sibi plures concurro-
ad individualiter mutuus istius calor quod est
corruptus: et postea alterius caloris quod non
est productus: e secundum et equaliter plena
sua: et sic ab eo sunt distinctiones materiali-
tatis: non producti et per se corrupti. **Textus.**
Sicut ergo genitus habet id est totum id quod
est in specie: non enim tamen habet materiam. Hoc
est dicitur habet totum: et non habet tamen formam.
Et enarratio totum habet. Et etiam species:
A. 22. d. Hoc tamen diversimode. **G**enitus enim
habet totum ut quodam denominatio determinans il-
lud quod est materialiter in re: sine determinacione
per se formae. Non genitus sicut a materia: quis
non sit materia: ut patet in corporibus quod corpora
ex hoc dicitur quod habet talis proprietas: ut possit
in eo designari tres dimensiones: et quod est
perfectio materialiter se habet: ad ultimum proprie-
A. 23. d. Quoniam vero est egisto: sicut quod a de-
nominatione supradicta a ratione determinante per hoc
quod de primo intellectu eius sit materia determinata:
ut cum dicitur animalis sit esse illud quod habet animam:

Verum si sit nō enī ē dēcīātū qđ sit:
vtz corp⁹ b̄ aliqd̄ aliud. **N**on d̄t Quic-
cā q̄ geng nō intelligit̄ in dñā/
sicut p̄s cēntie eis: s̄ solū sicut ens
ext̄ cēntia sicut est s̄bm̄ de intellectu
passiōis: et s̄bm̄ de passiōe p̄dicatur.
Ideo eis geng nō p̄dicit̄ de dñā p̄ se
loquedo: ut d̄t. ph̄s in 3º metr̄: et in
qº topiōr̄: nisi forte sicut s̄bm̄ p̄di-
cat̄ de passiōne:

Tin hac pte topat̄ doctor ista q̄tuor
s̄z geng. dñā. sp̄em. et diffiōem. **N**o.
topat̄ ea penes quenātia: **Z**º. q̄pat̄
ea penes dñā. ibi. **H**z in diūsi mode.
Dicit gº pº q̄ geng dñā sp̄es et dif-
finitio: in hoc quenātū: q̄ ipoꝝ qđ
libz s̄rat̄ totū. Nulla enī ipoꝝ s̄rat̄
l̄ māz tñ. l̄ formā tñ (salte t̄ s̄būs
mālib⁹): qđ d̄: p̄ s̄bas t̄ māles/ et
formas amittit̄. **D**eīn. ibi. **H**z
in diūsi mode. Doctor q̄pat̄ her q̄tuor
penes dñā. Et oñdit p̄: q̄ geng et
dñā s̄rat̄ totū: nō tñ p̄ modū totiq̄:
s̄ p̄ modū p̄s. **Z**º oñdit q̄ sp̄es et
diffinitio ip̄portat̄ totū: qđ p̄ modū totiq̄:
ibi. **H**z diffiō. **D**icit gº pº q̄ ge-
ng s̄rat̄ totū p̄ modū mē seu p̄ māl.
Geng enī q̄uis nō sit mā: habet
tñ qđitioem seu modū mē: eo q̄ s̄rat̄
ip̄am rem coif̄ et idētātē: put̄ est
fōbil̄ seu dēcīabil̄ p̄ ul̄tiorē p̄fōem
ip̄portata p̄ dñā. **E**xpli gra. Corp⁹
s̄rat̄ cōpōtū ex mā: et fōz corporei
tati accepta coif̄: s̄me dēcīatōe ad
aial̄ tñ inātātū: q̄ tñ noīant p̄fōes
sugadditas corp⁹ s̄ roēm. **E**cōtra
vō dñā s̄rat̄ totū p̄ modū forme: s̄me
part̄ fōil̄. Dñā enī s̄rat̄ p̄ modū de-

ciāt̄, formatis et sp̄ificatis ip̄m
geng. **N**on geng s̄rat̄ rē idētātē: nō
q̄fēde hāc ip̄am dēcīat̄. **E**cōt̄ vō dñā
s̄rat̄ rē aliquā dēcīat̄: nō signās
hāc ip̄am idētātē. Et ideo nec geng
in sua fōatioē seu intellectu icludit̄ dñā:
nec dñā icludit̄ geng in suo p̄mario
intellectu. **N**on dñā Quicce na q̄ geng
nō iñ: in dñā: sicut p̄s cēntie: s̄ solū
p̄ modū entis ext̄ cēntia eis: siliter
quodāmō sicut s̄bm̄ est de intellectu pas-
siōis. Geng et nō p̄dicit̄ de dñā p̄ se lo-
quedo: nisi forte sicut s̄bm̄ p̄dicit̄ de
sua gl̄a passiōne: **C**tert̄.

Sed diffiōtio v̄l̄ sp̄es cōphēd̄it v̄traz
pte: s̄z dēcīat̄ māz quā designt̄ nome
grīb̄: et dēcīat̄ formā quā designat̄
nome dñē: Et p̄ hoc patet rō/ q̄re
geng dñā et sp̄es s̄e habeat p̄portionabi-
lit̄ ad māz formā et cōpositū m̄ nā:
q̄uis nō s̄int illa idēm qđ illa: q̄ nec
geng ē mā/ s̄ a mā sup̄tū/ vt totū sig-
nificat̄: nec dñā ē fōz/ s̄ a fōz sup̄tū/
vt totū s̄bas. **N**on dirīḡ hoīem ē aial̄
rōle mōrē: et nō ex aial̄ et rōli: sicut
dirīḡ enī ē ex aial̄ et corpe. Ex aial̄ enī
et corpe d̄: homo ē: sicut ex duab⁹
reb⁹ qđā res triā ḡstītūta s̄q̄ nullā il-
lāz est: hō enī nec ē aial̄/ nec corp⁹.
Hz si aliquo mō ex rōli et aial̄ dīnt̄
ē: nō eit s̄icut res aliq̄ triā que ex
duab⁹ reb⁹ est ḡstītūta: s̄i s̄icut intellectu
trīḡ ex duob⁹ intellectib⁹. Intellectu ent̄
aial̄ est sine dēcīatōe et p̄fētōe sp̄eal̄
forme exp̄mēs naturā rei ab eo qđ ē
māle resp̄at̄ v̄l̄ p̄fētōis: intellectu
aut̄ h̄mōi dñē rōli ḡstītūt̄ in dēcīa-
tōne forme sp̄eal̄: ex q̄b⁹ duob⁹ rō

statuit intellectus sp̄ei et diff̄is. Et ideo
sicut res constituta ex aliquo rebus nō re-
cipit predicationem eorum quae ex quibus consti-
tuitur: ita nec intellectus recipit predicationem
illoz intellectuum ex quibus constituitur. Non
enī dīc q̄ diffinitio ē dīna:
Hic ostendit doctor q̄ sp̄es et diffinitio
importat totū. etiam p̄ modū totū dīces q̄
et sp̄es q̄ diffinitio q̄phedūt ab aliis p̄tes
s̄i māle et forlē: licet diuīsi mode.
Sp̄es enī has p̄tes implicat: diffinitio vo-
eas explicat. Ex isto p̄te q̄ genitū se habet
portionabilit̄ ut māle et dīna ut forlē:
sp̄es aut̄ ut op̄onū m̄ nā. Richilomī
nū nō s̄i illa. Nō enī ex aīal et rōli
hō op̄onū dī: realit̄ q̄lic ex duab⁹ rebus
q̄stutūt trīa: (que nā nō est in aliqua
illarū): q̄ad modū hō op̄onū: ex corpe
et aīal. H̄ si homo dicat op̄onū ex aīal
et rōli: hoc est sicut ex duob⁹ intellectib⁹
q̄stutūt terrig. V̄ qd̄ inuit̄ q̄ hō nō
q̄stutūt ex aīal et rōli. s̄i q̄ rep̄uit:
aīte rei q̄ ut s̄i s̄i vñid: s̄i s̄i q̄ s̄i in
apprehensione intellectus: sub q̄ anticipatur
diuīsi mode: et ut duorū signū est q̄
ut sic vñid dī: genitū et no dīna. s̄i aīal:
alter⁹ nō dī: dīna et no genitū s̄i rōnale.
Vñ sicut res q̄stutūta ex aliquo rebus,
no predicit de ipsis singulatim (nō enī
homo ē māle ul̄ forlē nec egro) ita i-
ntellectus dīne no predicit de intellectu dif-
finitionis: nō enī dicimus q̄ diffinitio est
dīna. Et s̄i s̄i aīal et rōle s̄i q̄ q̄sidant̄
ut due p̄tes no predicit de homine: q̄ ut
sic: anticipatur p̄t̄ eis attēbūt̄ n̄t̄oēs
gn̄is et dīne. Vñ homo nō est aīal,
anticipatio aīal s̄i q̄ ē genitū nā s̄i s̄i:
māle resp̄it̄ vñd̄ gn̄is. H̄ est aīal: et
aīal est genitū: q̄ homo ē genitū:
ut s̄i s̄i l̄r̄ pg. 1. sol. 5. dī: my. et s̄i s̄i. T. Et y declatioē s̄i s̄i

149.

Q uoedit p̄o circa lecturā iā sententio-
nata. Utz et si genitū dīna sp̄es et dif-
finitio designet eāde cēntia: verū
genitū et dīna nec recipiunt predicationem
p̄te nec iūlusionē mutua: **E**t ar̄
p̄o q̄ falsū sit titulū qd̄is. **T** 4. s̄i. De
cūdū porphyriū sp̄es q̄p̄ot̄ ex genitū
et dīna: sicut statua q̄p̄ot̄ ex ere et
figura: s̄i figura realit̄ distinguunt̄ ab
ere: igit̄ dīna distinguunt̄ realit̄ a gn̄e.
T 5. s̄i. Māle et forlē idētiātū et de-
tiātū p̄o et art⁹ realit̄ distinguunt̄: s̄i
genitū se habet ad dīnam ut māle ad forlē:
igit̄. **T** 6. s̄i. Q̄e p̄incipiūs distinguunt̄ a
p̄incipiato et realit̄ (ut inuit̄ Boetij): s̄i
sp̄es p̄incipiat genitū: q̄ realit̄ distinguunt̄
a gn̄e. Et p̄bat p̄ma p̄s assūptū. quia
idem no p̄incipiat seipm. **T** 7. s̄i. sp̄es
addit supra genitū denām: dīna aut̄
sicut a forlē rei: q̄ sp̄es noīat aliquid
formā: quā nō dīnt genitū. **T** 8. Di
dīna habet idē qd̄ sp̄es. seq̄ret q̄ homo
differret ab azino sp̄efice tā p̄ sua māz
q̄ p̄forma. Cōsequens est absurdū: q̄
mā om̄i gn̄abilit̄ et corruptibilit̄ est
eigde sp̄ei. H̄ seq̄la ph. q̄ homo dīc
ab azino p̄ rōnale: si igit̄ rōnale ipo-
rat totū qd̄ homo tur̄ iūdet tā māz
q̄ p̄forma: et s̄i p̄ vñrūz hō distinguunt̄
ab azino. **N** enī homo q̄p̄lectat māz:
māz sup̄ig est on̄sū. **T** 9. s̄i doctorē in
līra Genitū p̄dicat de dīna: s̄i s̄i sicut
s̄i māz de passione p̄dicat: q̄st̄ aut̄ q̄
passio et s̄i māz no ipo-rat idem: q̄ nec
genitū tā dīna designat eāde re. **T** 10.
H̄ genitū dīna et sp̄es designat eāde
re cēntia peitq; tūc seq̄ret q̄ diffinitio
ipo- in modo sc̄adī p̄dicādi et intelligēdi
no habeat oligiez ex re ipsa. s̄i dūtaxat

sic confititq; intellectu: qd no videt dñs:
C8° idem sp cludit seipm et pdicit.
de seipso etia in pmo mō pse. g° si dñ
iportat idem cū geng. scq; q ipa cludat
geng. et geng de ipa pdicit: in pmo mō
dicidi pse. **O**pponitū est de itetioe docto-
ris in lra: **A**d hāc qmē cū ptilat
mō dñdu. **P**o. dñ q geng dñna spēs
et diffinitū tio frat̄ vna et eadē centia.
Cū p̄ q vna et eadē res est aial homo
rôle et aial rôle. **D**i enī geng (exempli
grā) aial eet p̄ hois real. nō posset cen-
tialit de hoie pditū s̄ solū denotatiō;
quādmodū nō dñ q hō sit mā l mangi-
fi q sit matriata l manuat. **Z**o. dicē-
du q her qtuor pnoiata: frat̄ hāc ipam
vna centia diuīsimode. **A**d geng et dñ
(ex vna pte) frat̄ centia tota: nō
nō totalit s̄ phalit: q p modū p̄tis:
Sp̄s aut et diffitio frat̄ ea tota et
totalit: q p modū totiq: **M**erutū
geng et dñ et frat̄ diuīsimode: q
geng frat̄ eo p modū p̄tis māll: dñ
vō p modū p̄tis fozl: **I**nsp̄ sp̄s
et diffitio frat̄ diuīsimode. q sp̄s
frat̄ p modū totiq: in se cōfuse ptes
ipliantis: diffitio vō frat̄ eadē enī
p modū totiq decartulate ptes expli-
cantis. **Z**o. dicēdu. q nec dñ salte
diuīsiua est de intellectu gn̄is: nec
geng est de cointellectu dñne vīcūsa:
Vmū p̄t: q si vna dñ diuīsiua eet
de cointelligenia gn̄is: tūc pari roē
et alia dñ eet de eig intellectu: et sic
geng in se qcludet actu oportat: qd
ē falsit: geng ent asphedit ut mid
cū sit vle: **Z**m. p̄t q dñ noiat ipaz
re p̄t habet in se p̄tōem speale
(p̄ quā vna sp̄s dñ ab alia): cū
igit geng iportat re s̄ p̄tōem gn̄ale

specie; sicut spes viciusa subiicit qm
qditorem dñe: ut cu dñi aial homo:
illit eni hō pōt p modū dñe qdhet:
sī vice rōl. Et p̄ hoc saluat p̄ hāc locu
tionē nō ec nugatoria aial homo:
qual tñ eēt si hō ibi ponet sub p̄petate
spē: **Ad** obiectioñes adductas i oppo
siū: e p̄ ordine r̄ndedū. **Ad** p̄ma ē
dōz q Porphyrī in illa q̄pātiōe p̄dedit
aliquid silitudinē nō at queruētia oīsa
riā. **Nā** sicut in q̄stitutioñe statue signu
ra deriat es ad speale formā artifici
ale: ita et dñna q̄hīt geng ad ita spēm.
H in alnis est lata dissimilitas. **Ad** 2^a
est dōz q nō est iquenies vnu et
idem a parte rei (alit tñ et alit itelle
ctū): habē modū mē et modū forme.
Co aut mō geng et dñna dicit se h̄c
ut māle et sole: q̄ vnu habet qdā
p̄petate mē: et reliqui p̄petate forme:
Eset tñ iquenies q̄ vnu et idē cet
realis forma et eq̄ mā, l'eq̄ acte et pō:
p̄seri resps̄s eīgē. **Ad** 3ª dōz q
her p̄cipatio no est real q̄l est illa/
qua mā p̄cipat formā: sī e p̄cipa
tio rōl: q̄ nō e iquenies idem diuī
mode itellectū recipi et p̄cipiā a
seip̄. **Ad** 4ª dōz q̄ for̄ quā ip̄portat
dñna s̄re est eade cu for̄ quā ip̄portat
geng: sī p̄ dñm desiḡt spealis: et s̄y
p̄ ea sp̄es abiuē distinguit: p̄ geng
aut h̄c̄t confuse et cor̄t: sī q̄ sp̄es in
ea quenuit. Et her additio quā dñna
addit gni: est s̄ roēm frādi: et s̄ modū
itelligedi: no aut p̄ reale sup̄additioñ
forme: in gne nequaq̄ apphense. **Ad**
5ª dōz q̄ homo dic̄t differre ab azino
p̄ ip̄m rōl: qd qdē rōl noīat forma
toti qdā mō logice: et s̄ roēm. **Ph**
ysia aut et realis homo dūt ab azino
Eformā p̄f: sī p̄ cūam rōl. **D**n no

114.

oportet q̄ homo dic̄t p̄ rōl ab a
zino differre p̄: et roē toti: sī suffi
cit q̄ rōe p̄f. **Ad** 6ª dōz q̄ doctor
illib̄redit q̄ gen̄ no p̄dicat de ip̄a
dñna p̄dicationē p̄f: sī tñ formetur
tal p̄dicationē: tuc ip̄a assilat p̄dicator
q̄ sb̄m p̄dicit de ip̄a passioñ. **Nā** sūt
sym̄ est ex p̄maū itellectū passioñ:
ita q̄sili est gen̄ ext itellectū p̄ma
rid dñe: et eadē dñna est p̄elq̄ ext
itellectū gni. **A**teā sicut passio est
quale sp̄e fluens ex eis p̄nīs: ita
dñna est quale gni: ogressus ex gni
p̄fate s̄ roēm: atq̄s aut p̄t quale
vñdū: Et ita triplex q̄le distinguit:
Nex ond̄ apla ē diuītas istaz p̄dica
tionū. P̄dicationē ent s̄bi de passione
est reducibil ad 2^m modū p̄f: per
trispoem: P̄dicationē aut gni de dñna
no est reducibil ad p̄dicationē p̄f: nisi
for̄sita dñna ponet loco sp̄ei: sī sit et
reductio in p̄mo mō dñdi p̄f: no
aut in 2^m mō: Ex quo patet q̄ argu
mentū no gludit. **Ad** 7ª dōz ē q̄
distictio gni et dñe in mō frādi
et in mō itelligēdi sūt: ex re ip̄a:
q̄ licet sit vna: q̄net tñ vñtualit et
equalent plures cēntiales ḡd̄g p̄
frōis. **Nā** cūa rōl simplex: in se v
ñtualit q̄net cūam vegetatiua et
sensitiua: ip̄a eni est s̄balit vegeta
tia sensitiua et rōl: habet q̄ res in se:
vn h̄c̄t et itelligat diuīsimode. **N**on
distictio gni et dñe no ē distictio
rōlinatis tñ: sī et ex p̄te rei rōbil:
Ad 8ª dōz q̄ idem vno mō desiḡt
est exneū s̄būpi frāto: alio mō: vt
id qd p̄ aial h̄c̄t: vt sic: est exneū
s̄būpi p̄t h̄c̄t p̄ rōl: et econtra.
Atm̄ a p̄te rei: est idem qd est aial
: et rōnale: —

Ad hunc dñm 2º circa hoc dictum doctoris in
lra (Dñm sciat formam) detinat suae sine
hoc qd de pmo intellectu eius sit mā detin-
ta). hoc nō est intelligendum de mā q
est altera pō copiorū. **C**a dñm salte in
suis septem mālibus includit int̄se in
sua detinē mā q est altera pō copiorū.
et cōficiō mō q includit in ḡne. **N**ā
enī pportionabilis coelestētē forme,
cū iugis dñm designet formā detinētiōi
mō q̄ genē: seq̄t q̄ pportionabilis mā
q̄ genē designet p̄ dram q̄ p̄ genē: **D**ic
dm̄ doctoris est sic intelligendum q̄ dñm nō
includit detinēta mā: i. aliquid detinēta
genē: qd h̄ eū d̄: h̄cē mā: eo q̄ sciat
id qd est māle: q̄ h̄is modū mē: ut
patuit sup̄ig. **N**ā rōle noīat re cōposita
ex mā et forma intellectuali. nō curādo
an habeat p̄sonam sensitivam vegetativam
ut corporeā. **C**ū itaq̄ aīal in suo intellectu
includit in sensitivū q̄ vegetativū et
corporeū: p̄t rōle nō includit aīal:
qui mō nec corp̄ aīata nec ex corp̄.
Tercio adūctū circa hoc qd d̄: **I**lit
terā (Si homo aliq̄ mō ex aīali et rōli
dicat eē: nō eit sicut res terra ex duob⁹
rebus: si sicut intellectus tñq̄ ex duob⁹ intel-
lectib⁹). **A**dūctū q̄ hoc qd d̄: hoīem
copiorū ex aīali et rōli. sicut ex duob⁹ i-
ntellectib⁹: est potiḡ resoluteū ad ipā intel-
lectu h̄ sū q̄ intellectu sit; q̄ sit sūtētē in
ipis intellectuīis actionib⁹. **C**a (exempli gra)
ex intellectu aīal. i. ex aīali intellectu ḡna-
lis et ex intellectu rōli. i. re rōli intellectu
detinē (pot p̄ ipām una sp̄es differt ab
alia): q̄stiuif̄ intellectu h̄is. i. h̄ intellectu
ut vtrix sophendē. Et sicut he q̄stiuatē
intellectu aīal et intellectu rōli dici posset
ut sicut: id est intellectu q̄ est aīal intellectu
et intellectu rōli q̄ est rōle intellectu. Dicit

enī signat̄ doctor fū hoīem copiorū ex intellectu aīal et intellectu rōli ad q̄stiuadū
q̄ homo nō q̄stiuat̄ ex aīali et rōli tñq̄ ex
duob⁹: nisi p̄t ipā s̄t p̄ intellectu app̄heſa.
Iternum q̄ ista tres actiū intelligendi, s̄t
intellectu aīal, rōli et homo se h̄int p̄portiona-
bilis adūctū. sicut se h̄int ista tria intellectu
aīal, et rōli et homo. p̄t inq̄ s̄t intellectu
aīal, rōli et homo p̄cedit ab una et eade
sp̄e intelligibili. **S**arem cēnti p̄ intellectu
et dñt dūt̄at̄ rōli: ita ista tria intellectu
s̄t aīal, rōli et homo rep̄iunt̄ in uno
et eadē a pte rei et dñt sola rōli: ideo
eḡ h̄ā possit expoī de actib⁹ intelligendi
sic s̄t q̄ sicut ex actu intelligendi q̄ intelligit
aīal. **E**t ex actu intelligendi q̄ ita: i. rōle
distictis in rōli et ab una sp̄e intelligibili
p̄adēctib⁹. cōstituit̄ intellectu h̄is sp̄es
duas p̄ores intellectuēs: ita pportionabilis
ex aīali et rōli ut ex distictis rōli in (q̄ s̄t
s̄t diūsis mode designat̄ et intellectu q̄stiuat̄
homo vtrix in se q̄plantes. **N**ā sicut in
sorite ē eadē aīal h̄ re q̄est̄ vegetativa sensitiva
et intellectuā: et nichilominus aīal huana
p̄t intelligi q̄p̄ vegetativa nō cōntelligendo
ea p̄t q̄ sensitiva suē rōli: ita paīformis
est eadē sp̄es intelligibilis q̄ rep̄ntat̄ hoīem
aīal corp̄ aīata corp̄ et sp̄em: et in
intellectu p̄ illa sp̄em p̄ ferti ḡnūtē in
aīal abs̄ hoc q̄ pat̄ ferat̄ in hoīem. Et
ita sicut se habet intellectu aīal ad intellectuē
h̄is: ita se habet aīal intellectu ad hoīem
intellectu: ~

Textus.
Quāius aut̄ genē sciat in cēntia sp̄es. **t**extus
nō in oportet ut diūsax sp̄es: q̄ idem est
genē sit una cēntia: q̄r̄ vnitatis omnis ex
ipā cōficiō l̄ ind̄nā p̄cedit. **N**ō aut̄ ita.
q̄ illud qd sciat p̄ genē sit una nā et cēntia
in nuō in diūsis sp̄eb⁹. cui sup̄ue niat̄ res

alia q̄ sit dīna, dīciāns sp̄m, sicut forma
dīciāt māz q̄ est vna nūo. s̄ q̄ geng fīat
aliquā formā. nō m̄ dīciāt hāc v̄ illā quā
dīna dīciāt exp̄mit: q̄ nō ē alia q̄ illa,
q̄ in dīciāt p̄ geng fīat. **E**t ideo dīat
gmetator in. u. meta. q̄ mā p̄ma ē vna.
et dī vna p̄ remotionē p̄m̄ fīat: s̄ geng
v. vnu p̄ contātē et q̄nālātē forme. **V**n̄
patet q̄ p̄ additionē dīne remota ē illa
dīciātō geng q̄cāt cā vnitātē geniis: et
remanet sp̄s p̄ eentātē dīuse. **E**t ergo geng
nō est vnu nūo s̄ nam̄ in ill sp̄cb̄ dīus:
q̄ auferit illto causa vnitātē s̄ dīciātō.
Et q̄ ut sup̄ dītu est nā et eentia spei
est in dīciātā resp̄tu ididui sīut nā ḡn̄is
resp̄tu spei in est q̄ sīut id qd̄ ē geng
p̄t p̄t̄abat de sp̄e ipl̄icabat i sua fīa-
tōe totū q̄uis idīsticte: qd̄ dīciāt exp̄-
su ēat in sp̄e: ita id qd̄ ē sp̄es s̄ q̄ p̄dicat
de ididuo oportet q̄ fīat totū id qd̄ est
eentia i ididuo: hoc idīsticte. **E**t hor
mō eentia spei fīat noīe hoīs: vñ hoī
de sorte p̄ditat. **D**ic aut̄ nā spei desiḡt
in p̄sione mē desiḡt q̄ est p̄m̄ ididua
noīs: sic habebit se p̄ modū p̄t̄s: et hoī
mō fīat noīe huāntas. **H**uāntas
enī desiḡt hoc id vñ homō est homō:
mā aut̄ desiḡta nō est id vñ hoī ē homō:
et ita nullo mō q̄t̄nef̄ int̄ illa ex q̄b̄
homō habet hoc q̄ sit homō. **C**ū q̄ huā-
ntas in suo intellegūtū r̄cludit tm̄ ea/ ex
q̄b̄ homō habet ut sit homō: patet q̄
ex fīationē ei⁹ excludit l̄ p̄dit̄ matie
designata. **E**t q̄ ps nō p̄dit̄ de suo
toto. in est q̄ ner de hoī nec de sorte
p̄dit̄ huāntas. **V**n̄ dī. **A**ncēna/ q̄
q̄dītas cōpositi nō ē ipm̄ cōpositi cui⁹
est q̄dītas: q̄iūs etiā ipa q̄dītas sit
cōpositi sīut huāntas r̄licet sit q̄p̄ita.

.116.

noī tm̄ est hoī: imo oportet q̄ sit recep-
ta in alio q̄ sit mā desiḡta. **D**ic q̄
vt dītu est desiḡto sp̄ed resp̄tu ḡn̄is est
p̄ formā: et desiḡto ididui resp̄tu sp̄ei
p̄ māz: ideo oportet q̄ nome fīat aliqd̄ illud
vñ nā ḡn̄is sīut ad p̄sionē forme de
dīciātē p̄fīatē sp̄em̄ fīat p̄t̄ māle
totiq̄: sīut corp̄ ē māl p̄s hoīs. **R**ome
aut̄ fīat id vñ sīut nā sp̄ei tu p̄sionē
mē dīciātē fīat p̄t̄ fīat: et ideo huā-
ntas fīat vt forma qd̄a: et dī: q̄ ē fīat
totiq̄ nō q̄si sup̄addit̄ p̄t̄b̄ ce nālīb̄
mē et forme (sīut fīat dom̄ sup̄ad-
dit̄ p̄t̄b̄ ce nālīb̄): s̄ maḡ ē fīat q̄ ē totū
s̄ māz q̄p̄lectēs et forme: in p̄sionē
eoī p̄ q̄ mā est nata designari. **D**ic q̄
p̄t̄ q̄ hoc nome homō et hoc nomen
huāntas eentia hoīs fīat: s̄ dul̄simō
de: q̄ hoc nome homō fīat ea ut totū
iç̄tu s̄ nō padit̄ desiḡtoe mē s̄ ipl̄i-
cute q̄t̄nef̄ ea et in dīciātē (sīut dom̄ ē
q̄ geng cotinet dīam̄): et ideo p̄dit̄ hoī
nome homō de ididui. **D**ic hoc nome
huāntas fīat ea vt p̄t̄: q̄ nō q̄t̄nef̄
in fīatoe sua/ nīs id qd̄ est hoīs iç̄tu
homō: et p̄dit̄ oīm̄ desiḡtoe matie
vñ de ididui hoīs nō p̄dit̄: **E**t p̄
hoc nome eentia q̄m̄ tuerit̄ p̄dit̄ de re
(dīcī enī sorte q̄ eentia quāda): et q̄m̄
negari: sīut dīcī q̄ eentia sortis nō
est sortis:—

Hic repellit quāda cauillationē ex
orta ex iā dīctis: q̄ q̄s posset sic obnīt̄.
Dic geng fīat totū id qd̄ desiḡt sp̄es: sc̄it̄
q̄ oīm̄ sp̄ez (q̄z est vnu geng) sit vna
et eade eentia: **E**t p̄? hāc obiectōne
remouet: **Z**. vnitātē ḡn̄is vnitātē
matie cōp̄at. ibi. **E**t ideo dīat gmetator.
Dicit q̄ obiectōne repelledo q̄ nā
p̄ geng desiḡta nō dī vna nūo. s̄ vni-

tas gr̄is p̄redit ex eo q̄ nā gr̄is absolute et h̄ se sup̄ta est idētiāta ad h̄c l̄ ad illā sp̄em: et est in dīnū in dīnū sp̄e b̄g: q̄ ut sic q̄sidata nō icludit vñ dīnū s̄ic in ip̄is: s̄ p̄ additioē dīaz dīfīcat eēntialit̄: q̄ p̄ illas t̄m̄s idēnū et idētiāt̄ remouet: q̄ eāt c̄ vñt̄as gr̄is. Insedit ḡ doctor ḡclusiue q̄ non obstat vñt̄ate sp̄e in ḡne: adhuc debent sp̄es dīnū s̄ip̄icit eēntialit̄ dīuse: q̄uis h̄ qd̄ dīa possent in eēntia que nire. Dīuse ent̄ sp̄es quenūt̄ in natura gr̄is q̄ est una s̄ modū sup̄dictū et eē tota eēntia sp̄e nō in totalit̄ desigta et spealit̄ qualit̄ p̄ sp̄em desigta: s̄ gr̄alit̄ et p̄tialit̄ s̄ ad modū p̄tis: **D**eīn n̄ dīat. Et ideo dī: q̄metator copat vñt̄ate gr̄is vñt̄ati m̄e dīces. q̄ mā est una p̄ remotione om̄ forz̄. Gen̄ aut̄ dī: vñ p̄ totaē et ḡnialitatē for me. Vñ vñt̄as m̄e ē p̄tīm̄ & silis: et p̄tī dissiliis vñt̄ati gr̄is: p̄t̄ iſiq̄ dīces. **D**eīn ibi. Et q̄ ut sup̄ dīctū est: doctor hoc qd̄ dictū est de ḡne et sp̄e applicat p̄portionabilit̄ ad sp̄em et i dīdū: Et on̄dit p̄? q̄ sp̄es paiformit̄ se habet ad idēdū: q̄ admodū gen̄ ad sp̄em: Z. assiḡt eīde causā ex p̄ narrat̄. ibi. H̄z q̄ ut dīctū est: Z. epi logat̄ qd̄d̄ correlāt̄ ifendo. ibi. H̄c ergo patet. **D**icit ḡ p̄mo. q̄ sicut nā gr̄is sup̄ta in gareto p̄dicat̄ de sp̄e. et implicat̄ in sua fratioē totū q̄uis idēsticte. qd̄ decīate exp̄ssū est in sp̄e: s̄ nā gr̄is abstrīue desigta at p̄sioē ul̄t̄ois p̄t̄ois: nō p̄dicat̄ de ip̄a sp̄e ut declarabat̄ de corpore et auli. Sic s̄it̄ nā sp̄ei sup̄ta ḡretie p̄dicat̄ de idēdū: q̄ fr̄at̄ totū id qd̄ ē eēntialit̄ in idēdū. licet idēsticte: s̄i si nā sp̄ei

designet abstrīue at p̄sioē m̄e sit̄e (que est p̄iv̄: vñduatiōis) sic se habebit p̄ mo dī partis et nō p̄dicat̄ de idēdū. **E**c̄ pli gr̄a ut huam̄itas fr̄at̄ solū id vñ h̄ est homo: nō aut̄ ē aliqđ h̄o p̄ mat̄a sit̄a s̄ pot̄ig h̄ic homo: et p̄ q̄nis huam̄itas p̄adit māz sit̄a: et habet rōem p̄t̄ respū sortis q̄ icludit māz desigta: et ideo ut sic huam̄itas nec de h̄o nec de sorte p̄dicat̄. Ad qd̄ allegat̄ doctor au toritate. **A**uēnē dīct̄is q̄ qd̄dit̄as q̄p̄t̄ nō ē ip̄m̄ q̄p̄t̄ q̄ est qd̄dit̄as. q̄uis qd̄dit̄as sit̄ q̄p̄t̄a: ut huam̄itas ē q̄p̄t̄a ex mā et aūa rōli. H̄z si debeat de h̄o vñ de sorte p̄dicat̄: oportet ut fr̄et p̄ modū ḡretioē ad recipiēs qd̄ est mā desigta: q̄ admodū fr̄at̄ cu dī: homo. **D**eīn ibi. H̄z q̄ ut dīctū est: doctor assiḡt causā q̄ da dīctū ex habit̄ sup̄iḡ dīces. q̄ q̄ gen̄ tot̄it̄ ad sp̄em p̄ dram forz̄: sp̄es aut̄ q̄t̄it̄ ad idēdū p̄ māz: h̄ic ent̄ est q̄ nā gr̄is desigta p̄ise et abstrīue fr̄at̄ p̄t̄ male (ut aualitas l̄ corporūt̄as haber modū m̄e respū h̄oīs): s̄ nā sp̄ei p̄ise de signa ip̄ortat p̄t̄ forz̄. et ideo huam̄itas fr̄at̄ ut forz̄ qd̄a respū sortis vñ plom̄is. Et dī: q̄ est forz̄ totiō: nō q̄si forz̄ realit̄ totī sup̄addita (quādmodū forz̄ dom̄ est forz̄ p̄t̄ib⁹ iteḡlib⁹ ip̄iḡ dom̄ sup̄addita: et eis realit̄ codis̄cta): si dī: forz̄ totiō q̄si forz̄ q̄ est totū māz s̄i et form̄ cop̄hēdēs: sed tñ q̄ p̄adit̄ māz desigta: ideo dī: desigre p̄t̄ forz̄ respū idēdū: **D**eīn ibi. H̄c ergo p̄t̄. H̄ic epilogat̄ et subinſert̄ corre laū dīces. q̄ ex dīctis patet q̄ homo et huam̄itas fr̄at̄ eēntā dīnū mode. Homo ent̄ fr̄at̄ cā ut totū: q̄ nō p̄adit̄ māz desigta: s̄ idēsticte q̄t̄inet̄: et ideo de idēdū h̄oīs p̄dīat̄. Huam̄itas vñ fr̄at̄ eēde ut p̄t̄ q̄ p̄t̄idit̄ māz fr̄at̄ desigta: nō vñ

cernedo ea; et ideo nō p̄dicas de idem
hois. **T**er subfert correlative q̄ nome
centia qn̄ rep̄t p̄dici de re ipa. ut pu-
ta cu eentia capit ḡnali p̄t idem est
qd̄ res l̄ sba accepta sit. **V**n dīcō sorte
e eentia quāda. **N**el eq̄ eentia accepta
sit p̄dicas de eentis spealib: ut dīcō
humanitas est eentia: **C**ñz aut eentia
de re nō p̄t p̄dici: ut qn̄ accip̄t spealit:
tūc enī nō p̄dicas de eo: q̄ est eentia;
no enī dīcō q̄ sorte sit sua eentia/ q̄
est humanitas: ~

Primo adūtēdū circa lram expōta: q̄
explīgra nā aial q̄sidat t̄pliit. **T**o
s̄ q̄ rep̄t a p̄te rei in diūsis sp̄ebg seu
in idem diūsas sp̄ez: et ut s̄r q̄sidata
nō est una: s̄ est id plurificata eentl.
To q̄sidat hec ipa nā aial s̄ se et ab-
solute: et ut s̄r q̄sidata ē qdā mō una s̄
negati: q̄ ut s̄r nō est plurificata ac-
tualit: s̄ ordīne nē p̄t ~~m̄t̄t̄t̄t̄~~ plā-
litate sp̄ez: et est idem ad diūsas sp̄es:
nō icludē illud: vñ in ipis distinguit.
To eadē nā q̄sidat s̄ q̄ obiectalit
apphensa p̄ itm: et ut s̄r est una affinitie
vniitate rōis. **C**a ipa ut s̄r p̄ intellectu
accepta p̄dicas de diūs sp̄ebg: et est in
ipis: refined nichilomin in ill vni-
tate s̄ apphensione rōis. **V**n aial hoc mō
sup̄tū eal logitū: de tq̄ rōe est q̄ sit vnu
in ml̄q: **D**icit aut q̄plete vltat rō co-
uenit reb̄ dūtixat p̄ intellectu: ita et h̄
vniitas nō est real: s̄ s̄ apphensione rōis.
So enī nā aial est una in diūsas sp̄ebg:
p̄t exsist realit in ipis. s̄ solū s̄ q̄ ipa
nā aial tq̄ una intellectu apphedit in
diūsis sp̄ebg: **E**x quo patet q̄ ipi aiali
p̄ intellectu obiectalit appheso: quest illa
vltat s̄ roem. quā asserebat p̄lo ydeis
s̄ eu a p̄te rei vlt exstib̄ rōe nire. **S**ā
aial apphēsi vlt p̄ intellectu p̄dicas de

115

hoc: et est in eo s̄ roem: et hoc ipm aial
s̄ intellectu p̄dicas de azino et est in eo
s̄ apphensione rōis. **E**x isto enā p̄t q̄
metaphysicū et arātice reale nā ḡnus
dicas una: dūtixat vnitate idmē q̄
est negati: licet qdāmō sit real: ign̄
quest nē s̄ se accepte: **D**z s̄ logitū nā
ḡnus dicas una in diūs sp̄ebg enā affi-
tue: licet hec vniitas sit vniitas rōis.
Et q̄ doctor in hoc ca: dēcīt p̄ncipalit
de eentia q̄sidata realit: et s̄ se (in segn̄
aut enī) dēcīt de ea p̄t idemibg logic
applicat: ideo ipē attēbuit ḡnū p̄ma
vnitatis idmē: q̄ est qdāmō realis
ut p̄fertur: ~

Seundo adūtēdū q̄ vniitas ḡnus ē
p̄tūm silis: et p̄tūm dissilis vniitatē mē h̄o-
rīor: **A**lis qdē est q̄ vtraq vniitas cō-
surgit ex idmē: ut qdāmodū genq
sup̄tū s̄ se est vnu quasi idmē ad h̄ar-
v̄l ad illā sp̄em: ita et mā rīor sup̄tū
absolute et s̄ se dīcō una: q̄ ut s̄r e idmē
ad h̄ar l̄ ad illā formā. **E**t s̄ hor dīcō
q̄ oīm gn̄abilidē et corrupibilidē ē eade
mā: q̄ mā vnu gn̄abil sup̄tū s̄ se nō
habet vnu diūsifit ab alia. **D**iūsifit
aut ab alia nūalit p̄ipam q̄titatem
causalit. **T**o dissilis aut est q̄ vniitas
idmē: p̄io ḡnus est resp̄t eo: q̄ ab
ipa solū dīcō rōe: vniitas vō idmē mē
est resp̄t forū ab ipa realit dūtixat: ~

Ateria idmē ḡnus (q̄ est ē eig vniitas)
nō stat cu vniitate nūali: nō enī possi
aliquo vnu nūo sit cu idmē ad diūsas
sp̄es ut ē nā ḡnus. **I**ndivīta aut mē
stat cu eig vniitate nūali: nō hec mā
s̄ s̄rīs sup̄tū s̄ se ē idmē ad q̄nē q̄
formā: **A**teria mā intelligit una vni-
tate idmē p̄ hoc q̄ ipa s̄ se amputur
sine qdōc alia forme: s̄ genq intelligit
vnu p̄ hoc q̄ ipm accip̄t s̄ne cō-
intellecione forme spealit desigite. q̄

uis includat hoc ipsam formam super fragm-

Certio considerandum quod hec tria. scilicet huamitas homo et sortes se habent qualitatibus quaedam ordinis. Huamitas enim non est cetera hominis in passione gretiois ad suppositum: et ad maxima signata inclusa in supposito: Homo autem non est eadem cetera sine passione talis: qui homo cum gretioe quae ad suppositum et ad maxima signata. Non homo nec matias signata ut sit includit determinate seu actualiter: nec ex passione gretiois significatur excludit. Sortes vero in sua fratre non ita sive excludit maxima signata sive ordinale. Cetera sortes considerantur sub ratione completi ordinis: scilicet sub ratione indicabilis: quod ex sub ratione distincti natalis ab alio: discernit quodammodo qualitatem per quam causaliter alio natalis est distinctus: non tamen sortes in sua fratre et intellectu intus sive excludit qualitatem: ex si in ipso consideratur per modum rationis singularia (ut plonici ponebat) quod sic nec genere nec species predicaret de individuali: non enim per ipsum sortes sit illud quod ab eo diversa et separata est. Nec illud iterum separatum procedat in cognitione illius singularis. Et ideo reliquit quod ratione speciei queat cetera scilicet per modum totius: ut nomine hominis ratione: propter singulariter et distincte ratione totius id quod in ordinis est.

Homo quod sibi ab altero designe non predicatur de semine: hec enim non creditur huamitas est causalitas: nec ista sorteitas est huamitas: et per quas a sortiis huius non sit credere homo est causalitas: et sortes est causalitas huamitas. Id enim quod debet de alio predicari: habebit aliquam gretionem ad ipsum. Et quod amittitur in altero refinetur gretionem ad sua res ipsiorum predicatur non aut sibi. **Z**o. elicit quod quenam dicitur huamitate designe nam huamana: ut passa ab hunc: hominem vero ea designe: ut in hunc: et sorte designe hunc haec nam. **Z**o. elicit quod aprioriter distinctionis sortis ab huamitate: quod sortis ab homine. **Z**o. elicit quod sortes distinguuntur

ab huamitate per inclusionem meam individualiter est huamitas sed re: nec in ea ut sit includit. Distinguuntur ex sortes sub ratione completi ordinis ab huamitate extinse per aliquam rationem ad qualitatem: quam huamitas neque quod geruntur.

Deinde vero per primi titulat. Hoc quod est aut non dividetur hinc libellum i titulat: se quod capitulo secundum.

Textus.

Insto quod sicut per nomine ceterie in subiectis depositis. videtur esse quod se habeat ad distinctiones logicas: scilicet ad rationes generales speciei et generis. **N**on autem id cui queritur ratione et speciei predicatur de hoc singulari signo. Impossibile est quod ratione velis scilicet generale speciei queat ceterie: sed quod per modum rationis sicut ut nomine huamitas ratione causalitas. Et ideo dicitur Quoniam quod ratione causalitas non est divisa: sed per ipsum: et eo modo huamitas non est species: nec causalitas generalis. **H**oc non potest dici quod ratione generale speciei queat ceterie sed quod per modum rationis singularia (ut plonici ponebat) quod sic nec genere nec species predicaret de individuali: non enim per ipsum sortes sit illud quod ab eo diversa et separata est. Nec illud iterum separatum procedat in cognitione illius singularis. Et ideo reliquit quod ratione speciei queat cetera scilicet per modum totius: ut nomine hominis ratione: propter singulariter et distincte ratione totius id quod in ordinis est.

Ratione autem vel ceteria sit accepta per duplicitatem considerari. **H**omo modo per rationem et namque genere: et huius est absolute consideratio eius. Et hoc modo nichil est vera predicatione de ea: nisi que quenam sibi sit quod huiusmodi. Non quod alio sit atque huius ei falsa sit atque huius. Obi genere: homo in eo quod homo est queritur causaliter et ratione: et alia quod in eius differe caduntur: alibi vero et quod huiusmodi fuit (quod non est)

de roe huānitas) nō querit hoi iōptū
homo: si magis querit ei iōptū est hic ho.
Tn si qrat vtz illa nā sic accepta qsi-
data possit dñi' rna l' plures: neutrū
gredēdū est: qz vtruz est ex iōp. hu-
manitas. et vtruz p̄t sibi accidē. Di-
enī pluralitas eet de intellectu eig: tāc
eet una ei eentia sortis et plures nūm
posset ee una: cū tñ una sit s̄ q̄ est in
sorte: H̄l. si vnitas eet de roe eig: tūc
eet una et eadē eentia. l' huānitas sor-
tis et plores: nec posset in pluribz pluri-
ficari. **A**lio mō q̄sidat' eentia s̄ ee qd
habet in hoc l' in illo. et sic de ipa p̄di-
cat' aliqd p̄ am̄s. roe eig in quo est.
sicut d̄: ho est alba. hic albedo p̄dicat'
p̄ am̄s: qz p̄t hoc p̄tinacē qd est sortes
albū sic: qz sortes ē alba. q̄uis hoc albū
nō querat hoi iōptū homo: H̄c aut
nā habet duplex ee/wnū i figulaibz:
aliud in aia. Et s̄ vtruz: qsequuntur
dicta nām am̄itia. Et in figulaibz h̄
multiplex ee: s̄ figulaū diuītate. Et
tñ ip̄ nature scdm̄ p̄ma. p̄am̄ sua
q̄sidatioez s̄ absolute: nullū istoz ee
debet. Altery falsū enī ē dicē q̄ eentia
hoi iōptū homoi habeat ee in ho.
singulai. **C**a si ee in hoc singulari
queriret hoi iōptū homo est: nūq̄ eet
ee in hoc singulare. H̄l. si que niret
hoi iōptū homo est: nō ee in hoc singulari;
nūq̄ eet in hoc singulari. qd est falsū.
Ergo p̄t: q̄ nā hois absolute q̄sidata/
abstrahit a qlbz ee: in aia: et i suppo-
sitis: ita tñ q̄ nō fiat p̄sio alio eoꝝ:
et h̄c natura s̄r q̄sidata est q̄ p̄dicit'
de idius oibz homibz. **N**o tñ p̄te
p̄t dñi q̄ rō vlis querat nē sic accepte.
qz de roe vlis ē vnitas et vnitatis: na-
Ded vey ē dicē: q̄ ho nō iōptū est ho. ha-
bet q̄ sit in hoc singulari l' in illo: l' in aia.

ture q̄t huāne/ neutz istoz querint/
s̄ absolute q̄sidatione sua. **H**i enī esse
de intellectu hois vnitatis in q̄nqz
queriret huānitas in eō vniueatur
vnotas: s̄ q̄qd in eo est idividua est.
H̄l. ea nō p̄t dñi q̄ rō gr̄us l' spei
accidat humane nē: s̄ ee qd habet
in idividuo. qz nō querit in idividuo huā-
na nā s̄ vnitate/ut sit qd vniue oibus
querires: qd rō vlis exigit: ~
Cler est z̄ p̄t t̄tatu p̄m̄ huius
libelli: **C**ontinet enī iste libellus tres
t̄tatu: In qz p̄t de t̄tatu s̄bax
māliu. In z̄ vō t̄tatu de t̄tatu de eentia
s̄bax māliu. Et in z̄ t̄tatu de eentia
am̄itiae: Et qlbz h̄oz t̄tatu s̄bax p̄m̄
didit in duas p̄tes capitulares. In qz
p̄m̄ de t̄tatu de t̄tatu est de ipsa
eentia metaphysica et s̄ se: In z̄ vō
de t̄tatu de ipa logice: seu p̄att butioez
ad ietiones logicas. In hoc itaqz z̄. ca.
huius p̄m̄ t̄tatu acipit doctor s̄c de t̄tatu
de eentia s̄bax māliu logice. Et p̄t p̄
mittit ietatu. q̄tiniendo dicta cu divedis:
z̄. exeq̄t ietatu. ibi. **C**a aut id cu.
Dicit ḡ p̄mo q̄ p̄ḡ vifū est qd s̄ce
Et p̄ nome eentie in s̄bax cōpositis. i. qd
sit et ex q̄bz constitut' eentia s̄bax mā-
liu. id videtur e quo eentia s̄bax mā-
liu se habeat ad ietiones logicas: ut p̄u-
ta gr̄us spei et dñe r̄. **O**ein. ibi.
Ca aut id cu doctor s̄c exeq̄t ietatu
s̄u. Et assiḡt p̄t aliquos modos accep-
tioez eentie: s̄ quos ei nō p̄fit ietiones
gr̄us spei l' dñe applicati: **Z**o assiḡt
modu acceptiois eig: s̄ que sibi attribu-
unt he ietiones. ibi. **R**eliquit ḡ qz:
possit aut p̄t p̄t q̄draphiri. s̄ q̄ assiḡt
q̄tuor modos acceptiois eentie māliu
s̄bax: s̄ q̄s sibi nō applicat' ietiones
logicas. **D**maḡ est. si eentia accipiatur

in abs^rito. **Z.** est. si sumat. ut res p se
cen^s separati ab ipis singulibz: quead .v.
modu plonici dicebat eentia e vlez.
Z. est. si eentia sumat in grec^o sdm
sua qsidatoe^r absoluta et eentialia: qua
sdm se accepit. **Z.** est. si eentia sumat
in grec^o: s q est in ipis suis singulibz:
Dicit igit pmo q dico gnis l spei no
querit eentia sbar maliu s q designat
in abs^rito et p modu pti: qualit hanc
ad d: huamitas: Et hoc pbat p: roe:
Z. qfirmat autem. Ro^e pbat sic. Id cu
quid inctio gnis ul spei p^t pdicai de
tibz sub se qten^r il huamitas no p
dicat de idemus hoibz: q huamitas (ut
sic designa) neq^r ee spes. Et confirmat
idem autoitate. **A**uicena dicens. q ro
nalitas no e drna s p^m drne: et sibi
dicit q huamitas no e spes s p^m spei.
Dem ibi. Hoc no p^t dicit doc
tor sic. **Z.** q nec ro gnis l spei p^t at
bui eentie s q est qda res exis extra
singularia: licet hoc plonici posset
dicebat. **N**on qnius est alia eentia rdeal
separa: sed huc sibi no ppetet ro spei: qd
sic pbat doctor. **C**a talis nec pdicaretur
de idemus: eo q eet ab idemus separata:
nec esse posset p^m gnius ipoz sin
gula: cmoi sibi est ipa spes. **C**ocludit
igit q ro gnis l spei attribuit eentie
s q designat grec^o: et p modu totiq:
implie qntetis et idem: qd i idem
duis qntetis. **D**em ibi. **N**a at l cen^a.
doctor assignat duos modos: qbz ipse
eentie accepte in grec^o: no attribuitur
inctio gnis l spei: gna q doctor ponit
triplic^e acceptione gnis eentie desigite
in grec^o dices q **N**on accepitur
eentia in grec^o s sua roem: et nam pia.
Et h: d: absoluta eis cosidatio. s qua

sibi attribuitur duxat pdicata eentialia.
utputa q ul sibi de eis eentia. **L**eis eentia
cosequuntur: et hoc mo no querit ipi ratio
vlitas (salte qplete): ut sic eni no querit
sibi unitas assiria folle de roe vltis: ut
dicebat in loco pcedeti: **P**ec ut sic pl^a
licas sibi ppetit: **N**on truq^r pbat doctor: sic
Qa si pluralitas sibi ut sic queniret.
sibi pl^alicas p se ppetit et sp meset: qd
est falsum: cu nra sit una i applicacioe i
collecta. **S** q e in sorte: **H**oc si unitas ut
sic sibi ppetit. cu sibi p se et sp meet: et
no est ipa nra plurifabil in diuisibz. Et
ideo qnius nra sic qsidata sit ea q pdicat
de idemus oibz: cu ipa ut sic no habet roe:
vltis: qd alia ppetit s q in se et ab
solute cosidat: hoc sibi mest eentalis.
Vo qsidat nra grec^o ppet in hoc
ul in illo: et sic sibi attribuit eentialia
pdicata: **H**oc hinc modu subdidit: qd
Nono qsidat s q est in sibi ad ext^r
Et hoc mo itez no ppetit sibi ro vltis.
ut sic eni no habet unitate qd exis ad
vnii pluribz conuenies. s ut sic fuit at
bui sibi pdicata eentialia realia: cuius
modi sibi curre: ee alibi re. **A**lio.
accepit nra ppet est in aia. utputa p^t
tellectu obiectualit apphesa: et hoc mo
sibi attribuit pdicata eentialia rectiona
lia: cmoi sibi geng spes rr. Itaq^r teloco
logice applicat ne qsidate hoc vltio mo:
ut dicit in loco pria: **(E**lo inqialis.
Hoc hoc dixit **A**uicena q tellectu est
q facit vltate in rebz).
Primo adiudicatu circa lram i exposita
q inctio d: quasi int^r tentio. **N**ono
ideo q intentio est ipa res l attribuit re
s q res ipa est tenta obiectua in ipo
tellectu: in quo spes intelligibil rei est
tentia subiectie. Et sdm hac intentione

intetio caput passim; et d: ab intq et teneor. **I**lio? ideo dicit intetio qd intetio? qz intetio est res, l: rei attribuit pvt res ipa p intellectu apprehensa e pma quo sed it in re: s q realit existit in na. Et sic intetio accipit actio: et d: ab itendo: **S**ecundo aditudo q Intetio distinguuntur videlic in intetioe pma: et intetioe z. **I**ntetio p: est ipa res pvt e p intellectu apprehensa: l: pvt e pmais tmung ipaq intellectioe. **G**ra q e notandum q pma posibl p spem intelligibile in eo subiectitate folit pmaio fert in re: no s q existit phouldit in na re: s s q accipit cor: et s ee intelligibile. **Z** aio aut traducit in re ipam s q existit in na: **N**o qm p spem intelligibile hois pmo fert in hoiem apprehensu cor: et intelligibilit accepit: scdaius aut fert in hoiez s q existit in re: na: **E**t sic duplex est tmung intellectioe: s q pugnq d: tig quo: et remoto q d: tmung q. **G**admodu po sensitia p spem sensibile statue, pmaio et immediate fertur in statu descriptu l: depictu: p qua predit qsequet figuru regis viii. **G**lo ing. p: intetio entitatis sp est actus: pspetatio aut qz e sba qz animis: **D**icunt tñ eq idua, ta sbe qz animis intetioe pme: pvt si salte reflexe apprehensa p intellectu et sic in intellectu tenta: **E**t d: intetio p: alio vocabulo metale ubi: qd ipa it in dicit formae, eo q intellectu ages spem for intelligibile qd qua spem intelligibile metale ubi representat: et p qns notionale pducatur. **N**n paiformis ut causa pma uniusa in esse ne pducit. sic humana intelligencia oia intelligibilia in po in esse intelligibilitas actual constituit.

Intentio z: est qda respcn amitis et rational quenies ipi rei, pvt ipa res qz p intellectu apprehensa seu s q res d: intetio pma. **N**o exempli gra spes notat respcn intetioe: quo ho apprehensa refert ad sua singulaia de qbz pdicat: **E**st aut z: itetio sbiectie s subiectone roris in intetioe pma: nra itetio spes est in hoie coiter accepto. **D**icunt tñ z: intetioe fore in itq: eo q no s in rebus: nisi pvt s res ab intellectu obiectualit apprehensa: **C**elix dicit **I** p: qz intetio pma qz est actus: et qz e sba. **E**t sibi dicit de vbo metali. **I**z: dicit q logica p ronabilit d: de intetioibz scdibz adiuct pmiss: pvt dt: **A**uicena. **I**z: dicit q intetioe s re latioes roris: et s in pdicamento relatiis quo ad modu: no tri sre in aliq pdicamento: eo q sre entia roris: **T**ertio considerandum q ascribit vloni posuisse ydeas vles a singulaibz separatas ta s ee q s roem: exentes nichilominis singularium qditates: q cent exemplaria pducant principia essendi: et media ggnosedi ipsa singulaia: **I**nducebat aut plo ad hanc assertione **T**um ut saluaret aliqua ee sciale cognitione de re cognabilibz et corruptibilibz. **R**a scia e vlu et pte tuoz: qre dicebat q p res gnabiles et corruptibles singulares oportet pone aliqs qditates separatas: a qbz singulaia pinciparet ee et cognitioez sciale. **C**ognitione dico passim. **R**elouebat ena altude. **V**idemq emi aliq singulaia gnai fine garsu causalis alicuius silis sensibil (ut patet de gnatioe eoz q spote gnant): **c**u s q s eū apibz fiat a suo sili: in mui erit pone aliqs causas vles hntes ta vture actuas qz eq causitate exemplare respici pductionis talud. **E**t hmo s eū erat qd

ditates ydeales. **A**ntea estimabat plor
es a pte rei qdāmō sic existē qdāmō
dū apphēdūt a rōe (qz alias abstmē
trū eet medariū) qripīg aut rē vltif:
qre gludebat ea vlt exstē a pte rei:
Dz estimo q plato hūc errore no
itēdebat: qm̄s sua vba metaphorū
(qbz cōt' vtebatur) hūc errore p̄fē
videbat. **M**ān potiq̄ sua vba metapho
rica (q̄ sua itētio ab ar̄e ipugnat²):
Quarto cōsidāndū q̄ trisomis accep̄tō
nē coaptat agrue tripliā q̄sidatiō ip̄ig
lūs. **C**a lūmē q̄sidat. **T**riplicat. **H**omo
in effluru a corpore lucido cōn̄ itēdētā
in nube ynuale v̄l in altez densū dy
phanū. **E**t hūc q̄sidatiō lūs: cōn̄
det acceptio nē h̄ se et absolute. **N**ad
modū enī nā sic accepta: nālīt p̄uenit
ididua: ev̄ns for̄l ypostasis eoꝝ dē: ita
lūmē sic q̄sidat p̄uenit nālīt eig recep
tione. **E**st enā lūmē qdāmō formalis
ypostasis coloz: iōyū ad q̄stitutionē co
loz q̄currit: et in eis v̄tualit̄ resuatur
q̄admodū forme clor̄ remanet i mixt.
Nō tñ lūmē est ecentialit̄ color ꝑe dīcto:
q̄ oppōnit̄ nonulli assert̄: allegat̄es q̄
color ꝑe cōsuet̄ ex itēdētā lūs i nube
ynuale. **D**z roſtat q̄ h̄mōi itēdētā nō cau
sat tñ illī colorē vez p̄māsiū: h̄ appa
rete. **Q**ue aut̄ sit causa tal̄ apparetie:
habet alibi recitai: **T**z^o q̄sidat lūmē
h̄ q̄ est diffusū in dyaphanū desit. **E**t
hoc mō lūmē adaptat nā q̄sidata n̄t̄ e
recepta in suis figuraibz: **T**z^o q̄sidat
lūmē h̄ q̄ a corpore denso illūtato resūt̄
spūalit̄ m̄tiplicando suos radiosvisibiles
ad p̄m̄ visuā: in qua recipiunt̄ n̄dem
radu v̄tualit̄. **E**t hor mō lū coaptatur
natura q̄sidata: p̄ut ē a h̄:ibz abstmē:
et ab itēlectu coiter apphēsa: p̄ eiꝝ spēm̄
itēligibile in itēlectu subiectata: **N**on

patet q̄ nā sup̄ta p̄mo mō rōbilis de
an̄ rē: z^o in re: et z^o post re. **E**t obid
nonulli distinguūt triplex vle: rsz an̄ rē: in
re: et p̄q re: ampietas vle extēso modor.
Relat̄ ḡ q̄ rō spēi accidit nē **T**exta
huanc h̄ illud ēē qd̄ habet in itēlectu spē
enī nā huana: in itēlectu habet ēē ab
st̄tū ab oibz ididuis: et ideo habet vni
formē q̄pationē ad oia ididua: q̄ s̄ extra
āiam: p̄ut est eq̄lit̄ silūtudo redūtes in
ōim q̄gnitionē n̄cptū s̄ h̄oies. **E**t ex hor
q̄ tale respon̄t̄ habet ad ididua: itēlectu
adūt̄ rōem spēi: et att̄buit sibi. **N**on
dē q̄metator in p̄o de aia: q̄ iōyū agit v̄l
tate in rebz. **I**de et dē. **A**uicena i sua me
taphy sira: **C**et q̄uis h̄ec nā itēlecta
habeat rōem v̄latis h̄ q̄ sp̄at̄ ad res
ext̄ aiaz (q̄ ē vna silūtudo ōim rez):
tn̄ h̄ hor q̄ h̄ ee in hor itēlectu l̄ in illo
est p̄tūlāis qdā sp̄es itēlligibil. **E**t ideo
dīctū q̄metatoris sup̄ 3^m de aia: deficit:
q̄ voluit ex v̄litate forme itēlecte / v̄litate
v̄nitatē itēlectu in oibz h̄ibz dclūde.
Ca nō ē v̄litas illī formē h̄ hor ēē qd̄ h̄
in itēlectu: h̄ h̄ q̄ refert̄ ad rez h̄ q̄ est
vt rez silūtudo. **D**icit et si ēē vna sta
tua corporal̄ repp̄tūs m̄t̄s h̄oies. q̄stat
q̄ illa ymago l̄ sp̄es statue: habet esse
singulare ymū: h̄ q̄ eet in has mā: h̄
habet ēē rōe h̄ q̄ eet cōs̄ repp̄tatio plurū
rōem cōtatis h̄ q̄ eet cōs̄ repp̄tatiūn̄
plurū. **T**et q̄ nē huane h̄ absolute
q̄sidatiōe sua queit h̄ q̄ p̄oīat̄ q̄ pdic̄t̄
de sorte: et rō spēi nō queit eī h̄ absolute
q̄sidatiōe sua. h̄ est de am̄ibz q̄ q̄se
quint̄ ea h̄ ee qd̄ habet in itēlectu: ideo
nomē spēi nō pdic̄t̄ de sorte: ut dīct̄
sortes est sp̄es: qd̄ de n̄t̄e accidet. si rō
sp̄es queit homi h̄ ee suū qd̄ h̄ i sorte:
v̄l h̄ sua absolute q̄sidatoem h̄ qua est
homo. **C**qd̄ enī queit hor iqtū homo ē:

fiducia de sorte. **T**er tū p̄diciā queat
gn̄ p̄ se: nō in eis differe radat. **D**icā
tio em̄ est qđdā qđ sp̄lētā actū itellec-
tū cōponet et diuidetis: h̄is fiducia in
re ip̄a. s̄ inutate eoz qđ vnu de al-
tero dicit. **V**n rō p̄dicatoris p̄t itellētū
rōe h̄ius itetiois q̄ est ḡeng; que sipli-
citer p̄ artū itellecū cōpletur. **A**chilo-
ming tū id cui itellecū rōem p̄daci-
litatis itetiois p̄dicatoris attibuit cō-
pones vnu id n̄t alio; nō ē ip̄a itetio
gn̄s: s̄ potiū id cui itellecū rōem gn̄s
attibuit. sicut qđ h̄at hoc nōmē nō
nō. **D**ic ergo patet qđ eentia v̄l
nā se habet ad rōem sp̄i. **C**ā rō sp̄i
nō est de his q̄ que nūt ei s̄ absolute
q̄idationē sua: nec ē de am̄tib⁹ que
cōsueuit ip̄am s̄ ee qđ habet ex alio;
ut albedo m̄igredo: s̄ l̄est de am̄tib⁹
q̄ q̄sequunt ip̄am s̄ ee qđ h̄z in īp̄u
s̄ h̄z aut modū queat sibi rō gn̄s
et sp̄i v̄l dñi:

Postq̄ doctor assiguit duos modos
acceptiois eentie sup̄te q̄retie: q̄b⁹ sibi
nō sp̄et ip̄is v̄lis rō seu itetio: hic sub-
infert tertiu modū nē s̄ q̄ que sibi queat
itello v̄litas: **E**t p̄. s̄ant hoc qđ dicit
est r̄. remouet q̄sdā cauillationes ta-
ctas. q̄b⁹ q̄ posset phabīs obuiare. ibi.
Et h̄ius her nā: z̄ epilogat: correlatiū
q̄clusiū t̄fendo. ibi. **D**ic ergo patet r̄.

Dicit q̄ p̄mo q̄ q̄ itetiois logit s̄
gn̄s l̄ sp̄i nō attribuunt eentie cōsidate
s̄ se et absolute: nec s̄ q̄ est in ip̄is sin-
gulaib⁹ ad ext̄: relinqit q̄ (exemplora)
rō sp̄i queat nē h̄uāne s̄ illud esse
qđ habet in īp̄u: in quo habz ee ab-
st̄tū ab oib⁹ idduis et relatione vnu
forme ad oib⁹ iddua q̄ s̄t c̄iam. **N**ā

est cōlit̄ silūtido nāl̄ educto in gn̄tois
om̄ cozde: q̄ptū existit hoīes. Et ex
illa v̄niformi relatioe eis ad iddua
īp̄. sumit itetiois sp̄i: q̄ noīat resp̄
rōis. **N**ā dicit Aurenā et Cōmetator
q̄ īp̄ agat v̄litas in rebg. **N**ā art⁹
v̄litas (q̄ est intentio 2.) attribuit
rebg solū ut stat sub actu sp̄atiuo īp̄.
Cōm̄. ibi (Et h̄ius hec nā) **H**ic re-
monet q̄sdā cauillationes sue dubita-
tiones: Et diuidit her p̄s in tres p̄tes:
s̄ q̄ tres cauillationes remouet. ut pa-
tebit īfig. **P**omo itaq̄ posset q̄s sic obni-
ce cof dicta. **C**ōm̄ recipit ad modū re-
cipiens recipit: s̄ q̄ alib⁹ īp̄ est singularis:
igit nā exis in īp̄ est singularis: et
nō v̄lis: et p̄ gn̄s v̄litas nō debet nē
pot existit in īp̄: **P**ndet doctor. q̄ līg
nā s̄ q̄ h̄z ee in hoc l̄ in illo itellecū (sup-
plete) subiecte p̄ sua sp̄em intelligibilem
sit sp̄es intelligibil̄ p̄ticularis: itame nā
obiecte itellecū p̄ illā sp̄em intelligibile
est v̄lis: s̄ q̄ sp̄at ad res ext̄ c̄iam. **V**n
et ip̄a sp̄es intelligibil̄ ē v̄lis in reptoado:
licet sit singularis in eendo. **E**t p̄. doctor
spugn̄t effacit errore q̄metatoris, qui
voluit ex v̄litas forme itellecū cludē
v̄litas itellecū et sp̄es intelligibil̄
in eendo: ponet vnu itellecū nūo in
oib⁹ h̄ib⁹ sp̄ebg. **N**ā nō ē v̄litas forme
itellecū s̄ ee qđ habet in īp̄. subiecte
p̄ sua sp̄em intelligibile: s̄ īp̄ cū q̄sidat
in īp̄ obiecte s̄ q̄ est silūtido rōz ex
c̄iam: nā nā sp̄esira ē silūtido nāl̄is
om̄ idduoꝝ: **N**ā aut sp̄es intelligibil̄
singularis in eendo, p̄t ee v̄lis in re-
ptoado: declarat de statua corporali.
Si ent̄ eet una statua r̄p̄ntas pl̄es
hoīes. constaret q̄ figura illis statue esset
singularis in eendo: s̄ eet nichilomin⁹

ties in repūnādo. Et sūr dōz est de spē
intelligibili hōis in intellectu subiectatāq;
illa licet sit singulaib⁹ in essendo. atti-
tudinē nō ulit⁹ repūnat. et hor qmēta-
tator capē nō potat. **N**ō in loquendā ē
vni formiter de spē intelligibili hōis et
de ipo hōie intellectu q̄d ad singulaitate
eēndi: q̄uis hoc qmētator dicebat ut
infīg patebit. **D**eīm. ibi. (Et q̄ nē) dor-
tor remouet zā cauillationē q̄ q̄s sic
posset obuic̄. Hic ē vā. homo ē spes. p̄ iā
dicta: s̄ sortes est fr̄s hō: q̄ her eit vā/
sortes est spes: Poluit doctor et r̄ndet
q̄ discurs⁹ nō valet: s̄ q̄mūtūt in eo falla-
ca am̄t. **N**ā alit acut⁹ homo ē p̄ma
spē: et alit in zā. Hoc em̄ queit de sor-
te pdicāt s̄ sua q̄sidatioez absoluta. sed
iteratio spēi nō queit hō q̄sidato absol-
ute. q̄ sic sibi q̄petet p̄se: queit aut̄ sibi
acut⁹ s̄ q̄ est ab intellectu obiectaliter
app̄hens⁹. **D**eīm. ibi. (Et tñ pdicāt)
conat doctor ternā cauillationē exortā
ex iā dicit: qua q̄s forſā sic obuic̄. P̄dicāt
v̄l ēsse pdicabile q̄uile ḡm l̄ et spē p̄se: i
na itēo pdicabil̄ est de roē itēo ḡm,
(nā pdicabile sit sup̄ig ad gen⁹) seq̄t q̄
iteratio v̄lis seu pdicabil̄. aiāli (q̄d ē gen⁹)
v̄l hōi (q̄ est spes) nō acut⁹ s̄ potius
cen̄halit⁹ queiat seup̄se: **R**̄ndet doctor
in effectu. q̄ gen⁹ dupliat⁹ cīcip̄t. **D**no.
p̄ itēo ḡm: et sic pdicāt seu ēe pdi-
cable. ḡm p̄se queit. ut obiectio pbabat.
Nā pdicatio q̄plicat⁹ aut̄ intellectu cōponet
et diuident⁹ h̄ns fidamētū in re ipsa
s̄ v̄mitatē eoz q̄z v̄ni de alteo pdicat̄.
Nā ratio pdicatiois p̄t cludi in roē h̄g
iteratiois q̄ est gen⁹ q̄ sūr cōplicat⁹ q̄ actio
intellectu. **V**q̄d dēdit doctor dīc q̄ tñ p̄-
dicatio s̄ seu pdicabilitas. q̄ ipm gen⁹

nōiant itētiones zā: et p̄ q̄nis itēo
pdicatiois p̄t cludi in itēo ḡm: **A**lio.
gen⁹ acut⁹ p̄ re subiecta huic dēctō:
et hoc mō pdicari. i. pdicabile v̄l nō
queit ḡm p̄se: s̄ acut⁹ sibi mes⁹:
Ex quo patet q̄ hec sit distīgueda (aiāl
pdicat̄ de hōie) **N**ō em̄ eig sens⁹ ēe
q̄ v̄o seu iteratio pdicatiois aiāl ēēt
queiat: q̄d ē falsa: posset etia ēe
sens⁹ q̄ eset actuale aiāl q̄d pdicat̄
de hōie. q̄d itēz nō est q̄cedēdū: reo q̄
dfiora accidat qdāmō sup̄ioib⁹: q̄uis
nō ecōtra. Admittit igitur ad h̄c se
st̄. q̄ aiāl pdicat̄ ut exēs de reñia
ip̄ig hōis: **D**ūr p̄t q̄ her ip̄o (gen⁹
ē pdicabile) sit distīgueda. **S**i em̄
gen⁹ acut⁹ fōlē pro itēo zā:
sūr et pdicabile; tūc hec pdicatio ē p̄se:
Si v̄o gen⁹ acut⁹ matialit̄ p̄ ip̄a
re subiecta: tūc hec pdicatio ē deno-
minatiā s̄ v̄oem: **D**eīm. ibi. **S**i
q̄ p̄t doctor epilogat: et subiſert
correlatiū gl̄ficiū dīces. Ex dictis p̄t
q̄o nē queiat v̄o spē: **E**t subiſgit
q̄ itēo spēi nō est de his aut̄ib⁹ q̄
queiat nē s̄ sua absoluta q̄sidatioez:
nec ē actus reale q̄d q̄seq̄t ip̄am s̄ q̄
est in figulaib⁹ a p̄te rei: s̄ ē actus
itētionalē respectiū: q̄d et q̄seq̄t p̄t
ab itēw app̄hēdit⁹ obiectiū:
Pro amplioi euīdētia l̄r̄ īa exposita
ocurrat p̄: ista dubitatio. **W**tz queiat̄
distīguat̄ triplex v̄l s̄j an̄ re. in re. et
post re: **E**t videt p̄: ex aut̄ib⁹ pho⁹
q̄ v̄lia p̄ re tm̄ s̄t ponēda. **N**ā dīc
pho⁹ in phēmio de aiā: q̄ v̄le mīchilē
aut̄ postiḡ ē figulaib⁹: **D**ūr dīc pho⁹
pm̄o phīco⁹. q̄ v̄le ē dīd̄ intelligit̄: **D**i-

et ex exemplis: cens illi lux et vita. **V**le autem re non tantum est ipsa forma solidata potest est radix lucis prima: quod significat in ree fluentia principi non determinat ad idem. **V**le vero in re est eadem forma potest participata est individualiter in quo licet singulariter: non est in singularibus utputa sortes est singularis. **V**le autem post re est eadem forma potest abstrahita ab individualibus plume utrumque agenti: et per quam possibile ratione applicatur. **A**d hunc enim est est per nomine visus multiplicatus amplius. **V**le dicitur: quodcumque concavabile: et sic sunt formae per quod visus totius visus potest datur. **Z**o. sunt resistentes potest est aliquid concavabile. cui visus iste potest applicari. quis adhuc non attributatur: et sic forma per quod visus. **Z**o. scitissime visus non est nam ree potest in substantia actu visus (quod est intellectus secundus): nam non sicut habet operationem visus ree. **R**espondeo enim quod si visus accipiat potest id est quod sensibile vel per ipsam non quod substantia intellectus visus: sicut admittenda est distinctione visus: qua dividitur in visus cum re non tantum et in visus in re et in visus per re. Et hoc distinctione concordet ipsius acceptio non in littera supradicta recitate: **H**ic autem visus accipiat propter sensibilem eius ree: sic solus visus post re seu alio nomine visus logicus est poneatur: nam hoc visus solus resoluta eius unitate in se est plurificatus et in pluribus censibus. **C**ontra illa subdivisio visus cum re: quod visus cum re subdividitur in visus cum re propter et non: et in visus cum re non tantum: videtur ex errore phorum veterum emanasse: quod dicebat quod deus esset visus: quo quilibet res sensibilis habet esse: et quod res create periret a primo summo bono per modum formarum genitorum seu emanatorum non: quodammodo radix a luce: riuulis a fonte.

et spes rationalis predicit ab obiecto. **N**on
ipso ponebat pressione creaturarum a primo
salse in aliquo paiforme illi emanatio
qua fides orthodora assedit in pressione
personarum in dominis. **H**oc si uita res create
potius a primo opifice presserunt intellectum et
volutate: quodammodo artificata predicit
ab artifice quam formam sui artificis predicit.
Et ideo fides ostendata in hunc primi opinione
non est sic concubilis quia quod asserbat. nec e
eadem fides cum fidei supradicta 2° si supra annunti
naturam nisi si identitate analogiam: qua
et deus ipse est idem cum singularis creature
Posset nichilominus haec subdissertatio sal
uari scimus aliqua interpretatione: quod genitrix
studiosissim. **C**ex iudicio patet quod sit dictum
ad argumenta tacta pro et contra:
Sequitur occurrit ista dubitatio. **N**on
ut uita rationis attribuitur ne intellectu obiectum:
ut spes intelligibili in ictu exenti subiectum.
Et videtur p^{ro}p^{ri}o quod uita sit attributa da
no ne intellectu: si spes intelligibili. **N**on
dicit hoc ergo quod spes quod est uita est similitudo naturae
suez idem duorum. (et idem tagit doctor in lepra).
h^{oc} q^{uo}d stat quod non ipsa non est similitudo: si potius
eius spes intelligibili: et intentio spes potius
attribuit spes intelligibili quod non per spem
intelligibilem primitate et intellectu. **T**ertio di
cit doctor in lepra quod non potest est in hoc l^{ogico}
in illo ictu obiectum est singularis seu sin
gularis: q^{uo}d stat autem quod non efficiat sin
gularis ex hoc quod est in ictu obiectum: et
hoc est intelligendum de spe intelligibili quod est
in intellectu subiectum. **M**aut non non
efficiat singularis ex hoc quod sit in ictu
obiectum patet. quod in ictu sortis et deinde plaus
apprehendit nam penitus eadem: quodammodo
duo uisus videtur eundem colore et uno. **E**t
ita non apprehensa ab intellectu sortis ob

iectum est eadem pericula non apprehensa a sorte
platone: quod non posset esse si non apprehensa in
quolibet duorum efficiat singularis: **G**o oppositi
et pro uitate ar. **P**rae illud cum uita
tas attribuitur de rationibus predicit: si est
notoriu^m quod spes intelligibili ho^men non predicit
de sorte ratione: qui immo ipsa spes intelligi
bilis est actus exenti subiectum in intellectu. **R**esponso
Hoc sic tunc ratio uis attribuet ei quod est ratione:
non spes intelligibili efficiat in ictu fratre. **T**ertio
Ule est id quod ictus: spes autem ictus non est id quod
dilegitur: si illud quo non intelligitur. **D**icitur
nec spes sensibilis est id quod sentitur: si id quo
sentitur aliud: **A**d hunc enim est ictus quod auer
tois genitrix asserbat in dictis ho^men fore
dilectus a omnibus intellectu nostro. que dicebat
esse sibi p^{ro}p^{ri}e subiectum. et in esse prius: quo
deus ho^men singulares intelligentes quodammodo
dicitur ipse p^{ro}p^{ri}e ponebat ydca ho^men p^{ro}p^{ri}e subiectum:
quo nichilominus oes ho^men singulares
erant: **A**rouebatur autem ipse papue (pro
posito deseruit) ex eo quod si ictus est pluri
ficatus mulieris si plenitatem homini cura ictus
est singularis: et per quas spes intelligibles
in eo exentes subiectum erant singulares. et
ita non posset non uita intelligi nec per
spem intelligibilem uita respondet. **I**git ex op
posito: cum non uita intelligatur et uita desig
netur: sequeatur quod tamen spes intelligibilis quod est ipse
intellectus sint uises: **N**on enim doctor in
uerro in ictu pugnat sensibili ex exemplo. ondens
quod non per uita respicitur et intelligitur per spem
intelligibilem singulariter. **C**a alium querit
singularitas in essendo: quod non habet
uicinitatem in presentando: ut liquet sensibilitate
de statua: **E**st igit ad dubium: non dicitur
Intentio uisus non attribuitur ipse spes intelligibili
in ictu subiectum: si nature obiectum
licet per spem apprehensum: quod spes est in ictu.

sicut agnitus in cognoscere. Et h. r. n. sio
meo iudicio est de iste homine doctoris sagi/
hic in propoito et alibi. Et probat rationibus
adductis in oppositum et per initate. Verum
in reuera doctoris uba in asperu pmo
magis videt oppositum faue: quod modum una
ro arguerat. **A**d roes igitur oppositum
predicere est domini. **A**d pma d: qdāmō
sicut spes intelligibilis immediate repūtata
spes fia nam: ita et ipsa nā spes fia vltig
prouerat in notione idem duorum: qdā ipsa est
sustentatio nāl et centralis. **A**d z d: q
qñ nā intellecta eē d: singularis h: q est
in hoc lī illo iq: tunc nō est sustentatio
in ipsa nā intellecta obiectio s: se ipsam;
s: est predicatio ad ipsam spem intelligibilem
q est via via qditatii seu nē: ita q nā
dicat singularis: qdā spes intelligibilis q nē
geit utrū existit singularis. **V**n et ipsa
spes intelligibilis (salte ipsoz actuum) est
qdāmō eiōde existentie cu actitate: sicut
spes sensibilis coloris est eiōde existentie ad
colorē. **N**ō tñ hoc videt tñ sententiam esse
de spē intelligibili sbe. **P**ra illa nū sit
in intellectu ihesuie tñ actus. nō vider
esse talis eiōde existentie cu sba. **Q**uis
qdā dicat oppositum defendentes q spes
intelligibiles nō afficiunt intellectu ihesiae.
s: in isti intellectu p modum locali operatice
et allegatur pñm dñe qdā loci spes.
Et hñ forsitan credent q spes intelligibilis
sit vlos nō singularizata in iq: sicut
enā nā intellecta: et sic illud cui attribui
est istio vlos: qdā in sententia pñi nulla
tenet est de forme: **P**ossit ec: qdā roem
euadendo dicat q doctor hic Iurorum im
pugnat q ponebat q si spes intelligibilis
est singularis: tunc et nā p ea pñtata est
singularis: dicit doctor iuris. q ecā

supponit q nā intellecta est singularis p
est in hoc lī illo iq: adhuc tñ esse
posset vlos p relahione ad idem: qdā om̄
est sustentatio: **E**cā dñi posset q ipsa nā
intellecta dicat singularis p relatione ad iq:
singularis: in quo tñ nō est sblectio: ha
quo cognoscet obiectio: **D**h̄ modis figu
laizatiois meo iudicio est extorta. qdā
qdāmō sib: qui mō dicat potius q h: ipsa
matia nā intellecta efficit singularis p
relatione iacionale: qdā iq: ad idem
capit: **I**n cipit scđs tñtati. **D**obz qsdā nō
alios: caplm 3^m: **V**

Vnc aut restat vidē p que modū
sit existentia in sba separatis: sc: in aua/
et in iq: et in ca pma: **Q**uis em
simplicitate pme cause des pñi credat: tñ
opoenit ex mā et for qdā mutat inclutē in
intelligibiles et in aua. **C**uius positio autor
videtur fuisse Juicetron: autor libri son
tis vite. **T**ñ hoc dicti phoz totū repugnt:
q eas sbas separatas a mā nobiant: et eas
abs oī mā ee qprobant. **C**uius demora
tio est potissim ex vñtate intelligendi que
in eis est. **V**idemq emi foris nō ee actu
intelligibiles: nisi h: q separant a mā et a
qditioibz mē. **N**ec efficiunt intelligibiles
in actu. nisi p vñtate sbe intelligentis h: q
recipiunt in ea. et h: q cognoscunt p ea. **V**n
oportet q in oī sba intelligente intellectua
sit oī munitas a mā: ita q nō habeat
mō pte sui: nec sit forū ipressa mē: vt e
de formis corporalibz. **N**ec ecipit alijs
dicat q intelligente nō speditat mā qlibet
h: mā corporal tñ. **S**i em hoc eet roe mē
corporalis tñ: cu mā nō dicit corporal
nisi h: q stat sub forū corporali: tunc oportet
q hor mā habet ipedire intelligente et

ta hoc a soli corporali non potest esse. Quod hoc
habet materia. sed impedire intelligibilitatem
a forma corporali: et hoc non potest esse. quia
est ipsa forma corporal actu intelligibilis
est. sicut et alie forme sunt a materia abste-
hantur. Non in anima sed in intelligentia nulla
est quod ex materia et formae. nec hoc modo am-
plius in eis entia materia sicut in substantiis
corporalibus: sed est corpus in eis substantia simili-
bus formae et esse. Non in genere nonne
potius libri de causis declarat quod istud est
forma et esse. Et accipit ibi forma quod ipsa quadri-
tate non est similitudinem. Et quod hoc sit: pla-
num est videtur hoc modo. Quicunq[ue] enim sic
se habet ad unum quod unum est in aliis illud
quod habet rationem et potest habere esse sine altero.
sed non quantum: talis autem tunc habitudo mea
et forme (quod forma dat esse meum): et ideo ipso
est esse materialis non aliud forma. non est ipso ali-
quod forma esse non materialis. forma enim in eo
quod forma est: non habet dependentiam ad materias. Sed
si tunc habet aliquam formam quod non potest esse nisi in
materiali. hoc accidit eis quod sunt distinctae a pri-
ori. quod est actus primus et purus. Non ille
formae quod sunt proprietas primi prius. sed forme
per se sine materia subsistentes. ~~Non enim~~ Non
enim forma sed totum genus suum materialis dicitur ut
dicunt est. Et huius formae sunt intelligentiae.
Et ideo non oportet ut entia sunt intelligentes
earum substantiarum sint aliud quod ipsa forma. In hoc
est dicitur entia sunt substantiae et sunt similitudines:
quod entia sunt substantiae non sunt esse formae: sed
sunt substantiae materialis et formae: entia autem sunt
similitudines est forma tamen. Et ex hac causatur
alio due dicens. Non est quod entia sunt
substantiae potest habere ut totum vel ut pars. quod
accidit per me designatione ut dicens est: et
ideo non qualibet modo predicantur entia rei
sunt substantiae de ipsa re composta: non enim potest dici
quod homo sit intelligentia sua. Sed entia rei

simpliciter quod est sua forma non potest significari
nisi ut totum dicatur nichil sit ibi potest forma
quasi forma recipies: et ideo quoniam non
sumitur entia sunt similitudines de ea predicantur.
Non quicunque de quod intelligentia similitudines sunt ipso met
simplex: quod non est aliqd aliud recipiens
quod intelligentia sicut substantia similitudines
sunt dicitur est quod intelligentia et
sunt substantiae ex eo quod recipiuntur in materia figura
multipliciter sunt distinctione eius: unde figura quoniam aliquam
sit idem species et diversa numero. Sed cum entia
rei similitudines non sunt recepta in materia non potest ibi
esse talis multiplicatio. Et ideo oportet ut
non tunc in illis substantiis plura idem
dicitur eiusdem species: sed quoniam sunt ibi dividua: tot sunt
ibi species ut Averroes expresse dicit: **C**ontra est 29 titulus huiuslibri in quo doc-
tor incipit definiare de entia substantia in materiali.
Et dividitur hic titulus in duo capitulo. **A**vero
enim doctor definit de entia substantia in materiali
metaphysice et philosophie: 29. definit de hac ipsa
logice et per relationem ad intentiones 29. ibi
Et quod in istis: **P**ropositus subdividit. **A**vero enim
doctor repellit positionem falsam: 29. propositum
vituperare. ibi. **H**omo ergo philosophus. Adhuc subdivi-
gitur propositus prima. **A**vero doctor permutat item
dicitur quod propositus doctor definit ut definitio
qualiter reparet entia in substantiis materialibus.
superest nunc videtur quod reparet entia in
substantiis separatis: sed in anima in intelligentia et in
causa prima. Causa autem ordinis patitur su-
perioris in eiusdem libelli exordio: **C**ontra ibi.
Quis enim philosophus doctor destruit positionem
falsam de entia substantia in materiali. Et primo ponit
ea dicens quod licet credat phisicorum credat prima
cum est similitudine ostendit: quod tamen phisicorum dicere
conatur intelligentias et animas esse corporales ex
formae et materia. Et huius positionis autor propositus
videtur Averroes fuisse qui edidit librum contra
vituperare. **D**icitur ibi. **T**amen hoc dicitur improbat
doctor hanc positionem propter autoritatem phisicorum:

q̄ dicit intelligētias / et eaā aīas (salte
p̄ se p̄ s̄p̄atione) eē s̄bas sep̄atas et iā māles.
Deīn. ibi. Cuiq̄ demiratio est? p̄bat eā
zō rōe tali. Illud ē iāmāle, q̄ v̄tq̄ ē iāmāl
(q̄ v̄tq̄ seq̄t̄ ēe): s̄ v̄tq̄ q̄libz s̄be intelligēt̄
est iāmāl: q̄ q̄libz s̄ba intelligēt̄ ē iāmālis.
Nōr̄ h̄ rōis patet s̄it: v̄tq̄ q̄libz s̄be
intelligēt̄ in se recip̄it et q̄ agit formā
actū intelligiblē: s̄ si v̄tq̄ s̄be intelligēt̄is
est māl tūc for in ipam recepta et ab
ipā actū acta nō est et intelligibl̄: q̄
rr. Illid rōis minor itez patet et p̄bat
in brā. Nā formā nō est actū intelligibl̄
n̄ ē s̄ q̄ a mā sep̄at̄: s̄ si v̄tq̄ s̄be intelligēt̄is
est māl tūc formā in ipam recepta
est et a mā q̄phēsa. Nā q̄libz actū inex-
istēs forme mē iāmersētēā īest ip̄ mē.
H̄b̄ si v̄tq̄ s̄be intelligēt̄is est māl, tūc
nō posset agē formā actū intelligibl̄: eo
q̄ nichil agit v̄tq̄ p̄p̄ q̄dū. Salte v̄tute
p̄pa. Nā si ipā v̄tq̄ ēet māl, tūc actio
nedū attribuet forme: s̄ toti ex mā et
for q̄statuto: q̄dū cū nō sit actū intelligibl̄
nō posset p̄ducē formā actū intelligibl̄:
sunt nec posset eā renpe. Relinq̄t̄ q̄
q̄ intelligēt̄ia et aīa s̄m̄t̄ forme actū i-
telligiblēs: et oīo a mā sep̄ate: Et ex-
ponit doctor q̄lit̄ ee debet oīo a mā
sep̄ate dicens. q̄ nec debet h̄re māz t̄q̄
p̄se sui; nec esse debet forme mē īm̄se
ip̄p̄esse. P̄mū queit v̄tq̄ intelligēt̄is et
aīabg tā sep̄at̄ q̄ quāt̄. Z̄m̄ aut̄ queit
aīabg sep̄at̄ p̄ncipalit̄. et nichilomin⁹
queit qdāmō aīabg cōiūct̄ (salte rōlibz)
t̄q̄t̄ ille nō st̄ mē īm̄se / s̄iūt̄ ceterē
forme corporales. s̄ st̄ sup̄ caparitātē
mē qdāmō eleuate: t̄q̄t̄ nō st̄ a mā
apprehēse. **D**eīn. ibi. (Nec eī p̄t̄ aliq̄)

indet doctor cuiādā cauillatioñ tacite.
q̄ quis qf roēm īā assūptā posset sic obni-
ce. Nō q̄libz mā intelligēt̄ ip̄edit intelligi-
bilitātē s̄ mā corporal̄ dūxerat: in i-
telligēt̄is aut̄ nō p̄no māz corporate
s̄ māz spuale. **R**indet doctor q̄ hec ca-
uillatio nō valet. Nā mā ip̄edit intelligi-
bilitātē actu: nō s̄ q̄ est corporal̄: s̄ s̄
q̄ est mā: q̄dū sic p̄bat. **D**i em̄ mā ip̄e-
diret intelligiblēt̄ forme t̄q̄t̄ esset
corporal̄. seq̄ret̄ q̄ for corporal̄ q̄ p̄ ip̄m̄
abst̄ta a mā nō foret actū intelligibl̄:
q̄dū est falsū. **D**eīn. ibi. (Nā mā aīa)
doctor q̄ludit q̄p̄tit̄ dices. q̄ mā intelligē-
t̄is et in aīabg nō est q̄p̄ ex mā et for.
s̄ nichilomin⁹ in eis ē q̄p̄ s̄ ex ee et ex
for. ad q̄dū allegat autōitātē libri cau-
saz. H̄z istud t̄q̄ latiḡ ondet̄. **D**eīn
ibi. Et quoq̄ hec hor sit doctor p̄bat q̄p̄
tit̄ īā p̄missū rōe tali. Q̄nt̄z aliqua
sit se h̄nt̄ q̄ v̄nū ē tā altiḡ tūc id qd̄b̄
roēm cause ee p̄t̄ s̄n̄ altēo, licet nō eḡt̄:
s̄ for sup̄ta s̄ tota sua latitudēz ē causa
mē forl̄ l̄ effectua (nā tā p̄? q̄ ē tā
et purg actū ē tā mē effectua): ideo
ip̄ḡ le est māz ee sine t̄t̄ for, et t̄t̄ ip̄ḡ le
ē forma ee s̄n̄ mā. v̄n̄ for in eo q̄ for,
nō depēdet a mā. Et licet nūt̄ sint
forme q̄ nō p̄nt̄ ee sine mā / hoc nō est
ex eo q̄ forme st̄: s̄ potiq̄ ex eo q̄ forma
ml̄t̄ īest distās ab actū p̄mo. Deq̄t̄ q̄
q̄ forme p̄o p̄n̄. p̄iāq̄s̄e cōmō st̄ intelligēt̄is
sint p̄ se sine mā subsistentes.
Deīn. ibi. (In hoc ḡ differt) doctor
assīgt̄ dām̄ triplē mē cēnt̄ia s̄barū
iāmāliū: et s̄bāz māliū. P̄o ē p̄ncipal̄
dām̄ / et reliq̄ q̄romitātēs dices q̄ cēn̄a
s̄be māl q̄p̄leit̄ forme et māz: cēnt̄ia

aut sbe separe est forma tm. Dein
ibi (Et ex hac causant) Assigt zam
drām. q̄ tñ p̄ d̄ int̄ duas dias p̄mā
principale ḡomittates d̄as q̄ eentia sbe
mālib⁹ p̄spote p̄t desigri l̄ ut totū l̄ ut ps.
Eentia aut sbe separe / solū p̄t desigri
ut totū. Cui⁹ subdit causa. q̄ in s̄b̄is
mālib⁹ p̄t eentia cludit mā desigta
q̄ est ps idū recipies eentia et ab
eentia realit disticta. H̄z in s̄b̄is separe
nō est aliqd in idūno qd recipiat eentia
sit q̄ ab eentia eentalis sit diūst. Et
ideo d̄. Autēna q̄ eentia suplic⁹ qddi
tas est ip̄m̄et sp̄plex. q̄ nō ē aliqd ali
ud recipies ip̄am. Dein ibi (2. dia)
H̄z post zā drām (q̄ tñ zā d̄ int̄ duas
dias p̄mā ḡomittates) d̄as q̄ eentia
s̄b̄s mālib⁹ m̄l̄uplicat mālib⁹. Sed
eentia s̄b̄s mālib⁹ separe nō plu
riscat mālib⁹ sub una sp̄. Cui⁹ assigt
causa. q̄ mā sigta diūsa p̄ q̄titate et
causa distictiois mālib⁹ q̄ mā recipit in
s̄b̄is mālib⁹; nō at in s̄b̄is separe.

Q̄deic̄ pro lucidio intelligētia predi
torū. Ut̄ intelligētia et rōl̄ aia artū i
telligibiles etiā p̄t in nā s̄t idūalit̄
ex mā sp̄nāl et ex fō / coelenetate s̄t
sp̄nāl. Et ar. p̄t p̄supponit.
Videt̄ ent̄ q̄ sbe separe nō s̄t intelligib
iles s̄ q̄ exist̄ idūalit̄ in mā. Nā sp̄s
intelligibiles in intelligētis s̄t uliores q̄
sp̄s intelligibiles in huāno intellectu. s̄
sp̄s intelligibiles in huāno idū. rep̄nit
vle tm̄ et nō figurare (alſe directe):
ign̄t̄ nec sp̄s intelligibiles in intelligētis
rep̄nit̄ intelligētias idūales. et p̄
q̄is una iſ ſā nō intelligit alia ſc̄m̄
ſuū idūuale ee. Z̄ sic. Intellectus s̄b̄s

separe est ulior et separe q̄ huāng:
ſ̄ huāng intellectus nō intelligit res p̄t ex
iſuit singulaſt̄: ḡ nec iſt̄ intelligētia. Z̄
sic. Iſt̄ dicit vi. meta. q̄ singulaſt̄
nō s̄t diff̄ces nec demratores. q̄ n̄ ut
videc̄ copetēt q̄bqdā ſigulaib⁹ ſi qdā
ſigulaia eent̄ intelligētia ſtelligibilia.
Z̄ sic. p̄ls iſinuat in pleiſaq̄ locis q̄
ſigulaia nō s̄t ſtelligibilia. ſ̄ q̄ iſt̄ ſit
dictat̄ vliū: Nec valet ſi dicat. q̄ af
ſertio p̄li v̄ſit̄ tm̄ de ſigulaib⁹ mālib⁹
et nō de ſigulaib⁹ ſep̄at̄ (q̄m̄ ſi iſt̄).
hoc ſit ondit̄. Nā ſoſ ſolū mālib⁹ ſed
ſola ſigulaia ſtelligibilitate ſedit̄
ut videc̄. nā ip̄a qdditas mālib⁹ ſbarū
accepta coit̄ ſtelligibl̄ et ſi matiam
ḡcludit̄: Ph̄at ea obiectio doctor im
pugnat̄ q̄ dnuit in lrā q̄ mā ſoſ
corporalē ſ̄ ſ̄ q̄ ſit mā ſtelligibilitate
ip̄edit̄: Cui⁹. Videl̄ q̄ nec aia rōl̄ ſt
ſtelligibl̄ ſ̄ q̄ idūalit̄ exiſit̄. Nā ip̄a
mā ſit ſolū ſtelligibl̄ ſ̄ ſit ſolū ſt
modū alia forme corporales. Preceia
rōl̄ aia ḡgnosat̄ p̄ ſp̄em ſtelligibilem
eade. q̄ ḡgnosat̄ homo. q̄ ip̄a aia ſp̄s
eentali. ſ̄ ſp̄s ſtelligibilem hoīe ſolū re
p̄n̄tat hoīem coit̄. Cui⁹ sic. Videl̄ q̄
intelligētia et rōl̄ aia nō ſit acti ſtelligib
iles. nā ſi horat̄ ſit̄ potiſſe ex eo q̄ coi
ſua reditione ſeip̄as ſtelligēt. ſ̄ hoc nō.
Nā ſba ſtelligētia nō p̄t illab̄ in eiq̄ ſtelli
modū ſtelligibl̄ ſp̄e. H̄z d̄. p̄h̄s. Z̄
de aia q̄ aia ſtelligit ſeip̄am ſit̄ et alia.
coſtat aut̄ q̄ aia ſtelligit alia p̄ ſp̄em ſtelli
gibile: ḡ ſtelligit ſit ſeip̄am. Cui⁹ sic.
Videl̄ q̄ in ſtelligētis et in aia ſit mā.
Vidic̄ ſit̄ ſtelligētis et in aia ſit mā.
Vidic̄ ſit̄ ſtelligētis et in aia ſit mā.

grecies mē: q̄ m̄ eis mā repit. **M**aior
ōndit: q̄ p̄petas nō definiūt de seit suū
forni ḡm. **N**īnor p̄t: q̄ in intelligētis et
in aia rep̄tūt ee in pō subnīt recip̄t
et qd̄ d̄pliq̄ est esse mobile locab̄t: **N**er
sufficiēt est euāsio dīcēt: q̄ pd̄ctū mēnu
ut̄ c̄gnōre in intelligētis q̄ et s̄b̄s mā
libo. **N**a adh̄r obtinet rō (vt̄ videt̄) q̄
in intelligētis sit mā: ḡm̄ sit alt̄ḡ rōis
q̄ mā in ist̄ mālibo. **¶ 8.** **C**ōpositio z̄ a
p̄sup̄pōit q̄pōem̄ p̄ma: f̄ in intelligētis
est rōpo p̄ma: s̄z ex s̄ba et acm̄te: q̄
illīc̄ rōpo p̄ma (q̄ videt̄ ee ex mā et
for̄dāt̄ d̄t̄. **B**oēt̄ in p̄ libro de t̄m̄ te
q̄ s̄plex for̄ s̄bm̄ ee nō p̄t̄. **¶ 9.** **Q**uelibz
for̄ creatā est limitata: f̄ for̄ nō limitata
nisi p̄ mat̄z: q̄ q̄libz for̄ creatā est i mā
recepta. Et nisi sic: nō videt̄ quo ip̄a s̄t̄
rōdua. **¶ 10.** **O**d̄ qd̄ est in actu effīct̄
in actu p̄ p̄cip̄atione act̄ p̄mi (q̄ est
act̄ purḡ et act̄ p̄ eent̄ia: q̄ oē qd̄ e in
pō cēst̄ in pō p̄ p̄t̄n̄ p̄atioēm̄ pōe p̄me
q̄ est mā: cu ip̄a sit pura pō: et pō per
eent̄ia. **¶ 11.** **B**oēt̄ exp̄sse dīct̄ in libeo
de uno et vnitātē q̄ agel̄ seu ut̄ta co
ponat̄ ex mā et for̄: Et in q̄m̄to p̄dīca
mēt̄oz̄ dīct̄ q̄ ph̄s in p̄dūm̄to s̄be (ex
tremis s̄z for̄ et mā relati) agit de me
dio s̄z de s̄ba ex his copōta: **C**adl̄to vi:
q̄ doctoris rō nō sit efficax q̄ p̄suīt m̄hi
lom̄ing oñd̄ p̄t̄issim̄ i mālitātē q̄libz
s̄be intelligēt̄. **N**a hom̄ est s̄ba intelligēt̄:
et tu habet̄ māz t̄q̄ p̄se siur. **P**tr̄a p̄t̄
aia e s̄ba intelligēt̄: et tu e for̄ mē ip̄sa;
n̄ sit for̄l̄ act̄ corporis. Et ex eod̄ oñd̄
q̄ p̄t̄ intelligēt̄ sit māl̄: n̄a pō neq̄ ee
sep̄t̄or: q̄ eent̄ia: **I**nsp̄ obiect̄ sensib̄le
māle agit sp̄es sensib̄les sp̄uāles. et

pō visina māl̄ et organa eas in se re
cip̄t̄: videt̄ q̄ ex i mālitātē forme i
telligib̄l̄ neq̄ cludi sufficiēt̄ mālitātē
179 paḡ: et agentis: **H**oc oppōit̄ est de
tentione doctoris sancti in līra p̄exposita:
et pb̄bit̄ iſiḡ p̄p̄ḡda rōib̄: **H**oꝝ iſta q̄oꝝ
est r̄n̄dēdū p̄mo q̄ signalia f̄u mālia
q̄ sep̄t̄a: eq̄ ut exiſt̄ singulat̄: s̄t̄ cō
gnosib̄lia ab intelligēt̄ p̄sp̄es eis nāl̄
iditas. Iſtū p̄t̄ m̄t̄iplicat̄ p̄suaderi. **N**a
est ique mēs q̄ intelligēt̄ orbū motrices
nō agnoscēt̄ orbe que mouet̄. **P**tr̄a
agel̄ dep̄utat̄ hōm̄ custodie: m̄t̄alū ē
itaꝝ q̄ signulaꝝ hōm̄ intelligat̄. **P**
tr̄a illud qd̄ in iſioib̄ fit p̄ plura fit in
sup̄oib̄ p̄ pauciora: q̄ gn̄nit̄o t̄a q̄ fit
p̄t̄ellec̄t̄ t̄a q̄ fit p̄ sensu: s̄ci p̄t̄ i mā
intelligēt̄ p̄ iſi m̄ tm̄. **P**tr̄a sp̄es intelligib̄
les s̄t̄ intelligēt̄ ḡt̄ate ab autore nat̄e
q̄ nedū ē p̄m̄ effīct̄u forme: f̄ est mē
q̄ est id̄iduatois p̄m̄: q̄ in h̄m̄o sp̄eb̄
telligib̄l̄ nedū ē reluctancē r̄p̄ntatois
forme: f̄ est mē: nec solū n̄e sp̄efice: sed
id̄idual̄ eſ̄ s̄be: Et p̄ hoc excludit̄ errat̄
op̄io q̄d̄a q̄ totalit̄ subt̄xerit̄ ab agel̄is
signulaū gn̄nit̄one. **I**z̄ hor nō ē verū:
ut patiūt̄. **H**oc etiā derogat̄ fidei cat̄ho: re
q̄ ponit̄ her̄ iſiora ad m̄istrari p̄ agel̄os:
f̄ illud Heb. 2. **S**es s̄t̄ adm̄istrator̄ sp̄es.
Si aut̄ p̄t̄iculaū notaā nō h̄rent̄: nulla
p̄iudic̄ia h̄x̄ possent̄ de his q̄ in hoc mu
do agit̄: at̄ act̄ s̄m̄t̄ signulaū: **N**er
valet̄: si dīct̄. **A**q̄d̄ d̄t̄ p̄ ph̄toz̄ q̄ s̄eh̄
e signulaū: f̄ in agel̄ nō est gn̄nit̄o s̄e
situa: **D**ōz̄ q̄ ph̄s loq̄t̄ de iſi m̄o: q̄ nō
intelligit̄ n̄ abstrahēdo: et p̄ ip̄am abst̄i
tione a mālib̄o r̄ditionib̄ illud qd̄ abst̄
h̄it̄ fit ule: **H**ic aut̄ mod̄ intelligēdi nō querit̄

agel ut pulchre tagit doctor s̄c̄ in p̄ma
p̄fesame. qd̄. 4s. art. 2o. **D**oꝝ 2o. q̄
ta rōl aia q̄ intelligētē s̄t p̄ se intelligibiles
actualit̄ ea si ampiat̄ p̄ut̄ in nā s̄t̄
d̄dualit̄. **P**atet nā res māles efficiunt̄
actu intelligibiles p̄ h̄. q̄ a mā abstrahunt̄.
qd̄ fit dū iꝝ agēs fort̄ sp̄s intelligibiles
māles q̄ gerunt̄ vīc̄ ip̄aꝝ rez̄ cū sint̄
eay s̄litidies eentiales rep̄ntates intelligi-
bile res ip̄as. **V**n̄ res māles dicunt̄
abst̄t̄ a mā nō s̄t̄ s̄t̄ suā sp̄m intelligibile et aia. **E**t aie seip̄as intelligit̄
p̄ seip̄as itellec̄t̄ō ḡsūua l̄ redit̄a ut
nūc̄ sup̄p̄t̄. seq̄t̄ q̄ ip̄e d̄duales s̄t̄ ha-
bent̄ lēge s̄l̄ sp̄s intelligibiles et rez̄
itellec̄tuar. luet drānt̄ s̄ rōm. **E**t per
q̄ns s̄nt̄ sp̄s intelligibiles s̄t̄ p̄ se actu
intelligibiles. ita q̄sl̄ s̄ba intelligētē d̄dual
et s̄ba aie habituata s̄t̄ actu intelligibiles.
et ideo sup̄p̄t̄ vīc̄ intelligibl̄ sp̄e in
eay itellec̄tē ḡsūua. **V**erūm̄ intelligētē
alit̄ ad se q̄nt̄ q̄ aia rōl ut patebit̄
postea. **D**oꝝ 3o. q̄ intelligētē et rōl aia
s̄balit̄ s̄t̄ d̄taxat̄ forme subsistēt̄ ip̄e
ee. et nō s̄t̄ in aliquā sp̄uāt̄ matia m̄
recept̄ nec ex ip̄a q̄st̄ute. **P**atet nā p̄hs
2o de aia (p̄missa d̄fīoē s̄b̄ in forma)
matia; et in q̄p̄t̄ vocat̄ ḡnalit̄ aia
forma et aia: nullā aut̄ vocat̄ q̄posic̄.
Potēa si sic̄ tūc̄ formale aie eet̄ in du-
pli mā, et p̄ q̄ns in hoc eent̄ due aie
mē. **M**ḡ ille reaper̄ s̄t̄le aie subordi-
te. ita q̄ s̄t̄le aie reaper̄ p̄ in matia;
sp̄uāt̄. et mā sp̄uāt̄ reaper̄ vlt̄ in
corporat̄. **Q**d̄ si sic̄. tūc̄ mā sp̄uāt̄ ha-
bet pot̄ rōm̄ forme concubilis q̄ mē.
Nā p̄hi votat̄ hoc matia; q̄ s̄t̄ se est̄
ens in pura p̄o s̄t̄ suscep̄t̄: et eay

vlt̄m̄ stramēt̄ vlt̄ig irrecptible
in altud. salte p̄fite et realiter. **W**el
s̄t̄le aie informat̄ vīraq̄ nām̄ collatalis
s̄ne subordiatioē. **E**t si sic̄. tūc̄ vñū s̄t̄le
nuō eit̄ collatalis in duob̄ s̄b̄ct̄ ad
ming nuō d̄nt̄b̄. qd̄ nō exist̄o ming
ip̄gle. q̄ vñū iꝝ m̄ ee in d̄ib̄ h̄oib̄ nuō.
qd̄ assit̄ fictiū Aurois. **P**otēa s̄t̄ Pro-
cula. **O**re suiūt̄ cognitūt̄ ead̄ seip̄m̄
or̄quaq̄ ḡsūuū s̄t̄a s̄ba. q̄ s̄t̄ op̄a-
tionē. **A**llud qd̄ eit̄ suiūt̄ cognit̄
uū ad suā eent̄a q̄nt̄ p̄ suā op̄aōe;
intelligibile am̄si iḡt̄ eet̄ eaia ḡsūuū
ad se s̄t̄ suā s̄ba; tūc̄ eis̄ op̄atio eet̄ p̄sta-
tor q̄ s̄ba. **D**icit̄ aut̄ illa ad se q̄nt̄ l̄
redire s̄ eent̄a. q̄ subsistēt̄ h̄nt̄a fixione
p̄ seip̄a; ita q̄ nō q̄nt̄ ad aliqd̄ aliud
substrāmēt̄ cui illabat̄. **C**u iḡt̄ itelli-
gētē sit̄ suiūt̄ cognit̄a; seq̄t̄ q̄ ead̄
se ḡsūua; et p̄ q̄ns in ip̄a nō e mā:
Hdroes. **A**d p̄m̄a d̄m̄ q̄ sp̄s intelligi-
biles in intelligētēs nō d̄nt̄ vles ob-
coit̄ate pd̄icabilit̄. nec ob id q̄ solū res
vlt̄ rep̄nt̄. s̄t̄ sue rep̄ntatois apli-
diez. q̄ s̄t̄ eay rep̄nt̄. ad m̄lta se d̄ndit̄
s̄t̄a ad vla q̄ ad figulaia. **Q**uo ateto
patebit̄ q̄ rō pot̄ seip̄am̄ q̄ gl̄udat̄. **i**nt̄em̄
Ad 2o d̄oꝝ p̄ int̄ep̄tione s̄litidies s̄ba
sp̄s intelligibiles in intelligētēs alia h̄nt̄
lēge. q̄ sp̄s intelligibiles huām̄ iꝝ. **G**lo m̄ḡ. q̄ itellec̄t̄ ageluḡ hab̄ sp̄s
fēndiores et viuaciores. q̄ a deo st̄ idit̄
H̄ sp̄s iꝝ huām̄ nō h̄nt̄ taia effica-
cia: ḡ nō p̄t̄ ḡgnosc̄e figulaire: q̄ n̄rē
sp̄s s̄t̄ a reb̄ abſt̄te). **A**d 3o d̄.
q̄ singulaib̄ nō subterahut̄ diffatio et
demiratio ex eo q̄de q̄ nō s̄t̄ intelligibilia:
s̄t̄ aliude. **V**n̄ singulare ut sic̄ nō eit̄

diffibile. eo q̄ cīt̄ dīam spēficā / nō est
aliq̄ alia dīa s̄ba l̄ ididūl̄. **C.** H̄lō mīḡ
Enī q̄ diff̄ debet dā p̄ gen̄ et dīam
fōles q̄ nō h̄ ididūl̄ : ideo nō est dif-
fibile. **H**ūl̄ de singulai ut sū / nō
p̄t̄ aliq̄ demirār̄ : eo q̄ singulaia roē
sue singulaitat̄ nō q̄sequit̄ aliqua
aūt̄ia p̄ia / s̄ folū aūt̄ia rōia : q̄ nō
p̄t̄ de ip̄is demirār̄. **A**d 4. d. q̄
dīm̄ p̄hi est intelligēdū de figulaib⁹
mālib⁹ : et resp̄cū n̄i t̄ellect⁹. **A**d h̄
aut̄ q̄ subiūgr̄ d. q̄ q̄dditas rei māl̄
nō est h̄ se actu intelligibil. s̄ si dīatur
actu intelligibil / hoc ē grā sue spēs intel-
ligibil / q̄ est a mā separāta. quīmo si q̄d-
ditas hōis rep̄pet̄ existent̄ in nā sunt
p̄iēm̄ ap̄phēd̄ obiectiue. adhuc ip̄a nō
est actu p̄ se intelligibil / q̄admodū e sua
spēs intelligibil. **N**on mīlū resert dīc̄
aliq̄ et intelligibile / et aliq̄ ee actu p̄ se
intelligibile. **N**a ip̄a mā est intelligibil
cor̄ ab huāno h̄. p̄ spēm intelligibile
alio māl̄ copoīt̄ in h̄. **E**t̄ est
mā intelligibil ididūl̄ ab h̄. p̄
spēm intelligibile māl̄ q̄dditas eīḡ /
tellectui gnata. **P**atet q̄ mā spēdiat
spēdiat intelligibilitat̄ actu / s̄ q̄ mā.
Nūq̄ enī mā e intelligibil n̄ p̄ spēm i-
telligibile q̄ est for̄ in h̄. spēciata
salte a creatib⁹. forme at̄ māles / et oēs
spēs intelligibiles s̄ actu intelligibiles p̄
intelligēt̄ redditiua : et̄ sine spē intelligi-
bile. **A**d 4. d. q̄ ad p̄ma p̄se q̄
licet aīa corpori q̄t̄ia sit ap̄phēsa a
mā. nō h̄ e a mā ap̄phēsa. quīmo h̄
p̄ia sp̄issēt̄. et̄ ideo et̄ ip̄a aliq̄l̄iter
ad se q̄t̄ ḡgnitiue. **Q**uo ad 2. p̄se

d. q̄ rōl̄ aīa nedū se intelligit̄ p̄ esse
sūi spēficā p̄ s̄vēm intelligibile hōis.
verū et̄ scipām ḡgnoscit̄ segulat̄ / in-
tellectiōne ad se reddit̄ia / et̄ in corpore
adhuc enī. licet ad se q̄plet̄ia redeat aīa
separāta. **A**d 6. d. quo ad p̄ma p̄se
q̄ nō ōz̄si s̄ba l̄. s̄it p̄m̄ ḡgnoscēd̄
scipām : q̄ p̄t̄o sit for̄ suo t̄ellectu d̄he-
res. **N**on enī calor ming caleſacit̄ si eet̄
p̄ se subs̄t̄es : q̄ caleſacit̄ in h̄eres. **Q**.
ad 2. p̄se d. q̄ aīa d. intellige se q̄da-
mō sicut alia. rōt̄u ip̄a p̄ spēs intelligi-
biles p̄ q̄s alia intelligit̄ pdūnt̄ ad re-
ditionē q̄sūm̄ sup̄ se. **N**on aut̄ sic / q̄
ip̄a scipām ididūl̄ intelligit̄ per
iūl̄ spēm r̄p̄t̄ate ip̄am ididūl̄. q̄
q̄admodū spēs iūl̄ h̄. hōis rep̄nit̄
hōiem. **N**on iūl̄ p̄maio intelligit̄ se:
et̄ ḡom̄it̄at̄ alia: s̄ aīa rōl̄ / vice uſa
p̄mo intelligit̄ alia: et̄ p̄ illa pdūnt̄ur
ad scipām ḡgnoscēd̄. **A**d 4. d. q̄
iste p̄t̄ates / recip̄e subn̄i / r̄ equo re-
p̄uit̄ in intelligēt̄is mālib⁹ et̄ in s̄būs
mālib⁹. **S**er iste p̄t̄ates s̄t̄ p̄t̄ates mē/
si ext̄e capiat̄: s̄ potiḡ s̄t̄ p̄t̄ates poc̄
in cor. **N**on nō oportet̄ q̄ in s̄būs iūl̄
lib⁹ r̄p̄t̄at̄ mā: s̄ suffic̄it̄ q̄ illū t̄uiciat̄
p̄o q̄ ap̄phēdit̄ tu mā; q̄ eaā formā
foris manet̄ / s̄li et̄ formā informāt̄em.
Illa enī et̄ est p̄o resp̄cū ip̄iḡ ee: q̄iūs
sit actu r̄sp̄t̄ mē. **A**d 8. d. q̄ p̄ma
q̄p̄o sp̄ est̄ ex actu et̄ p̄o: ita q̄ e q̄n̄ ee
ee et̄ eūt̄ia: q̄n̄ aut̄ ex mā et̄ for̄: **N**on
d. ad autoit̄at̄ Boet̄. q̄ for̄ siplex nō
coeleſt̄ata cu aliq̄ / resp̄u q̄ habet̄ se
ul̄ ut actu / ut p̄o nō p̄t̄ ee s̄būm acut̄.
Intelligēt̄ aut̄ s̄t̄ forme coeleſt̄ate

ipm ē ē existētē. **A**d q^o d^r: q^r alib^r forma
treata, ē de se ad spēm limitata. Forme
autē formis manētē sūt et de se ididuale^r: eo
q^r sūt irreceptib^r salte realit^r: ut māfeste
supig patut: **N**ex possent ipm̄ dīc̄ iſita,
iſpād eaz intelligētāz eēntia nō est recep-
ta in aliud: quo es nō mā dīc̄ iſita. **A**d
dēcīmā dīc̄ p^r iſemptione **S**o enī o^r q^r
mā q^r est creatā sit tātī abit^r in recepti-
bilitate. q^r abit^r ē creator in iſfluxū: **O**tia
Cuelib^r pō habet quādā analogiā ad pō
mē: vñ pō mē repīt in aliis analogiāz
et nō vniuocē: q^r admodū eq^r acti^r pīmūs
pīcipat ab aliis analogiāz. **V**erū ē hī
q^r nō pī pō in sepātis dīc̄ pīcipaē pōm mā-
le: q^r hec nō ē illig cā: ut acti^r pīmūg ē cā
sēdoy actiū. **A**d u^r quoad pīmā pīcē dīc̄:
doctor q^r Boetīg illū liby nō q^r posuit: līcer
sibi assīrībat^r: **Q**uo ad z^a pīcē dīc̄: q^r Boe-
tīg horū intelligit de sba corporalī: **A**d vlti-
mā quo ad pīmā pīcē dīc̄: q^r homo nō est
sba intelligēt^r sī se totū: sī mō rōtī aīe: **Q**uo
ad z^a pīcē dīc̄: q^r rōtī aīa nō est mē sic
iſpresso: q^r sic ab ea cōprehēsa: q^r admodū
alie formē corporalēs: **Q**uo ad z^a pīcē dīc̄:
q^r spēs sensibiles sī tōge relegate a spūa-
litate spēz intelligibiliū. nā spēs intelligi-
biles nō gressūt^r hī et nūc: sicut nec iſpā
ipē. **I**n hī nēt sibi organū detīat: nec
sib^r tpe cadit: et spēs iſpāles rīpītāt vle
qd est detīatū ad hī et nūc: sī spēs fesi-
biles sī in detīato organo: et rēpītāt vle tpe
Secondō adūtēdū q^r q^r dīc̄: et q^r inuocō:
sbe māl abstrītē detīat^r a sba māl id-
duali pīcēt^r dupli^r disīgūt^r dīc̄: qua
paformūt nō disīgūt^r q^r dīc̄ sbe sepātē
abstrītē supīt^r ab ipa ididuali sba sepātē.
Vna dīc̄ attēdīt penes iſtētē: z^a vō
sūt^r penes extītē. **E**st itaq p^r dīc̄

q^r in sba māl ididuali aliqd sbalit^r et i-
tīt^r ididūt^r qd nec ē ipa q^r dīc̄: nec ē
de rōt q^r dīc̄: sī q^r dīc̄ in ipm recipitur.
comōt^r est ipa māl ididuali et singularis p-
centia. **P**ā exēpli grā: in sorte ididūt^r
intītēt^r māl irrecepib^r in alterz. q^r vt sic
in huāmītēt^r sortis nō ididūt^r. **P**ā huā-
mītēt^r sorti nō est irrecepib^r p-entia nī
habeat rōtī forme. nec ē ipa singulaīs
sī potīg dīc̄ singulaīzata. **E**t cosili^r dīc̄
de qualib^r sīt^r iſtētēt^r: **D**īc̄ in sba sepātē
ididuali nichil ididūt^r sbalit^r et intīt^r:
qū sit ipa q^r dīc̄ sīt^r in sepātē sī qd
dīc̄: q^r ididūt^r sīt^r sīt^r: līcer dīc̄ si mode
desīgūt^r. **Z^a dīc̄** est: q^r sba māl ididu-
ali vt sic plāma acītīa cōsequūt^r que
spēm vle sic nō respītūt^r: **D**īc̄ in sepātē q
nīt^r acītīa cōsequūt^r ididūt^r cōsequūt^r tī
spēm: et ecōtra: **V**erū q^r in sepātē sba
ididuali p^r modū nō pīcēt^r seu nō vle-
sīt^r: qdā mō gressūt^r ē existētē: et ipa
acītīa q^r in eis sīt^r: q^r q^r dīc̄ abstrītē
supīt^r pīcēt^r aliqd^r: hīc doctor dīc̄ in z^a
q^r dīc̄: artīulo. g^r: qōe z^a: q^r in sepātē
nō oīd idem sīt^r supīt^r et nā: **D**īc̄ si
in sepātē q^r ididūt^r dīc̄ dīc̄ sīt^r sba
litatē intītēt^r: tīc nō disīgūt^r a natura
mīsi sīt^r rōtī: et pīmūt^r pīcēt^r q^r dīc̄
de supīt^r p^r idētītēt^r rei: **D**īc̄ si q^r id-
dūt^r pīcēt^r p^r relationē ad ea q^r sīt^r sba
litatē adhēt^r: tīc apīt^r disīgūt^r a nā q^r
sīt^r rōtī: **E**x quo depēdīt^r gōtīda doctoris
sīt^r hīc et in q^r dīc̄: qdā mō supīt^r
hīc dissonātē: **C**ex his elīct^r eq^r q^r in solo
deo in quo nec ē sba sīt^r nec acītīa qdō
sīt^r idem oīfītē supīt^r et nā: **D**īc̄ he ex
pītē rei sīt^r oīfītē q^r dīc̄: deg^r ē dīc̄: deg^r
est vita. **P**ā dīc̄ mōdoy fīcītē dei et
dīc̄ nō stabilit^r in ipa nā rei p^r sīt^r: sī

adherit tamen nro mō capiebāt. **H**ec autē
sortes ē hūanitas: potig penitus ē negāda
q̄ gredēda: **N**ec her. gabriel est gabrielitas.
nec est cōfāce gredēda: nec cōfāce negāda
est. **N**ō em̄ ip̄a sili ē gredēda sicut ista
deīa est deīas. eo q̄ dūstas gabrielis
et gabrielitas in mō sc̄adī et itelligēdī ne
dū cohēt mō mō capiebāt. s̄ q̄ dū ex nā
rei nū q̄dō fōrūc̄a cohēret q̄dō fōrūc̄a
cohēret ad q̄ p̄t̄ acc̄pi ḡt̄etūe:

Quēc̄ tercio **V**it̄ in sepāt̄ plurifac̄atio
mūal̄ sub vna sp̄e sūt̄ possibl̄. **E**t vider̄
q̄ sic. **N**ā aliq̄ itelligēte quenūt̄ sp̄e. q̄d̄
pm̄o s̄r̄ ondit̄. plures q̄t̄ p̄ casū nūq̄
fructioz̄ beatificā attingēt̄ (ad qua tñ p̄
creabāt). **S**i autor nē nō pm̄ittit q̄ aliq̄
tota sp̄es pereat et frustraret̄ suo fine: **G**o
ille itaq̄ s̄t̄ eīgē sp̄e tñ abḡda itaq̄ n̄s ad
huc bas̄ et in būtūdī q̄f̄t̄ māt̄. **V**it̄. **1**
mūal̄itas entū creator̄ in tres distinguit̄
regiones. Repūc̄ enī q̄dō entia mālia
et corruptibilia q̄dūt̄ s̄t̄ plura ḡn̄ar̄e
homo et lapis lignū et azinḡ dūt̄ p̄ plā
ḡna it̄ media. **D**eīn in 2° regione repūc̄
mālia icorruptibilia ut s̄t̄ corpora celestia:
q̄t̄ videretur tñ sp̄e dūt̄: et s̄t̄ eīgē ḡn̄is
proximi: **D**eq̄t̄ itaq̄ q̄ ip̄a mālia (q̄ collo
cant̄ in 3° regione) dūt̄axat mūal̄it̄ dis
tinguit̄. **N**ā tñ pm̄it̄ sit̄ magie
vnu. seq̄t̄ q̄ ḡto aliq̄ regio entū sit̄ p̄
pm̄it̄. s̄t̄ sit̄ mūt̄or̄. **3°** In sepāt̄is
repūc̄ sp̄es: s̄t̄ aliq̄ nā sp̄efīca est̄ apta na
ta esse in pluribḡ nā sit̄ vnu: **G**o pḡ. ē pluri
ficiō dūduoꝝ sub vna sp̄e in sepāt̄is:
Nec valet si dirat̄ q̄ nā sp̄efīca ē apta
nata s̄t̄ iste in pluribḡ. et tñ in pluribḡ ee
x̄t̄ nō p̄t̄. eo q̄ p̄o atfēdit̄ ex p̄t̄ mē
et aptaudo ex p̄t̄ forme. nā in sepāt̄ illa
pros̄h̄ est̄ mā. vt sup̄iḡ onſic̄ est̄. **4°** Due
aut̄e sepāt̄ mūal̄it̄ s̄t̄ distict̄. s̄t̄ et due

q̄t̄it̄ates et due albe dīes sepāt̄: q̄d̄ ē p̄t̄le
q̄ due it̄elligēt̄ tñ mūal̄it̄ s̄t̄ distict̄. **5°**
Cuelibz it̄tra est̄ p̄se id̄dua s̄t̄ q̄ exist̄t̄ in
nā vt patuit̄ sup̄iḡ: **G**o vna mūal̄it̄ disti
guīt̄ ab alia: et p̄ q̄n̄b̄ tñ it̄t̄ s̄t̄ īp̄i
bles dīn̄ mūal̄es: et ita eent̄ sub vna sp̄e
plurifac̄ibiles. **6°** Quoc̄q̄ quenūt̄ in
fōli et dūt̄ in māli mūal̄it̄ distinguit̄: nā
q̄d̄ vnuq̄ sup̄it̄ s̄t̄ se nō vider̄ differre ab
ee aliq̄ salte sp̄e cu ee dīam nō habeat̄.
dūt̄ aut̄ in eent̄ia q̄ est̄ māle q̄si habēs
modū mē: q̄ r̄. **V**it̄. **G**o ḡenḡ dīd̄
p̄ duas dīas tñ sp̄es q̄stit̄u p̄ ip̄fēt̄orē
dīam subdīd̄it̄ in plures sp̄es. q̄ sp̄es co
stit̄u p̄ dīam p̄fēt̄orē: vt̄ de māli et
r̄oli de m̄sensibili et sensibili. **G**o s̄ba coz
poreā diu dīt̄ in plures sp̄es. q̄ s̄ba īc̄p̄ea.
q̄d̄ nō v̄t̄ si tot̄ ee n̄ sp̄es in it̄elligēt̄is
q̄t̄ s̄t̄ id̄dua: **G**o oport̄it̄ ē de it̄et̄orē
doctoris fact̄ hic in h̄a: et ī suis sum̄ibz:
Ho q̄oēm itaq̄ dōz pm̄o q̄ q̄libz due it̄el
ligēt̄e a seūt̄e distinguit̄ sp̄e. **E**o. dōz q̄
repugnat̄ duas it̄elligēt̄as mūal̄it̄ dūt̄ax
at fore distict̄as. vt̄ patet pm̄iscue. **N**ā it̄el
ligēt̄e s̄t̄ forme tñ vt̄ sup̄it̄ ex p̄habit̄.
et p̄ q̄n̄e eaz̄ dīn̄ tñ s̄t̄ fōles et int̄isere
q̄t̄ludix̄ sp̄efīca dīam et nūq̄ id̄duale
tñ. **V**it̄. **2°** forme nō s̄t̄ plurifac̄ib
les mūal̄it̄ sub vna sp̄e n̄ p̄ māz p̄t̄a
q̄t̄it̄ate vt̄ inuit̄ ph̄ in pleiſq̄ lonḡ.
Go si forme q̄cip̄at̄ sub vna sp̄e proſa
sine hītūdī ad s̄bm̄: tñ it̄elligēt̄ ad
uic̄e q̄flue. **I**n hor̄ tñ aliq̄le p̄uleḡat̄
q̄t̄it̄as. nā due q̄t̄it̄ates eīgē sp̄e p̄se
līt̄ repugnat̄a seūt̄e penetrādi): n̄
cu q̄ forme sepāt̄ (comō s̄t̄ it̄t̄e) proſa
nulla q̄ernat̄ māz: seq̄t̄ q̄ nō s̄t̄ plurifac̄ib
les sub vna sp̄e. **V**it̄. **3°** Esse
tūalis ordo est̄ eminēt̄or et p̄ſt̄or am̄-

tali ordine et si in distinctis solu individualiter
est animalis ordo: et in specie distinctib[us] est
enim unus ordo: sed in intelligentis ubilib[us]
est ponenda diversitas specifica et non unita
lis tamen. **A**ntea q[uod]o. Individuum est perfectum
quod tota spem occupat quod sola spem
specie p[ro]pter occupat propriam. Non ad p[ro]p[ter]o
formem celi pertinet quod sit ex membra sua tota; et
cum ergo iste inter creatures sit perfectissimum:
sequeatur quod quilibet eorum occuperet propriaem totius
speciei. **C**ontra si quis in istis ponat membra
spirituale quia assertat illuc esse primi pluri-
ficationis unitam sub una specie: arguitur?
sic: **N**on illa membra spirituale in duabus
istis unitate speciei est unitate rationis sive spem,
et si sic. tunc est unitate proprietatis. et per quod
membra unigenitae intelligentie est in propria ad formam
aliquam iste. et sic proportionatio ad formam spiritualem
est illi membra annexa. quae deinde est corollaria:
in falsitas est eiusdem: **N**on membra hec in duas
istis unitate est aliquid rationis sive spem: et si
sic: tunc ad minus haec due iste differunt
specie. **H**oc rationes autem adductas in oppo-
situm est per ordinem trinitatem. **A**d prima
dicitur p[ro]pter quod non est iugementum aliquod frusti-
ri suo signali fine et sive tota spem.
non aut frustari aliquod specie suo fine nati.
Non nec iste per lapsu[m] in natib[us] erat
lese. nam adhuc demones agnoscunt deum
lipseo per speciem isti biles eis gnales: et per
eum certias in quibus est relucet ipsius
dei. si non agnoscunt deum per certias quod
modum iste in beatitudine signali con-
firmitur. **A**ntea sive virtute. in die nouissima
plures species permanebunt ex superioribus: ut omnia
mixta per hominem. **A**d secundum dicitur quod entia
corruptibilia dicitur ab initio per plura
genia in media. ut lapis et ars in dicitur

per animalia in media per corpora animalia: et
nulla corpora celestia dicitur per plena corpora genia
intermedia: sed quodam dictareat dicitur per uniuersa
genia: alia autem sunt ei singulae genia per se. **N**on cor-
pora celeste dividuntur intermedia in corpora ce-
lestia quod est causa proximate et proximus
rex: et hoc est primum mobile quod est species
speciosissima. et in corpora celeste quod est
causa mobilitatis rex: et hoc est genium quod
subdividitur secundum in septem species talium in
species speciosissimas. **C**uius simile est de animali
quod intermedia dividuntur in hominem et in
animal irrationali. et animal irrationali subdividitur secundum
ne in omnia bruta: intelligentie autem sunt unigenita
genia primi. **C**a intelligentia sive spiritus
separata dividitur secundum in gabriele mi-
chael et iacob in species speciosissimas: quod
modum animal irrationali dividitur in suas species:
Non per quod sit maior unitas in corporibus
celestibus quod in corporibus corruptibilibus:
et adhuc maior in intelligentiis quod in
corporibus celestibus. **N**on tamen adhuc oportet
quod in istis sit sola diversitas unitatis: quod
est derogaret eius: quod sit sola animalis et
ordinate: cum tamen ordo sit pulcherrimum in
rebus. **A**d tertium dicitur quod non est iugementum quod ali-
quod consideratum uno modo sit aptum in pluribus ex-
istere: et idem consideratum alio modo habeat repug-
naciam in pluribus existere. **E**xempligra. membra
sive rationes consideratum in specie est pluri-
ficabil per receptibilitatem: sive vero quod consideratum
individualiter (qualiter in membris recipitur) sibi re-
pugnat receptibilitas. **A**d quartum dicitur quod due
aie separatae et due albedines non disti-
gnunt unitatem nisi per generationem ad similitudinem. **C**a
due aie distinguunt per naturam renunt ad
sua corpora. et due albedines separatae disti-
gnunt per quantitates distinctas: quibus inexistunt

III. **A**d quinto dicitur quod non repugnat intelligentiis distinguiri
ab initio unitatem: sive repugnat eius ab initio distinguiri
sola unitate. **N**on per eadem secundum rationem re intelligentie
ne distinguuntur unitate et specificitate:

hunc p̄xio stramēto. Quātitates autē
et si reddat̄ iūcibiles p̄ sibi: m̄ p̄ sest̄
distīcte a sēmīce: q̄re sech̄ ē de q̄tūtib⁹,
et de alis formis. **Ad 64** dicit̄ p̄ tēp̄
tionē. Nā ee duaz intelligētaz effi no-
diant sp̄e sp̄efit̄. eo q̄ ee dram̄ nō habeat;
m̄ s̄ diūsa sp̄e. nā ee exētē azini est-
diūsu sp̄e ab ee exēstē leonis: sicut foz̄
azi m̄ ē diūsa sp̄e a foz̄ leonis. **Ad 65** d:
q̄ dubiū est an hor habeat vitātē de-
ciato et inaiato. videt̄ enī q̄ plures s̄z
sp̄es ciator̄ q̄ sint sp̄es inaiator̄. quis plā-
si idūa ciator̄ q̄ sint idūa aiator̄.
66 d: q̄ stud̄ habet obstatia spealiter
de corporeo et incorporeo. nā q̄ admodū
coria celestia fere iōp̄abilit̄ excedit siōra
corpora in magnitudinē: ita et s̄be sepāte
q̄i iōp̄abilit̄ oīa corpora supercellūt̄ ml̄tū-
dine: **Text⁹:**

Duignorū ḡ s̄be q̄uis s̄m̄ forme tñ s̄r
mā: nō tñ in eis est dñmoda simplicitas:
nec s̄t acta purg: s̄ hñc p̄mixtione poē:
Cet hoc sic patet. C̄qd eñ nō ē de iq̄
eentia et qđditat̄ hoc est adueniens ex f̄
et faciens op̄oem cū eentia: q̄ nullā eentia
s̄tne his q̄ s̄t p̄tes eentia itelligi potest.
Qis aut̄ eentia l̄ qđditas p̄t itelligi s̄me
hoc q̄ aliqd itelligat̄ de eē suo. **P**ossuq̄
enī itelligē qđ ē homo et phenix: et tñ
ignorare an esse habeat in re y nā: q̄
p̄t q̄ eñ est aliud ab eentia p̄ additata.
Risi forte sit aliq̄ res q̄ qđditas sit suū
esse. et her̄ res nō p̄t ē m̄si vna et p̄tē
p̄ma: q̄ ip̄q̄l̄ est q̄ ut fiat plurificatio ali-
quiḡ nisi p̄ additioez alioq̄ dñe: sicut mlti-
pliçat̄ nā q̄n̄is in sp̄es r̄l̄ p̄b̄: q̄ for̄ reci-
pit̄ in diuīsis maternis: sicut mltipliçat̄
nā sp̄ei in diuīsis ididius: l̄ p̄ hoc q̄ vnu
ē absolute: et aliud in aliquo receptū ē:
sicut si ēt qđa color separat̄: ēt aliq̄ a co-

lore nō separato ex ipsa sua separatione. **D**icitur autem ponat aliquid res quod sit esse tam ita ut ipsum esse sit subsistens. hoc est nō recipiunt additionem dñe. quod ita nō est esse huiusmodi et per hoc aliquid foris. **E**t mitemus recipiunt additionem meam. quod ita est esse non subsistens. sed male. **N**on reliqutque talis res quod sit esse est esse suum per se in una. **N**on ergo quod in aliis est alia res per se ea aliud sit esse suum et aliud quodditas latitudine seu foris sua. **N**on ergo quod in intelligentia sit esse per se formam. **E**t ideo dominus est quod intelligentia sit foris huius formam et esse. **C**eterum autem quod queritur aliud vel est causatum ex principio nomine sue sicut risibile in horae latitudine ab aliquo primo extinsecum sicut lumen est in agro ex influentia solis. **N**on autem per se est quod ipsum esse sit causatum ab ipsa foris latitudine rei. **C**ausatum dico sicut ex causa efficiente. quod si aliquid res est suum significatur et aliquid res separari in se perdureat quod est proprium. Ergo oportet quod omnis talis res quod est aliud quam natura sua habeat esse ab altero. **E**t quod omnis quod per aliud est reducitur ad id quod per se est sicut ad eam primam. oportet quod sit aliquid res quod sit causa eiusdem omnibus. eo quod ipsa est esse tam. alias iacet in existitu in causis. cum omnis res quod nō est esse tam habeat causam suam esse sic dominus est. **P**aret ergo quod intelligentia est foris et esse et quod habet esse a primo ente quod est esse tam. et hoc est per se causa quod est deus. **C**eterum autem quod recipit aliud ab altero est in proprio respectu illius et hoc est quod est receptum in eo est actus eius. Ergo oportet quod ipsa latitudine foris quod est in intelligentia sit in proprio respectu esse illius quod a deo recipit. **E**t illud esse receptum est per modum actionis. **E**t ita dicitur quod est actionis in intelligentia non tam materialiter et foris nisi equore. **N**on enim pati recipere subiectum est et alia huiusmodi quod videtur rebus ratione mea quevenire equore que mutant se in intellectu librum et corporalib; ut in zodiaco de

de aia dicit qmetator: **E**t qm ut dñm
est intelligētis qdditas ē ipa intelligētia: ideo
qdditas l' eentia eig est ipm met qd est
ipa: et suū ē receptū a deo ē ipm quo
subsistit in rex nā. **E**t p hoc a qb9 dñ
dit hmoī sbe qpo ex quo est: et qd
est: vñ ex qd et ex quo (alibi habet) ex
quo quod est: et ē ut Boetius dicit: **A**
Et qm in intelligētis pōt pō et art.
nō sit difficile tenuire multitudinē intelligētia: qd eet ipg: si nulla pō m eig
eet. **D**n dī qmetator in 3° de aia. **D**i
nā dī pg. eet ignota: nō possem qmue
nire multitudinē in sbsis sepatib. **E**t q
distictio eaz ad iunctū fōdū pō et art.
ita q intelligētia supior q magi pīqua
est ipmo: plg habet de artu et minq de
pō: et sic de aliis. **E**t hoc qplēt in aia
huāna: q tenet ultimū fōdū in sbsis
intellectualib. **D**n dī possibl eig se
habet ad formas intelligibiles. sicut mā
pīma (q tenet ultimū fōdū in cē sensibili)
ad formas sensibiles: ut qmetator in
3° de aia dī. **E**t ideo phs qpat en tabu
le rase: in q nichil ē depicū. **E**t pīl
inter alias sbsis intellectuales plg habet
de pō. **E**t ideo efficit in tm pīq rebus
mālib: ut mālis res trahat ad pīci
pādū ē suū: ita q ex aia et corpe re
sultat ē mū in uno cōposito: qmuis
illud ē (putē aīe) nō sit de pēdēs a
corpe. **E**t pī ista forma q est aia tue
māt alie forme: plg de pō hñtes: et
magi pīqua mē: intm vt ē eaz sime
mā non est. **I**n qb9 eaz dñt ordo et
fōdū vñ ad pīmas formas elemētōz. **Q**
st pīq sīs mē: vñ nec aliquā opatoz
hñt nisi s̄ exigētia qltatū attuaq: et
passuar: et aliaz: quib9 mā ad formas
disposit: ut patet in igne et aq: et hmoī:

Vreconso qm in intelligētis nō sit qpo
forme et mē. **I**n hac pte qnt om̄it doct
q in ipis nō sit oīda simplicitas: s̄ in
eis sit aliq qpo: **E**t hoc ps diuidit in
duas ptes. **I**n p̄ enī pte explicat qpoem
q in eis est: **I**n z̄ vñ ex hmoī qpoem elicit
rōem multitudinē ipa intelligētiaz. ibi.
Et qm in intelligētis: **N**o: ps adhuc sub
diuidit in tres ptes s̄ qm hñt ipam qpoem
noīat tristia. **R**oīat enī ea pīmo qpoem
ē et eentia: **Z**o: art. et pōe: **Z**o qpoem ex
quo est: et qd est. **A**d roīeq: **T** pīmo qlt
in intelligētis repiat qpo ex ee et eentia,
et pīmitat qm quis intelligētia sit forme
tm sime mā. tm in eis nō est oīda sim
plicitas: nec s̄t artq puri. s̄ hñt pīmitione
pōe s̄t sc̄ se hñt pōlit respīt ipg ee:
qd est ipa actualitas: **D**en. ibi. **E**t
hoc sic patet. **O**bat rōe qm ee et eentia re
ale qpoem oītūt in ut tñb. s̄ nedū in
intelligētis vey eq in qb9 libz aliis crea
turis. **E**t est ista vñ. **C**qd inest alicui
realit: et nō est de ipg eig: hoc nō existit
ps eig intīsēta: s̄ sibi supaddit: et facit
realē qpoem tñ eo: s̄ ee inexistit oīb
eentia creati: et nō est de ipa: ipg: q
ee calibz create rei l' eentia realit disti
guif: ab ipa re l' eentia creati. **M**aior
euidēs est de se. **M**inor vñ in lñ dedu
cit sic. **Q**uelibz eentia p̄t intelligētia
nō cōtellerto eig ee. **P**ossibl enī intelligētia
ē homo: et qd est fēnix: et nichilomin
dubitare an ē habeat in rex nā. qd nō
est si ee foret de ipoꝝ ipg. l' s̄ ee se habet
ad eentia sicut vñ ad ens. tñt enī hec
l' eentia eet homo: est sicut ista ho est
ān. et sicut ista ee est quo aliq est in
rex nā. **D**en. ibi. **R**isi forte Doctor
remouet qdā dubiū: qd possit oriri ex
ia dict. **P**osset enī qm abigē. **I**n vñter

in obg sibis in malibg est tal qd:
Pndet doctor qd no. si qd sit alia res q
est ipm suu ee in se subsistens. Hec tm
no pte ee in una: qd sic pbat: **A**lur-
ficiatio alia sit istis tribg modis. utputa
vl p additione dñe sicut gen plurifi-
cat. l phor q forma in diuisis maternis
recipit sicut multiplicat spes. l phor
q alia for est alia sepaata q alia est
recepta sed res q est ipm suu ee sb-
sistens no pte recipere additioz alia dñe
(q iā no eet ee tm si ee et pte hoc alia
q for). et multo minq recipere posset ad-
ditione mē p qua ipm plurificetur
(q iā no eet ee sbsistens si receptu): re-
linqt g q tal res no sit plurificabil si
sit tm una q sit ipm suu ee in se subsis-
tens. In aliis aut ee est receptu: ita q
in ipis aliud e ipm ee. et ipa qdditas/
nā seu for: **D**eīn ibi. Qd aut qd
queit Doctor declarat q her ipa copo
nū cupai possit qd ex actu et pō: et
hoc sic. Qd qd recipit alia ab alio
exsist in pō respn ei a quo recipit
illud. et hoc qd recipit in ipm est ei
actu: si ipa qdditas vl nā itz h̄ esse
recipit ab alio scz a deo: qd ipa se habz
ut pō receptia respn ei a q recipit.
et ipm ee est ei actu. **M**alor claret i-
dure. **N**on in h̄ deducit. Nā oe
qd queit alia et inexsist sibi vl e cau-
satū ex pñs sue nē sicut risibilitas
in hoie. l aduent sibi ab exisero (sic)
lumē est in aere: esse aut no pte ee
causatū ab ipa nā seu qdditate rei (cau-
satū dico sicut ex causa effidente. q
sic alia res eet si uipio nū et seipam
in ee pducet. qd est impossibile): reliqz
qd oe creau: ee pincipet ab alio. Et

qd oe qd est palud reducit ad illud
qd est p se. oportet q sit alia res q sit
ca cendi obg. et her e ipm suu ee in
se subsistens. alias en predet in ifru
in causis: **D**eīn ibi. Et qd ut dñe
Doctor declarat q her ipa copo nota p
copo ex quo est let qd est: vl ex quo est
et qd est tali rōe. Illud in quo est copo
ex ee et cennia in eo e ipo ex quo e et
qd est: si in itz h̄ e ipo ex ee et cennia:
qz rr. Major pte qd ita qdditas itz h̄ e ipm
qd est: si suu ee a deo receptu e ipm quo
exsist itz h̄ in rex nā: //

Deīn ibi. Et qd in intelligetis Doctor
ex iā dicta qd elicit mltitudis sbar
dimittit sfplicu rōem dicas. qd qd in
intelligetis ponunt actu et pō vno eit diffi-
cile in ipis mltitudiez tuerire: quā tm
tuerire no possemq si in eis nulla foret
pō. **N**n d̄. **C**ometator **D**i nā itz h̄ pg!
eet ignota: tuerire no possemq mlti-
tudiez in sepat. **S**ā aut itz h̄ possibl
est qd sit pura pō in gne intelligibilud:
qd si ignoraret no agnoscmq roem
pō in sepat: **E**t subiungit doctor qd
distictio intelligetis abiuicē sunt scz
gdu pō et actu: nā itz h̄ superior (q
magi appi qd pō) plq pincipat de actu
et minq de pō: **I**nferior aut habet minq
de actu qd superior: et magi de pō: **E**t iste
ordo qpletur in aia rōli: qd tenet gdu
vltimū in sibis immitibg intellectualibg;
et ideo ei itz h̄ pg. se habet ad foibz intelli-
gibiles: sicut nā pma ad formas se-
fribles. **D**eīn ibi. Et pp hoc **I**biungit
doctor qd rōl aia: if alias sbas in
intellectuales plq h̄ de pō et e ipfector.
ideo efficit adeo qd quia rebz malibg

ut res māl trahat ad p̄cipiādū suū ē.
ut patet de hōe in quo ex aia et corpore
resultat vñū esse q̄uis illud ē gr̄t est
ipig aīē nō depēdeat a corpore / s̄ ab
eo p̄t separari. Post aīam aut rōle tue-
niūt alie forme adhuc pl̄g p̄oles: q̄ ē
sine mā ē nō p̄t. Et in ist̄ enā iueūt
ordo et f̄dg p̄fōis: quāt̄ p̄ueiat ad formas
clementales. q̄ s̄ mē p̄t q̄ssie. Non nec
ille aliquā op̄ationē hñt nisi s̄ exigētā
q̄litat̄ attuaz et passiuaz. Nā forme
sbales eloz nō hñt aliquā op̄ationē
nisi illa: q̄ p̄n? s̄t q̄litates clementares.
q̄b̄ mā eloz dispōit̄ ad eoz foris recipie-
das. forme aut sbales aīator̄ s̄t i super-
p̄incipia vegetatiōis: q̄ iste q̄litates elat̄res
stut̄ p̄p̄a / et ex se nō s̄t p̄incipia. Ne ex
eozde aīator̄ mā dispōit̄ p̄ virtutē forūna
seu semetinā: q̄ est altiois ordiis q̄ ele-
mentares qualitates.

Quac̄t̄ itūtu lucidiois intelliget̄. h̄r
ia expōite. **10.** q̄ in q̄libz sc̄dōz sit coeleme-
tatio real eentia et ipig ē. q̄d ē q̄d actu-
alissimū ab eentia nō effectū: s̄ seu
eigēt̄ cathegoriē. **11.** Et ar? q̄ titulq̄ inclu-
dat falsitat̄. p̄o sic. Ip̄a p̄ponēta conclu-
dit̄ in cōpōlo: et s̄t de eig īq̄: s̄ ē nec
cludit̄ in re creatā: nec ē de eig īq̄: q̄
res creatā nō coelemetat̄ ex ē et eentia.
Maior ē de se nota. Minor declarat̄ i h̄r:
nā intelligēdo hōem l̄ fēmā: nō cointelli-
giq̄ eig ex fētia. **12.** sic. Ex duob̄ acti-
b̄ seu in actu exiūtib̄ nō fit vñū: s̄ tā
ē q̄ eentia nō sit actu: q̄ ex eis nō fit
alic̄ creatē rei cōstitutio. **13.** sic. Eentia
a p̄ipathēt̄ nūc̄ pat̄ for: quo est: et actu:
s̄ si ēt̄ aliq̄ op̄o ex ēt̄ et eentia: h̄c i illa
q̄stitutioe eentia se habet ut p̄o: et ut q̄d
est (quāt̄mo ut mā). Qd si: sic: nō eit op̄o
ut vides̄ in rex gnātōib̄ p̄one māz: nā
eentia sb̄m gnātōis p̄o potete. **14.** sic.
Ip̄m ēt̄ est de nūo sc̄dōz: q̄ in ip̄ospari-

roē eit̄ q̄stitutio ex ēt̄ et eentia. Et si sit̄:
q̄rit̄ de suo ēt̄: q̄d si itay q̄stitutio ex ēt̄ et
eentia: p̄cedit̄ sine statu. Oportebit itaq̄
q̄fiteri q̄ ip̄m ēt̄ sit exiūs p̄ se: et nō per
aliqd sibi sup̄additū: et p̄ q̄ns nō oportet
pone aliqd reb̄ creat̄ q̄dūt̄: quo exiūt̄
res creat̄. **15.** Qd actis est for̄ s̄ples: q̄
salte in actisib̄ nō est rep̄ub̄l̄ q̄po ex ēt̄
et eentia. Dilec̄ nec in ip̄a mā p̄ma: nā la-
la ē pura p̄o: irresolubil̄ in p̄n? p̄ponēta.
16. Vider? q̄ et si in reb̄ ponat̄ tal̄ q̄po
q̄t̄c̄ ip̄a sit rois et nō real. s̄t̄ sine se
habet mā ad sua p̄on: ita se indec̄ h̄c̄
for̄ ad suū actu sine actualitate: s̄ mā
ē sua p̄o h̄c̄: q̄ for̄ ē realit̄ sua actua-
lit̄as: et p̄ q̄ns ēt̄ forme nō sup̄addit̄ur
realit̄. **17.** Hoc vñū ēt̄ est vñū sb̄m: s̄
vñū ideo d̄: sb̄m q̄ facit sb̄m ut assert̄
grammatia: q̄ hoc vñū ēt̄ facit sb̄m seu
eentia: et p̄ q̄ns ēt̄ nō distinguit̄ realit̄
ab eentia. **18.** Unaqq̄ res creatā est
ens p̄eentia. nā he s̄t̄ p̄dicationes een-
tiales. h̄o ēt̄ ens. albedo ēt̄ ens: ens
at ab ēt̄ d̄: l̄ d̄ aliqd hñs ēt̄: q̄ vñi-
ciūq̄ rei querit̄ ēt̄ p̄eentia: et nō p̄ ēt̄
rei realit̄ sup̄addit̄ur. **19.** Di ēt̄ et
eentia distinguēnt̄ realit̄ seq̄ret̄ q̄ ēt̄
existe: et ēt̄ eentia et diūsc̄arēt̄ realit̄:
quo admissō. in vna re creatā erit
duo diūsa ēt̄: et ita vna res eit̄ duo
entia p̄portionabilit̄ duob̄ ēt̄. Dilec̄
rei eit̄ duplex diffinītio: nā diffinītio di-
cat̄ ēt̄. **20.** Di ēt̄ differret ab eentia.
tūc̄ l̄ differret ab ea ḡne: l̄ sp̄e: l̄ b̄n mā-
lis: nūalit̄: s̄t̄ nullu ist̄y que nieter
d̄: ut patet q̄sidanti: q̄ ēt̄ nō b̄n differre
d̄: ab eentia. **21.** Di ēt̄ et eentia eent
realit̄ diūsa: tūc̄ ens nō eet̄ vñū coſſi-
mū: s̄t̄ nō alit̄ acceptū: et p̄t̄ipalit̄
eent̄ duo realit̄ diūsa: et p̄portionabilit̄
ex equo tristēdēha. **22.** Questio q̄dest̄
(q̄rit̄ ēt̄ eentia) p̄sup̄ponit q̄dē si est̄

¶ q̄ sit ee existētie), qd nō eet si esse
existē eet actualitas realis q̄dātā
supaddita. qua q̄dātā existēt in reū
nā. Hor em̄ mō nō seāret. hō ē aīal
rōle: q̄ homo est. ¶ 13. H̄dīm p̄m. 2.
postio; qd siest no ponit in nūz: si si ee
existē dūfificare realis ab eentia. tūc
qd si est ponēt in nūz. nā in his p̄p̄ib⁹
mā est. hō est p̄dīcatū dīcāt aliqd s̄biect⁹
realis supadditū: rōe aug. ponēt illuc
nūz. ¶ 14. Termīnū ḡnātōis ē s̄ba (nā
ḡnātōis dī mutatio ad s̄bam): si t̄mīnū
ḡnātōis dī ip̄m ee: q̄ idemst ee et s̄ba:
et p̄ q̄n̄s ee et eentia. ¶ 15. Illud ē eentia
rei qd p̄ eīg diffīctōne ip̄portū: si diffīctō
ip̄portat t̄ rei ut habet autoitas famosa:
q̄ ee est idem qd eentia. ¶ 16. Ee et eē:
si qd t̄mīnū dīcāt: si culib⁹ rei debet assīgi
p̄m. q̄stītūtā sibi appātā: q̄ nō debet
dīc q̄ (exēpli grā) gabriel q̄stītūtā ex ee
et eentia. si dīc appātā. q̄stītūtā ex i
collige et itellīgētā (qd null⁹ finit⁹ mō).
¶ 17. Vides q̄ debet dīc q̄ vīuū q̄stītūtā ex
vita et vīuū. ¶ 18. Vides q̄ dōtōris rō nō
sī effīct⁹. nā dūc̄t adūsāt⁹ q̄ nō possēm⁹
itellīgē hōiem qū itellīgām⁹ eīg ee itel
līgētōe q̄pleta. līcēt ignōrem⁹ ip̄m hōiem
ē si ḡp̄tōne q̄plexā. qui mo itellīgē
possūm⁹ ip̄m ee existē itellīgētōe q̄plexā
nō coitellīgēdō ip̄ig ee existē ee si q̄opleta
ḡphonē. s̄a p̄mū p̄tinet ad p̄ma ope
tōne itellīgē: q̄ p̄uerit z q̄ op̄ationē itellīgē eīg.
¶ 19. Nō vides valē distīctō q̄ int̄ ee er
eentia a qb̄dā assīgt̄ s̄i q̄ ee queniat rei
p̄ participationē ab alio. eentia nō que
nat rei eentialit̄ et p̄ s̄epām. s̄a nō so
lū ip̄m ee si q̄p̄m rei eentia p̄duc̄t a
causa effīct⁹. ¶ 20. eentia ageli creatur
et s̄ba azīni ḡnāt̄: q̄ rei nō queat eentia
p̄ s̄epām s̄i ab alio. ¶ 21. Inq̄rit̄ si sit
duplex ee s̄i ee existē et ee existē: de q̄ ee

169.
tūc itellīgāt̄ assertō autois libri causaz
dīcēt q̄ ee est p̄mū creatū p̄mū: Insu
p̄ iqr̄. An aliq̄ s̄ca q̄sidēt ee existē ip̄
say t̄ey. ¶ 20. Ee eentie est ee spei. ee
aut existē ē ee rōdū. s̄a ee videt dī
ee existē q̄ si ex isto ee stās cōmōs est ee
sigulařatū (qua q̄ ip̄p̄tōne Albert⁹
ob̄suac⁹): si idem est ee spei et ee rōdū: q̄
idem ē ee existē et ee existē: ¶ 21. Id
dīc q̄ ee nō sit qd actualissim⁹. s̄a est
q̄fisiissim⁹ sp̄ificabile seu utīsere for̄bile
s̄ roēm p̄ posteriores p̄fōres ut p̄tūt p̄ esse
vitale p̄ ee sensitū et p̄ ee itellīctuale
ut patet adūtēti: q̄ rr. ¶ 22. Ip̄a forma
ē act⁹ p̄ eentia: q̄ for̄ nō est in actu per
ee existē: et p̄ q̄n̄s ip̄a for̄ ē actualissim⁹
qd in re creata rep̄iri pt̄: ¶ 23. Vide
q̄ ee effīct⁹ ab eentia. q̄ ee se habet ad
eentia q̄admodū op̄ai ad p̄m̄ (ut doc
tor dīnuat in p̄p̄to sume qd. uq̄: si
op̄atio p̄redit effīct⁹ a p̄o: q̄ ee effīct⁹
ab eentia. ¶ 24. Ee se habet ad eē: q̄
sicut lucē ad lūcē. et itellīgē ad itellīgētā:
si lucē s̄ib⁹ et itellīgē s̄i act⁹ a luce et ip̄tā
exerat̄ effīct⁹: q̄ ee effīct⁹ ab eentia. sal
te p̄t̄ est ip̄gnata vītūtū causālitas p̄me.
¶ 25. famosū p̄p̄athētōy dīctū assīt
eentia exērēt̄ ee et eentia ee p̄mū
eēndi et formā dare ee: Nec valet euā
sio q̄ q̄ dīc q̄ eentia eet p̄m̄. eēndi for̄le
s̄a eentia in it̄ t̄m̄ est for̄ for̄is manēs
et ita nō p̄t ee p̄m̄ for̄le eēndi sicut for̄
sītā for̄ informātā e p̄m̄. for̄le cōtās esse
mē: Pēlīq̄t̄ q̄ si p̄m̄ eēndi effīctū.
¶ 26. Vide q̄ ee nō sit in eodē p̄dīcamēto
ā eentia. s̄a t̄m̄ ee q̄ eentia sit qdā t̄m̄
frēdetia: q̄ nullū illoz debet in aliquo
p̄dīcamēto collōci. ¶ 27. Utīs Ee ipsīg
hōis est act⁹: q̄ nō est in eodē p̄dīcamēto
ā hōie. Assūptū pt̄. s̄a oē id qd adūt̄
entī in actu est act⁹: si ee adūt̄ entī

in actu qd aduent canticis sensim qd sive
qsidet tunc sive residualis est qd completi s
spem: Et idem ut dicit sonat autoitas I-
uicene dicentis qd eam qd regis creatis: ¶
Copponit est de iunctioe doctris facti hic et
in plerisq; aliis sive doctrine passib; Et qd
debetur qd ab ratiōib; Quia diffinitate
pnt qd e p: aduentu qd circa ipsam co-
trouisia phoz repit: Sc̄a ponit qd qd in
nullo sc̄dō sit realis qdstitutio ex eē et canticis
assentes eē et canticis idēstū realis: et
si modalis secessat: Et hāc viā seq̄ur
dñs Albig qd post hec tria canticis eē canticis
et eē canticis modalis sic distingu. videlicet
qd Canticum cū sit nome substantiū frē p
modū stans et p: fontal ipig eē in quo
sc̄ fluit eē fōlūt: **E**sse nō canticis eē idē ipm
designtū p modū acta int̄ se diffusū: et p
modū int̄sece fluentis: **E**sse nō existet
est idem designtū p modū ext̄sece diffusū:
seu p modū effluens in māz l: supponit:
Ad qd adduci p: qd manuductio nam
Canticum se habet ut aq: fontal stans: Et
canticis se habet ut aq: fluens int̄sece if-
ripas fontal aluei: **E**sse nō canticis habet se
ut eadē aq: effluens ext̄sece in riuios ut
in aliquo aluei ext̄sece. **S**icut huius
Alberti in abgā sib; creat p: qdstituti-
onē ex quo est et qd est: qui mo ista enī
pot in intelligētis: Et p: quo est intelligit
canticis seu formā: p: qd est nō intelligit aliqd: II.
possible qd de se nichil est: et eē p: ipam canticis
attuabile. Non ipē in effectu videt: et qd
pone māz spūale: qd eē supig regbatū: ¶
Iuicena aut̄ Doctor sib; et Egidius de rhoma se-
tiūt qdordit qd in dīb; cīf p: mū repitat real
qdstitutio eē et canticis sive forme. Sc̄a h̄ eos
in it̄tis eē canticis eē qd supadditū realiter
forme intelligētali (q: est forma sibi manet).
In sib; aut̄ mālib; et eē supadditū tā for-
me qd mē Dilecti et in accūlib; acmitale

ce exente supaddit² ea forme aenitatis q̄ sbe.
¶ Non doctores pnoiati intelligunt p̄ ce exente
actualitate supaddit² eentia et forme. per
quā actualitate ipa for^d: exētē actualiter
in nā. qdāmō sūtē ut for^d supaddit² mē.
p̄ quā forma ipa mā report² in actu eentali
detiāte speci. ¶ Non ce exente ē ce qd p̄notat²
in ḡoē de est 2°. adiace^t vtputa cū d^o. sc̄tē
est. sensu em̄ est. sc̄tē est exētē actualiter
in nā.: ¶ Ex quo patet lucide q̄ Doctor s̄s
et vñ¹ dñs Albertus nō sumuit ce exente
in eadē fratioē. ¶ In supposita fratioē quā
iposīt Albertus ipi ce exente: Doctor s̄s idubie
credet q̄ her tria. eentia. ce eentie et ce ex-
istētie eent solū modaliter diuisa. ¶ Nā easq;
doctorē eentia et eo eentie solū modaliter
dīstinguunt². H̄z nulli dubitū est abiguū qn̄
ipa eentia l̄ ce eentie totū acceptū idētis-
cet realit² n̄ eadē eentia. l̄ cū eode ce eentie
accepto individualit². Nā eadē est h̄uā nitas
q̄ suūt totū et absolute: et q̄ individualit² sup-
positis: Itaq; vñlēs in hac mā disputare.
p̄m̄grat ab adūsatio qd velit p̄ nomē esse
exente desigre. ¶ 2° Adūtendū q̄ cū p̄
et ipm̄ ce m̄ se subsistēs seu in altey nō re-
ceptū. Et ideo h̄. e. m̄rāia deḡ est. et ex-
pte siu p̄ se nota. q̄ p̄dicasū ē de roē sbiciē.
In intelligētis aut̄ ce nō ē de se subsistēs.
h̄ est receptū in forma seu eentia. ¶ Nā in
ipis enā infra latitudiez p̄ducantē sbe re-
manedo tuerit q̄stutio ex ce itellectuali
et ex eentia l̄ for^d itellectuali nō mita
aliqui p̄fōrtione h̄ roem̄ iqtū s̄ eentia
in intelligētis accepta totū recipi dīct²
h̄ roem̄ in seipam̄ accepta individualiter.
Et eateng in t̄t̄tis posīt̄ una sola real co-
positio: s̄s ex ce et eentia (Vola dico: ī gne
sbe sistendo): In s̄b̄s at̄ mālb̄ ipm̄ ce
mediatīg recipit² in forma p̄tis: p̄ formā
aut̄ q̄ vlt̄is totū q̄t̄ mē: ipm̄ ce et mē

counie: **A**n in sbris mālibo poterit duplex cōpō s̄z ex eē et for p̄t: sibi ex for p̄t et se mā: Ex quo p̄t q̄ in sbris mālibo mā duplicit actuat s̄z immediate p̄ ipani formā p̄ quā in sp̄e collocat: et mediate p̄ ee extē p̄ qd extē actualis in nā: **N**el dī posset loquendo quodā mō logice et h̄ roem, q̄ ipm ee extē p̄. vniuersit̄ sp̄efia nē s̄be māl: p̄ quā h̄ roem concaret sup̄posito: ut puta q̄ ee extē sortis nālit p̄ q̄ huānūtā vniuersit̄: que sup̄positū vlt̄g t̄formādo sibi concaret ee. **N**n q̄libz nā sp̄efia dī posset s̄l qd est et quo est: h̄ roem. for aut p̄tis ē s̄l quo est et qd est et ex pte rei similitudine licet respn̄ diuīsor: ēst em qdē respn̄ esse: extē: et quo ē respn̄ mē. **E**sse aut̄ est quo est tñ: mā vō et for foris manes ē qdē tñ sdm̄ re: licet mā et for foris manes accepte cōt̄ dī p̄nt quo ē respn̄ idē dī h̄ roem: **E**t h̄c attēdē dū q̄ in p̄pōto qd̄ est acīp̄t̄ pro q̄libz p̄ susceptua. **S**o enī for p̄tis d̄: qd̄ est tñ id cui p̄p̄ existē attribuit̄: h̄ tale ē sup̄positū. **I**n acītālubg aut ipm̄ acītālē ee extē unit̄ immediat̄ acītālē forme accepte cōt̄: deīn cōcāt̄ sibipi accepte vndualit̄: **E**x his p̄t q̄ oēs locutioēs ista admitti p̄nt: q̄ in reb̄ creat̄ ē q̄pō ex ee et eentia. ex ee et sba. ex ee et for. ex ee et nā. ex ee et sup̄posito: stādo in p̄dīcāt̄ s̄be: **H**is itaq; p̄missis ē ad qōem particularati mīdēdū: **C**et dōz p̄: q̄ colementatio eentia et ipig ee (q̄ in q̄libz cīt̄ p̄mū diuīsifat̄) p̄misat̄ q̄st̄itutioni ipig forme et mē ali qualit̄: **V**atet p̄ma p̄ q̄bqda rōlb̄ p̄missis grā b̄uitasq; **P**ō sic. Eentia rei seu eig sba, querit sibi p̄se et ē de ih̄u eig: h̄c exempli

grā) ee extē sortis (qd̄ p̄dīcat̄ cī dī sortis est) nec sorti p̄ se querit h̄ aliquid p̄seitatis modū, nec ē de eīg ih̄u: **N**ā si sic h̄c h̄c cīt̄ natāla sortis est: sicut et ista sortis est homo. **T**z^o **D**i ee idem t̄ficaret cī eentia, seqret q̄ ens captū p̄cipialis (p̄nt d̄: ab ee extē) et ens captū nōdīlī (p̄nt d̄: ab eentia) p̄dīca rēt̄ de reb̄ eq̄h̄ nātāio: qd̄ p̄ipathēti cī nō admittit̄: dicentes, q̄ nō ē forl̄ q̄ntia arguedo ab ēst 3° adiacēt̄: ad ēst 2° adiacēt̄. **T**z^o **E**e extē de re iūp̄it̄ vīfīt̄ p̄ gnātōez l̄ p̄ creatōez et p̄ corrup̄t̄ionē iūp̄it̄ de eo negāt̄: h̄ res ad sua eentia habet habitūdīez iūmobile: **G**rr. **T**z^o **I**n xp̄o ponit̄ due nē l̄ eentia s̄z diuina et huāna: et tñ in eo nō p̄nt̄ nisi vñū ee eentia: eo q̄ huāna nā in xp̄o assūpta ēat ad dīmū ee: qd̄ ee nō posset: si ee et eentia idem nōaret: q̄ tñ vñno mīl̄pīcāt̄o mīl̄pīcārēt̄ et reliquī. **A**voīn p̄t̄ sp̄ecīl̄ iū sbris sep̄at̄is autoīs libri caūsānū q̄ d̄: in qmēt̄ none p̄pōis. q̄ cā p̄ma est ee tñ: itēl̄gēt̄ia aut̄ ē for et ee. **T**z^o **R**teā nūs̄ iū itēl̄gēt̄is ponēt̄ l̄mōi q̄st̄utio. oportēt̄ in ip̄is p̄nē q̄pōem forme et mē sp̄ial (ut admittit̄ adūsaq): h̄mōi aut̄ q̄pō est sup̄iq; rep̄bata n̄: **C**z^a p̄ patet nā for q̄pāt̄ ad māz ut actī dīformās ad p̄m̄: et q̄sibl̄ ee se habet ad eentia. **T**z^o **R**teā sicut ee nō ē de eentia et int̄ ih̄u ipig eentia: ita nec for est de int̄seco itēl̄t̄u ipig mateie. **T**z^o **R**teā sicut p̄ forma mā q̄st̄ut̄ in actū eentli et sp̄ēfīcō. ita p̄ ee extē ipā for l̄ eentia q̄st̄ut̄ in ee rate et actual extē. **T**z^o **R**teā sicut for ē p̄in m̄ itēl̄gēdi ipig mē: ita ipm̄ ee ē p̄in m̄

existendi ipig forme l'entie:... **D**icit in
propo dicobat: (aliqliter): nā int' gstitutionē
forme et mē: et int' gstitutionē ēē
et entie seu forme / latrē dīna. **T**ra
mā nō ē ipā sba rei / si ē ps sbe: entia
nō est ipā rei sba. **T**hūr ipm ēē nō ē
acto pīg mē. si ē acto ta forme q̄ mē.
sor aut salte iformas et sba l'acto mē
appiat: Et har dīam assigt doctor in
z. pte sūme cōt' gētles ca? u? **T**ra
aliq̄ sor creatā p̄t exis̄t s̄n mā: si nul-
lār creatu p̄sist p̄t s̄ne forma; s̄l r̄ nec
sor exis̄t p̄t s̄ne ēē. **T**ra mā p̄ ex-
istit forme sibi itroducē salte in
gnalib⁹ gnabilib⁹: si sor nūc p̄exis̄t
ip̄ ēē entie qd in ipā suscipit: **L**ex
dict cōprehēdit correlate q̄ oē altra
pmū p̄ aliud est ens: et p̄ aliud est
exns: nā est ens p̄ entia: et ē exns
p̄ ēē ip̄ ēē entie supadditū: **C**odī
Z q̄ infra abit creature nichil ip̄
ēē entie repit actualis: quāmodū
nichil ipā mā p̄ est potestialis. **A**ut
nā (exempli gra) ipm ēē entie hōis
l'eq ēē actualitas / q̄ nō p̄t substerni ut
p̄t alicui ipam actuati: si ē extrema
actualitas hōis l'eq: qd r̄nuit Poetig
in libro de ebdomadib⁹ s̄r dīct: **Q**d ē
pticipat aliquo p̄t: si ipm ēē nullo mō
aliquo pticipat. sit eni pticipatio cū
aliquid iā est: est eni aliquid cū ēē p̄p̄it.
Tra vō viceusa nō p̄t aliquid aliud
actuare / cū sit ifimū receptaculū: **N**ā
sest q̄ ipm ēē si se ē pura actualitas
liz ipm sit vñibile p̄t receptio. sic:
portionabilit̄ q̄uis mā p̄: sit actu
vñibil d: nichilominus si se pura possib
litas cū ipā si se nec habeat ēē actual
entie: nec ēē qđitatiū derivate spēi.
Tsor vō nec ē pura possiblitas: nec
est pura actualitas: si est s̄l acto et p̄o,

Tra quelibz sor cū iformas q̄ soris ma
nes: se habet ut p̄o respnd et entie.
sor aut iformas etia d: acto respnd ipig
mē quā detinat ad cē qđitatiū certe
spēi. **T**hūr forma soris manes dīm p̄t
acto r̄actū ipā si se ē sor l'ē: et habet
et qđitatiū detinat spēi: **C**ū ignis
pura actualitate nichil sit actualis:
et pura p̄o nichil sit p̄olig: p̄t p̄o,
Trichilomini dīm ēē l'ogē actua
lis q̄ ēē entie creator. q̄ dīm es nō ē
gnisstib⁹ seu cōunib⁹ alicui p̄t ipm
suscepit: cē aut entie creatorū reci
pit sorit in creatura: **C**Ex his dep
hēdit correlative. q̄ rei q̄ est ipm suū cē
(ignis t̄ sola p̄ causa): nullatenq̄ ali
q̄ nēc possint actitiae. **A**ut p̄t p̄t p
roem doctoris in bra: q̄ deducit q̄ ēē in
se subsistens nō est plurisitabile. **Z**
p̄t p̄t q̄ substancit actitiae: se habet ifipm
actitū ut p̄o ad actū: cē aut cū sit me
ra actualitas ut p̄fert: nō ē p̄o suscep
tuū a: alius ipm actitiae. **Q**uā mo
ipā actitiae in creatis nō inheret ip̄ ēē
entie: si ip̄ sbe creator: itaq̄ res q̄ est
dūtaxat ipm ēē nō p̄t substerni alicui
actitiae: **C**odī z: q̄ entia l'sor nulla
tenq̄ realit̄ ipm ēē entie effici p̄t in
seipam: **T**richilomini entia l'sor exi
tere ut dīc p̄t ipm ēē in suppositū l'm
maz. **A**ut p̄t patet deducido ad ip̄le.
Tra si entia effici cē in seipam sc̄ret
q̄ aliquid et causa enti efficiua sibi p̄i
qd est ip̄ossible: nisi intelligat q̄ aliquid
sit cū enti efficiua sibi si ēē actitiae:
hor enti est possibile: **T**ra sba cū effici
ua aliquoz̄ suoꝝ actitū: et cē entie
cozde: **P**er t̄t sufficiens euasio uidet
(saluo iudicio mellori) si dīct: q̄ entia
sit cū enti efficiua sibi nō p̄ncipal sed
iſtralis: **T**ra ex hoc sc̄ret: q̄ aliquod

sed et possit istud creationi subseruire:
 quod facit doctor reputat impossibile. De qua vero
 patet. quod si entia agentia intelligentia est ratione
 materiali sui esse. tunc cum esse dicitur sit creatum. ipsa
 continua vel intelligibilis gressus est ipm esse. Et quod id uideatur
 de quibus creari: **Z** sequeatur quod aliud est anima
 est: quod quod dicunt aperte. Quod per hoc. Quia enim
 iste non potest intelligi efficiere causare ipsum esse.
 quod ipsa per intelligit esse (cum opere sequatur esse)
 uerit ex alio. ut cum puerat natura suum caro.
 ipsa entia vel intelligibilis per sub causalitate
 efficiendi. eendi facilitate quam sub soliditate eendi
 causalitate efficiendi. Illud ergo non solum est
 quemadmodum per generationem aperte. **T** **A** **P** ps. pt.
 nam fortis per realiter loquendo per naturam obster-
 nunt ipsi esse entie quam natura: et eatenac per ipsa
 fortis ipsum esse entie quod suscepit per naturam
 quam natura dicit ipsi me contare. Et in ipsam exercere.
 uerum et loquendo per rationem ipsum esse entie natu-
 ram per rationem spesire nec quod supponit: et ita ipsa
 natura spesira dicit: ipsum esse per rationem contare supponit
 ut in supponit exercere. **I**stud doctor sibi et **Z**.
 per simile ratione genitiles. **C**ap. uero. declarat: hec
 uba dicitur. **P**hor in quoniam ex natura et forma
 facta dicitur: quod est complementum sibi: quod
 actus est ipsum esse factum dyaphonum et aeri per
 lucidum: quod facit enim ipsum sibi lumen: **N**on ex
 his ab elicere quod esse recipit in natura non immediat
 sed per formam. quod modum lumen recipit
 in aem per ipsum dyaphoneitatem: quod non est
 in lumen effectuam. **C**ontra ab hoc correllatio collig-
 itur quod ipsum esse actualiter factus est etentie per
 forme per portionem: non per aliquam efficiam ipsius
 esse ab entia causatione: patet ex promissione:—
Dicendum est. quod tamen natura quam fortis per hoc
 ipsum esse entie sit in predicamento dictatur reductio:—
 vero nec per naturam nec per esse. sed per sola formam re-
 ponitur res sub certa specie. **T** **A** **P** ps. patet.
Sed id quod est aliud modo per hoc in predicamento.
 vel est genus per speciem. lumen per rationem: sed ipsum esse
 nullum hoc est: quod recte. **M**aior per hoc: nam non esse entie
 nec est genus: nec species: sed quod est quod actualissimum

non solum per aliquam diuinam: tamen quod exempli
 gratia esse hois non potest de rationibus hois entitatis
 et in quod non nec eis est intus et in eis entitatis
 conclusum: quod opportunitas est si esse ente hois habet
 rationem genitum vel speciem respectu rationibus hois:—
 Ex eodem per hoc nec esse habet rationem diuinam. **G**enera
 diuinum rei sibi est intus et in eis hois non est rationibus hois
 et rationibus specierum. **E**t sibi con-
 cedit de esse ente calibus altis: **D**e natura autem et
 ratione per hoc creditur quod non sit in predicamento
 per se: sed solum reducitur. **T** **Z** **P** ps. patet. **C**a
 cum natura sit una secundum nomen in omnibus generibus
 et corruptilibus: ipsa neque esse per se in predicamento
 ad speciem: **N**on nec ipsum esse. **G**enera limitatio
 specifica sit per intus et in eis ipsum esse
 respectu sibi: **C**ontra nam non est ipsum esse
 respectu sibi: **C**ontra namque est per res et in predicamento
 et in certa predicamenta specie collocatur per ipsum
 formam: quod in hoc obtinet ostendit in eis ipsum
 esse (quod est ut hemisphaerium superius): et ut ipsa
 natura quam se habet ut hemisphaerium superius: **N**on
 geometratur per hoc quod collocatur in predicamento per se
 nec pronatur explicatur rei eminencia: nec
 admittitur ipsius rei declinatio distractio:—
Contra hoc predicit correlatio quod esse in se subsi-
 stens (conmodi est dominum esse) in nullo predicamen-
 to collocatur: sed esse receptum est eidem genitum
 reducitur cum ente cui coelestatur. **A** **P** ps. patet
 hoc in prima loco: **T** **A** **P** ps. quod
 cum ipsum esse non sit per se in predicamento. ratione
 est quod ipsum per naturam eidem genitum reduc-
 tur cum eo cui coelestatur ut sue proprie:—
 quod per ipsum reducatur ad idem quod cum quaque alio
 perleatur quod per eum ente sit reducitur in
 predicamento sibi: et esse albedis in predicamento
 qualitatibus. **H**oc rotes est per ordines redidetur:—
Contra primo **P** **d**icendum quod refert dictum ipsa secunda
 esse quoniam ex esse et entia: et dictum quod in secunda
 sit quod esse et entia. **N**on quod sequitur ipsa
 secunda quoniam ex esse et entia: quod esse cointel-
 ligitur in ipsa secunda: non in sequitur in secunda est
 quod esse et entia: seu ex esse et entia: quod esse
 cointellegitur in eis. **G**enera quibus in quibus cre-

ata sba sit colementatio sbe et accipit: in
actis in ipa rei sba nō contelligit: 2o p̄t
dī q̄ licet res creata q̄sidata solū sba
sua eentalis nō concludat ēē in eis iquu
nec dicat q̄ie ex ēē et cēntia q̄pōr: m̄ h̄c
ipa res q̄sidata sib̄ eentalis et existenter
concludit ipm̄ ēē in elg iquu et ex ēē et
cēntia d̄: q̄pōr: quīmo homo albḡ cōponi
dī p̄t ex h̄c et albedie. Ad 2a N.
dī: q̄ in q̄stitutiōē ēē et cēntia eentia se
habet ut p̄d ipiḡ ēē suscep̄tua: 2o d̄: q̄
cēntia et ēē nō s̄t hor nō mō entia in
actu q̄o p̄edit autōitas qua dicit q̄ ex
duob̄ in actu eentalis nō sit ternū. Nam
autōitas potissim̄ intelligit q̄n ipa duo s̄t i
actu disp̄ta q̄admodū s̄t aizing et homo:
3o d̄: q̄ licet q̄stitutu ex ēē et cēntia nō
sit tāte vnitatis q̄te est q̄stitutu ex mā et sōr:
h̄i q̄stitutu ex ēē et cēntia ēē lōge majoris
vnitatis q̄j q̄stitutu ex actis et sba. N.
q̄stitutu ex mā et sōr icludit solū ēē q̄di
tatiud et sp̄cificā: cōstitutu vō ex ēē et
cēntia icludit sā ēē q̄ditatuum q̄j ēē ex
istēte q̄d est p̄portionabil actualitas ipiḡ
ēē q̄ditatuum vō ex sba et actis
icludit duū ēē q̄ditatuum: q̄j cūlibet
corrūdet suū ēē cēntie. Ad 3a patuit
sup̄p̄ q̄d sit dī: N. licet q̄libz sōr sit actis
vel resp̄nū marie ut sōr iſormaḡl salte
sba ut forma foris manet: m̄ q̄libz forma
resp̄nū ēē cēntie se habet ut p̄d. N. nō
ē iquemē q̄ idem resp̄nū dīsor sit quo
est et q̄d est: actis et p̄d: Ad illud aut q̄d
adiūgit rūdef p̄ m̄terceptionē. N. m̄
gnabilibz p̄t mā ut aliqd forme in
troducedes q̄halit p̄exis: q̄d p̄gnans
dispoit: s̄t cēntia nō nō p̄t p̄existē ipi ēē:
quod recipit in ea. N. cēntia neq̄t esse
stranēti gnatois successiue q̄le p̄t mā
nichilominē cēntia p̄t ēē s̄bm̄ iſroduc
tiois subitanee ipsiḡ ēē cēntie. Ad 4a

d̄: q̄ ipm̄ ēē cēntie nō ēē de nō s̄bm̄: 5o
id q̄d existit de quo q̄ois titulq̄ intelligit:
s̄t solū id quo aliqd existit. N. nō hoc s̄
bū est s̄bm̄ adiacēs icludat hoc p̄tia p̄m̄
ens q̄d h̄at actis vnitū sbe seu q̄retu ad
s̄bam̄ sicut albiū h̄at albedies q̄retu ad
s̄b̄etū. iquit sicut ista nō credit̄ albedo est
alba: s̄t p̄tia d̄: albedo ēē albedo: l̄ albedo
est id quo aliqd est albiū. ita nec ista credit̄
ēē est: s̄t: q̄ ēē est ēē: l̄ q̄ ēē est quo aliqd
est. Ad 4a d̄: q̄ licet sōr actis q̄sidata
cēntis et s̄t se sit s̄plex. m̄ sibi q̄ūgit̄ ēē
cēntie sibi sup̄additū. N. licet mā sit
s̄plex cēntis; m̄ sibi sup̄addit̄ ēē cēntis:
q̄d m̄ mālibz nedū est actualitas forme:
sed enā mē: Posset ic̄ dici q̄ sōr actis
et mā q̄sidata sā cēntis q̄j existēte: esse
resolubiles in ēē et cēntie. Ad 5a D.
credit̄ q̄ quoda mō sibi mā se habet ad
p̄m̄ sicut se habet sōr ad actis: N. sā sicut
hoc q̄d: p̄d mē duplicit p̄t actis s̄b̄ 6o
no mō tr̄sistē ut sit sensu: p̄d q̄ ēē ipa
met mā. quo mō credit̄ q̄ mā ēē p̄d mē:
N. p̄t actis tr̄sistē ut sit sensu: pote
tia mē. v̄ p̄d q̄ m̄h̄t ipi mē. quo mō nō
oportet q̄ p̄d mē sit ipamēt mā. sicut
nec p̄d visuā ēē oculū: N. et pari rōne
hoc q̄d: actis forme: duplicit p̄t actis/
N. mē: tr̄sistē ut sit sensu: actis q̄d sōr:
N. m̄h̄t ut sit sensu actis q̄ ēē forme:
Cōredit̄ ḡ uno v̄ p̄m̄ mō q̄ actis forme
sit sōr: et negat̄ alio mō. Ad 6a d̄: q̄
sba ac̄pit extēse cu d̄: q̄ s̄bm̄ h̄at
s̄bam̄: N. licet hoc s̄bm̄ sū h̄at q̄m̄ ipaz
rei s̄bam̄: q̄n s̄z ēē ac̄pit p̄t cēntie. m̄
sepe ac̄pit p̄t cēntia q̄d nō ēē sba.
s̄t p̄tia actualitas sbe seu cēntie. N. cēntia
ēē est nota q̄pōis extēoꝝ: N. obglis
modis d̄: s̄bam̄ dis̄igre: eo q̄ nec actis
nec passiois h̄at: q̄uis h̄at p̄ modū actis
l̄ passiois s̄gūtū h̄at p̄ modū fluentis.

et nō p̄ modū scāntis seu fūi: Et est
hic adūtū q̄ s̄ grammaticos nomē sicut
p̄ modū s̄be q̄pōte ex forē et mā sicut em̄
sbam cū q̄litate: Anomē vō sicut per
dētātē p̄ modū s̄be in ēre q̄ sicut enī sbam cū
fīne qualitatē: Quid vō s̄bm sicut sbam forē
nō tñ p̄ modū s̄be: s̄ p̄ modū flux⁹ seu
fluentis. **Ad 8^a d^r** q̄ licet res creatā
p̄ eentia sit ens sapientia noīalit̄ p̄t d^r
ab eentia: tñ q̄d libz creatā est est ens
acceptū ph̄yph̄alit̄ p̄t d^r: ab ēe eentierō
q̄de p̄ eentia: s̄ p̄ esse ip̄i eentie supaddi-
m̄. **Ad 9^a d^r** p̄ m̄ceptionē s̄cē seqle
s̄a nō seq̄t q̄ (exph̄ grā) hō sit duo
entia si in hoc sit duplex ēe: rōnū eentia
le et reliquā existētiale: Tū q̄ hō sup̄t
si se in suo collectu nec icludit nec con-
nōat ēe eentie: Tū eris amper hō cum
iclusioē ip̄i ēe eentie adhuc hō nō cēt
duo entia sp̄lant̄ q̄admodū ēe ḡstitutū
ex s̄ba et acītē ut patuit sup̄ig: S̄b̄ nec
seq̄t q̄ vniq̄ rei sit duplex diffīctio: nā
diffīctio rei nō sūt ab ēe eentie si sūt tur
ab ēe eentie: q̄d ip̄a diffīctio idicat. **Ad**
10^a d^r q̄ appato loq̄do ēe nō dīt ab eentia
s̄ p̄tig ēe diūsū ab ea: q̄dāmō s̄b̄ sicut
forē nō p̄tig diffīctio: s̄ diūsifrat̄ a mā.
Et ita nō q̄ q̄ ēe distīguat̄ p̄tig ab eentia
enī sp̄e: tñ nuālit̄: s̄ suffīt q̄ ēe sit
p̄t diūsū ab eentia. **Ad 11^a d^r** p̄ itēp-
tione: s̄a ens sup̄t ab entitate est tñ se-
dens tñ ad ens dcm ab eentia: q̄ ad ens
sup̄t ab ēe eentie. **Ad 12^a d^r** q̄ q̄ si ē
q̄rit ēe eentie ēe formē: et sub illa ḡnālita-
tate q̄d ēe eentia. Questio aut̄ q̄d est q̄rit
idem ēe eentie p̄t ēe sp̄ificē forē seu
in speali. Et q̄ eentia q̄sidāta sp̄eculiter
p̄sup̄pōt seip̄am acceptā ḡnāliter. ideo q̄d
q̄d est d^r p̄sup̄pōt q̄om̄ si est. Cū enī q̄it
q̄d est homo: p̄sup̄pōt q̄ homo habeat q̄d
dītare: **H**z q̄ vñs q̄dītas seu eentia habz

+112+

aptitudīz ad exīstē q̄dāmō s̄b̄ sicut mā
habet aptitudīz ad formā. q̄ q̄ si est d^r
q̄re ēe eentie nō p̄hibit̄. Et ita q̄ si est
q̄it ēe eentie q̄mīt̄: Et hoc mō potis
sime saluat̄ assertio Doctoris in 3^a p̄te.
s̄b̄ tñ grāles car. qd̄ dicent q̄ sicut p̄ q̄d
est mediū demīrandi q̄ est. ita qd̄ ē me-
diū denīrandi si est. qd̄ nō cēt si q̄ si ē
q̄rit sp̄licit̄ ēe eentie: Nicholom̄ esto
q̄ q̄ si est q̄rat ēe actualis eentie saltem
ḡnālīt̄ acceptū: adhuc fortassis s̄ p̄lm̄
q̄d̄ est q̄dāmō p̄sup̄pōt q̄om̄ si est.
Nam p̄t̄ p̄nes etītātē mūndi assēbat
hāc l̄ q̄silem ēe mātā. homo est equū q̄t:
eo q̄ s̄ p̄lm̄ sp̄es nō poteat corrup̄ s̄ oīa
eig idīdū. Hac tri sortes ē l̄ q̄silem dice-
bat ēe ḡtigēt̄. **Ad 13^a** faciliē ē mīslo
admissō q̄ q̄ si est q̄rat ēe eentie mō
quo p̄fertur. **D**icit enī b̄: p̄pō homo est
(q̄ rūder̄ ad q̄om̄ si est) valet tñ sicut
homo est ens dictū ab ēe eentie quo mō
ens nō nuāt̄ realit̄ tñt̄ hōt̄. Non lig-
hoc s̄b̄ est et s̄b̄ eig p̄cipiū ens am-
piat̄ familiāq̄ p̄ re ēe eentie tñ vtrūq̄
pt̄ ampi pro ēe eentie: **C**it aut̄ meo iu-
ditio istig rōis solutio diffīctil̄ p̄nētib⁹
ēe diūsū ab eentia: et dicētib⁹ mīt̄plom̄
nīḡ q̄d̄ si est q̄rat ēe eentie. **Ad 14^a d^r**
q̄ licet ḡnāt̄ tñt̄ ad formā et ita ad
sbam. tñ nō tñt̄ ad ea mīsli p̄t ipsa
coam̄p̄t̄ sul ip̄o ēe eentie: **E**t si sic ēe
eentie est eī q̄dāmō ḡtiale resp̄ū ḡnā
hōis iq̄t̄ ip̄m ēe est rō ḡnāt̄. Nam
aliqd̄ d^r ḡnāt̄ iq̄t̄ ip̄m p̄ ḡnāt̄ionē
ēe p̄ticipat̄ ab alio. **Ad 15^a d^r** q̄ tñ d^r
diffīctio ēp̄t̄re ēe tñt̄ ēe ampīt̄ pro
ēe eentie q̄d̄ nō distīguit̄ ab eentia rea-
lit̄. **H**z hoc mō ēe eentia selīt̄ sicut
idem ubalit̄ et noīalit̄ designt̄. q̄admo-
dū ēe se h̄nt̄ amatio et amāē lectio et le-
ge cursus et currē et cūl̄. **Ad 16^a d^r** q̄

verum est quod exempli gratia in homine sit medius genitio ex esse et entia acceptis generalibus. sed in ipsis est etiam genitio specialis ex esse ratione et ex entia ratione, et in vivo est genitio ex esse vitali, et ex entia vitali, et sic de aliis: sed quod vivus et intelligens et sentire noiantur familiis operationes exercitatae quod noiantur actualitate existentiale; ideo non creditur quod in vivo sit genitio ex vita et viuere in genere sibi remaneat. quod creditur si viuere capitur per esse vitali, et vita per entia vitali. sicut debet de intelligentia et intelligente.

Ad 19° patitur in quarto quod sit deus non (exempli gratia) si esse entie concludatur in intellectu hominis tunc homine intellectu nulla ignoraret seu dubitaret ista homo est sit homine intellectu non dubitans ista homo est animal rationale. sicut intellectu ipso entie est non ignorans ista esse est esse. l'esse est id quo aliquid est. Verum non creditur quod esse intellectu non intelligatur ista esse est l'esse est ex causa. Ista enim est falsa esse est l'esse est ex causa. eo quod in talibus propositis potest denotari de ipso esse, non in esse sit esse per suum proprium entitatem. sicut albedo est albedo per entiam et non alba per de notiationem.

Ad 19° d^o per interpretationem primi assumpti. Nam iste due proposita sunt et ab importat causas causas causas diuisas. Primum importat circumstantias causae rationis: sed ab importat causam causam causam effectuum. Non licet nec esse nec entia que non sit alium secundum a se effectuum. verum non ipsa entia attribuitur rei per se rationis. Hoc est entie nec rei attribuitur a se effectuum nec per se rationis. Non homo nec a se nec per se est ex causa. sed est ex causa non ab alio quod per se aliud, ut huius ab ipso genitio effectuum. et rationis per se rationis huius supradictum. Verum non homo per se rationis est animal rationale: non aut a se effectuum.

Ad 19° d^o quod est de creatura. Non noiat ipsum entia creatura principale esse entie. Et hoc modo ipsum esse entie id est entia l'ens dicitur.

ab entia acceptis tristis est per primum creaturam h' roem: sed entia prima intelligentie est per primum creaturam p'm' h' re: Alio: creaturam importat ratione et principale creatione: et sit esse entie coram acceptu est per primum creaturam p'm' h' roem: sed esse entie prima intelligentie est per primum creaturam p'm' h' re. Non esse entie dicitur per primum creaturam quodammodo paucum: minor ut lux dicitur per primum visibilium: nichil enim creari potest sine esse entie: sicut nec aliqd videtur sine luce: Ad illud quod amicitur dicitur quod esse entie acceptu generalibus est consideratio metaphysica: sed esse acceptu speciali est reducitur consideratio considerationis cui coelestia apponuntur. **Ad 20°** patitur superius quod sit dominus secundum doctorum esse est actualitas super addita sua entie consideratio specifica quod est entie super individualitatem: quod est individualiter est per se entie et est entie distincta solum penes specificum et individualiter. Nec militat ad divisionem interpretationis: tamen qui ipsa est voluntaria et extorta ratione ex iste non deinatur ab ex et ab hoc propter iste: sed deinatur ab ex et sicut res enim per ipsum esse entie (quod est ratione rationis) est per se entie consideratio huiusmodi. Quod sicut vel stare ex aliorum quod enim per se ratione habet actualitatem esse sit actualitas entie consideratio qualiter: tamen ipsum esse est ab unicuius singulari vel supposito proximum. Igneum suppositum est potissimum ipsum quod est. Et sic hec ipsa interpretatione doctorum definiuntur: dicentes enim esse entie quod si esse istius singularis est suppositum. **Ad 21°** dicitur quod ipsum esse entie est consideratio qualiter non est actuabile realiter: sed ab eo realiter consideratio qualiter cum actuantur per formam et materiam. Hoc est entie consideratio transcedens est solum actuabile seu rationabile fructum per esse vitale et per esse sensitivum: Essere autem entie

gitudinē spealis nec est actuabile per
aliquid sibi rem nec sibi rem. Patet ergo quod opus
in re creata sit aliqd actualis sibi rem ipso
est entitatis accepto tristis: tamen nichil est
hor ipso actualis sibi rem. Hoc ipso est entitatis co-
sideratio spealis in re creata aliqd: nec est
aliqd actualis in eadem re sibi rem nec sibi rem.
Dicit autem in eadem re quod est entitatis unius re-
ati est actualis quod est entitatis alterius. **Ad 22.**
dicit ergo licet formam sit actus entitatis preventus. tamen
sibi spectat actus existentia per participationem
ipso est entitatis quod est actualitas ipsius forme:
Ad 23. dicit ergo doctor non credit illuc sili-
ciones confitentias nisi aliquale. Unde dicit doctor ibi
de quod sicut operatio est actualitas ipsius poë-
ita et est actualitas entitatis. **Ad 24.**
est dicit per interpretationem non est entitatis non se
habet ad entitatem simpliciter ut lumen ad lucem,
et intelligitur ad intelligentiam (scilicet si lumen et
intelligitur notant ipsas operationes existentes):
sibi potius est se habet ad entitatem sicut est lumen
ad lucem et sicut est intelligentiale ad intelligentia-
m. **Ad 25.** patuit in 2º notabiliter:
et in propria 3º quod sit dicitur. **Ad 26.** dicit ergo
est et entitatis non repinguunt in predicamento sibi
quod accipiunt in sua geniali tristis: sibi
quod accipiunt spealis quod accipiunt cum de-
ho et cum hois: unde est hois potius reducitur
in predicamento sibi. **Ad ultimum** dicit ergo
est entitatis scilicet ipsius sibi non aduertit enti ex-
istenti in suo actu voluntario sibi aduertit enti
dictatur entitatis completo. Neque est tamen quod est
entitatis ipsius sibi quodammodo medium tenet obli-
quet inter ipsam sibi et inter ipsum animus
suum est entitatis animus quod aduertit enti etiam
cum entitatis quod existentia est sumato:
Ad auctum autem in Averroem dicitur quod est entitatis dicitur
rebus creatis autem secundum rationem non est de ipsius
entitatis integritate nec de ipsius intellectu.
Nammodum etiam etsi superior accidentit ut
forma matris sortes hominum:

117

Quia residuit huius locis **Nº** adūte-
dū quod in 17º possibiliter perficitur me sibi
hoc iudiciorum Tu qui sicut mā pī iudiciorum ē
iustum in genere corporalium ita in 17º pī
ē iustum in genere intellectualium Tu quā
sicut ipsa mā iudiciorum formā ad quā ē in pī
accipit successione pī motū et mutationē
sic intellectus possibiliter spes intelligibiles vi-
tissim adipiscit: quod etiam ipsius rā adeptis
intelligit per eas discursus et mobiliter:
Hoc 17º intelligitur quod nec pī pī nec
ages dicit debet sibi optectes utrumque: coap-
tat mē corporis celestium Tu quā illa est
aliovis qīdī in entabz quod mā iudiciorum Tu quā
sicut mā celestium formā ad quā ē in pī
accipit non pī mobilitate sibi pī creationē
subitanē: sicut 17º intelligitur adipiscit
spes intelligibiles pī generationē: et pī
eas intelligit sine discursu. **Int. 17º** dicitur:
intelligit intelligit et se et alia pī seipsum.
Ex quo patet ordo intellectuum:
Secundo adūte dū quod sicut anima rōb (quod est
dultrix actus corporis) ē a corpore separabilis:
ita est entitatis hois quod est actualitas tamen autem
qī corporis est a corpore separabilis: quod nō
posset ab anima separari. Unde in separacione
autem rōb a corpore ipsa anima coactipit seū
est entitatis hois: et ita pī separacione die
esse entitatis hois in sola anima subiectatur.
In aliis autem in quibus formis nō est a corpore
lā mā separabilis: quod est nō pī a corpore se-
parari. Patet ergo quod est hois nō dependet a
corpore: quod dicitur in Ira:
Cheq̄ capitulo 4º filios quod nō dini-
dit hunc libellum in tractatu:
Hic visus patet quod essentia ī dñis
nūcūt. Inuenit enim triplex modus
habendi entitatis: in substantia. Aliqd enim
est sicut dicitur: mā entitatis est ipsiusmet suū ē.
Et ideo inuenit aliq̄ pī dicentes quod dicitur
nō haber odditatem lā entitatis: quod entitatis sua

*immo habet oes pfectioes
et nobilitates*

seplex

Et h. e rō qre

no est aliud qd ec eis. **C**et ex hoc se-
qd qd ipē no sit in gne. **P**o. **C**a oē qd
est in gne oē qd habeat qdditatem ppter
ec suū reū qdditas l nā spēi l gnis no
dīsignat s roem no in illq deng
v spēs: s ec diūstā est in diūstā: **C**or
oportet si dīag qd eis eī tñ ut in
illorū errorē tñdāg qdixerūt qd eis est
ec vle quo qdibz res fōlif est. **H**oc em
ec dei est huic cōditione: vt nulla ad
ditio sibi sibi p. **N**on p ipam sua pu
ritate est ec dīstā ab omni ec. **P**ropt
qd in qmeto none ppōis libri de causis
d: qd idduatio pme cause (q est ec tñ):
est ppura boītate eis. **E**sse autē sic:
in intellectu suo no icludit aliquā addi
tione: ita no icludit in ita suo pafioe
additioe: qd si hoc eet: no posset in
telligi ec in quo sup eo aliud addet.
Thūr ecia qnis sit ec tñ. no tñ oē
qd deficiat ei aliq pfectioes et nobilitates
qst in oibz gniibz: p qd pfectioe spluat
d: vt dt pfectioes et qmetator quanto metat:
s habet eas mo ex collectioi oibz rebus:
et in eo vnu sit: s in aliis diūstāte
hnt. **E**t hoc est qd oē ille pfectioes quenū
ut sibi s suū ec spluitate seplex. sicut
si aliq p vna qlitate posset effice oēs o
patoes omn qlitatu in una illa qlitate
oēs qlitates habent ec habet: et ita eis
in ipo ec suo oēs pfectioes habet. **S**eu
do mo uelit eentia in sbin creatis in
collectualibz: in qdibz est aliud ec qd eentia
ear: qnis eentia sit sine mā. **V**n ecce
ear no est absoluto s receptum ideo limi
tata et finita est ad capacitate ne recipi
entia: s nā l qdditas ear est absoluta et
no recepta in aliq mā. **E**t ideo d: in
libro de causis qd intellige sit qfite qd eis:
s finita supiq. **H**ut em finite quo ad ec

sun qd a deo supioi recipiunt. **R**o m si
mūr ifig: qd eay forme limitatur ad ca
pacitate alioz mē et capacitate alioz ne
recipiēt eas. **E**t ideo in talibz sbin no
uerit mltitudo idduoz ut dñm est: nisi
in aia huana p corpū cui vnitur. **T**et
licet idduatio eis ex corpore occasionalis lacmth
depēdet qmū ad sua mchaoisone: qd no
acqrit ei ee idduu nisi ex m corpore qd
est acti: no en oē ut subtito corpē iddu
duatio pereat aie. **C**a qmū habeat esse
absolutū: tñ ex quo sibi acqstū est ee id
duatio ex hoc qd facta est forma huic corporis:
id illud ee sp remanet en idduatu. **E**t
ideo dicit Aquincus qd idduatio aia p
multiplicatio depēdet a corpore qmū ad sui
pn: s no qmū ad sui fine:
Thūr est aliq ponsū qlit repiat
et qd sit eentia in sbin mālibz qd sepāt.
in hac pte doctor cu quada recapitulatione
subiugit sumātā declarationē eide poni.
Recolligit em doctor sumātā ex pdictis et
declarat triplice modū hndi eentia in separatis: **S**eu
et int seūt modū penes que in sbin separatis
sumit gne et dñm. Itaq het ps in qd
diūt ptes. **P**o em ondit qualit eentia
in deo repit. **Z**: recolligit quo eentia re
piat in sbin separatis. ibi. **Z**: uelit. **Z**: mai
festat modū penes que gne et dñm in intel
ligatis assignat. ibi. **E**t qd in isti. **P**o re
colligit qualit eentia repiat in sbin mā
libz. ibi. Ternio iuert. **P**o ps idduo dicit
P: em facit hoc qd dñm est v **Z**: ex hoc uer
correlatiū qdā. ibi. **E**t ex hoc seq: **Z**:
repellit duas cauillationes pma. ibi. Per
oz: sdom. ibi. **H**ūr ec qmū. **V**mittit
aut pmo sua iectione dices. Visis his q
dicta sit pte qd eentia dueit in diūstā diū
si mode: nā eentia repit in sbin triplicat.
Repit em aliq sba qd eentia est ipm met

sum ee. ita qd in ea idem penitus sit ee
et eentia: et hinc est ipse deo. **D**ic
qd pth dictebat ipse deo non debet dici hinc
qd in tate l' eentia seu ex hinc ee (in hinc
ab habito sit aliqualit diuersus). s. dicit
potius ipse deo esse sua eentia, l' et sum ee.
Dein. ibi. (Et ex hoc) Insert doctor ex
ia dicto qd deo non debet in genere collocari:
qd sic probat. Qd qd est in genere hinc eentia
diuina a suo ee. s. deo non hinc eentia diuina
a suo ee: qd deo non est in genere. Maior
in bra deductus sic. **R**a gnis non distinguunt
hinc nre in illis quorum est genus hinc spes. s.
ee est diuersus in diuersis: qd id est in genere.
hinc distinguitur ab eentia: **D**ein. ibi. **P**er
qz. Hic repellit duas cauillationes: qd
pma sic formari posset. **D**i in deo sunt ide
ee et eentia. seq qd deo sic ee tm l' ee sine
additione. Quo gresso coseq videtur qd deo
sit ee vle p predicatione ret p qnis qd sit foec
pm rez de rebus predicabilibus: qd modum fin
gebat error qd pphoz: **D**icitur doctor
p distinctione. na ipm ee dicit p ee tm sine
ee sine additione duplicit. **V**no. qd pre
scindens additionem cibis alio ab eo diuersi:
et hoc modo ee diuina est ee tm sine esse
sine additione. **R**a est ee simplex in se sub
sistens non gnisabile extinsec p fortiorum
alium me ab eo diuine: nec extinsec ratione
ibile salte ex na rei p aliqd hinc modum dñe
contrahens hinc gnisibilitas: **A**lio ipm ee d.
sine additione l' ee tm qd ee non contrahens
additionem alio alio: no tm pscidens hoc
ipam additionem ret hoc modo ee arreptu
tiscedens est ee tm: qd nec contrahens addi
tionem alio ipm suscipiet l' ipm p modum
dñe gnisibilitas (qd talis additio sibi in deo
repugnat) **P**er tm pscidit hinc additionem
qd her sibi querit in creaturis. **D**i eni addi
tionem pscidet rursum illud no posset intelligi

ee in quo sup ee addetur aliqd: qd sum
est. **D**ein. ibi. **B**lir et Doctor repel
lit z cauillatione: qd sic formari posset.
Di deo est ee tm seq qd sibi deficiunt
reliq pscides posteriores s; vniuersi et intel
ligendi: et ei pscides qd repulsi in creatu
ris: **P**ndet doctor qd deo d: ee tm sine
ee sine additione: no qd pscidet qmoli
bz pscides vniuersi et intelligendi seu etiam
pscides ipaz rez: qd qd no gnis aliqd
pscides suo ee in ipo ex ipa na rei aliqd
no supadditas: ut pscides intelligendi et ei
vniuersi in deo nichil ex na rei adiunctum
suo ee pscibili. **B**lir pscides hois et azim
put in deo st proposito identificatur cu ee dno
sine qd qd supadditione: sicut si exempli
gra est aliqd calor quo qd effici posset
operationes omni qlitatu: talis calor qd neret
eminet et vnitim pscides omni qlitatu.
Dein. ibi. **B**odo mo iuelit. Doctor recollit
qd ee eentia repulsi in sibis separatis:
dices qd in sibis separatis repulsi eentia diu
na a suo ee. **R**a qmuis in illis eentia no
sit recepta in matre tm eay ee no est
absolutio a recipiente. s. recipit in eentia.
Et ideo d: in libro de causis qd intelliget
st idem qd idem: s. st simile supig. **R**a ee
eay qd in eis est supig simile p eentia in
qua recipit: s. eay for seu eentia non
finet p aliqd recipies: Ex quo insert cor
relate qd in intelliget no duecit plaki
tas idem idem sub una spe ut dom est su
pig: qmuis autem humana plurifera idem
dualit p corpore cui vmt: et a qd idem
f. **D**ein. ibi. Et licet idem idem. Remo
nuit doctor quada cauillatione qd sic
obnuit. **D**i autem idem idem p ipm corpore
seq qd autem separati no maneat idem ne
distincte natalit: **P**ndet p dieruptioes seqle
Ra licet autem idem idem p corpore occasionalit

sicut et sine qua non. ipsa tñ semel
viduata manet ut vidua sine corpore
ut dicit Iustina: que doctor allegat in
lra: **O**casione plenoris cuiusdam h[ab]et
Quit p[ro]p[ter]a c[on]tra suspicim[us] **E**xponit:
plex. sit ee tm seu ee sine additione. co-
tines nichilominus p[ro]fessores omni. et si no
sit in gne: **C**est videt p[ro]p[ter]a q[ui] deg no sit
sup[s]implex sic. Scire possunt deus esse no
scientes qd sit deg: q[ui] in deo ee et sua qd
ditas seu entia distinguuntur. **N**isi sic:
gnoscere no possemus ee dei entia igno
rantes. **T**o. **D**i deg eet simplex secreteur
q[ui] qlibz aliqd de deo apprehendes q[ui]phedet
totu[er] eis entia. **N**on q[ui]git simplex: q[ui]
git ipm totu[er]: **L**o. **E**sse tm est qd p[ro]p[ter]
perfissim[us]. sive capiat ee tm p[er] esse
nisi dea qd no includit posteriores p[ro]fessores.
sive capiat spealit q[ui] aliquo ee excludit
te posteriores p[ro]fessores. sicut ee lapidis qd
no admittat p[ro]fessores viuedi setiedi et i
telligendi. **D**i ignit deg sit ee tm ip[er] eit
p[ro]fessores ip[er] reu. **T**o. **D**i deg eet ee tm,
ut deg eet ee ule quo qlibz res soluer
eet il qd est error cu deg no sit alio qd
misibil: **C**o. p[ro]fessores reu s[unt] opponeat:
q[ui] oppoita no s[unt] in eode: q[ui] p[ro]fessores reu no
s[unt] in deo: **C**o arguit q[ui] roem q[ui] doctor
mitit onde q[ui] deg no sit in gne. Dicit enim
in roem q[ui] na gnis l[et]eris no distinguunt s[unt]
roem ne in diu[er]s sp[eci]o[rum] ididuis s[unt] ee est
diuersu in ill: hoc aut videt iulement
dim. **C**a sicut na aial q[ui]sidata gnali[us]
no distinguunt in hoie et in azino: ita ut
videt nec ee aial q[ui]sidata s[unt] proportionabile
contare distinguunt in hoie et in azino. Et
sicut ee aial q[ui]sidata spealit in hoie et in
azino distinguunt: ita et entia aial atque
spealit distinguunt in hoie et in azino.
Et sicut arguit de esse hois et de esse
entia hois respectu suorum signulatur. **T**o. **D**eg

est in gne sbe: q[ui] rr Assumpti p[er] ta go
q[ui] sba d[icitu]r res p[er] se ex n[on]s: s[unt] deg e p[er] se subsistens:
q[ui] deg est sba: et p[ro]gnos est in pdicamento
sbe: **T**u 2o q[ui] oe qd est est sba aut annis:
cu q[ui] deg no sit annis: reliqu[um] q[ui] sit sba &
ita idem sequit qd pg. **T**o. **D**eg e nome
appellationi s[unt] grammaticos: q[ui] est ule apud
logiam: cu q[ui] deg no sit genit[us] n[on] dia[con] ner
p[ro]p[ter] nec annis: reliqu[um] q[ui] sit sp[eci]es: et per
q[ui]s p[ro]p[ter] in pdicamento ex p[er] se: q[ui] rr. **T**o.
Aldhor q[ui] aliqd in gne collor[er]e sufficit q[ui]
in se habeat distinctione ronis ex p[er] rei
ronabil: q[ui] distinguit genit[us] et d[icitu]r:
s[unt] doctor ad mittit in deo distinctione ronis
rei ronabil: q[ui] deg p[er] in pdicamento collo
mai. **T**o. **D**e p[ro]m[is] est reductio in
eode pdicamento cu suo principato. sicut p[ro]c
t[er] et vnitatis reducit ad genit[us] q[ui]tatis: **D**eg
aut e p[ro]m[is] sbe: q[ui] deg est de gne sbe redu
ctio: q[ui] rr. **C**on oppoiti est vitas et auto
ritas doctoris: **H**oc hac quem est principali
t[er] p[ro]m[is] cu alio: nec in ea ex na rei est
illa copo. **S**o. p[er] patet q[ui] in copo q[ui] libz p[er]
ponens se habet potestalit: resp[on]sio ipso vmodis.
Sunt enim p[er] p[ro]p[ter] p[er]t[er] vni[er]s[al]ib[us] q[ui] actualit
sunt vnitate: s[unt] ois politas a deo relegatur:
q[ui] rr. **T**o. p[er] patet **T**u q[ui] in ois copio
repunit ex na rei acto et p[er]o. **T**u q[ui] d[icitu]r
oppositu postig e suis p[ro]ponetib[us]: deg aut
est simpliciter ens p[ro]m[is] **T**u q[ui] oe oppositum id
get aliq p[ro]ponete: q[ui] rr. **E**c isto sequit corre
laie q[ui] deg ip[er] e acti simplex et purissim[us]: ne
s[unt] p[ro]p[ter] nec s[unt] n[on] plurifundibil: **S**o. p[er] pa
tuit in bra p[ro]cedens ronis: **L**o. **D**icendum que
d[icitu]r est ee in se subsistens: sine villa addi
tione: seipso distinctu ab ee q[ui]lib[et] creature.
So. p[er] p[er] q[ui] ee dei no est cu aliquo op[er]abil
le: et p[er] q[ui]s ipm seipm fulnit: **Z**o. p[er] p[er]
q[ui] ee dei nec est in altery receptibile: nec est
ex na rei p[er] aliqd h[ab]ens modu d[icitu]r g[ra]m[atica]le:

et ita sibi nichil supaddit²: **T**o³ p³ q³ n³
 et dīmū sit c³ figura³ in se subsistens ipm
 est c³ distinctu³ a q³ libz alio c³. Et q³ esse
 dīmū nō desig³ p dīam: q³ se ipo et nō p
 dīam ab aliis c³ distinctu³: Ex isto seq³ corre
 laic q³ c³ dei nō est p³ rex f³ le: q³ mō
 est esse tūscēdēs de rebg³ pōcible. Patet
 ex pōe: **D**ic³ z³ q³ singule p³ fōes et ipm
 rex cōphendit³ in dīno c³: nō vt in rebg³
 s³: s³ supemētig et vnitissimē, p³ma p³ p³.
 s³ q³ q³ dīm³ est p³ fōes in effectib³ in eoy causa
 per s³ deg aut est nō c³ effectua. Tu sit
 p³mū p³mū māle (eo q³ e marie p³lē) e ipfissi
 mū. ita p³mū p³mū effectuū (eo q³ est actu ab
 o³ p³litate r³legata) est sp̄lūct et vlt p³mū.
 Tu patet a s³li: q³ si calor p³ se existet habet
 itentia³ tota vntē et caliditatem q³ libz caloris
 in hēns: ita c³ in se subsistens bz p³ fōem tota
 latitudis cendi: **D**ic³ q³ deg est c³ rex nō vnu
 uora s³ equora: ideo oportet p³ fōes rex esse
 supemētig in deo q³ sint in rebg³: Et q³
 in deo nō est vlla q³o: reliq³ q³ p³ fōes rex in
 ipo s³un³ vnitissimē. Et sit p³ residua p³ p³
 positionis: Ex isto seq³ correlate q³ p³ fōes rex
 in deo nō distinguuntur ex nā rei inter se: l³ ab ipo
 c³ dei. Patet ex dīc³: **D**ic³ d³ q³ ipo deg
 q³ entitas est neq³ limitabil³ nec est p³ se:
 nec p³ se reducitur in gne collatib³. **P**atet
 q³ deg nec e³ limitabil³ p³ recipiens extē
 sen³ nec p³ trahens intēsen³: **T**o³ p³ p³
 q³ si deg p³ se ponit in gne. hoc eet sicut spē
 ut dīmū ad dīmū: s³ hoc p³bat sic. In dīmū spē
 repit³ ex nā rei artu³ et p³o: limitabile et limi
 tabile formabile et formas (nā gen³ se bz ad
 dīmū ut p³o ad artu³: limitabile ad limitas:
 et sic de aliis: a deo aut r³legat q³ limitatio
 potentialitas et formalitas fatus: q³ rr³:
 Ita si sit deg ex nā rei eet diffib³: et ita eet
 itisēcē finita p³ gen³ et dīam: **T**o³ p³ p³
 videlicet q³ deg nō sit p³ se reducitur i³ p³dicame
 to: **C**ā eis³ deg sit p³mū rep: nō m³ e p³mū
 cap³ intēsen³ s³ extēsen³ dīmū: **T**u q³ nedū

ē adeq³te p³mū rex vniq³ gne: s³ e tūscēdēs
 p³mū rex colib³ cathegorie: qua vnu sa p³u
 t³ et vnuitas (que collat³ in gne p³tatis
 redutio³) s³ et p³mū p³tatis vnuitas et sunt
 gnu p³tatis adeq³te: q³ rr³: **N**osset m³ deg
 redutio³ ipa et logiq³ reduci ad p³ncipale
 p³te entis s³ ad gen³ sbe: m³ deg est causa
 mediatis et possib³le. Et sic saluare³ doctor
 in libro de p³o dei m³ septia: vbi vider³
 ponē deu in gne sbe redutio: Ex isto se
 q³ correlate q³ ens de deo et de creaturis dī
 tūscēdētig ampit³: q³ ens qd³ immediate in
 deo gna diuidit³. Patet **C**ā ens dīmū de
 deo et creaturis ampit³ in tūscēdētia
 ut vlt nolet ipm c³ in se subsistens: vlt nolet
 eentia gne q³ substans ipm c³: **P**rovt aut
 ens immediate diuidit³ in deo gna: vlt no
 minat eentia: q³ substans ipm c³: **E**x quo
 seq³ q³ in dīmū eo qd³ p³ se in p³dicamento
 p³o³ repit³ eentia substans ipm c³: **N**on sba
 noiat eentia p³ se subsistere ipm c³: **A**mis s³statem
 vo noiat eentia substans c³ p³ aliud: s³
 p³ s³am: Ex eode gne mutatur seq³ q³ si
 deg eet in gne tūc ens eet acceptu tūscēdē
 tig q³ accepit dīm immediate in deo gna
 diuidit³: q³ eentia dei nō substans suo c³: n³
 s³ est ipo s³uū c³: ideo ens qd³ immediate di
 uidit³ in deo p³dicamenta: nō p³ c³ genus
 respm³ dei: nec de deo p³dicatu: **H**d obiectio
 nes: **C**ad p³mā d³: q³ c³ vno³ frat p³o³
 p³o³: Et hoc mō de deo q³gnoscim³ esse
 q³ripido hāc p³oem deg est: s³ isto mō c³
 nō idem d³ qd³ dei eentia: **A**lio³ c³ accepit
 p³artu eendi seu existēdi: quid in deo p³erit
 idem s³ c³ et eentia: et hoc mō s³am et
 ignoram³ s³ dei c³: et eig eentia: **N**on ex
 creaturis q³gnoscim³ et c³ dei: et eig eentia:
 sub cō intentio³: **A**ttib³ut enī deo c³ c³ q³
 eentia: qd³ aut sit dei c³ sub p³o roē: et qd³
 eig eentia ignoram³: **C**o ent s³ p³alit³
 qd³ sit c³ dei l³ eig eentia: s³ potig qd³ nō sit.
Non s³rig qd³amō affirmit³ q³ deg sit artu³:

aut sit purg negatio agnoscit: con-
tio[n]e[re]ntes q[uod] no[n] sit p[er] o[mn]is t[ri]nitas. **A**d 2^a d[icitur]: q[uod] licet deo sit in se simplex: m[en]tis q[uod] e[st] in se
t[ri]nitas co[m]posita in intellectu m[en]tis et ita
dei essentia a nob[is] in har[monia] neq[ue] ro[men]e
apprehendi: neq[ue] et nec a b[ea]tis p[ro]p[ter] cōphedii:
q[uod] et si b[ea]ti agnoscant ea tota: no[n] t[ri]nitas solit
agnoscitur ea. i. tib[us] modis q[ua]b[us] ip[s]a est t[ri]nitas
agnoscibilis. **A**d 3^a d[icitur]: q[uod] licet e[st] in se
dens sit ipsam respi[ci]tu e[st] vitalis e[st] sensus
et e[st] intellectualis ip[s]um e[st] in se des logica
et h[ab]et ro[men]em in se generalitatem, et sicut q[ui]us
ip[s]um e[st] receptu in aliquam nam spe[ci]ale
sine p[ro]p[ter]e vitali comon est e[st] lapidis sit
ipsam respi[ci]tu ip[s]ig[ue] e[st] vitalis in arbore vel
respi[ci]tu e[st] intellectualis in homine: m[en]tis e[st]
figula[re] in se subsistens figura p[ro]p[ter]es
in se cōphedit. **N**on nec ip[s]um e[st] ex na[re] rei
d[omi]ni p[re]ciousibile: ut e[st] t[ri]nitas: nec e[st] ipsa
respi[ci]tu alius e[st] in alio recepti: q[ui]licet e[st]
ipsam e[st] no[n] viuens respi[ci]tu sed e[st] viuens.
Ad q[ui]ta patuit i. q[ui] metu q[uod] d[icitur]
d[omi]n[u]s sit. **A**d 4^a d[icitur]: q[uod] ro[men] militat si
p[ro]p[ter]es regi cent in deo paiformiter,
qualiter s[ic] in rebus: q[uod] opposit[us] sup[er]p[ot]est d[icitur]
bat. **A**d 5^a d[icitur]: q[uod] licet e[st] sup[er]p[ot]est ab
solute et h[ab]et se possit (sicut h[ab]et ro[men]) am-
pli cont[in]entia e[st] q[ui] sit h[ab]et ro[men] p[er] esse
vitale p[er] e[st] sensuum. **N**eru[m] in
m[en]tis d[icitur]: e[st] s[ic] e[st] a[ct]ualis l[oc]us h[ab]et tunc e[st]
designat[us] in vaga figura[re]tate: sicut in d[icitur]
curia h[ab]et. curia designat[us] vaga id[em]ualit[ate]:
na[re] sicut currere no[n] attibuit[us] h[ab]et p[ro]p[ter] h[ab]et
accipit[us] in sua cont[in]entia sicut ip[s]a h[ab]et e[st] sin-
gularizata: cu[m] actio[n]es sint supponitor[um]: ita
nec e[st] q[ui] sit accipit[us] attibuit[us] sine que n[on]t aliud
cu[m] ip[s]a illud co[n]tineat[us] in sua cont[in]entia:
q[uod] sic vaga existent in na[re] vlt[er]e: q[uod] que
tib[us] ip[s]a sicut figura[re]tata in id[em]duo:
cui p[ri]mo cōpetit existere q[uod] ei q[uod] est: licet

sedm ro[men] p[er] cōueniat forme p[er] essentie
q[uod] ei quo est ad sensu sup[er]p[ot]est expo[n]it.
Ex his p[er] q[uod] contas ec[cl]esiasticis no[n] e[st] por-
tionabilis contati essentie cuius[que]: sicut potius
contati h[ab]ent q[uod] d[icitur]: alijs cuius[que] e[st] id[em]
duo vagi. **N**on ec[cl]esiastica p[ro]portionata in
contatis h[ab]ent q[uod] d[icitur]: alijs s[ic] s[ic]: et ec[cl]esiasticis
h[ab]ent q[uod] d[icitur]: alijs corporalibus. **D**ic itaq[ue] con-
tas ec[cl]esiasticis est sola contas vaga: sicut contas
essentie cuius[que] est contatis ec[cl]esiasticae vultatis:
Non l[et] p[er] q[uod] no[n] irrationabilit[er] credit[ur]
q[uod] exempli gra[du]s ho[mo] et anima no[n] diuisificatur
in essentia cuius[que]: m[en]tis diuisificatur in ec[cl]esiasticis.
Zo patet q[uod] re rationabilit[er] credit[ur] q[uod] ho[mo]
et anima cōuenient in cuius[que] considerato es-
sentialiter: et no[n] in cuius[que] considerato essentialiter.
Non cuius[que] designat[us] vaga individualiter:
ut cuius[que] aurrens: **Z**o patet q[uod] essentia cuius[que]
attibuit[us] ho[mo] et anima ec[cl]esiastica in sua con-
tentia: sicut cuius[que] nec eis nec cuius[que] cōpetit consi-
deratio contatis. sicut considerant[ur] in id[em]duo q[uod] vla
in re singularizata: **Z**o patet q[uod] essentia ro-
nabilit[er] p[er] attibuit[us] id[em]duo sp[iritu] q[uod] id[em]duo:
scot[us] no[n] e[st] p[er] attibuit[us] id[em]duo q[uod] sp[iritu].
Zo patet q[uod] q[ui]us[que] sup[er]p[ot]est dicebat q[uod] e[st] essentie
et cōpetit ne sp[ec]ifico. l[et] ne accepte cont[in]entia:
per m[en]tis no[n] est intelligendum q[uod] exsistat ne
sp[ec]ifico seu cont[in]entia ip[s]a cont[in]entia accipit[us] sicut ip[s]a
ip[s]a consideratur in singularibus: in q[ui]bus licet p[ro]p[ter]
no[n] sit singularis l[oc]us id[em]duo: est tunc singularizata
et id[em]duata. Et istud e[st] medie[re] q[ui]medadum.
Ad 1^a d[icitur]: Quo ad p[ri]ma p[er] d[icitur]: q[uod] deg no[n]
est s[ic] p[ro]p[ter] s[ic] p[ro]p[ter] gen[us] gen[us]issimum:
na[re] hor[um] modo ut d[icitur] est s[ic] s[ic] est res p[er]
substantias ip[s]i e[st]: comon no[n] est deg. Di autem
s[ic] s[ic] capiat[us] trist[er]etiq[ue] ut puta p[ro]p[ter] est res
p[er] se subsisteret. tunc deg possidit s[ic] s[ic] tunc s[ic]
no[n] est meby gaudiens ip[s]i ens (q[uod] in medi-
ate d[icitur] in deo gen[us]): sicut e[st] meby gaudiens
ens acceptu trist[er]etiq[ue]: Quoad 2^a p[er]

• 116 •

72 q̄ si v̄ e ns dicat s̄ba l̄ actis oportebit
l̄ s̄bam cap̄ tristidētq̄ p̄t e gen̄ gr̄a
lissimū: v̄l̄ oportebit ens cap̄ restitq̄ q̄
sunt cū deo et creaturis p̄dicat analogia.
Vid. 8^a d^r p̄ iterēptionē sc̄ale, plā
enī s̄t nōa appellatiā s̄ gr̄amaticā ut
chymera l̄ dīs et alia syncathēgorēmatar
q̄ nō s̄t v̄lia apud logiū. Nā gr̄amaticā
affedit modū fīcā: logia aut̄ procedit ad
ip̄am nām rei. **V**id. 9^a d^r q̄ inspe nō sola
est distiū rōis ex pte rei rōdinabil̄ q̄lem
doctor in deo p̄t̄. vez et in q̄libz spe rep̄bi
l̄ est distiū ex ip̄a nā rei et in se accepte:
quale in deo ponē est̄ error. **V**id. 10^a pa
ciuit in q̄rtā p̄p̄c̄ l̄ i. in q̄ pte l̄ i. q̄. I. so
luboris p̄ncipal̄ h̄uig q̄ois: q̄d sit dōz:
Secundo circa l̄ram occurrit ista dubita:
Wt̄ q̄nus et sit q̄ c̄entia p̄statig. tñmē
c̄entia est̄ ifimta et ec̄ est̄ similitudinē ip̄a
itelligētia: **C**est ar̄ p̄r̄f̄ p̄ma pte tituli.
nā q̄m̄ est̄ p̄statig suo p̄ncipiatō: sed
c̄entia est̄ q̄m̄ ip̄a ec̄: q̄ c̄entia ē p̄sta
hor q̄ ip̄a ec̄: **C**o ar̄ conf̄ z̄ p̄tituli.
p̄ si c̄entia in sep̄aq̄ est̄ ifimta hoc l̄ est̄
ifimtate mol̄ sine q̄titatis: l̄ ifimtate p̄
fōis. **S**o p̄mu. q̄ illa ifimtas queit foli
q̄titati: **B**ec secundū. q̄ sic c̄entia itelligētia est̄
ifimte p̄stōis n̄l̄ et salte loge p̄fectior q̄
ip̄a ēs̄: **C**on oppositiū v̄trius est̄ auto
ritas doctōris in l̄ra: **V**id istud dubiu
p̄ dōz. q̄ nedū in itelligētia. vez et v̄bili
b̄ ip̄a ec̄ p̄ueit sipliit̄ c̄entia in p̄stōe.
Dater q̄ in q̄libz creatō ec̄ cop̄at̄ ad een̄?
sicut fōi ad māz: **N**on sūt̄ fōi est̄ actiū c̄en
tial mē et eigde ḡnis n̄ mā: ita ec̄ est̄
c̄entia actualitas c̄entie et eigde ḡnis n̄
c̄entia: **E**x isto seq̄t̄ correlative q̄ et si ec̄ et
c̄entia itelligētia q̄reat̄ s̄l̄ t̄pe. m̄ ec̄
p̄ḡ p̄ducit̄ nāl̄ ordīs p̄oritate: **C**o d̄
rendū q̄ in itelligētis c̄entia d̄: ifimta

q̄ videt̄ ee de ḡnē q̄titat̄. **T**o Deficiēte cā/descit et effect̄. si corp̄ sit cā ididuatiōis aie rōl seq̄t̄ q̄ corp̄ subtr̄o perat aie ididuatio: **O**n hoz oppōni est autoitas doctoris: **A**d h̄ar q̄em d̄z p̄mo q̄ rōl aia sine corp̄e eff̄t̄ neq̄ ididua initialis: ob qd̄ eīg ididuatio d̄ ex corp̄e depēd̄ occasionalis. patet.

To Ad om̄inūq̄ forme ē nāle sue ḡpe mē vñiri. et p̄ q̄nis est p̄f̄ eīg nām q̄ a sua mā separat̄: p̄q̄ aut̄ querit aliu q̄d̄ est s̄ eīg nām. q̄ id q̄d̄ est p̄f̄ eā: q̄ aie rōl (que est forma) nō cogruit creai ext̄ corp̄. **T**o tēa p̄sm̄ est p̄ḡ ip̄f̄: p̄s aut̄ a toto sep̄ata est ip̄f̄: q̄ i. **T**o tēa. si aia crearet̄ ext̄ corp̄: ip̄a nō eet postea nālit̄ corp̄i unib̄: cū q̄ aia nālit̄ sit art̄ p̄m̄ corp̄is: pat̄ q̄ sibi repuḡt creai si ne corp̄e. **T**o q̄ aia rōl exigit ureai corp̄i cū ex quo ext̄ hit̄ contrahit̄ q̄dā coaptatione giugale seu q̄mesuratione p̄portionale: ideo eīg ididuatio d̄: aliquo mō ex corp̄e depēd̄: **D**z q̄ ee ididuale rōl aie nec obligat̄ corp̄i: nec q̄phēdit ab eo: nec eīg p̄manētia depēdet ex corp̄is armonia (quodmodū aliaꝝ for̄): ideo corp̄ d̄: potiḡ cā occasionalis ididuatiōis aie rōl q̄ cā ḡpe dicta: **D**z nec dñiq̄ d̄: occasional causa: s̄ quo ad fieri potissime: **N**on aia rōl in hoc est orizon it̄ intelligētias (q̄ s̄ oīo p̄ se ididue): et inter for̄s alias q̄ ididuatio depēd̄: a mā simpliciter in fieri et in p̄manētia: **C**ex isto seq̄t̄ correlaie q̄ aie sep̄ate appetit̄ nāl̄ nō frustrat̄ s̄ totā sp̄em: **C**onclu Z̄ q̄ aie rōles a corp̄e sep̄ate distinguunt̄ solū nālit̄: d̄ nec distinguui dici p̄nt̄ ḡpe for̄lit̄. **A**o p̄s patet. **Q**a

cū aie rōles corp̄ib̄ unite distinguat̄ s̄atu nūd̄: si eede sep̄ate distinguent̄ sp̄e aut̄ aie in sua separatiōne acq̄reret nouā s̄balitat̄ sp̄ef̄ta: et p̄ q̄nis corrup̄t̄ l̄ tr̄sbaretur ut salte a m̄chilaret̄. **T**o Z̄ p̄s patet. **Q**a distictio ḡpe for̄l̄ dicit̄ q̄ originalit̄ atq̄p̄t̄ penes diūsa rōem forme: ut penes diūsa p̄n̄ for̄lia et entitālia: disticta aut̄ aia sep̄ata sūt̄ s̄ diūsa q̄mesuratiōne ad diūsa corpora: q̄b̄ fuerūt̄ unita: q̄b̄ entā remisu nāli appetit̄ reuniri: **C**ex isto seq̄t̄ correlate q̄b̄inaig dñit̄ att̄buit̄ aiāb̄ sep̄at̄ duob̄ hōib̄: et ip̄s̄ it̄ellīget̄is: patet. **Q**a it̄elligētis att̄buit̄ binaig for̄l̄ et sp̄ef̄ta (q̄ resultat̄ ex diūsione ḡnis p̄ suas dñas): **H**ōib̄ aut̄ att̄buit̄ mis de ḡnē q̄titat̄ q̄ eis for̄lit̄ d̄het̄: In aiāb̄ aut̄ sep̄at̄ oportebit me dñū cōpensare. **Q**a lis aiāb̄ sep̄at̄ entā s̄ se att̄buit̄ binaig cōstitut̄ ex uno (q̄) vñū noiat̄ rōtable in plurib̄ qd̄ adhuc s̄sit̄ in ḡne s̄be: cū binaig cōstitut̄ ex uno (q̄) vñū noiat̄ formā vñitatis de ḡnē q̄titat̄ nō att̄buit̄ aiāb̄ sep̄at̄ s̄ se: nec eis for̄lit̄ d̄t̄ inexist̄. **W**n̄ si aie sep̄ate dicāt̄ due s̄ h̄c binaū: h̄d̄ q̄ ille binaig p̄exist̄ in hōib̄: quoq̄ ip̄e aie fuerūt̄ p̄tes v̄l̄ entā adhuc inexist̄ corp̄ib̄ in q̄b̄ p̄fuerit̄: et q̄ adhuc ip̄e aie qd̄m̄ germit̄: **A**d rōes: **T**o Ad p̄m̄ d̄z q̄ rō q̄n̄t̄: si aia rōlis ḡpe fec̄: si crearet̄: q̄ cū solū corp̄i in creat̄: in q̄ d̄creatiōe m̄itāio cōintelligit̄ corp̄i cōiūgī: **C**ad z̄ d̄z q̄ lucet̄ aie sep̄ate s̄t̄ diūse forme ididuale: nō t̄n̄ ḡpe dñit̄ for̄lit̄: ut patuit̄. **T**o Ad z̄ p̄s patet q̄d̄ sit̄ d̄z ex vlt̄o correlaio: **N**on enī seq̄t̄: q̄ aie sep̄ate l̄ sint̄ q̄pte s̄ se: q̄ q̄titat̄ eis ib̄eat̄ for̄lit̄: si dicāt̄ due s̄ dualitatē nūt̄ate: s̄nt̄ q̄uis albediēs dicāt̄ due nūt̄at̄: t̄n̄ ip̄e nec s̄ se s̄t̄ q̄pte: nec eis q̄

titas in h^et foris. **A**d p^o. d^oz q^o corpus
poti^o d^o occasio id diuatiois aie r^ob q^o causa.
Vita est c^a poti^o in fieri: q^o in facto esse:
Vel d^oz q^o licet corp^o subtrahat: t^u ipm
manet s^ubit: eo q^o m^a p^o est icorrupti
bil. p^o q^o saluari q^o e^o q^o d^omo c^a id diu
atiois aie separate (et p^o e^o sepatoe) l^og^ot^u
et aia sepa^ota habet n^ole renis ad cor
vus in quo mesuit: ~

Textu

Et q^o in istis s^onis q^oditas n^o e^o idem
q^o ee: ideo s^ut ordinabiles in p^odicatiois:
et p^ote*ta* iuent^o in eis gen^o spes et dia^o.
Aquis eaz d^on^e p^o nobis occulte sint
In reb^o eni^o sensibili^o et ip^o d^on^e een
tiales nob^o align^o s^u occulte. **V**n^o facit^o: p^o
d^onas accintiales q^o ex essentialib^o o^untur:
sicut c^a facit^o p^o est in suu: sicut bibes pot:
dia hois. **A**cintia at p^o s^uaz imaliu^o
nob^o ignota s^uit: v^on^o d^on^e eaz nec p^ose nec
p^oamis a nob^o sigri p^ont: **H**oc aut^o scidu^o
est q^o n^o eode mo s^uit^o gen^o et dia^o in
ill s^onis: et in s^onis sensibili^o: q^o in
s^onis sensibili^o s^uit^o gen^o ab eo q^o est
male in re: dia^o v^o ab eo q^o est foris ab
ip^o. **V**n^o Auctena d^o in p^on^o: sui libri
de aia q^o foris in reb^o copositi ex m^a et
foris est d^ona simplex e^o q^o eo q^o con
stitut^o ex illa. **D**o aut^o ita q^o ip^o foris
sit d^ona: s^u q^o d^ona p^on^o est p^on^o d^on^e:
ut idem dicit in sua metaphysica. **E**t d^o
tal dia^o e^o d^ona s^uplex: q^o s^uit^o ab eo q^o
est p^os q^oditatis rei s^u a foris. **C**u^o at s^obe
imales s^u plures q^oditates: n^o pot
posit in eis cap^o d^ona ab eo q^o est p^os
q^oditatis: s^u a tota q^oditate. **E**t ideo i^op^o.
de aia d^o Auctena q^o d^ona s^uplex non
h^ont^o nisi spes q^o eentia n^o copositi s^u
ex m^a et foris: **H**ilic eentia in eis ex tota
eentia s^uit^o gen^o. **N**odo t^u d^onti.
Vna eni^o s^ua sepa^ota queit c^a alia in

imaliitate: et d^ont ab iuice d^ont ab ea
in g^odu p^otois h^o recessu a politate: et ac
cessu ad actu pur. **E**t ideo ex eo q^o cose
qtur illas i^oq^otu s^u imales: s^uit^o in eis
gen^o: sicut e^o intellectualitas l^o aliqd h^oma.
Abo aut^o q^o 9 seq^o in ip^o g^odu p^otois
s^uit^o in eis d^ona: nob^o ignota t^u. **N**ec
oportet has dia^o de auctles: q^o s^u s^ucd^o
maiore et minore p^otoem: q^o n^o d^onsi
frat spem. **G**rad^o eni^o p^otois in recipi
edo eade forma: n^o d^onsifant spem
sicut alb^o et ming alb^o in principado
albediez s^u eugde r^ois. s^u d^ou s^u g^od^o p^otois
in ip^o formis l^o naturis p^oincipiat p^oez
d^onsifat. sicut n^o p^odit p^og^o de platis
ad articula p^oqd^o q^o s^u media int qualia
et platis h^ophm in vi^o de auctib^o. **R**e
itez e^o m^ontu ut d^onsio v^o distinc^o artel
lectualiu s^uaz sic sp p^o duas d^onas veras:
q^o hoc i^o possibile est accide in oib^o reb^o:
ut phs d^o in vnde^o 12° de auctib^o:
Tertio iuent^o eentia in s^onis copositi
ex m^a et foris: in q^ob^o et ee est receptu
et finitu. **P**hoc q^o ab alio ee h^ont^o ret
itez n^o l^o q^oditas eaz e^o recepta i^o m^o
sigra: et ideo s^u finite et supig et ifig:
Et in eis p^o d^onsione m^o sigra: possibil
est multiplicatio iduoz in una spe. **E**t
in his q^olit habeat se eentia q^o de t^ones
logicas: supra d^om est sufficeret:
A In hac p^ote doctor m^o seit q^olit habe
at se eentia s^uaz sepa^ota ad principadu
ip^oas t^ones logicas: **E**t ondit doctor
A^o q^o in sep^ota replat: gen^o spes r^o n^o Z^o
declat v^on^o in eis gen^o et dia^o s^uit^o: q^o
in eis gen^o et dia^o ampi^o alio q^o i^o s^onis
m^olib^o. ibi. **H**oc m^o scidu^o: **A**^o p^o est
tripita. **V**o ent facit q^o d^om est: Z^o
remouet cauillatione quada. ibi. **A**quis
eaz d^on^e: Z^o ondit q^o n^o eode mo s^u

nob̄ ignote dñne s̄b̄ay sep̄atay et dñne
s̄b̄ay māliū. ibi. Act̄ia aut̄. ¶ Dicit
ḡ p̄. q̄ q̄ in s̄b̄is sep̄at̄ rep̄it̄ disti-
tio int̄ q̄dditare et ee: ideo ip̄e s̄be sep̄a-
te sit ord̄tabiles in ḡne et p̄ ḡns i p̄is
s̄t rep̄ibiles i c̄t̄ioes logice. q̄mōi s̄t
ḡn̄ sp̄es et dñia; nā illud q̄d p̄e in
ḡne pot̄ e sp̄es q̄ ex ḡne et dñia ḡstauit.
¶ Dein. ibi. Q̄uis eaz? Remouet
doctor cauillationē dices. q̄ in itellige-
tūs iuonūt̄ dñne ex nā re: nō obstat
q̄ eaz p̄e dñne nob̄ s̄t occulte; nā q̄dā
s̄b̄ay māliū p̄e dñne s̄t nob̄ ignote s̄
se aliz c̄t̄loqm̄. eas p̄ dñnae ac̄ntales
utputa p̄ ȳas passioes: q̄ s̄t effectus
p̄p̄u deiuati ex dñnt̄s eentalib̄o. ¶ De
in ibi. Act̄ia ab̄ Doctor subiugit q̄
dñne p̄e s̄b̄ay i māliū nob̄ s̄t ignote
penit̄. ita s̄t t̄ s̄t se q̄ p̄p̄o suos
effectu: eo q̄ ȳas passioes eaz et nob̄
s̄t occulte. In mālib̄ aut̄ (ut p̄fert)
s̄t nob̄ maiestate salte p̄e passioes eaz:
q̄b̄ eent̄iales dñas c̄t̄loqm̄. ¶ De
in ibi. P̄. at̄ sc̄d̄u Doctor declat̄ un̄
sumat̄ ḡng et dñia in s̄b̄is sep̄atis:.
Et tript̄ her̄ ps̄. R̄a on̄dit p̄mo q̄
diuisi mode sumat̄ ḡng et dñia in
s̄b̄is mālib̄: et in s̄b̄is sep̄atis:.
on̄dit q̄ t̄ ḡng q̄ dñia sumat̄ in
itelligēt̄s a tota q̄dditate: dñnt̄ in
ḡsidata. ibi. Mō in dñnt̄: 3.° repel-
lit duas cauillatoes. ibi. Per oportet:
Dicit ḡ doctor sc̄s p̄. q̄ in s̄b̄is mālib̄
ḡng sumat̄ ab eo q̄d est māle in re:
dñia v̄o sumat̄ ab eo q̄d e for̄le in ip̄a
re. Ad q̄d allegat̄. Auct̄ia dicere in
p̄n̄. si libri de aia. q̄ in reb̄ oportet
ex mā et for̄ ip̄a for̄: ma e dñia sim-
plex ip̄a sup̄p̄o. Qd nō sit itelliḡt̄

q̄ for̄ sit dñia: s̄t q̄ sit dñne p̄ncip̄iū:
vt d̄: idem in sua meta: Dicit̄ aut̄
dñia rex māliū s̄plex: q̄ sumat̄ a for̄
q̄ est p̄s q̄dditati et nō tota q̄ddita. In
s̄b̄is aut̄ sep̄atis t̄a ḡng q̄ dñia sumat̄
a tota q̄dditate: eo q̄ ille s̄be s̄t s̄p̄iles
nō p̄tibiles. Et ideo d̄: Auct̄ia na
in p̄n̄. de aia: q̄ dram̄ s̄p̄ile nō h̄nt̄
nisi sp̄es s̄b̄ay q̄p̄osit̄. ¶ Dein. ibi.
(Modo in dñnt̄) Doctor on̄dit q̄lif ḡng
et dñia sumat̄ in sep̄atis a tota q̄dditate:
mō dñnt̄. d̄t̄s q̄ ḡng sumat̄ in eis ab
illo in quo oēs queunt̄ s̄t itelligēt̄:
et dñia sumat̄ ab illo in quo ab lucem
dñnt̄. Cā ḡ s̄be itelligēt̄s queunt̄
in mālitate: et dñnt̄ ab lucem in gradu
p̄frois s̄t penes rect̄su maiore b̄ mōre
a p̄lilitate et accessu ad actū p̄nu: ideo
ḡng sumat̄ in eis ab eo q̄d q̄seq̄ illas igno-
r̄t̄ māles sumat̄ e itelligēt̄s. V̄ali-
q̄d h̄moi: dñia v̄o (nob̄ in ignota) i p̄is
sumat̄ ab eo q̄d q̄seq̄ detiāt̄ ḡdū p̄frois
ip̄a. ¶ Dein. ibi. Per oportet Doctor
repellit duas cauillatoes. Z. ibi. Per
item: 10.° posset s̄t for̄. Dñne sup̄e s̄
maḡ et min̄ p̄frois seu s̄t diuisi ḡdū
p̄frois s̄t ac̄ntales (sicut patet de maḡ
albo et min̄ albo). s̄t ḡ dñne in s̄b̄is
sep̄atis sumat̄ penes maiore et minore
recessu a p̄lilitate et accessu ad actū p̄nu:
seq̄ q̄ s̄be sep̄ate solū ac̄ntale disti-
guat̄. ¶ Indet doctor q̄ maḡ et min̄
p̄frois seu diuisi ḡdū p̄frois et formis ate-
dūt̄ dupl̄ic̄. 11.° penes diuisi p̄n̄
patioes ip̄a for̄ a diuisi s̄b̄is (q̄liter
attendit̄ in albo maḡ p̄fro et in albo
min̄ p̄fro: q̄ nō diuisi pat̄ sp̄em̄: nō
enī diuisi pat̄ albedies s̄t se: at ip̄a albe-
do nō sit min̄ albedo in min̄ albo: q̄

Expositio Egidii de rhoma
de ordine universit.

in magis albo: **A**lio: attedat diuisi
gō p̄fōis penes ipās formas: et h̄
scipās. q̄lit attedat in cūa min⁹ p̄fō
nputa vegetatiā et in cūa magis p̄fō
h̄ in cūa sensitā l̄ itellec̄tua. q̄ spēm
diuisificat. forme enī h̄ se in diuisib⁹
h̄ cōsistentes. nō admittit diūsos gōd⁹
p̄fōis h̄ se: sine diuisitate spēficiat.
Cū ḡ s̄be sepāte sint solū forme a
sōe nō p̄cipabiles: sc̄q̄ q̄ in ip̄is ma
ḡi p̄fōi et min⁹ p̄fōi spēm diuisificat.
Deī ibi. **N**ec iter⁹. **R**epellit doctor
z̄ cauillatioēz: q̄ q̄ sic obniēt. **D**i in
s̄b̄is sepāt̄ diūs ḡd⁹ p̄fōis s̄t spēfici
tūt oportet q̄ diūsio s̄ba: itellec̄tualū
s̄t p̄ duas dīas reales: **D**icit doctor q̄
hoc nō est iūtūt: ad q̄d allegat autē
ph̄i in vndeō de aūalib⁹: s̄cām dicti
nō adiūgit: p̄t ḡ dīa q̄ hoc nō ē iūtūt
q̄ in s̄b̄is sepāt̄ dīne p̄t nob̄ st̄
penit⁹ occulte: vñ diūsio itellec̄tualū
s̄ba nō s̄t p̄ veras dīas. Et q̄ s̄ba in
itellec̄tualū diuidit coequē in plures sp̄es
ḡ in duas: q̄admodū est aūal irroble dīid
in plures sp̄es coequas: q̄dī dīne p̄t nob̄
et st̄ ignote: vñ diūsio s̄ba: itellec̄tualū
itellec̄tualū nō s̄t p̄ duas dīas t̄m: **D**eī ibi. **T**ertio uenit. **R**ecolligit doc
tor q̄lit recipit eentia in s̄b̄is mālib⁹
dicens. q̄ op̄ in eis t̄ recipit in eentia.
et ultig eentia recipit in matig s̄igta.
et hoc h̄ rōem. **W**l alit et realiq. q̄: p̄t
ē p̄t recipit in form: et for ultig i māz:
ideo s̄be māles dīat̄ fī mīte ta sup̄ q̄
ifig: s̄t ta penes ē q̄ penes eentia l̄
form: verut̄ penes māz: dīi possit
qdām̄ iūtūt: **E**t subiūgit doctor q̄
in s̄b̄is mālib⁹ p̄t disioēz mē s̄igta: p̄t
est plurificatio iduoꝝ sub una sp̄e.

118.

Qualit̄ at se habeat eentia s̄bam
cōp̄bita: ad itellec̄tua logicas: ē sup̄ onſū:
Quite arcalium p̄p̄ositiū. **D**ic rōl
aīa nec possit ex sua nāli facultate dīas
itellec̄tiaz ip̄as nec gen⁹ eay p̄mu rō
gnoscit: **C**renotadū q̄ s̄ba q̄ ē gen⁹ gna
lissimū est remotū gen⁹ ip̄as itellec̄tiaz.
Gen⁹ aut̄ eay p̄mu rōloq̄m:
P s̄bam i corporeā l̄ imāle. **E**t circa istud
gen⁹ p̄mu q̄lib⁹ itellec̄tia l̄ aliquā
drām sibi p̄p̄a: nob̄ ignota pem̄q: **P**
Cōsidāndū z̄. q̄līet aīa rōl ip̄is
itellec̄tus qdām̄ sit ggenia: tñ ip̄a n̄
est eidge spei: nec p̄t eidge gnu p̄mu
tñ ip̄is itellec̄tis: tñ ip̄a sit nālī for
corpis: p̄t nām a corpe sepābil. **W**onde
ip̄a ē nālī p̄ spei: et nō p̄ se cōpleta
sp̄es: q̄re nō debet pon̄ eidge gnu p̄i
tñ s̄b̄is sepāt̄s. **G**lō ingi. In gne logico
bñ que nūt agel⁹ et ho: h̄ nō in gne
nālī l̄ ph̄iro (qd̄ est mā): q̄z ho ē
s̄ba mālis: agel⁹ nō i mālis. **H**q̄
at oppoīti q̄b̄da s̄t oītūt errois:
dīebat enī qdā rōl aīam ēē eidge
gnus p̄i tñ itellec̄tis: q̄ qnt̄ gredebat
q̄ aīa rōl itellec̄do sepām̄: gnoscit
s̄lī gen⁹ p̄mu in itellec̄tis. **Q**ui
dā enī dīentes rōl aīam seu itellec̄
tūt agēt̄ ēē eidge spei at itellec̄tis.
gredebat q̄ ip̄a rōl aīa seu itellec̄
agēs p̄ cōpleta suip̄g itellec̄toēm p̄t
assurge in cōphēsione qdditatis ip̄az
itellec̄tiaz: et quo ad dīas spealis
simas: **H**d dubitatioēz iūt̄ rūdedū
p̄: q̄ aīa rōl remotū gen⁹ itellec̄tis
aq̄ p̄t qphēdē. h̄ eay gen⁹ p̄mu dū
taxat itellec̄t qdā cūlōcatione. patet.
Sa sp̄es itelligibiles rez māliū s̄t p̄n:
gnosci s̄bam. in q̄ que nūt itelli-

getie cu reb⁹ mālib⁹: p abnegatoe⁹
aut mē et petrāt⁹ rex māliu⁹ tūlo⁹
mūr gen⁹ intelligētia⁹ prim⁹ nega
tie nūcupātes itelligētias sbas imā
les et corporeas. Verūt̄ eq̄ rōl aia p
gnitioe⁹ rex māliu⁹ et possis p con
gnitioe⁹ sūipig⁹ et sui agēt̄ i⁹⁹ (q̄ est
qd̄ p̄cipatio lūis sepāt⁹) assurge p̄
in quādā affītiua trūlōtione⁹ ḡn̄is
p̄x̄ intelligētis intelligētia⁹ p̄t sc̄ p̄
fōes q̄s aia recipit in seip̄a sup̄ mi
netiq⁹ attribuit intelligētis: vñ vocat eas
sbas intellectuales. Verūt̄ h̄mo⁹ locut⁹
fūlt⁹ in negatiōe: dīc̄t̄ en̄t̄ intellectu
ales q̄si sine discursu intelligētis: ~

Dic̄dū q̄ neq̄ rōl aia q̄phēdē
p̄t dīas intelligētia⁹ p̄pas ex sua faculta
te p̄pa. P̄t̄. **N**ō em̄ p̄t̄ alio⁹ intelligētis
dīam gr̄pe: p̄pa gnitioe⁹ negatiā. **R**ā
gnitio p̄pa negatiā vñq̄ dīne: exigit
alio⁹ gnitioe⁹ affītiua oppōte dīne.
Traen̄a nec possit intelligē dīas intelligētia⁹
penes eaz p̄pas passioe⁹ l̄ penes
seip̄as: p̄t̄. **R**ā gnitio s̄ itellōtione sue
vlt̄e dīne req̄rit in intelligibilitate ali
qua⁹ silūtudie⁹ p̄pa alio⁹ intelligētis: cu
q̄ rōl aia dīq̄r̄ neq̄at ex facultate sua
nāli silūtudie⁹ p̄pa alio⁹ intelligētis: seq̄
p̄p̄t̄: **R**ichilo m̄n̄g no negat q̄u
rōl aia habeat p̄m̄ obediētiale ad re
ceptione⁹ iflue⁹ a sup̄ioib⁹: qdām̄o si
mā p̄? haber p̄m̄ oedie⁹tiale ad re
ceptione⁹ aia rōl: q̄ sibi for̄i sec̄ ifluitur
et ex ip̄a no educit. **H**ic̄ aut p̄ h̄mo⁹
iflum̄ aia rōl sepāta posset p̄f̄c̄ i⁹p̄t̄a
p̄f̄c̄ in cōpletam gnitione⁹ ḡn̄is p̄x̄
ip̄a⁹ intelligētia⁹. et tāde posset assurge
in cōphēsione⁹ dīaz ult̄ia⁹ eaz̄d̄: ē q̄s̄
curiosa: ~ **N**idēt̄ aut assendū q̄ q̄

facultas nāl̄ aie no est p̄portionata hu
igniōt̄ iflue⁹: deo ip̄a p̄h̄c̄ iflue⁹ ne
q̄j̄ p̄t̄ p̄fecte cōphēdē intelligētia⁹ q̄d̄itatis:
f̄dūtaxat eas cōphēdē speculaif̄ et ḡf̄use.
H en̄t̄ sup̄ior̄ illustrato cōsidēt̄ in sua
lmp̄ditatē: tūc̄ ē p̄portionata nāl̄ fa
cultyat̄ aie ḡgnoscent̄: **H** aut q̄s̄idēt̄ ut
ḡrep̄ata nāl̄ facultat̄ aie: tūc̄ eiḡ r̄p̄n
tatio ē vñbrosa: no p̄portionata q̄phēsio⁹
intelligētis s̄ eiḡ q̄d̄itatis: **P**at̄et̄ q̄ ḡf̄use
q̄ aia rōl̄ nec p̄ ḡf̄usione ad sp̄s intelligi
bles rex māliu⁹ nec p̄ ḡf̄usione gnitua
sūipig⁹ et sui lūis intelligib⁹ (q̄d̄ est intelligētis
agens) nec eq̄ p̄ iflue⁹ia sup̄ior̄ p̄portio
nata sue nāl̄ facultati: p̄t̄ assurge in
q̄phēsione⁹ q̄d̄itatis intelligētia⁹: et q̄n̄
az i⁹⁹ possib⁹ fuit plume i⁹⁹ agēt̄ p̄phē
s̄: **D**ūnib⁹ modib⁹ andic⁹ ḡgnitio anime
manet speculaif̄ et enigmatica: et no q̄d̄
ditatis intelligētia⁹ cōphēsua. **E**c̄a et si
aia sit sepāta vñq̄t̄ ḡdāt̄ ḡgnitio vñq̄
modi est l̄p̄idior q̄ ḡgnitio s̄ modi alii:
s̄ q̄ est luculentior relūctia⁹ intelligētia⁹
in uno q̄ in reliquo. **T**raen̄a et p̄ sepātoe⁹
aie a corpore l̄p̄iditas sue cognitioe⁹ spe
culaif̄ resp̄on⁹ intelligētia⁹ fit ap̄lio: et us
sior: q̄ p̄to speculu⁹ ē politio: fato in ip̄o
est exp̄sio⁹ magis resp̄tēdētia⁹: q̄t̄oq̄ ob̄n̄
ē s̄ s̄i⁹ p̄p̄: fato imago est extēsor seu a
phor. **D** liberat vñt̄ metaphorā: aia sep̄a
ta a corpore rubigē ē politio q̄ giūcta: et
est eq̄ intelligētia⁹ p̄p̄ aie sepāta q̄ giūcta:
no ordo in sp̄ualib⁹ equalit̄ situi i⁹ corpora
lib⁹: cōstat aut q̄ aia sepāta subordiāt̄ di
erecti et indistinct̄ coordiāt̄ ip̄is intelligētis
q̄ aia giūcta corpori: ḡrr̄: **P**at̄ia
aia sepāta p̄fectio⁹ se intelligit q̄ giūcta: se
p̄ata en̄t̄ se intelligit p̄ seip̄am: giūcta at
se intelligit p̄ alia: **P**at̄ia intellectus agens

separat illustrat libet intellectu possibile
q̄ unita corpori: nā in corpe etiā q̄ut
ad fata smata: **P**otest utrū possibil per
separatioēz recipit abunda influentia a superio
ribz: q̄ ad cognitioēz superiorum vigorat: **H**ed
q̄ rōl aīa p se nō habet q̄pletā sp̄ificā
subsistētia: nec cognitioē dearturulata:
ideo appetit suo corpori (alit in dispositio
reuniri: **E**x dictis p̄t q̄ mltū aīa rōl
separata teneat regnū suo q̄ditor: q̄ ea tā
mūrific et supnālū eleuat ad cognitioēz
matutinā beatifici visionis: **A**updās
at (meo iudicio) fere q̄sentūt ip̄i albertiste:
dicit enim ip̄i q̄ intellectu possibile eq̄ forūt
cōphens⁹ p agēte intellectu ituei p̄ dū
taxat intelligētias quodā aplexu applicatio⁹
et affectio⁹: nō q̄phēsuo suoz cōntialū
fōr: (q̄ sī dñe eaz p̄p̄e). **N**on dicit q̄ utrū
huāng cognoscē p̄t: q̄ intelligētia sī (et h⁹
p signa suoz effectio⁹); ecī qd nō sint dis
cernit deitate: qd aut sint: nō diuidit
nisi infinite: sicut visus corporal: infinite
diffidit: sup pelago littoribz nō iclusi⁹:
Copinat in albertiste q̄ aīa rōl adhuc
unita corpori: posset ecī nālīt: p raptū
extatico obdormitionis seu soporis sonial
et consilis alienationis: sūt intellectuale itutū
ab enigmatibz fatastibz: et sp̄ebz intelligi
bilibz rex māliū totalit autē: sic ut sua
cōtemplatio soli lumini agēt intellectu in
nitat: a q̄bglbz aut rex sensibiliū spe
bū intelligibiliū autat: et dūtaxat ad intel
ligētias q̄utat: in q̄ q̄usione fit qdā ap
pliatio lūtū agēt utrū ip̄o aīe: ad sinēt
lumē intellectuale ip̄o intelligētar: in q̄
applicatioē saltē raptū ad intelligētar: i
tutū euolat deiformē: **H**ic in hoc tho
miste nō cōsentūt albertiste:
Tertio circa lām occurrit ista dubi
tatio: Utz gen⁹ et dīna in s̄būs separat⁹

alit sumat: q̄ in s̄būs cōposit⁹: **C**est
videt q̄ nō. **N**ā tā in s̄būs cōposit⁹ q̄
in intelligētis mātātā est q̄ gen⁹ suat
ab eo qd se habet ex nā rei ut pōle: dīna
nō ab eo qd se haber ex nā rei ut pōle:
Et sicut in s̄būs cōposit⁹ māle qd per
gen⁹ desig⁹ idētificat h̄ rei tā fōli
p dīam desig⁹: diūsificat aut ab eo s̄q̄
rōem: sic s̄lī in intelligētis pōle de
sig⁹ p ip̄az gen⁹: et actualē desig⁹ p
ip̄az dīam diūsificat h̄ rōem (et tā nā
rei stabilitā: **I**git̄ in intelligētis sumat
gen⁹ et dīam p̄asformūt sicut in s̄būs cōpo
sit⁹. **A**suptū p̄t̄: alias deo nō repugna
ret repabilitas in ḡne: **Z.** **N**ō vi
det̄ vez qd doctor dicit: q̄ gen⁹ in s̄būs cō
posit⁹ sūt a mā: et dīam a fō: nā tā gen⁹
q̄ dīna in s̄būs cōposit⁹ sumat ab aliquo
q̄plerfōtē tā formā ḡmāz: ut patuit suply
in quāta locē: **O**n hoc oportū tā autas
doctoris in littera: **R**espōsio. dīz q̄ in
cēntia s̄ba sepātaz sī vñz repibiles
h̄ nātū rōem (et in nā rei stabilitā) pō
litas: q̄ fidat rōem: ḡnūs: et actualitas:
q̄ fidat rōem dīne: **E**st em̄ cēntia nātū
pōl respōt̄ ec̄ extētū cui substernit: et
est actual p̄t̄ in ip̄a h̄ se repit̄ deitā:
ad ec̄ sp̄efin⁹. **N**on gen⁹ remota (qd̄ e s̄ba)
sūt in ip̄a utrū p̄t̄ eīg cēntia ē p̄se s̄b
strata ip̄i ec̄ extētū: p̄t̄ aut̄ her ip̄a cēntia
est s̄bstrata ip̄i ec̄ extētū intellectuali: sic
ab ea sūt̄ gen⁹ p̄p̄iquū: **D**īna vero
subaltina sūt̄ penes deitātioē cēntie
ad ec̄ s̄bale intellectuale: **D**īna v̄o spea
lissima sūt̄ penes deitātioē cēntie ad
deitātū ḡdū p̄t̄ōs̄ intellectuali. **H**ymōt̄ in
deitātiones cēntie nō sūt̄ p̄ diūsos̄ ḡdū
fōz v̄tuales: q̄admodū in hoc deitā:
nē corporal fit p̄ ḡdū vegetatiū s̄si

tiū et intellectuū: **C**ubbi adūcedū q̄
q̄uis in hōe nō sit n̄si vna fōr, tñ illa
habet quadā expāsionē v̄tualē. sī q̄ in
ip̄ā sī dūsi q̄dā s̄t̄ v̄tualēs q̄ p̄o
se habet mālis r̄spōnū p̄s̄tōz. **H**uius at
signū est q̄ in hōe q̄ ḡdu vegetatiū
p̄fluit alia p̄oē māles realit̄ cōdūctit̄
potentia nālīb̄ p̄fluetib̄ a ḡdu sensiō
et et a ḡdu rōl. **R**uinec̄ p̄oē p̄ofluec̄
a p̄oē ḡdu h̄nt̄ se ec̄ h̄ rem̄ māle; sp̄ai
p̄oē p̄fluetib̄ a ḡdu sup̄oib̄. **D**ic
aut̄ nec̄ est in itelligēns nec̄ in am̄it̄
b̄. **N**a exēpli gr̄a. passio ip̄ig coloris q̄
est eē v̄mutatiū v̄sh̄. et passio albē
t̄s (que est eē d̄s̄gregatiū v̄sh̄) nec̄
d̄nt̄ realit̄. nec̄ passio coloris se h̄ s̄re
et stramētu māle resp̄nd̄ passiois ip̄ig
albedis. s̄ d̄nt̄ solū h̄ roēm sup̄oib̄ et
d̄s̄oib̄. nec̄ vna est realit̄ stramētu mā
le alth̄. s̄ solū h̄ roēm. **H**ili patet de
passione triāguli; et de passioe v̄sorū.
Et s̄lī q̄ucturādū est in itelligēns: -

Ad obiectioñes: **C**ad p̄ma dōz q̄ līct̄
in illo sit cōformitas. tñ in s̄b̄s cōpositi
rep̄it̄ apliḡ. **R**ā in ip̄is gen̄ rep̄it̄ suū
ab aliquo ḡdu p̄portionabili ip̄i mē: daa
nō ab aliquo ḡdu p̄portionabili ip̄i forme:
In itelligēns aut̄ sumūt̄ t̄ gen̄ q̄ dā
penes eūde ḡdu simplicē: cōsidāt̄ tñ
diūsimode: s̄ p̄olit̄ et actualit̄; seu c̄ta
bilit̄ et trākt̄. **N**o enī in itelligēns
rep̄it̄ tal exp̄atio ḡdūal: q̄l in s̄b̄s cō
positi: **C**ad z̄ dōz q̄ dōm doct̄ois nō
s̄t̄ est itelligēdu q̄ gen̄ p̄se sumatur
a mā (q̄ est p̄s̄ r̄p̄ois ph̄ue) s̄ pot̄ q̄
sumat̄ q̄ māli ḡdu forme (q̄ est p̄s̄ r̄p̄ois
metaphysicē et r̄p̄ois rōci nāb̄is: qual
est coelemetatio ḡdu v̄tualiū: r̄ymoist̄
ḡdu elemētatio. **M**ixtional. vegetatiū se
s̄t̄ing et itellec̄ting: **I**ba

Insp̄it̄ terciū trāt̄. **D**ic̄ alios d̄ c̄. m.
Tunc restat v̄de. quō sit c̄entia i am̄
tib̄. Qualit̄ enī sit in s̄b̄s: dōm
est: Et q̄ ut dictuū est. c̄entia est illud q̄d̄
p̄ diff̄oem sc̄at̄; oportet ut eo nō habeat
c̄entia quo habent diff̄oem: Diff̄oem at̄
h̄nt̄ cōplete (q̄ nō p̄nt̄ diff̄ir nisi p̄t̄
s̄b̄s in v̄z̄ diff̄oem): et hoc ideo est: q̄ nō
h̄nt̄ oē p̄ se absolutū a s̄b̄: **D**ic̄ sicut ex
fōr et mā relāqt̄ eē s̄b̄ale: q̄ ponunt̄:
ita ex am̄ite et s̄b̄o relāqt̄ eē am̄itale q̄n
am̄is s̄b̄e aducit̄: Et ideo nec̄ enā fōr s̄b̄al
cōplete c̄entia habet sine mā: q̄ in diff̄oem
forme s̄b̄al oportet q̄ ponat̄ id cuius est
forma: et ideo diff̄im̄to eīḡ ē p̄ addit̄oēz
alio q̄d̄ est ex̄ gen̄ eīḡ: sicut et diff̄im̄to
forme am̄itale. **V**n̄ in diff̄oem aīē p̄t̄ur
corp̄a nālī ph̄o: q̄ ḡsidāt̄ aīom̄ solida
v̄sh̄ est: fōr ph̄ni corp̄is. **D**ic̄ tñ inter
fōr s̄b̄ales et am̄itales hoc interest: **C**a
sicut fōr s̄b̄al nō habet p̄ se eē absolutū
sine eo cui aducit̄: ita nec̄ illud cui
aducit̄ s̄h̄ mā. Et ideo ex̄ q̄uctioē v̄tr̄
s̄h̄ relāqt̄ illud eē in quo res p̄ se sub
sistit. Et ex̄ eis efficiat̄ v̄nū p̄se. Prop̄
q̄d̄ ex̄ q̄uctioē eīḡ relāqt̄ c̄entia qdā. **V**n̄
fōr q̄uis in se cōsidāta nō h̄ cōplete v̄ē
c̄entie: tñ ē p̄s̄ c̄entie cōplete. **D**ic̄ illud
cui aducit̄ am̄is in se est cōplete r̄sub
sistit in suo eē: hoc quod q̄d̄ esse nālī
predit̄ am̄is q̄d̄ sup̄ueit̄. Et ideo am̄is
sup̄uem̄s ex̄ q̄uctioē sui tñ eīc̄ cui aducit̄
nō causat̄ illud eē in quo res subs̄istit̄. Et
p̄ q̄ res est ens p̄se: h̄ causat̄ q̄d̄ t̄ eē
s̄d̄m̄: sine quo res subs̄istit̄ itelligēpt̄
eē: sicut p̄mū p̄ itelligi eē s̄me s̄d̄o:
Vn̄ ex̄ am̄ite ex̄ s̄b̄o nō efficiat̄ v̄nū p̄se:
s̄h̄ v̄nū p̄ am̄is. Et ideo ex̄ eīḡ q̄uctioē
nō resultat̄ c̄entia q̄d̄ spl̄it̄ queda:
sicut ex̄ q̄uctioē forme tñ mā ad māz.

prop̄ qd actus neqz rōem qplete cēntie
habet: nec p̄s est qplete cēntie: s̄ sicut est
ens s̄ qd: ita cēntia s̄ qd habet: **E**d qd
illud qd d̄: p̄mū maxie et veissie in dlibz
gn̄e est: tā corz qd sit post in illo gn̄e sicut
ignis qd est in fine fīc caliditatē: est: tā calo
ris in alijs rebz calidis: ut in 2. metra se
dicitur). Et ideo s̄ba: qd est p̄mū in gn̄e
ent. vissie et maxie cēntia h̄is oportet
qd sit m̄ am̄tū. qd s̄dāo et qd s̄ qd rōe
entis p̄cipiat: **C**qd m̄ diu si mode id
tingit. Cā enī p̄tes s̄be sit for et mār
ideo qdā qsequunt p̄ncipalē formā: et
qdā māz. **F**or aut aliqz uenit: m̄ eē
no depedet ad māz: ut aia itellētiua:
mā no no habet ee n̄ p̄formā. **V**n̄ in
actitibz qd̄ qsequunt formā: est aliqd
qd̄ no habet cōtationē tā māz: sicut est
tēllige: qd̄ no sit p̄ organū corporale:
sicut pbat phs 3. de aia: Aliqz vo s̄t ex
qntibz formā qd̄ h̄nt cōtationē tā māz:
sicut sentire. **D**z nullū actus roseqz
māz sine cōtationē forme. **I**n his bi am̄
tibz qd̄ māz qsequunt: uenit qdā diuūtias
Queda em̄ actitia qsequunt māz: s̄ or
diz que habet ad formā: sicut masculi
nū et femininū in aliibz: qd̄ diuūtias
ad māz reduat: ut d̄: dēto metae. **V**n̄
remota for aual: dicta actitia no manet:
nisi equore: Queda vo qsequunt mām,
s̄ ordiz que habet ad forma gn̄ale. et ideo
remota for speali: adhuc in ea remanet.
sicut ingredio cutis in ethiope ex ḡmixtoe
elborz: est: et no ex rōe aie: et ideo post mor
te remanet in eo. **E**t qd̄ unaqqz res in
diuiduat p̄ māz: et collocat ingn̄e l̄ in
sp̄ p̄ sua forma: ideo actitia qd̄ qsequunt
māz s̄t actitia idom̄: s̄dā que idom̄
egde sp̄ abduic d̄nt: Actitia vo qd̄ qse
quunt formā: s̄t sp̄e passioes l̄ gn̄e l̄ sp̄:

vñ tuemūt in obibz p̄cipiatibz nam̄
gn̄is l̄ sp̄: sicut risibile coseqz formā
in hoc: qd̄ risibile cōfugit ex aliqz apphēsiōe
touenies rei ul̄ delectabil̄ aie hoc. **D**u
endū est ec̄: qd̄ actitia aliqui ex p̄ncipis
cēntialibz causant s̄ artū p̄fū: sicut ca
lor in igne qd̄ artū est calidg: Aliqz vo
s̄dā aptitudiez tm̄: s̄ cōplemētū accidit
ex agēte extioi: sicut dyaphaneitas in
aere. qd̄ cōplet p̄ co: p̄ glūcidū extio. Et
in talibz aptitudō est am̄is usp̄abiles: s̄
cōplemētū qd̄ aduēt ex aliqz p̄n̄: qd̄ est
ext cēntia rei: ita qd̄ no intrat qstutioez
rei: est sep̄abile: sicut monei et huins
modi accidentia: **I**ste est tertīa cōpēdū p̄sentis in
quo doctor defiat de cēntia ipoz am̄tū:
Et diuidit tractatū iste in duo cōr: qd̄ ad
modū duo cōtata p̄detēs. In p̄: enī de
fiat de cēntia ipoz am̄tū, metaphysic:
In 2. vo defiat de cēntia ipoz am̄tū
logice: utputa p̄ qphoez ad iētioes logi
cas: ibi **D**uendū enī est: **A**mi caplū
subdiuidit in duas p̄tes. In qd̄ p̄: ondit
qd̄l̄ cēntia repiat in ipis am̄tibz: In
2. ondit qd̄l̄ ipa am̄tia a s̄ba et a
p̄n̄: s̄be diriuat: ibi. **D**z illud qd̄ d̄:
Adhuc at p̄: ps subdiuidit. **N**o: enī ondit
absolute qd̄l̄ repiat cēntia in am̄tibz:
2. manifestat idem cōpātie: ut puta ad
p̄cōtationē ad ipam̄ formā s̄bāle. ibi.
Dz sicut ex for: **O**mo qd̄ qtinuādo d̄a
dūcēdō: p̄mitit sua iētione d̄res qd̄
Cā dñm̄ est quo ueriat cēntia tā in
s̄bās cōposit qd̄ splibz: nūc supēst
onđe: qd̄l̄ cēntia repiat in ipis am̄tibz:
Denī subdit sua iētione p̄sequēdo
qd̄ actitia s̄dā se no h̄nt cēntia absoluta
et cōpleta: qd̄ onđit tali rōe. **E**o mō
aliqz h̄nt cēntia: quo ipa h̄nt diffōem:

Si amittia si se non habet absoluta et completa diffinem: sed nec habet si se essentia perfecta et absoluta. Major patet: quia essentia est id quod per diffinem designatur. Minor patet. Quia amittia non potest diffiniri per seipsum: nam actus huius esse dependet ad seipsum: cum amittia esse sit inesse. Deinde ibi. Hoc sic ex hoc Doctor manifestat quod reputatur essentia in actitibus comprehendendo formam subiectam ad ipsam formam actitale. Homo quidem penes queriemur: Z. penes dram. ibi. Hoc tamen invenimus: Assignat igitur duas queriemur duas forme actitale cum formis subiectis. Hoc est quod sicut ex propriae forme formam subiectam cum mā resultat esse subiectum: ita ex comprehensione forme actitale cum subiecto resultat esse actitale. Z. queriemur quod insinuat. ibi. Et ideo nec est quod sicut formis actitibus non habet essentiam subiectam et absolutam: sed diffinio eis assignat per additamentum suum subiectum: sic nec formis subiectis non habet essentiam propriam et absolutam: et eis diffinio assignat per additamentum suum meum. Quod manifestat exemplum. Nam in diffinione potest corpora et natura physis: quod considerat auctiū solū igitur est formis corporis physis. Deinde ibi. Hoc tamen inter. Compat formam subiectam ad formam actitale: penes dram. Et si attente consideret hanc ex ea recolligi potest quod triplex drā forma subiecta a formis actitibus. Hoc est quod id cui adiungit formis subiectis non habet per se esse esse absolutam: sicut nec ipsa forma subiecta quod ipi me adiungit: Illud autem cui adiungit formis actitibus habet esse per se absoluū et completa: est enim forma corporis vel saltus subiecta per se subsistens. Z. drā (que tangit). ibi. Et ideo ex hoc est quod ex quicunque forme formam subiectam cum mā resultat illud esse in quibus per se subsistat: Z. autem ex quicunque forme actitale cum subiecto constituit esse in quo res subsistit: quoniam hoc amittit per supportum. Z. drā (que tangit). ibi. Et ex eius hoc est quod

ex quicunque forme subiectum cum mā: efficiatur ens seu unius similitudinis per se: Hoc quicunque forme actitale cum subiecto resultat ens seu unius per actus et si quod. Q. dīa (que tangit) ibi. Proprietas quod est. quod ex quicunque forme subiectum cum mā: resultat quodammodo essentia: Ex auctoritate vero forme actitale cum subiecto non resultat quodammodo essentia: nam essentia debet esse una non specificata. 4. dīa (que tangit) ibi. Non forma est. quod quis formis subiectis non habeat non habet essentiam subiectam. est in propriae comprehensione: formis vero actitibus nec non habet essentiam absolutam et subiectam: nec est per essentiam completa. si sicut est ens non habet essentiam: non habet per se quod dependere ad seipsum. Deinde ibi. Hoc illud cuius declarat vicesim drā suppositas. Z. ibi. Et ideo actus. Z. ibi. Et per quod. Q. ibi. Et ideo ex eo. Z. ibi. Propter quod actus: Ceterum hinc declaratores hanc subiectum ut posse: ideo eas persecutio habebitur. Deinde ibi. Hoc illud quod dicitur Doctor ostendit quod amittia a forma diruetur: Et per hoc ostendit generaliter et in se: Z. declarat particulariter quod amittia ex proprio per se oriatur. ibi. Quod tamen diuersi modi: Forma per se: tale ratione. Maximū per se: et vicesim in quolibet genere est in aliis posterior in eodem genere: sed in genere entium forma est maxima et vicesima ens seu hinc essentia: sed forma est in amittitu quod est secundum principia ratione ens. Major declarat in hanc per exemplum physice in tertio meta: nam ignis quod est maxime calidus: est causa caloris in aliis rebus calidis: Deinde ibi. Quod tamen diuersi modi. Manifestat doctor id specialiter ostendit quod amittia ex proprio per se diuersi modi diruetur: Et quod duplicitur hec per hoc doctor assignat quatuor distinctiones amittit: superatas penes hystoriarum eorum ad primum per se ex quibus oritur. Homo igitur assignando per se distinctionem amittit dicit. quod cum amittia coequuntur primum per se quod est non habere video quadam

ex iā dictis qddā correlatiū. dīcēs. q̄ quā
vnaq̄ res supplete māl (de q̄ sermo
p̄fui) iduidnat p̄ māz (salcē) signata;
collocat aut in gne l̄ in spē p̄ suā formā;
ideo actitū qntia māz dīcūt actitū i
dīuidui s̄ que ididua eīgē spē abī
uitē dīfīgrūt. Actitū nō qsequētia
formā dīcūt actitū l̄ spē b̄ ḡn̄s; et h̄
mōi s̄ p̄p̄ passiōes s̄int r̄sibile qd cōse
q̄t aīam rōlē; nā r̄s̄ contingit ex aliq̄
apphestiōe aī ip̄g hōis. Deīn. ibi. H̄i
endū est eti. Assīgt doctor q̄rtā dīfīctōe;
dīcēs. q̄ qdā actitū ex p̄ncipis cōntialib̄
sui sb̄iecti causant̄ etiā s̄ actū q̄pletū s̄it
calor in igne q̄ sp̄ est actū calid⁹. nō em̄
p̄ calor ignis (gne sb̄alit̄ remanente)
in tm̄ remitti ut ignis denoiet̄ frigid⁹.
q̄nis frigiditas aque posset remitti s̄it q̄
aqua denoiet̄ frigidū calida; Quedā at
am̄ha causant̄ solū ex p̄ncipis sui sb̄iecti
s̄ quādā aptitudiēs s̄i q̄pletū supadūent
ex agēte sup̄iori extio; s̄icut ex p̄ncipis
aēis or̄t̄ dyaphaneitas q̄ q̄plet̄ p̄ lucidū
extio; Et in talib̄ aptitudo ē am̄is inse
p̄abile; s̄i q̄pletū qd aduenit ex aliq̄ p̄n.
extio; est am̄is sep̄abile; s̄icut r̄sibile
etia se habet ad risum: —

Deīn. ibi. H̄i nullū am̄is. Assīgt doctor
cīa dīfīctōe: Et p̄mo poit ea: Z̄. subi
fert qddā correlatiū. ibi. Et q̄ vnaq̄q̄:—
Adhuc p̄o p̄mūtūt qddā. videlicet q̄ q̄ mē
nō p̄ se q̄petē ēē sine fōi. ideo nulla ac
tētētia qsequēt māz sine coitatiōe forme.
s̄ q̄t̄ qsequēt māz qsequēt ea i ordīe
ad formā. Deīn. ibi. In his tm̄. Poit dīfīctōe
ista q̄. Actitū qsequētū māz
p̄ncipalit̄ qdā qsequēt etiā s̄ ordīe que
habet ad formā speale. s̄icut masculinū
qd̄ nāl p̄o et femininū qd̄ est nālis
imp̄o) q̄ duūtias ad māz reduc̄t. ut
d̄. deīn meta. Cosequēt enī māz scdm̄
ordīe ad formā aīal̄ q̄ est speal̄ formā.
Et ista actitū nō remanet eade in gnāto
et corrupto. Unū in aīali mortuo nō rep̄it
sex⁹ masculinū l̄ femininū; nisi saltem
equote; Quedā nō actitū qsequētū
māz s̄ ordīe ad formā gnātē; s̄icut nigre
do nūt̄ in ethiope. et albedo in cigno: co
sequēt for̄mā mixtionalē. Resultat enī
ex mixtioē qdā elīoz̄ in mixto. Et ista ac
tētētia remanet salce eade s̄ spēm in
gnāto et corrupto. Unū in ethiope mor
tuō ē eade nigredo i spē: q̄ p̄ceat i vnuo/
Deīn. ibi. (Et q̄ vnaq̄q̄) Hubis fert doctor

sbe conditiora. Assumptu claret: qd forz et
mā sū pñ: amittu' ut d: in lñ: et ex his
ipis ostiuit̄ sba. **T**ū sic. Amis ab auto-
rib⁹ appellat̄ mod⁹ entis seu ēe: nō aut̄
ēentia: nō ēentia sit nomē absolutu': am-
bit⁹ aut̄ nō att⁹biut̄ nā absoluta: s̄ nā
depedens et respectiva: **C**o s̄ic. H̄ad
modu' se habet sba ad sbstac̄ ita se habet
amis ad mēe: s̄ sba nō p̄t intelligi sine
substante: q̄ nec amis p̄t intelligi sine the-
renzia. **A**rguit̄ ex̄plais. Nā simu-
tas nec est diffiniibil̄ nec intelligibil̄ sine
naso (ad simitas dicit̄ curvitate nasi).
s̄ simitas detiāt sibi nasi. ita qd
libz alter⁹ amis exigit aliqd s̄bm ad qd
detinet̄: ut q̄itas detiāt sibi corp⁹: et
color p̄cedit̄: detiāt sibi corp⁹ mortu⁹. **T**ū
sic. In rōe amitt̄ iporet̄ habitudo l̄ rela-
tio real ut salte rōis. **N**ā amis d: **D**uo.
quasi m̄des ad sba ihesue: et hoc
mo' in rōe q̄am̄ intelligit salte rela-
tio rōis ad sba: **A**lio. d: amis q̄st̄
cades a sba effectie: et hoc mo' in rōe
amitt̄ intelligit real habitudo ad sba:.
Hz q̄ fortassis dicet̄: q̄ in rōe amis im-
portat̄ relatio fidata nō in actuali
ēentia l̄ indēta a sba. s̄ solid fidata in
aptitudinali ēentia l̄ cadentia a sba: q̄
signū est q̄ amitt̄ separata i' sac̄meto
adhuc appellat̄ amitt̄: q̄uis artu' nō
inhereat: q̄admodu' s̄lē aīa separata
nūcupat̄ aīa l̄ forma: q̄uis nec vi-
uiscit nec informet actualit̄: sed her-
nō est sufficiens euasio. nā licet causabi-
le iporet̄ rōem fidata in aptitudine cau-
sadi. in causabile ut sit intelligi nō p̄t:
nisi cointelligat̄ potes causare: ad qd
refert̄. **A**llo. Entitas amitt̄ nō repit̄:
sine habitudine ad sba: q̄ nō poterit
vere intelligi sine ea. Tenet q̄nt̄: q̄ vi-
tas intellectus requir̄ rei correspondētia.

Tū. Di entitas amitt̄ posset intelligi
sine cohabitū ad sba. seq̄ret̄ q̄ coz
entitas dicit̄ posset entitas absoluta nō
depedens ad sba: qd est falsit̄: q̄ r̄t:
Con opportū rōnu' assuptaz q̄ p̄ma
p̄t: est aut̄as docto'is in lr̄: **H**z op-
positu' rōnu' adductaz p̄z p̄t: el̄ de-
cīatio subiugeda. **H**o p̄t̄ goem
est. **V**mo dōm q̄ singulis amitt̄ p̄ se:
et in coz categoriā p̄da: coppet̄ wa et real
entitas positiva. **V**o. patet tu q̄ s̄ vitate
amis p̄t̄ ex̄st̄ realit̄ ext̄ sba sep̄ata tu:
q̄d eet̄ ip̄g le: si nō habet entitatē positivā
et realē. **T**ū. q̄ s̄ p̄patheticos. qdlibz
p̄m̄ noiat̄ ens realē positivā ext̄ aīam.
Tū. q̄ amis eē p̄t̄ l̄ pñ: l̄ tñning real
acto'is: sicut patet de calore r̄t: **N**ec istis
dissentunt albertiste nō attribuētes amitt̄
ēentia. Nā s̄ eos ēentia noiat̄ enti-
tate forte nō respectiva seu ad aliud depe-
dente: q̄l̄ nō attribuit̄ amitt̄ib⁹. **C**on
isto ifert̄ correlaie q̄ ēentia talis reputur
in dec̄ gr̄ib⁹: q̄l̄ saitas in diuisiā aīalib⁹.
Hz in p̄uationib⁹ et negationib⁹: q̄l̄ saitas
in cibis et in vīnis. Patet. Nā ēentia re-
pit̄ vere et positivē in dec̄ p̄duram̄: q̄ad
modu' saitas reput̄ vē in diuisiā aīalib⁹.
In p̄uationib⁹ aut̄ et negationib⁹ ēentia
reput̄ s̄ quādā reductionē analogiā: et
silt̄ sanitas reput̄ solū in cibis et vīnis
p̄ attributionē quādā. **H**z attedat̄ q̄ ēen-
tia reput̄ in dec̄ gr̄ib⁹ analogiā: s̄ sa-
itas in diuisiā aīalib⁹ reput̄ vñiuoc̄.
Co. dōz q̄ bisormu' respectiva depen-
dētia habitudinal̄ ad sba qdlibz amitt̄:
Nbi. **H**ducedū q̄ aliqd d̄ depēdē
tripliciter siluet̄. **V**mo. ab alio effectie:
Alio. tā ab alio effectie: q̄ ad aliud in
hesue. **T**ū. tā ab alio effectie: q̄ ad
aliud subiectie l̄ in hesue: q̄ ecā ad
aliud obiectie. **V**o. oīcreata depedet̄

a creare: **Z**o^o depedent spealis^t auctia
a sba: **Z**o^o depedent spealis^t ipa relatio:
Ex isto seq^t correlatio q in ipsis relatis
tres considerant^t depedentie: q dissipatur
salte rōe. **P**atet. **N**a relatioⁿ depedent a
sba effectio: depedent est ad sbam ihesie
vl sba effectio: et depedent ad suu correlati
um obiectio. **N**a tu ipa habitudo seu
dependentia est relations entitas: q rela
tio refert^t l depedent ad sbam no prela
tione alia sibi supaddita realit^t: s p seip^s
accepta sub alienate rōis: ~ **Z**o^o dicendum
q probabilit^t assent^t q auctia entitas sub ite
tione grus l spes ut sit accepta sit diffi
cibil et intelligibil: eig habitudine ad sbaz
no cointellecta. **H**ic dicendum q (exempli gratia)
entitas albedis pt qsidai quadrupliciter.

Homo: in gredo: qualit^t designat^t ut ac
tualit^t sbe incens. Et sic nedū intelligit
cu habitudine ad sbam: ve fecit caput cu
sba rōt^t in eig intellectu et sba qphensa:
qua gerunt et in reto. **Z**o^o entitas
albedis pt aucti pi ut cadens a sba effectio.
Et ut sic gerit^t cu reali relatione ad sbaz:
qua relatioⁿ qdlibz causati refert^t ad sua
tum effectiu: quinimo homo (sub rōe
creature) gerit^t cu reali rōe relatione ad
creatore: quicca auctia i sacramento separa
ta refert^t relatione relata reali ad deum: a
quo ipa in ee qsidai et p eate relatione
referbat^t p ad sbam paes: ad qua post
qfessione referunt^t solu sdm rōem. **Z**o^o
considerat^t entitas albedis ut cadens ad sua
sbam ihesue. Et sic intelligit cu habitu
die ad sbam salte rōis. q admodum etia for
sbal sub rōe forme intelligit cu relatione
rōis ad mās. quē ecj auctia separata in
sacramento pt qsidai cu tali habitudine rōis
ad sbam paes. quē admodum et aia separata
intelligi pt cu habitudine seu relatione rōis

182.

ad corp^s in quo pfuit. **T** q^t entitas
albedis pt qsidai logice. utputa dicitur
at p habitudiez ad ea q sibi operat in suo
grus gen^e. quomodo qsidat sub intellectu spei
et sib^r qsidat qditas cu sunt sub intellectu
gen^e qnaliissi: vix et sic qsidat color
sup^r sub intellectu gen^e suboluti: ~ **A**pat,
itaq^t p. **N**a luet hor nomine auctia im
pluret entitate auctiale: cu eig habitudine
ad sbam: cu hmoi habitudo intelligit ipsi
entitati aucti supaddi: ul s re ul s rōem
salte. **E**xempli gratia Entitas qditatis non
intelligit: ee ipamet habitudo ad sbam.
sicut punitas intelligit ipamet habitu
do ad suu correlativa. **A**ut q intellectual
aries figi in entitate aucti substrata
habitudo ad sbam. no cointelligendo habet
ipam habitudiem s qcipiendo entitate
huius habitud substrata: sub alia habitidine:
utputa sub habitudie grus qnaliissi: grus
subalterna ul spei spealis^t: **D**ivis et
q habitudo ad sbam intelligit relatione sup
addi s rōem. q est relatio sub intellectu grus
l spei pt intelligi: eig habitudie ad sbam no
cointellecta. **L**eq^t cu relatio intelligit: no
cointellecta eig habitudo ad suu correlativa:
q ipa relations entitas intelligit: ee hui
do ad suu correlativa: **E**t q entitates ac
cidentiu cointellecte sine cointellectu hui
dis ad sbam: s, sub habitud intellectu spei im
pluat gen^e et dicas eis infundas (licet
nob frig^t occultas). ideo videt^t qdcedu
q possint dissiniri sine cohabitudo ad
sbam. qm he dissives sint dialectice seu
logice et no phisice. ut dicitur pbs i pro
hemio de aia. **T** Utia qdāno sib^r ut
sba q est gen^e qnaliissimū notificari pt
Homo: p auctu substadi. s que habitudinat
ad extitum (na sba substit ut exentie et
auctibz) **A**lio: et notificari sba pt logice

q[ua]rtu[rum] s[ecundu]m s[ecundu]m adi[n]d[ic]at q[uod] s[ecundu]m s[ecundu]m adi[n]d[ic]at l[og]icu[rum] s[ecundu]m s[ecundu]m adi[n]d[ic]at sua i[n]f[orm]atio[n]e logice et secundu[m] roem: **D**icit paiformis (ut videt exempli gra) q[ui]litas notificari p[er] uno: p[er] inesse q[ui]mo anticipit sub roe actus et at habitudine ad extrinsecum. **A**lio: notificari p[er] logicu[rum] p[er] artu[rum] q[ui]litas di sua i[n]f[orm]atio[n]e logice et secundu[m] roem. q[ua]rtu[rum] excoigitato noue) dicit posset q[ui]litas q[ui]d esset q[ui]litas tales spes qua lita[re] de q[ui]bus q[ui]litas in eo q[ui]d q[ui]d est p[ro]dicat. **E**xistit. **P**ropterea Admissio q[ui] circa h[abitu]dines sed m[od]i quia albedo resert ad s[ecundu]m s[ecundu]m q[ui]p[er] t[em]p[or]e albedini aliq[ue] entitas huic habitu dimi substrata. cur tu illa circa illam considerai possint gen[er]e et d[omi]n[u]m credere oportebit q[ui]d diffinitio illius entitatis no[n] implicit h[abitu]dines ad s[ecundu]m s[ecundu]m: **N**on aut intelligi possint sine cointellecto s[ecundu]m s[ecundu]m amittit considerata penes habitudines ad suas operationes p[ro]p[ter]a albedo considerata penes habitudines ad disgregatores visus comunitate studiosiss: Nichilominus in proprie[te] dicebat p[ro]babilius q[ui] q[ui]d assurit opinio: q[ui]bus p[ro]p[ter]a q[ui]d est no[n] p[ro]ficiunt: **E**x isto sequitur correlatio q[ui]d no[n] quolibet sit hoc q[ui]d d[omi]n[u]m amittit est de intellectu q[ui]litas. q[ui]litas horum q[ui]d d[omi]n[u]m ens est de intellectu s[ecundu]m s[ecundu]m et q[ui]litas. **P**atet. **C**a hoc q[ui]d d[omi]n[u]m ens inseparabiliter coin telligitur in s[ecundu]m s[ecundu]m q[ui]d in q[ui]litate q[ui]d in q[ui]litate. **S**ed hoc q[ui]d dicit: amittit (ut sit) no[n] cointellegitur inseparabilitas in q[ui]litate et q[ui]litate sup[er]t[em]p[or]e sub relatione gen[er]is gen[er]issimi. **N**on amittit (ut sit) implicit h[abitu]dines ad s[ecundu]m s[ecundu]m. quia q[ui]litas et q[ui]litas re[al]e sub relatione gen[er]is gen[er]issimi no[n] inducit: **E**x his patet p[ro]mo q[ui]d diuisio entis in s[ecundu]m s[ecundu]m et amittit paiformitatem aliq[ue] diuisiorum qua ens dividetur in creatore et creature. Et subdivisio q[ui]d amittit subdividit in noue gen[er]e amittit assimilat-

subdivisionem q[ui]d subdividet creature in s[ecundu]m s[ecundu]m qualitate re[al]e. **N**on ista diuisio no[n] obstat s[ecundu]m s[ecundu]m intelligi. no[n] intellecta h[abitu]dine quia implicit creature; ita enim q[ui]litas p[er] intelligi no[n] cointellecta h[abitu]dine quia implicit hoc nomine actus sub roe actus: **D**icit q[ui]oniam p[er] q[ui]d diuisio entis q[ui]d ens immediate diuidetur in s[ecundu]m s[ecundu]m q[ui]litate q[ui]litas sub relatione gen[er]is gen[er]issimi est absolutior q[ui]d diuisio ens in s[ecundu]m s[ecundu]m et amittit: (eo q[ui]d in amittit implicit h[abitu]dine ad s[ecundu]m s[ecundu]m: **S**ed ista diuisio est logicalis: hec autem magis realis: **P**atet et expediti q[ui]d amittit supra secundu[m] secundu[m] sub no[n]e actus no[n] intelligi sine intellectu s[ecundu]m s[ecundu]m et tu id q[ui]d est amittit (ut corollari exempli gra) intelligitur sub roe gen[er]is vel spes s[ecundu]m s[ecundu]m no[n] intellecta: **H**oc roe est per ordinem in deducendum: **A**d p[ro]m[pt]u[m] d[omi]ni q[ui]d analogia entis est paiformis analogie sicutas penes modum q[ui]d pertinet in p[ro]mo correlatio. Et illo modo visuram p[ro]p[ter]a corollario. **A**d z[en]it d[omi]ni q[ui]d s[ecundu]m s[ecundu]m amittit distractio h[abitu]dine et effectio: q[ui]re roe no[n] includit. **A**d z[en]it d[omi]ni q[ui]d hoc d[omi]n[u]m autem no[n] predicit entia amittib[us] penitus subtrahit. sed si invenit q[ui]d amittib[us] competit entia defectiva dependens et respectiva: **A**d q[ui]d q[ui]d credit q[ui]d ibi sit aliq[ue] paiformitas. **C**a sicut s[ecundu]m s[ecundu]m q[ui]d est gen[er]is gen[er]issimi supra penes artu[m] s[ecundu]m s[ecundu]m di implicita quoddam h[abitu]dinem ad amittit: ita et amittit (in roe amittit consideratio) implicita quoddam h[abitu]dinem ad s[ecundu]m s[ecundu]m. Et sicut s[ecundu]m s[ecundu]m considerata penes artu[m] s[ecundu]m s[ecundu]m sicut d[omi]n[u]s dicitur ad implicitio[n]em h[abitu]dinis ad sua i[n]f[orm]atio[n]e vita q[ui]litas id q[ui]d est amittit reputata q[ui]litas considerata potest d[omi]n[u]s dicitur habitu considerata ad sua i[n]f[orm]atio[n]e: q[ui]d logica consideratur et de q[ui]bus in eo q[ui]d est p[ro]dicatur. **A**d u[er]o d[omi]ni q[ui]d similitas foris est specie no[n]at curvitate gen[er]e: q[ui] p[er] sub relatione spes considerata logica no[n] cointellecto nascit. **C**a

curvitas genua est eisdem spes in nase et
in ligno. Pt ipa supra specie salte ab
solui a cointellectio nasi. Ad 6^a d^r q
lacet in hoc nole artis ut sic separabatur
iplicet habitudo ad solum. Et in eo qd d^r
artis taj hmoi habitudo substratum. no ipli
cat habitudo ad solum. Si ipm intelligi pt solum
habitudo gnis l' spei habitudo ad solum no
cointellecta. Ad 1^a d^r q in hmoi cel
lectione falsitas no qmittit. na p hor q
entitas amittit intelligit. eis habitudie
ad solum no cointellecta. no negatur
qui entitatis amittit hmoi habitudo sit an
nexa. Nn refert aliqd abstrahere ab
alio p modu no cointelliget. ut helli
cto albedine no cointelligendo habitudie
eis ad solum. Et ab eo abstrahere nega
tia qpositione ut intelligendo q ho no ea
sing. Sa ad corndetia abstactis pme
sufficit distincio roris illoz qz vnde si ne
altro intelligit. qz salte assigt. int' enti
tate amittit et eis habitudie ad solum. Et
ex eode patet qd sit d^r ad 8^a.

Priu Adutio est. q quadmodu est
de amittit. ita pportionabilis possit dñi
de fori sballi. utputa q gnius ipa sub roe
forme neqat intelligi eis habitudie ad man
no cointellecta. nichilomin entitas ipig
forme substrata huic habitudi roris. Et se
ipam intelligibil. Cuiusmo dñit qd q
est entitas me no sit cognoscibil maliit
et phisice et vitaliter nisi p analogia.
ut d^r p^r phiz. verutu is q id puent in
ognitione eis. pt eis entitate intelligere
no intelligi eis habitudie ad formam.

Secondo Adutio circa lram. q dñi lra
d^r q fori sballi dissimilat p aliqd. qd e ex
genq eis. illuc genq no accipit pto gne
pdtimetal. et m^r fori sballi et sua ma (p
qua dissimilat) sly eisdem gnis pdicamenta

sly em in pdicamento sbe reducit. si genq
accipit ibide p sba seu essentia. ut sit sesh
ma est ext genq forme. et ext sbam seu
entia forme. Insuplit est incidenti
adutio q sblm aliqd forme. pt duplicit
desigri. Nno. in forme. quodmodu aer
d^r sblm luc. et ma d^r sblm forme sballi. et
sba cōposita ex fori sballi et ma. d^r sblm fori
accidental salte in malibq. Alio. pt sblm
forme desigri ut fori seu iforci. et si
lunden d^r sblm luc. et corp^r aliqd d^r sblm
arie. Nn fori respici sblm desigti. Op
pe d^r m^r fori. Et ex hoc ipo elicit.
p^r q m^r fori est de inscera roe seu intel
lectu eis m^r est fori m^r. no aut fori est de
intellectu seu inscera roe eis m^r fori. To
elicit ex eode. q res no sly pdicibiles sly
eaz fori m^r. Co em albu est pdicibile
sine albedine; pm^r m^r res pduci sine eo
qd est eaz fori. no sba est pdicibile sine
albedine l' aliq alia accintali fori. Verum
ipa ma p^r no est pdicibile sine sua fori
sballi. eo q ea exsite sine fori duplicit cor dñis
repugnativa. quodmodu doctor assit).

Tertio Adutio circa lram. q e aliq opa.
iae q idiget corpe sicut obiecto. et eciam
sicut instrumento seu organo. Qadmodu
videt idiget corpe sicut obiecto (na color
est corporal. q est obiectu visu) idiget i
sup corpe sicut instrumento seu organo. q
visio et si fiat ab aia. no fit nisi p organo
nisi visu sly p pupilla. q e videti instru
mento. ita ut visio nedu sit actio aie: vi
ridet et ipsi organi. Est at alia opa.
iae q idiget corpe no sicut instru seu or
gano p q exerceat. si sicut obiectu tm.
tymoi est intellige ipig aie corpori quiete.
qd no exerceat p organu corporale. et si
idiget fatasmatibg (q se hnt ut obiecta
ad intellectu). Nn intellige no concitat or

grāce cū corpore; sī qūat scēu obiecte.
Hēl ut alii dicitūt intelligē coīent cū
coīate orgāne cū corpore: nā intelligē
salē aīe qūite sit p qūsione ad fan
tasmatā: q orgāne cū corpore qūat.
Quarto circa brām oīcurrit ista du
bitatio. In in aliq sbalit corrupto
sit possiblē acīntia q in grāto sperat
eade nū remanē. **R**esponsio dñm
p. q neq̄ est possiblē in eo qd cor
rupit sbalit aliq acīntia remanē
eade nū alit. **C**o iſtis pbatōe p
mittit q nullū acīns ipi mē possit
dūtaxat messe: qd sic oīdit. **T**u p.
q acīns qpat ad sbrm suū sicut ipi
pfectio sbrm: tū g pfectio 2. p̄eqrat
pma: seq̄t q mā sbrm acīns ee nō
possit nisi vti p̄t e p̄tua p̄ form
sbalit: q est eīg acīn p̄m: **T**u 2. q
sbrm acīns nedū ratificat acīns sbr
tue (q. hoc eīg p̄t sbrm forme sbalit).
s̄ insip sbrm acīnt ipm acīns q̄p̄na
piat l̄susentat et coīeruat causaliter:
hoc aut soli mē nō p̄t q̄pete ut suppon.
Tuo p̄missio pbat p̄p̄. **N**ā i sbalit
corrupto ē alia for sbalit p̄t ē grā
to: tū g ut afferit Boetij acīns m̄
grare nō possit de sbrm in sbrm: patet
q (exempli grā) in cadaue mortuo nō
possit aliq acīns idem nū remanē
qd p̄at in vīno. **A**stea individualis
nūs acīntū p̄pedit ex nū suo sbrm.
tū g vīnu et mortuū nō s̄int idem
nū: seq̄t q nec in eis sit aliq acīns
idem nū. **A**stea Copō p̄t p̄met
q̄poem 2. hoc aut nō eēt si idem
acīns nū remanēt in mortuo: quod
p̄at ē vīno. nā sic q̄po illū acīnt
cū cadaue p̄ne m̄ret q̄poem forme
sbalit cadaueis cū mā cadaueis: g rr:

Co. Dicēdū qdā acīntia in eo q
corrupit qd corruptur remanēt eadē
spe: quedā at nō p̄nt pēt in corrupto
remanēt eadē. **P**atet. **N**ā regula ē q
acīntia q dūsa sbrm qsequit: l̄ dūsis
sbrm merissit h̄ ḡdū centiale eis ḡniale
utputa penes ḡdū in quo querunt sbr
rōem: illa acīntia p̄nt ee eīgde spei eq
si hymoi eoz sbrm dūsis fīt ḡniale. **E**xempli
grā. Albedo inexistit h̄o et laeti penes
ḡdū mixtionalē in quo querunt sbr
grāna sbr sbr p̄e sensitē que m̄t h̄o et
afino h̄ ḡdū sensitū in quo eq querunt
ut ideo albedo p̄t ee eīgde spei in
hōe et in late: sbr et p̄e sensitē sunt
eīgde spei in hōe et in late. **Q**uo cōt
acīntia q nō talis qsequit l̄ inexistit:
nō p̄nt ee eīgde spei in sbrm dūsis fīt
spe. **E**t q (exempli grā) vīnu et mortuū
licet spe dīant querunt tū sbr
remitate et in ḡdū mixtionalē. ḡ q̄p̄itas
q̄oseq̄t corporeitate et color q̄seq̄t
ḡdū mixtionalē in q̄p̄ ee p̄t eīgde spei.
Qua mīcūsa sexq̄ masculinū et fe
mininū sbr et p̄e ipi aīe nō manēt
in mortuo nisi eīquore: ut d̄: in littēa).
Nā in mortuo remittit illi centiales ḡdū
q̄s talia acīntia qsequit: l̄ h̄ q̄s talia ac
cīdētia suis sbrs inexistit.
Quarto considerandū circa brām qdā s̄t
acīntia q nec a suo sbr p̄nt separari nec
in eo p̄nt remittit ipo suo sbr remanēt:
rgmōt s̄t p̄e nāles de 2. spe q̄litas: Que
dā at s̄t acīntia q nō p̄nt a suo sbr ipo
remanēt separari: s̄t p̄nt remittit: nō tū adeo
ut sbrm ab eis nō denoīet rgmōt ē caldi
tas in igne: q̄ licet posset in igne remittit.
nō tū adeo ut ignis denoīet frigidū et nō
calidū. **Q**uedā at s̄t acīntia q nō p̄nt p̄t
q̄ sbr separari ipo remanēt p̄nt tū adeo

causantur. **T**er q̄ p̄p̄e passioēs ex
ḡn̄is p̄ncipis s̄biecti causant̄. ideo s̄b̄m
p̄nt̄ in diff̄oē eaz̄ loco d̄ne si in abſt̄to
diff̄inat̄ s̄ q̄ ḡn̄e in ḡne. sicut d̄c.
q̄ simitas est curvitas nasi. **D**ez q̄uso
est si eaz̄ diff̄oē sumēt̄ s̄ q̄ ḡretiū dicāt̄.
sicut ent̄ s̄b̄m in eaz̄ diff̄oē p̄n̄et̄ sicut
ḡn̄ q̄ tūt̄ diff̄inat̄ p̄ modū s̄bari
copontar. in q̄b̄ḡ rōgn̄is s̄ue. a mā; sicut
d̄c̄ q̄ simis est nās̄ curv. **D**ulre q̄
est si mā am̄is sit alt̄is ac̄nt̄ p̄n̄m̄; sicut
q̄ p̄n̄m̄ relationē ē artiō et passiō et
q̄t̄itas; et ideo s̄ hoc diff̄inat̄ diuīd̄
ph̄s relationē in quīto meta. **D**ez
q̄ ḡpa p̄n̄. ac̄nt̄ nō s̄p̄ s̄t̄ māifesta.
ideo q̄l̄s sumēt̄ d̄as ac̄nt̄ ex eorū
effectib̄. sicut ḡgregatiū et disagre
gatiū d̄iūt̄ d̄ne coloris q̄ causant̄
ex abādātia l̄ paucitate lucis; et q̄
diuīse sp̄es coloris causant̄. **D**ic
q̄ patet quō eentia in s̄b̄is et ac̄nt̄b̄
iuerit̄. et quō in s̄b̄is cōposit et cōpli
cib̄. et quō in his d̄ib̄ iūt̄ides v̄les
logiū iueniūt̄. excepto p̄mo q̄d̄ est
in fine iūt̄ide cōpliūt̄. cui nō querit̄
rōgn̄is l̄ sp̄ei et p̄ q̄n̄is nec d̄ne nec
p̄ ḡn̄is diff̄inatio ne s̄ua cōpliūt̄. In q̄
sit finis et ḡst̄matio huīḡ sermois:
Distud ē z̄m̄ cap̄l̄ huīḡ t̄t̄alo terr̄
in quo detiāt̄ logiū de eentia ac̄nt̄iū
ad p̄m̄ oīdēo q̄lit̄ se habeat eentia ac̄n
tiū ad ip̄as iēt̄oēs logicas utputa ḡn̄is
d̄ne et sp̄ei. Et diuidit̄ hec p̄s in tres
pt̄es. nā doctor **N**. oīdit̄ q̄ iēt̄oēs
ḡn̄is d̄ne et sp̄ei attribuit̄ nō calit̄
ac̄nt̄b̄ q̄lit̄ attribuit̄ ip̄as s̄b̄is: **Z**.
oīdit̄ un̄ sumat̄ ḡn̄is et d̄na i ac̄nt̄
b̄ḡ. ibi. Et q̄ ac̄nt̄ia: **Z**. Epilogat ea
q̄ dicta s̄t̄ in hoc libello. ibi. **D**ic **G** p̄z:

remitti ut eoī s̄b̄m ab eis nō denoīet̄. q̄
q̄m̄i est frigiditas in aq̄. q̄ p̄t̄ remitti
adeo ut aq̄ denoīet̄ calida et nō frigida.
Nō p̄t̄ aut̄ ab aq̄ p̄t̄ separari: aq̄ em̄
manes aq̄ nō p̄t̄ ec̄ sumēt̄ calida: Queda
at̄ s̄t̄ am̄it̄ia q̄ a suo s̄b̄ p̄nt̄ p̄t̄ se
pari: q̄m̄i est caliditas i aq̄. l̄ actual
lunditas in dyaphano. **D**ec̄t̄ z̄m̄ cap̄l̄ huīḡ t̄t̄alo. **D**ic
alios at̄ nō d̄doētes h̄ic libellū i t̄t̄ato:
h̄immediati in cap̄la: sc̄t̄ cap̄l̄ h̄m̄.
Sciendū t̄i uīt̄ est q̄ in ac̄nt̄b̄ alio
mō suīt̄ ḡn̄is dia et sp̄es: q̄ i s̄b̄is
Cūia em̄ in s̄b̄is ex fōr̄ s̄b̄ali et mā
effat̄ p̄ se vñiū. vna q̄d̄a nā ex eorū
quict̄os resultat̄ q̄ p̄p̄e in p̄d̄icamēto
s̄be collocant̄. ideo in s̄b̄is noīa ḡretiū
q̄ p̄oīt̄ significat̄ p̄p̄e in ḡn̄ee d̄iūt̄
sicut sp̄es l̄ ḡn̄is. vt h̄o v̄l̄at̄. Nō at̄
fōr̄ l̄ mā est hor̄ mō in p̄d̄icamēto. n̄iſi
p̄ reductionē: sicut p̄n̄ap̄ia l̄ ḡn̄ee d̄iūt̄.
Dez ac̄nt̄ia et s̄b̄ nō fit vñiū p̄ se vñiū nō
resultat̄ ex eoī vñiōe l̄ quict̄oe aliq̄
nā: cui utentio ḡn̄is l̄ sp̄ei possit att̄
bui. Vñiū noīa ac̄nt̄abia et ḡretiū d̄a
nō ponut̄ in p̄d̄icamēto s̄ue in ḡn̄e
sicut sp̄es l̄ ḡn̄is. vt albū et musitu:
n̄iſi p̄ reductionē: s̄ solū s̄ q̄ in abſt̄to
signat̄ vt albedo v̄l̄ musita. **C**et
q̄ ac̄nt̄ia nō oponut̄ ex mā et fōr̄ rideo
nō p̄t̄ in eis ḡn̄is sumat̄ ex ip̄o mō
essendi. s̄ q̄ ens diūfīmodē s̄ p̄ḡ et p̄t̄ḡ
d̄it̄ de dēc̄ ḡn̄is p̄d̄icamētoz̄. **D**ic:
d̄. q̄l̄tas ex eo q̄ e mesura s̄be. Et q̄l̄tas
s̄ q̄ e diūfī s̄be s̄ p̄lm̄ nōno metare.
et sic de aliis s̄ p̄lm̄. x̄. metare. **T**one
vñiū in eis sumat̄ ex diūfīt̄e p̄n̄. ex q̄b̄ḡ

Cdit ḡ p̄ q̄ in ac̄tib⁹ ḡeng d̄a
et sp̄es sumūt alio mō q̄ in s̄b̄is.
Na h̄moī t̄ctioē att̄biunt̄ s̄b̄is/
pot̄ s̄be designat̄ ḡreto: s̄ att̄biunt̄
ac̄tib⁹ pot̄ ac̄tia designat̄ ab-
st̄tue: **C**uiq̄ c̄sigt̄ causa istā. q̄ Co-
cret̄ s̄bale nōt̄ q̄p̄it̄ ex s̄oī s̄bali
et ex mā salte in mālib⁹ ex q̄b⁹ fit p̄ se vnu
ens et nā vna: et ideo ip̄o ḡreto s̄bali
pt̄ att̄biui t̄ctio ḡnis l̄ sp̄e: et ita p̄se
in pdicamēto collat̄. Abst̄tue at̄ s̄bale
(q̄mōī ē huānitas) s̄b̄ et p̄tes s̄b̄az
(q̄ s̄t̄ s̄oī et mā) nec s̄t̄ sp̄es l̄ ḡnia:
nec p̄se in pdicamēto reponut̄: ponut̄
aut̄ in pdicamēto reduc̄t̄: **D**z ex s̄b̄
et ac̄tia nō resultat̄ vnu ens seu vna
nā: et ideo ḡreto ac̄tib⁹ (q̄ s̄t̄ s̄oī)
ac̄tiale et ḡheat̄ s̄bm̄ nō p̄pe pt̄ at-
tribui t̄ctio ḡnis et sp̄e ret̄ p̄ ḡnis nec
ip̄m̄ reponi pt̄ in pdicamēto p̄pe et p̄se:
licet reponat̄ in pdicamēto reduc̄t̄.
Attribuit̄ aut̄ ip̄is ac̄tib⁹ t̄ctioē
ḡnis et sp̄e pot̄ ac̄tia designat̄ ab-
st̄tue: talie enī s̄t̄ s̄oī nām̄ seu eentia
vna: et p̄ ḡnis ut sic p̄se in pdicamēto
reponut̄: **D**en̄ oñdit̄ vnu ḡeng et
d̄ia sumat̄ in ac̄tib⁹: **E**p̄o maiestat̄
vnu in eis ampliat̄ ḡeng: **Z**: vnu in
eis sumat̄ d̄ne: ibi. D̄ne v̄o: **Z**: remo-
uet quāda cauillatioē: ibi. **D**z q̄ p̄pa:
P̄mittit aut̄ p̄o q̄ in ac̄tib⁹ ḡeng et
d̄na nō possit̄ sumat̄: q̄lit̄ ī s̄b̄is
q̄posīt̄ sumūt̄. d̄res q̄ q̄ ac̄tia (po-
tissim̄ abst̄tue designat̄: q̄lit̄ eis att̄biuit̄
t̄ctio ḡnis l̄ sp̄e) nō q̄ponut̄ ex s̄oī et
mā. cū nō habeat̄ māz ex q̄ et si habeat̄
māz in q̄. ideo in eis ḡeng nō pt̄ sumi-
a mā et d̄na a forma. q̄lit̄ sumūt̄
in s̄b̄is c̄posit̄: penes sensu sup̄ig-

late declarū. **D**en̄ ibi. **D**z oñ ut ḡeng
Doctor oñdit̄ vnu in ac̄tib⁹ sumat̄ ḡeng.
d̄res q̄ ḡeng ḡnalissimū alio ac̄tia sūt̄
ex ip̄o suo mo essendi in s̄b̄: sedm̄ que si
q̄paret̄ ad s̄bam̄ vt mēsura eis d̄ sp̄itas:
si vt dispo eis d̄ q̄litas. **T** Dein̄. ibi. D̄ne
v̄o. Oñdit̄ vnu in eis sumat̄ d̄ne: **E**p̄o
facit̄ hoc: **Z**: ex hoc elint̄ duo correlai-
doni met̄a. ibi. **E**t q̄ p̄pe: D̄nat̄ p̄o. q̄ d̄ne
q̄b⁹ ac̄tia eis de ḡms d̄nt̄ abiuite am-
pūt̄ penes dūsitate sp̄o et p̄t̄o p̄n̄:
ex q̄b⁹ causant̄ ip̄a ac̄tia. **T** Dein̄. ibi.
Et q̄ p̄pe. Elin̄ ex hoc p̄m̄ documētu. d̄res
q̄ ex quo p̄pe passiones cauſat̄ ex p̄p̄is p̄n̄:
sūt̄ s̄b̄: id est in diff̄o p̄p̄ passionis designat̄
in abst̄tue: s̄b̄is p̄t̄ loco d̄ne et in obliquo.
Dicit̄ equo si diff̄iniret̄ p̄pe passiones
in ḡreto: tuc enī in eis diff̄oib⁹ s̄bm̄
ponet̄ loco ḡnis in r̄o: **C**uiq̄ rōem̄ s̄b̄it̄.
Cā ac̄tia signat̄ in ḡreto ad modū
s̄b̄az c̄p̄oñt̄az. in q̄b⁹ ḡeng sūt̄ a mā:
et d̄ia a s̄oī: **C**ū itaq̄ s̄bm̄ q̄significat̄
p̄ ḡreto forme ac̄tial p̄ncipalit̄ desig-
nare p̄ hoc ip̄m̄ ḡreto: p̄t̄ q̄ s̄bm̄ q̄significat̄ p̄
ḡreto ac̄tiale r̄onabilit̄ suppleat̄ vicem
ḡnis. **C**eplū p̄t̄ doctor de sumat̄ et
de f̄imo. **V**n̄ sumat̄ d̄. ḡrāuitas nāf̄:
et sumat̄ d̄. nāf̄ c̄cauḡ. **T** Dein̄. ibi. **D**icit̄
aut̄. Dibdit̄ **Z**: correlaiu documētu d̄res.
q̄ q̄ vnu ac̄tis est pleriq̄z q̄p̄n̄piū alt̄:
ideo vnu ac̄tis sepe p̄t̄ in diff̄o alteri:
loco d̄ne: et hoc si ac̄tis diff̄inēdū desig-
naret̄ ḡreto: tuc ac̄tis q̄d est eis q̄p̄n̄:
ponet̄ loco ḡnis. **V**n̄ relatioē possent̄
diff̄inēr̄ p̄ sua fidamēta: q̄mōī s̄t̄ q̄litas
actio et passio: s̄ que fidamēta relationis nos
abiuite distinguit̄. **T** Dein̄. ibi. **D**z q̄ p̄pe.
Repellit̄ cauillationē quāda d̄res. q̄litz

dine acutitū sumat² penes ipsa pīn² ex q̄
bī causant²: q̄tū hīmō sepe nobis sī igno-
ta: ideo qm̄ dīas acutitū cīlōqm̄ ex eoz
effectib²: q̄ ad modū dīas coloīs cīlōqm̄.
P̄ gregatiū: et disaggregatiū: q̄ causantur
ex abūditā l̄ paūritātē lūris: ex q̄ diūse
spēs coloris causant²: ut iſeig declarab². No
n̄ nob̄ sī ḡnuta ipsa pīn² coloīs unīgīmp̄.
Deū. ibi. **H**ic sp̄ptz. Epilogat ea q̄ dicta
sī in hor libello dīes q̄ ex sup̄dict patet q̄
lit rep̄at cīntia in s̄bus sp̄pōis: et q̄lī
in s̄bus sp̄plicib²: et qualit in acutib². **N**ot̄
er ex p̄dict q̄lit his oībī aīt bīat̄ rētēs
rēles logie: excepto solo p̄mo qd̄ e deq̄ q̄ est
in fine sp̄pluritātē sī in eo nulla p̄rofus
rep̄at sp̄positio: cui nec querit rō gr̄nū v̄l
spēi nec dīne: et p̄ gr̄nū nec sibi querit diffi-
cio. Et in hoc sit hīg hīmōs finis et ḡsu-
matio:

Priō Adūsedū ob lūndiore intelligētā l̄rē
q̄ abſtītā p̄dicamētī s̄be nō p̄dicat̄ de ſei-
uit. Hec enī huānitas ē aīalitas. nec
est ipsa p̄dicatio. nec est ḡdeda. **H**ic ea q̄
diūt abſtītā in cathegoriis acutitū ſi
ſint ſbordiata de ſeūta p̄ducat̄. Hec enī
albedo est color. ḡredit²: et ē ipsa p̄dicatio.
Hīg p̄t aīſigīt rō. **N**ā ḡreta p̄di-
camētī ſbe. nō hīt sp̄e ḡernētā ad ea q̄
ſt̄ alīg gr̄nū p̄dicamētā: ſi dītuxat̄ ḡer-
nūt iſiora ſue sp̄e coördinatōis. **N**ot̄ exēpli
gra hīo ḡernūt ḡretione vagā ſua ſodua
dītuxat̄. Et ideo qm̄ ḡretū ſbale accipit̄
abſtītē. cur p̄scidit̄ her ip̄a hītudo ſuorū
iſiora ḡretina. et p̄ qm̄ p̄scidit̄ ab eo sp̄e
tas p̄dicat̄ de ſuis iſiorib². nā rō p̄dicat̄
q̄fīt in ḡretina hītudie in exēstō ſuo
ſbō. **H**ic ḡretū acutitale hīt duplīcē co-
ternetā. **A**ī exēpli gra coloratū ḡernūt
ſa ſbam: q̄ ecīa iſiora ſui gr̄nū q̄ ſt̄ albi
et nigrū. **N**ot̄ itaq̄ ḡretū acutitale ſumū-
tī p̄fīſione ḡretiōis ad ſbam. refēta n̄

chilomīnūt̄ corretiōe ad iſiora ſue coö-
ordinatōis. **N**ā ſbam p̄scindit ḡernētā ad
ſbam: retinet aut ḡretiōe ad iſiora
ſue coöordinatōis: et ideo de ſuis iſiorib² p̄t̄
p̄dicat̄. **N**osset tñ acutis deſigri adeo
abſtītē: ut ſit p̄ſiō utrigōz ḡernētē:
et ſit eq̄ amittit p̄petate p̄dicat̄: ut ſi
(ſtōt nōde) dīc̄t̄ coloritas et albedinei-
tas. **N**ā ſbam: nō ſt̄ ḡdeda: albedineitas
ē coloritas. **H**ec tñ potīg coödēt̄: q̄ iſta
huānitas eſt aīalitas: (ſi tñ eaꝝ alīq̄
ſoret ḡdeda) qd̄ nō e admittat̄:—

Sentido Adūsedū circa l̄ram. q̄ p̄dīca-
mētā ſbale q̄ſtitut̄ rōnabilit̄
ex ḡretis: nā p̄dicamēta noīat̄ coö-
ordinatōe aliquoꝝ de ſedūtē p̄dicabiliū: q̄
lia ſt̄ ſbe in ḡreto: nō aut̄ in abſtītē:

TQuo cont̄ p̄dicamēta acutitū q̄ſtitu-
unt ex abſtītē: q̄ nichilomīnūt̄ alīq̄ mō
ſt̄ ḡreta: tū ḡernat̄ iſiora ſue coördinatōis.
Cultimo ea q̄ diūt̄ abſtītā in ip̄is
acutib² qd̄dō ſt̄ ſtāt̄ ḡretiōis: q̄t̄ ſt̄
ḡreta ſbale: **H**ic ex ḡretis acutitū: nō
q̄ſtitut̄ p̄p̄e p̄dicamētu: nā ḡreta acut-
itū ſp̄e nec ſp̄e gr̄nū: nec ſp̄e. **T**ū **N**: q̄ de
rōe gr̄nū l̄ ſp̄e eſt: v̄nitas eōtīe. **N**am
gen̄ et ſp̄e ſt̄ ſbia: v̄le aut̄ noīat̄ v̄nū
in plurib²: ſi ḡretū acutitale nō p̄portat̄
v̄na eōtīa dītuxat̄. **T**ū **Z**: q̄ de rōe
gr̄nū ſp̄e eſt: p̄petat̄ p̄dicat̄ in qd̄ et
centralit̄. q̄ nō p̄petit ſp̄e ḡretū acut-
itū. illa enī ſt̄ ſtāt̄ ſub p̄petate p̄dicat̄
in qd̄ de ſba quā ḡerpiūt̄: **E**x iſto
q̄phendit̄ q̄ ip̄is acutib² diffīnitio co-
petat̄ in abſtītē (nō aut̄ ſp̄e in ḡreto).
Soli enī ſp̄e eſt ſp̄e diffīnitio: ſi ūtē
ſp̄e nō ſp̄e querit acutib² deſigis in
ḡreto: ut clare patet ex iā dīt̄:—

Gretio mouet̄ circa l̄ram iſta dubi-
tatio. **N**ot̄ in notificatiōe cuīlib² ḡreti-
acutitale ponī possit ſuū ſbm̄ loro gr̄nū:—

Et videt q̄ no. **S**ā s̄t q̄dā ḡreta
am̄nū q̄ n̄ suis s̄b̄is s̄t q̄tibilia. sicut
risibile est cōtribile n̄ hōe. **C**ū itaq;
de rōe ḡnis sit ēē in pl̄g q̄ sit ip̄m diffi-
cū q̄ est ḡnq. seq̄t q̄ in diffōe talū
ḡretor; p̄oī n̄ possint eoz s̄bā loco ḡnq.
s̄t potiq; ḡnā suoz s̄b̄z ponent̄ loco ḡnq.
Non videt q̄ risibile sic debeat diffiniri.
risibile est cāl aptū natū v̄l h̄ns p̄m
nālē ad r̄idēdū. n̄o at̄ sit risibile ē hō
h̄ns p̄m ad r̄idēdū. **I**n oppōtū alle-
gnatur aūt̄as ph̄i in p̄? posterior. ubi d̄t
q̄ in z? mō p̄se s̄b̄m est de rōe pdicat̄;
cōstat aut̄ p̄poem in q̄ pdicat̄ de s̄b̄
passio cōtribil̄ n̄ eo ēē potissim̄ in z? mō
d̄icēd̄ p̄ se q̄l̄ est her p̄po hō est risibil̄;
seq̄t q̄ q̄ exēpli ḡra hō sit de rōe r̄is-
ibil̄. **A**ut̄ea Est famosū d̄cm̄ autoz q̄
q̄l̄bz for̄ debeat diffiniri p̄ s̄b̄m sibi ade-
q̄nt̄; salte si qd̄ habeat noīat̄. **R**espo-
sio Dicūt qd̄ q̄ n̄ oīā aūt̄ia ḡreta
debaat diffiniri p̄ eoz s̄b̄. s̄t solū ea que
inst̄ suo s̄b̄ sub disiunctiōe q̄l̄bz par et
impar inst̄ nūo rectū et curvū i sunt
linee. et s̄mū et aq̄lū inst̄ nāso. nam
s̄b̄m talū aūt̄ia est ḡnaliq; q̄ sit ip̄a.
n̄o aut̄ s̄b̄m risibilitat̄ l̄ q̄l̄bz p̄ se pas-
sione est ḡnaliq; q̄ sit risibile l̄ passio
cōsilis. **E**t h̄uit videt ph̄s aliqualit̄
faue in p̄? posterior. ubi ponēs exēpla
mathematicalia de z? mō p̄se exēpli
ficit de talibz aūtibz cōmōd̄ s̄t par et
impar resp̄n̄ k̄t̄t̄ nūi. **T**herūt̄
alīs videt̄ for̄ dōz. utputa q̄ etiā aūt̄ia
p̄ se p̄p̄ta q̄ret̄ie debet diffiniri p̄ eoz
s̄b̄ p̄ se; si que debeat habeat noīat̄.
V̄r̄ et alia aūt̄ia n̄ p̄ se p̄p̄ta debet
diffiniri p̄ s̄b̄ eiq; adequaret̄. ut coloria-
tū p̄ corp̄ mixtū et albū p̄ s̄b̄ sibi p̄or-
tionatū; si tñ hor̄ eet noīat̄. **A**d rōem

assūpta in opportū est dōz. q̄ cū s̄b̄m in-
grediat̄ diffōem acīt̄; vt additamēt̄
ip̄m fulcens subiect̄; n̄o est nātū; q̄
s̄b̄m habeat p̄petate ḡnus. resp̄n̄ acīt̄.
Richilomung s̄b̄m et p̄p̄u aliq; acīt̄is et
et cū s̄b̄ q̄tibili acīt̄e adhuc habē p̄
qd̄ā analogiā ḡnus. p̄t s̄t ip̄m s̄b̄m
h̄ns pl̄a acīt̄ia ad illud in q̄ diffōe p̄t;
qd̄āmō cōtrahit̄. **I**ndicēdū q̄ Cōt̄io
ē duplex. **Q**uedā enī est ḡt̄io q̄t̄u ad
sup̄p̄ta; qual̄ est cōt̄io aīal p̄ rōle; et
hōis p̄ albi. **A**lia est ḡt̄io quo ad detiā
ta fōlē rōem sub q̄ aliq; cōsidat̄; q̄l̄ e cōt̄io
hōis p̄ risibile; et corporis p̄ mobile; nā
homo q̄sidat̄ sub risibilitate sumic̄ s̄b̄
detiāta fōlē rōe; cū tñ sit sub aliis pluribz
fōlēbz rōibz cōsidabil̄. **O**cōsidandū vlt̄io q̄ color (salc̄ p̄ se dict̄)
ē qd̄ā q̄lit̄as z? resultas ex elemētoz cō-
mixtioe. **N**on n̄o rep̄t̄ color p̄ se; n̄i s̄i in
corp̄ibz mixtibz. **M**us enī lux̄ tridentia
causet̄ plēriq; coloris apparetia; n̄o tñ ex
sola lux̄ tridentia resultat̄ color v̄ry et p̄ se
dict̄. **I**nc̄ q̄tuor aut̄ elemēta ignis nedū
ē diaphang; s̄t h̄ se est lucidq;. **Q**ui'mo
ignis dñt̄ ip̄a lux̄; p̄t ignis distinguit̄
in ignē carbōne; flāmā; et lūre; **T**er
aut̄ et aqua s̄t elemēta diaphana; tñ c̄
paria lux̄ in profūdū; n̄o tñ s̄t h̄ se lu-
cida; **T**erra aut̄ est op̄ata; nec lux̄ ca-
pax in p̄fūdū; nec h̄ se lucida. **E**t h̄ hoc
color q̄ resultat̄ ex q̄mixtione elemēt̄ d̄ resul-
tare ex p̄cipitatiōe lux̄ s̄t ignis in diapha-
no aēis et aq̄ fūato p̄ op̄acitatiōe t̄re. **Q**ua
aut̄ lux̄ ignis int̄ ista ē fūlor; ideo p̄t
dici ins̄p̄tatiōe qd̄ā q̄ lumē sit fūl̄ hypost̄a-
sis color. **E**t q̄ luīst̄ habet epiphaniām
appātiōne albi. tenebroſu at̄ l̄ obscurū
habet epiphaniā nigr̄ ideo s̄i i h̄mo
q̄mixtione elemēt̄ sup̄abūdās sit luciditas

ignis et diaphanitas aeris et aquae: et ronabilit in superficie corporis mixta resultat color albii. Quo cont si in quinque hmoi supabundat opacitas tre: resultat color niger. Ex quo qmicitat opacitatis cur albii disgreget visus. et niger. visus congregetur. Et ex celles lumine visus disgregatur in albo aut est supabundans lumen reduplicatio. Sed mediocriter tenebrosum. ipm visu unit: mo in nigro e resonantia obscuritas et opacitas tre. Et dicitur tenet meorie qmedadum qd datim ipsius lucis principatio in corpore unius: qdammodo corripit eos pfectio. Quicquid entitas cum libz creature in effluxu effectu pfectio radio. et in fluxu finali gressu ad lucem pma assilat splendoris q resultat ex resiliencia radii ab aliq corpe opacitate desistens. Mirum pfectio tota eni multa regni unitas: instar linee radiosa a luce inaccessibil claudit pfectio et ex parte plater. Ad cuius contemplationem limpida et fruitione beatifici reducat nos finaliter ipsa lux non eclipsibil. sed lucens eternaliter. Amen.

Coniectatio venabil viri artium nigrino sacerdotie professoris ex immissione Gerhardi de monte: a quo bursa metropolitana sita infra sedet domus pmeud
supposit denotatione: qmilita circa operium de qdditabz rex: qd edidit sic Thos de aquino: signis p ipatheticis vitam d'pres: hic feliciter finitam ad textu sib it posito:
Clo mngi. Dispedia: dicitur plura et inutilia: Copedia: brevia et utilia: Impedia: plura et utilia: ut dicta ar. respiciuntur petri hispani)

- Dequit tituli questionum et notabilium principiorum super copedium Doctoris sancti de ente et essentia: iuxta numerorum foliorum anotati: Quesitores plementales: An de esse et essentia sit aliquanta 191.
Qd sit subiectum seu genere scibile h9 operium 191.
Quae sit huius libelli titulatio 192.
Tractatus pming de essentia rei materiali principiata in suis principiis continent 192. n9 vle 192.
In cognitione predicit a magis vli ad mihi 192.
An ens sit obiectum nostri intellectus 192.
De questione qd nobis 193.
An ad hunc notitiam qdditatis entium a significatore ens ad distinctionem essentie sit predendum 193.
Quo qd etiam sentit sit qpositione absolu 193.
An aliquantum sint entia q essentia non habent 194.
Esse accipit multiforme et qd modis 194.
An ens idem sit enti reali qdistincio 194.
Natura accipit qd duplicit 194.
Aliquod ens per dicti absolutum tripliciter et per oppositum aliquod dicitur duplicitate 195.
Qto sibi malum est qpositione falso est pfectio 195.
Non omnis difficultas cognoscendi aliquod 195.
Tripliciter aliquod cognoscatur 195.
Hoc qditas seu entia mala idem ratione lemperatur intrinsecum ex foris pfectio et ex sibi obiectum meum 195.
Qd est essentia idem 196.
Essentia idem dicitur ex foris 196.
Hoc designatio individualis qpleta principia sit ipsa quantitas et massa figura sub diversitate certitudine dimensionibus 196.
Duplicit aliquod individualiter 196.
De qpleta ratione mala idem sit duo 196.
Qd est prorsus idem ex pncipiis individualibus et idem 197.
Hoc et si genus species divisa et distinctione designatur eadem essentia: verum genus et divisa non